

Số thứ 11
từ 01-11 đến 01-12
2008

Doanh Nghiệp Đời Sống

Vie's Business Lifestyle Your Business Partner

Nick Lalich *Đấu phiếu với Thị trường Fairfield*

Dai Le

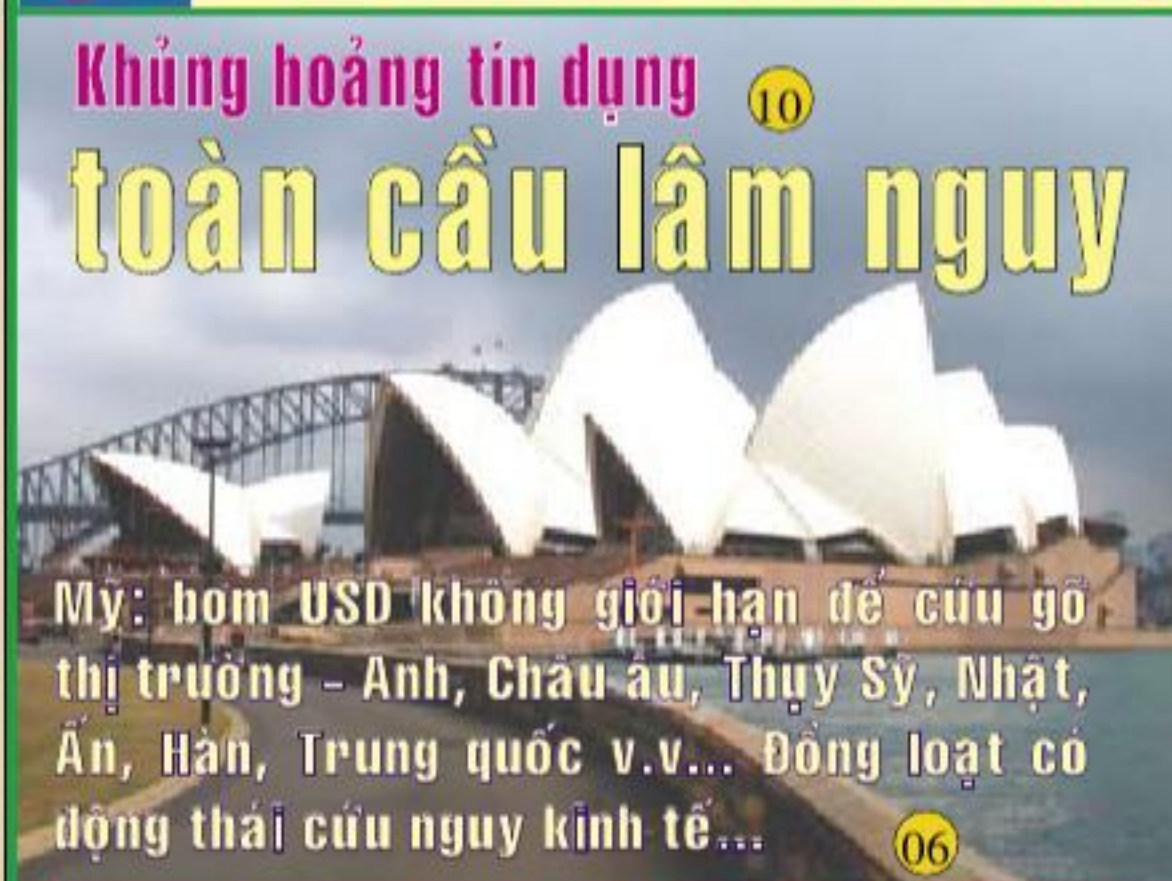
VIỆT NAM

"Va lầy" với kinh tế Mỹ
*Bất động sản VN trên bờ phá sản
*Cà phê cao su tụt giá không phanh
*Thủy sản điêu đứng không dầu xuất

ALP Cabramatta - Fairfield vẫn là nơi an toàn của Lao động **LIBERAL**

Khủng hoảng tín dụng toàn cầu lâm nguy

Mỹ: bom USD không giới hạn để cứu gỡ thị trường - Anh, Châu Âu, Thụy Sĩ, Nhật, Ấn, Hàn, Trung quốc v.v... Đồng loạt có động thái cứu nguy kinh tế...

Úc: người mua nhà lần đầu được tăng tiền cho không từ \$7000 lên \$14000, mua nhà mới hoặc xây mới được \$21000

Kiến nữ Đại gia

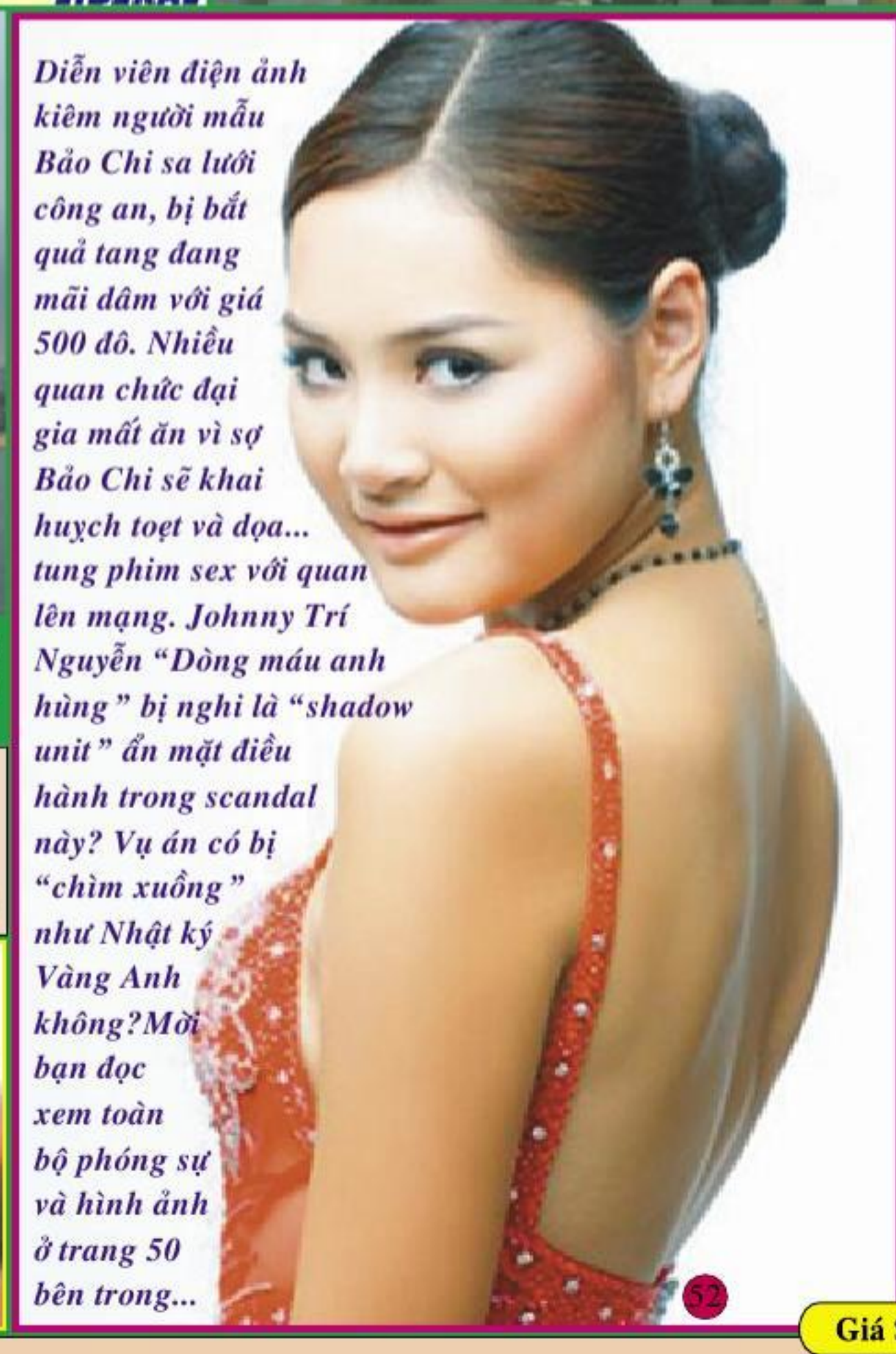
ai cứu ai cao

Chồng cũ

Ngoại tình với

Truyện Phương "N"

Diễn viên điện ảnh kiêm người mẫu Bảo Chi sa lưới công an, bị bắt quả tang đang mãi dâm với giá 500 đô. Nhiều quan chức đại gia mất ăn vì sợ Bảo Chi sẽ khai huych toẹt và dọa... tung phim sex với quan lên mạng. Johnny Trí Nguyễn "Dòng máu anh hùng" bị nghi là "shadow unit" ẩn mặt điều hành trong scandal này? Vụ án có bị "chìm xuống" như Nhật ký Vàng Anh không? Mời bạn đọc xem toàn bộ phóng sự và hình ảnh ở trang 50 bên trong...

Giá \$2

King Flooring Centre

Chúng tôi nhập cảng trực tiếp
Bán SỈ & LẺ đủ loại sản phẩm
về sàn gỗ

- ⇒ Solid timber - Gỗ đặc
- ⇒ Vinyl
- ⇒ Floor boards - Thảm đủ loại
- ⇒ Laminate
- ⇒ Tiles - Gạch

Nhập trực tiếp - Bán giá rẻ
Hàng chất lượng

Giải pháp cho sàn nhà đẹp!

Muốn mua sàn gỗ giá rẻ xin gọi Joseph

0421 128 720 - 9755 0555 - Fax: 9755 0554

1/62 Hume Highway Lansvale NSW 2166

www.kingsflooringcentre.com.au

(2210-1610)

Sang

Nhà hàng Á Châu

Cần sang nhà hàng, vị trí tốt, hiện
thu nhập cao, tiền thuê rẻ, bán rất
nhiều takeaway, 45 chỗ, có hai
tầng lầu có luôn 2 phòng ở, vì bận
việc làm ăn khác nên rất tiếc phải
sang giá \$95,000 ono.

Muốn biết thêm chi tiết xin gọi

0412 362 123

(nói tiếng Anh)

(2219-0801)

DRY CLEANERS FOR SALE

SANG TIỆM GIẶT

Làm lâu
nhiều khách
sang nhanh!

Sang tiệm giặt Dry cleaners vị trí rất
thuận lợi vùng Coburg, gần khu mua
bán đông đúc, thương vụ rất tốt, rất
nhiều khách quen & vãng lai, lý tưởng
cho gia đình làm, giá dễ dàng thương
lượng

Mọi chi tiết xin liên lạc

(03) 9350 2652 - 0411 390 042

(nói tiếng Anh)

(2222-4713)

Thiết kế

Tủ Tủ & Phòng Tắm

> Chúng tôi chuyên về thiết kế & làm tủ âm tường và
kính chắn phòng tắm. Thiết kế mỹ thuật, nhiều kiểu
mới, lạ để lựa chọn.

> Nhận làm đủ loại tủ với chất liệu khác nhau.

Rẻ hơn tất cả mọi nơi!

Chúng tôi luôn luôn sẵn sàng để phục vụ.
Gọi Steve để được tư vấn và cho giá miễn phí

(03) 9310 100

**Bảo đảm
10 năm**

Mở cửa
7 ngày

Công việc uy tín, tận tâm! Xin liên lạc

OZ TOP BUILD IN WARDROBES & SHOWER SCREENS

Tel: 9755 1260 - 0405 106 181

Unit 10/23 Childs Rd. Chipping Norton

SANG POULTRY RUNS

Sang lại thương vụ vận chuyển thịt gia
cầm, hiện đang có 2 hợp đồng vận
chuyển với các công ty lớn toàn quốc, 1 x
vận chuyển qua các tiểu bang cả nước,
1x trong các vùng local địa phương. Thu
nhập lãi ròng rất cao nếu tự làm chủ. Có
thể sang hết cả 2 hay sang riêng rẽ. Giá
\$380,000 thương lượng.

Thu nhập cao, không rủi ro

0417 732 955

(nói tiếng Anh)

(229-1812)

Sang Taxi licence

Cần sang lại giấy phép lái xe taxi,
one full & one half. Muốn làm nghề lái
xe taxi hoặc kiếm thêm thu nhập.

Muốn biết thêm chi tiết
xin liên lạc Nick

0419 584 443

(nói tiếng Anh)

(2214-2512)

Sang Mixed Business

Sang shop tạp hoá vị trí rất thuận lợi không cạnh tranh, vùng Đông Nam, hiện thu nhập \$8000/tuần, có luôn chỗ ở 3 phòng ngủ tiện nghi, tiền thuê rất phải chăng \$492.50/tuần, cơ hội hiếm có, sang là có lợi ngay.

**Có luôn
chỗ ở
tiện nghi**

Mọi chi tiết xin liên lạc

0431 155 112

(nói tiếng Anh)

(2215-2512)

Sang Lò Bánh Mì

Cần sang lò bánh mì, vị trí lý tưởng ngay trên đường chính đông đúc, đầy đủ trang thiết bị, thu nhập rất cao, sang WIWO, kêu giá \$140,000 thương lượng.

Mọi chi tiết xin liên lạc

0428 635 270

(nói tiếng Anh)

(2216-0201)

Sang Shop Chicken + Fish + Chips + Kebab

Sang shop bán chicken, fish, chips Kebab Vị trí tốt, thuận lợi, vùng Western subs, thu nhập \$7000 tới \$7,500/tuần, khu vực tập nập, shop đông khách, muốn sang gấp giá \$125,000 thương lượng, sang vào là có lợi ngay.

Shop nhiều khách - Lợi cao

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0418 582 040

(nói tiếng Anh)

(2211-2511)

Sang quán cà phê Phong cách Châu Âu

Vị trí rất lý tưởng, ngay khu trung tâm rất tập nập của vùng Richmond Melbourne, không nấu nướng, làm 6 ngày, đặc biệt chocolate thượng hạng, ngoại nhập, bánh ngọt, cà phê & hot chocolate. Thiết bị trang trí quý kệ & bàn ghế sang trọng trị giá \$150,000, có luôn chỗ ở tiện nghi, có chỗ đậu xe riêng, thu \$4000 /tuần, lãi ròng rất cao, hiện đông khách quen & khách vắng lại, sang giá \$149,000 thương lượng.

Mọi chi tiết xin gọi Marc

0412 189 185

(nói tiếng Anh)

(2221-4201)

**CÔNG TY CHỦ NHIỆM
Doanh Nghiệp Đời Sống**
ABN 28691 950

Tòa soạn Sydney NSW
P.O.Box 794 Cabramatta 2166
Tel.: 9788 7364 - Fax: 9788 7364
Media Director
Số trực tiếp 0430 00 6965
eMail:

DoanhNghiiepDoiSong@gmail.com

BAN BIÊN TẬP THƯỜNG TRỰC

AUSTRALIA

Phạm Lâm, Nguyễn Cung, Phạm Khiêm, Nguyễn Đức Hiệp, Nguyễn Đình Hòa, Phương "N", Thục Nghi, Mai DJ, Nguyễn Văn Hoàng, Hoàng Nguyễn, Trang Nguyễn

USA

Trần Thị Vinh Tường, Tường Yi, Trịnh Thanh Thủy

UK

Hà Quyên, Nguyệt Hân, Phước Duy

VIỆT NAM

Hà Thành Lăng Từ, Khách Sài Gòn, Khách Hà Nội, Kiều Oanh, Huỳnh Hùng, Xuân Lộc, Nguyễn Việt, Hạo Nhiên, Đức Huy, Duy Cường, Thanh Trúc, Mai Chương

**ĐẠI DIỆN CÁC THÀNH PHỐ
TIỂU BANG**

Melbourne, Vic.

Vinh Đạt, Mob.: 0405 831 558

Brisbane, Qld

Nhật Hà, Mob.: 0419 653 122

Adelaide, SA

Ng. Thắng Mob.: 0432 607 085

Pert, WA

Thạch H, Mob.: 0418 923 951

Theo giòng thời sự

Một trong những cái mốc thành hành nhất từ cuối thế kỷ 20 đến nay là chuyển viết cách hồi ký của những nhân vật tên tuổi, nhất là các chính trị gia.

Vào khoảng trung tuần tháng vừa qua, lại thêm một "Gợn sóng nơi chính trường" (8) khi cựu tổng trưởng ngân khố dưới thời ông Howard là ông Peter Costello đã cho xuất bản 1 quyển hồi ký này nữa, viết chung với bố vợ là ông Peter Coleman. Hồi ức Costello được tung ra đúng vào tuần lễ nội bộ đảng Liberal có biến chuyển lớn (xem trang trong), và chúng qui người ta chỉ tìm thấy ông Costello đã chĩa mũi dùi vào ông John Howard.

Đặc biệt cũng vào trung tuần tháng 10 đơn vị Cabramatta - đại biểu trên 10 năm qua là bà Reba Meagher, người đảng Lao Động bầu lên thay thế cố đại biểu John Newman, vào năm 1994, cũng đã rời chính trường và ghé đại biểu này cũng phải được bầu lại.

Phe Lao Động đưa ra ông Nick Lalich một chính trị gia kỳ cựu của hội đồng thành phố Fairfield và cũng là đương kim Thị Trưởng Fairfield. Phe Liberal lần đầu tiên đưa ra một ứng cử viên gốc Việt là bà Dai Le, hiện cư ngụ tại Marrickville. Khi báo vào nhà in thì vẫn chưa có kết quả chính thức, tuy nhiên theo ABC.net qua cuộc kiểm phiếu sơ khởi kết quả đang nghiêng về ông Nick Lalich với 20150 phiếu trong khi bà Dai Le chỉ có 15245 phiếu trên tổng số 40,100 phiếu đã bầu luôn cả số phiếu không hợp lệ do bầu hư hoặc phiếu trắng (9). Kết quả sơ khởi này cho thấy, tuy bà Dai Le (Tự Do) được khá đông Việt Nam trong vùng ủng hộ (dù chẳng mấy ai từng biết bà Dai Le là ai) nhưng Cabramatta & Fairfield vẫn còn là "nơi an toàn" của Lao Động.

Trong khoảng thời gian từ cuối tháng 9 cho đến cuối tuần lễ đầu của tháng 10 năm 2008 này, cái gì phải đến đã đến. Đó là cơn chấn động giống như một trận động đất cực lớn của riêng ngành tài chính, mà trung tâm động đất nằm ngay ở Wall Street tại New York tạo giấy chuyển "Khủng hoảng tín dụng và kinh tế toàn cầu" (10), cũng lúc này "Ngân hàng Trữ kim Úc (RBA) đã cắt lãi suất cho vay" (12) là 1%, hay 100 điểm, gấp đôi những gì chuyên gia dự tính. Ngân hàng cho biết thị trường tài chính tại Úc chắc đã biến động theo chiều hướng xấu đến mức khó nhận ra.

Bước qua các sự kiện thế giới sôi nổi nhất vẫn là hai ứng cử viên Tổng thống tiếp tục cồng kích lẫn nhau bằng cách "ra đòn" với các kế sách cứu nguy kinh tế" (16) và tại quận Cam (Orange County) thủ phủ của người Việt tại Mỹ thì được coi là "Chính trường thế thàng rộng mở" (18) cho các người Mỹ gốc Việt tham gia chính trường.

Trở về với trong nước Việt Nam "Tỷ giá đô la trên VND khá bất thường" không theo lộ trình quốc tế (21) và đa số các ngành nghề đều bị "Vạ lây" với kinh tế Mỹ (22) Cà phê cao su tụt giá không phanh, hải sản điêu đứng không đầu xuất, bất động sản trên bờ vực phá sản...

Phần phụ trương "Một Thoáng Quê Nhà" (31) trong số này tác giả Trần Thị Vinh Tường, (California USA) trở lại với bạn đọc qua giấc mơ trở của người Việt thế hệ 1954-1975 trong bài "Gửi về em, mùa Thu Hà Nội" (46) một đời ngắn ngủi nhưng tới hai lần ly biệt từ sinh. Chẳng lẽ thế hệ 1954-1975 lại không được như loài diều hâu năm nào soi cánh từ phương Bắc bay về Nam trốn tuyết rồi sẽ trở lại khởi điểm lúc vào hè? Toàn bài, văn phong man mác như chiều thu Hà Nội. Câu cuối cùng như một gói nước lạnh "Củi mới! Miến là đừng nhớ hơn điều chúng ta làm". Phải chăng đó là nỗi trăn trở của nhiều người trong chúng ta?

Bên cạnh đó các phóng sự về nghề nuôi Ba Ba (62) nghề lấy Yến sào đẩy nguy hiểm (65), hình ảnh phóng sự góc khuất quê nhà với "Bước đệm té cánh" qua câu chuyện của người mẫu kiêm diễn viên điện ảnh sa lưới công an, (51) các "Đại gia và mỹ nhân ai cứu ai cứu" (56), "Đã chơi hàng mướn" (57) v.v...

Cuối cùng là các chuyên mục thường kỳ với các bài tìm hiểu "Bí mật cổ ngọc Trung Hoa" (74) Câu chuyện diễn viên điện ảnh Lý Nhã Kỳ (VN) làm "Cửu non chui bể" với siêu sao Hollywood (76) Bốn mùa tình yêu "Thả cổ đơn" (79), Trà dư tửu hậu với "Trời đang Nhặt hay lòng mình đang lạc", Độc giả tâm tình "Chim Sẻ cánh con" (86) "Lấy chồng mới trẻ" (88) và mục mới qua tầm sự của Nàng với bài "Đàn bà tuổi 30", và của Chàng qua bài "Cưới chỉ một lần".

Cuối cùng là truyện ngắn tiểu phẩm thời hội nhập vẫn qua ngòi bút vui nhộn của Phương Anh cùng "Ngoại tình với chồng cũ" (90), và phần giới thiệu chuyện dài thật hay "Khởi sinh giang hồ" (83) sẽ khởi đầu vào kỳ sau. Một chuyện hình sự kỳ kỳ táo bạo, đầy gay cấn hấp dẫn chưa từng xuất bản, và cũng chưa đăng trên các báo hay website nào, chỉ có trên DNĐS mà thôi, không thể không xem.

Các phần chữ đậm là tên bài và số trang thay cho phần mục lục, ngoài ra mời bạn đọc xem các trang trong còn nhiều bài vở hay khác cũng trong số báo này.

Doanh Nghiệp Đời Sống

Sẽ bơm tiền không giới hạn vào thị trường

Cục Dự trữ Liên bang Mỹ (FED) vừa cho biết, các ngân hàng trung ương lớn sẽ cung cấp USD với khối lượng không giới hạn cho các tổ chức tài chính nhằm phục hồi niềm tin và đảm bảo thanh khoản cho thị trường.

Theo đó, Ngân hàng Trung ương Anh (BoE), Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB) và Ngân hàng Trung ương Thụy Sĩ (SNB) sẽ tiến hành đầu tư các khoản vay bằng USD có kỳ hạn 7 ngày, 28 ngày và 84 ngày với mức lãi suất cố định và khối lượng không giới hạn. Ngân hàng Trung ương Nhật Bản (BoJ) cũng sẽ cân nhắc áp dụng các biện pháp tương tự.

Tuy nhiên, như thế nhận thấy, những nỗ lực phối hợp hành động trên vẫn là chưa đủ, FED, ECB, BoE và SNB đã đi tới quyết định bơm USD với khối lượng khổng lồ vào thị trường như trên.

Nhiều nỗ lực mới "phản công" khủng hoảng tài

Trong một động thái gây bất ngờ, Ngân hàng Trung ương Ấn Độ đã tiến hành cắt giảm lãi suất cơ bản lần đầu tiên trong vòng 4 năm qua nhằm ngăn chặn sự giảm tốc kinh tế, bất chấp lạm phát nước này vẫn đang ở mức cao.

Theo đó, lãi suất cơ bản đồng Rupee đã giảm từ mức 9% xuống còn 8%.

Như vậy, tính tới thời điểm này, trong số 4 nền kinh tế đang nổi lên chính là Brazil, Ấn Độ, Nga và Trung Quốc, đã có 2 nước là Ấn Độ và Trung Quốc tiến hành hạ lãi suất để chặn khủng hoảng. Hai quốc gia còn lại mới chỉ hạ tỷ lệ dự trữ bắt buộc vì còn lo ngại áp lực lạm phát.

Hàn Quốc với kế hoạch 130 tỷ USD

Trị giá 130 tỷ USD, gói hỗ trợ ngành tài chính của Hàn Quốc là kế hoạch giải cứu có quy mô lớn nhất ở châu Á tính tới thời điểm này.

Ngày 19/10, Hàn Quốc đã công bố kế hoạch giải cứu nói trên. Theo đó, Chính phủ nước này sẽ dành 100 tỷ USD cho việc bảo đảm các khoản vay giữa các ngân hàng và chỉ 30 tỷ USD để bơm tiền vào hệ thống tài chính

nhằm tăng cường tính thanh khoản. Giá trị gói giải cứu này tương đương với 13% GDP của Hàn Quốc.

Đồng Won của Hàn Quốc từ đầu năm tới nay đã mất giá 37% so với USD, trở thành đồng tiền mất giá nặng nhất ở châu Á. Theo các nhà phân tích, nợ ngắn hạn của Hàn Quốc hiện tương đương với mức 76% dự trữ ngoại hối của nước này, đưa Hàn Quốc vào thế rủi ro nhất ở châu Á trong khủng hoảng tài chính.

Sau khi kế hoạch trên được công bố, giá trị đồng Won và thị trường chứng khoán Hàn Quốc cũng phục hồi đáng kể trong phiên giao dịch sáng nay 20/10.

Hà Lan bơm tiền vào ING

Ở một diễn biến khác, Chính phủ Hà Lan tuyên bố, tập đoàn dịch vụ tài chính lớn nhất nước này là ING Groep NV sẽ nhận được gói giải cứu trị giá 10 tỷ Euro, tương đương với 13,4 tỷ USD.

ING nhận được sự cứu trợ của Chính phủ giữa lúc những khoản thua lỗ chồng chất trên thị trường tín dụng của tập đoàn này đẩy giá cổ phiếu của tập đoàn xuống mức thấp nhất trong vòng 13 năm.

Theo kế hoạch trên, Chính phủ Hà Lan sẽ mua lại cổ phiếu ưu đãi không có quyền bỏ phiếu của ING và bổ nhiệm hai đại diện vào ban lãnh đạo của tập đoàn này.

Nguy cơ vỡ nợ của Pakistan

Tại châu Á, một diễn biến khác đáng chú ý trong tháng là việc Chính phủ Pakistan kêu gọi Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) cho vay tiền để tránh nguy cơ vỡ nợ cấp quốc gia.

Với lạm phát tăng lên mức cao nhất trong vòng 30 năm qua, thâm hụt cán cân vãng lai trong thời gian 12 tháng kết thúc vào cuối tháng 6 vừa qua lên tới mức kỷ lục 14 tỷ USD, đồng nội tệ Rupee mất giá mạnh, Pakistan đang phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng tài chính nghiêm trọng.

Các nước châu Á khác vẫn đang tiếp tục đẩy mạnh các nỗ lực chống khủng hoảng.

Cuối tuần trước, Singapore và Malaysia tuyên bố sẽ bảo đảm cho tất cả tài khoản tiền gửi của người dân

trong ngân hàng - giải pháp tương tự như nhiều nước châu Âu và nền kinh tế láng giềng khác trong khu vực như Hồng Kông, Indonesia, Australia và New Zealand đã áp dụng trước đó.

Cũng trong dịp cuối tuần vừa rồi, Tổng thống Mỹ George W. Bush, Tổng thống Pháp Nicolas Sarkozy và Chủ tịch Ủy ban châu Âu (EC) Jose Barroso có cuộc họp tại Trại David, nơi nghỉ ngơi của Tổng thống Mỹ ở phía Bắc thủ đô Washington.

Kết thúc cuộc họp này, ba nhà lãnh đạo trên đã thống nhất sẽ kêu gọi các nhà lãnh đạo khác của thế giới tham gia vào một loạt các cuộc hội nghị thượng đỉnh để bàn giải pháp khắc phục cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu hiện nay. Theo dự kiến, hội nghị đầu tiên sẽ diễn ra ở Mỹ không lâu sau cuộc bầu cử tổng thống Mỹ diễn ra ngày 4/11.

Thụy Sĩ cứu ngân hàng

Ngày hôm nay (16/10), Chính phủ Thụy Sĩ đã công bố gói hỗ trợ trị giá 59,2 tỷ USD dành cho ngân hàng lớn nhất nước này là UBS. Bên cạnh đó, Chính phủ Thụy Sĩ cũng đang có kế hoạch nâng trần bảo hiểm tiền gửi tiết kiệm và sẵn sàng đảm bảo cho các khoản vay ngắn hạn và trung hạn trên thị trường liên ngân hàng - tương tự như các biện pháp mà hầu hết các nước châu Âu đã áp dụng, mà đi đầu là nước Anh.

Các nền kinh tế lớn bơm tiền

Tại châu Âu, Ngân hàng Trung ương châu Âu hôm nay tuyên bố sẽ cho Hungary vay 5 tỷ Euro, tương đương 6,7 tỷ USD, để chống khủng hoảng tài chính, giải quyết tình trạng đóng băng trên thị trường tín dụng nước này trong bối cảnh đồng nội tệ của Hungary sụt giá mạnh và thị trường chứng khoán chao đảo. Như vậy, Hungary - một quốc gia không phải thành viên EU - đã trở thành quốc gia Đông Âu đầu tiên nhận được sự trợ giúp của ECB.

Nhật Bản và Australia cũng tiếp tục bơm thêm tiền vào thị trường, với tổng số tiền 4,8 tỷ USD.

Trên thị trường tín dụng thế giới, các biện pháp "phá băng" của Chính phủ các nước vẫn đang phát huy tác dụng, với lãi suất tiếp tục diễn biến theo chiều hướng giảm. Lãi suất USD liên ngân hàng trên các thị trường đang

trên đã giảm xuống, tuy mức giảm có chậm.

"Lãi suất cho vay giữa các ngân hàng nhìn chung đang giảm, mặc dù chậm. Hệ thống này đã chịu áp lực quá lớn trong tháng trước, do đó, áp lực này không thể biến mất ngay lập tức được", kinh tế gia cao cấp Su Lin Ong của công ty quản lý vốn RBC Capital Markets tại Sydney nhận xét.

Bất động sản ở Dubai lung

Các ngân hàng thắt chặt cho vay khiến nguồn tài chính của các công ty cũng như các dự án xây dựng bị ảnh hưởng ngay. Giá đầu thổ giảm (chạm mức 80 USD/thùng tại London ngày 8-10) và các thị trường chứng khoán khu vực cũng sụt giảm từ tháng 6.

Một số dự án hoành tráng nhất - các trung tâm thương mại khổng lồ, các hòn đảo và khu trượt tuyết trong nhà - có nguy cơ bị bỏ dở nếu không tìm được nguồn tài chính. Khủng hoảng

tín dụng cũng có thể làm trầm trọng thêm nhu cầu vì những người có ý định mua nhà sẽ ngày càng khó vay được tiền ở ngân hàng.

Bài học từ nguy cơ phá sản của

Với vốn vơn 304.000 dân, quốc đảo bé nhỏ Iceland đang có nguy cơ trở thành nạn nhân lớn nhất của cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu.

Họa vô đơn chí...

Tuần trước, một loạt biến cố lớn đã diễn ra trên đất nước nằm ở vùng Bắc Âu này: 3 ngân hàng lớn nhất Iceland là Kaupthing, Landsbanki và Glitnir lần lượt bị quốc hữu hóa, thị trường chứng khoán đóng cửa 3 ngày, Chính phủ neo buộc đồng nội tệ Krona vào đồng Euro nhưng sau đó lại tháo neo vì không thể ngăn nổi sự trượt dốc khổng lồ của đồng tiền này...

Kết quả, phần lớn hệ thống ngân hàng từng một thời là niềm tự hào của Iceland giờ đã nằm dưới sự kiểm soát của Chính phủ nước này. Chưa hết, ngân hàng Kaupthing của Iceland buộc phải tiếp nhận một khoản vay khẩn cấp 702 triệu USD của Thụy Điển để

ngăn chặn sự đổ vỡ của chi nhánh tại quốc gia này. Cùng với đó, Quỹ Bảo hiểm ngân hàng của Na Uy cũng cấp cho ngân hàng Glitnir của Iceland một khoản vay 819 triệu USD để cứu chi

nhánh của ngân hàng này ở Thụy Điển thoát khỏi bờ vực của sự đổ vỡ.

Quốc gia nhỏ bé Iceland từng được biết tới như một trong những quốc gia nghèo khó nhất ở châu Âu đã vươn lên trở thành một trong những nước giàu có nhất thế giới. Giờ đây, đất nước này đang có nguy cơ phá sản cấp quốc gia.

Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) đã cử một phái đoàn tới thủ đô Reykjavik của Iceland. Trong một bài phát biểu trên đài truyền thanh hôm 9/10, Thủ tướng Haarde cho biết, tìm kiếm sự giúp đỡ từ IMF "là một lựa chọn, nhưng chúng tôi không nghĩ sẽ phải cần tới sự giúp đỡ này". Tuy nhiên, sau đó khoảng 3 ngày, với mức độ nguy cấp của khủng hoảng lên cao, ông Haarde đã thay đổi thái độ và cho biết, Iceland rất có khả năng phải cần tới sự hỗ trợ của IMF.

Bài học của Iceland

Vậy tại sao Iceland lại lâm vào tình thế bị đất như hiện nay? Lý do chính là hệ thống ngân hàng của nước này phụ thuộc quá nhiều vào nguồn vốn bên ngoài.

Sau khi việc tư nhân hóa ngành ngân hàng được hoàn tất vào năm 2000, các ngân hàng của Iceland sử dụng một lượng vốn khổng lồ để đầu tư vào thị trường cho vay địa ốc trong nước và mua lại các công ty tài chính nước ngoài, chủ yếu là ở Anh và vùng Scandinavia.

Có thể nói, các ngân hàng của Iceland chỉ đơn thuần theo đuổi những tham vọng quốc tế của một thể hệ doanh nhân mới của nước này, những người đã tạo dựng nên những đế chế toàn cầu trong nhiều ngành công nghiệp từ bán lẻ, tới sản xuất thực phẩm và dược phẩm, bằng cách mua lại nhiều công ty nhỏ lẻ từ các quốc gia khác. Tới cuối năm 2006, tổng tài sản của 3 ngân hàng lớn nhất ở Iceland đã lên tới 150 tỷ USD, bằng 8 lần GDP của nước này.

Tuy nhiên, nhiều nhà kinh tế và bình luận nổi tiếng đã nhanh chóng lên tiếng bảo vệ Iceland, với lý lẽ rằng, nước này có hệ thống kiểm soát tài chính mạnh, môi trường kinh tế lành mạnh, tỷ lệ thất nghiệp thấp và hệ

thống lương hưu rất ổn. Họ cho rằng, mặc dù Iceland có thâm hụt tài khoản vãng lai lớn, việc so sánh sự thâm hụt này với mức thâm hụt của các nền kinh tế đang nổi lên như Thái Lan và Thổ Nhĩ Kỳ là việc làm sai lầm.

Nhưng thực tế lúc này đã chứng minh, chính những nhà kinh tế này mới là những người sai lầm.

Giải Nobel Kinh tế về tay nhà báo của New York

Giáo sư Krugman đã đứng chuyên mục Op-Ed của tờ New York Times từ năm 1999 và có rất nhiều bài bình luận cho chuyên mục này, trong đó được chú ý nhiều nhất là các bài viết phê bình chính sách của đương kim Tổng thống Mỹ George W. Bush.

Giáo sư kinh tế Paul Krugman thuộc Đại học Princeton của Mỹ, đồng thời còn là một nhà báo phụ trách chuyên mục Op-Ed của tờ New York Times, là chủ nhân của giải thưởng danh giá Nobel Kinh tế năm nay. Quyết định này được Viện Hàn lâm Hoàng gia Thụy Điển công bố ngày 13/10.

Giải thưởng Nobel Kinh tế mà Giáo sư Krugman nhận được có trị giá 1,4 triệu USD.

Giới quan sát cho rằng, giải thưởng Nobel Kinh tế dành cho Giáo sư Krugman năm nay đánh dấu sự chấm dứt của quãng thời gian 3 năm liên tiếp giải thưởng này được trao cho các lý thuyết kinh tế hiện đại, thay vì các lý thuyết mang hơi hướng cổ điển như của Giáo sư Krugman. Một số người còn nói vui rằng, sở dĩ có sự thay đổi này là do Ban Giám khảo là các độc giả trung thành của tờ New York Times.

Giáo sư Krugman đã đứng chuyên mục Op-Ed của tờ New York Times từ năm 1999 và có rất nhiều bài bình luận cho chuyên mục này, trong đó được chú ý nhiều nhất là các bài viết phê bình chính sách của đương kim Tổng thống Mỹ George W. Bush. Hiện ông vẫn đang giảng dạy tại Đại học Princeton và trong học kỳ này, ông dạy các môn về lý thuyết và chính sách tiền tệ quốc tế, với các chủ đề hợp thời điểm như khủng hoảng tài chính... [ ]

Hồi ức Costello

Một trong những cái mốc thành hành nhất từ cuối thế kỷ 20 đến nay là chuyện viết sách hồi ký của những nhân vật tên tuổi, nhất là các chính trị gia. Đó là một nghề mới mang lại khá nhiều lợi nhuận, mà đặc biệt là người viết không cần phải qua một trường hay khoa học nào về nghề viết lách, và nếu thật sự không biết viết gì hết thì luôn luôn có những người chuyên nghiệp chung quanh lúc nào cũng sẵn sàng viết dùm.

Viết hồi ức có rất nhiều cái lợi khác ngoài chuyện để đem lại lợi nhuận cao. Trước hết, nếu bản thân người viết không có gì lỗi lạc xuất chúng, quyền hồi ức sẽ có thể "nâng cao" tầm vóc của mình lên trên một mức khá dễ dàng. Ngoài ra ai làm chính trị cũng đều biết là nghề này tương đối nhúng nhính ra hết sức khó. Chính trị gia nào cũng vậy, trong 10 chiều chính trị đánh ra thế nào cũng có đến ít lắm là 7 chiều hoàn toàn thất bại. Từ chuyện thuyết phục được vợ con được bố bé chuyện gia đạo để lặn xả vào công việc vác ngà voi cho thiên hạ, rồi đi gõ cửa từng nhà trong những mùa vận động tranh cử cho đến chuyện tranh cãi tại nghị trường, phát ngôn với giới truyền thông, đức kết hay để xuất ra được một chính sách thật hay, làm cho ích nước lợi dân, cương lại thêm muốn tham nhũng, nhục dục, quan trọng hơn hết là phải có một mớ hiểu biết về xã hội, kinh tế, và một số triết lý rất quan trọng để làm cơ sở "thần nhất" cho mọi hoạt động chính trị. Bởi dân chúng không bao giờ, hoặc rất ít khi, tin tưởng vào một chính trị gia có lập trường thiếu thần nhất.

Vào khoảng trung tuần tháng 9 vừa qua, cựu tổng trưởng ngân khố dưới thời ông Howard là ông Peter Costello đã cho xuất bản 1 quyển hồi ký này nữa, viết chung với bố vợ là ông Peter Coleman. Sở dĩ quyển hồi ức này được xem nẩy lửa bởi từ lâu ai cũng biết ông Costello rất hăm hực với sự phụ John Howard trong chuyện ông Howard lúc nào cũng tìm cơ để hoãn việc giao lại ông Costello cái ghế thủ tướng trước mùa tổng tuyển cử. Một chuyện mà ông Howard đã hứa với

ông Costello từ lâu, nhất là khi sự nghiệp chính trị của ông Howard kể như đã tiêu, trước khi ông tái xuất giang hồ và đánh bại ông thủ tướng Lao Động Paul Keating vào mùa bầu cử năm 1996. Lý do khác là chính giới Úc, nhất là phe Liberal (Tự Do) cũng ngóng chờ quyển hồi ức, bởi họ thích đoán mò rằng ông Costello chờ dịp tung ra hồi ức để kêu gọi đảng mới ông trở ra tái xuất giang hồ giành lại quyền lãnh đạo khối đối lập, đang mất hết tin tưởng với bác sĩ Brendan Nelson, người mà các cuộc thăm dò dư luận gần cả năm qua lúc nào cũng đem lại kết quả hết sức khiêm nhường là cử tri Úc chỉ có khoảng trên dưới 10% là ủng hộ ông.

Nhưng hồi ức Costello được tung ra đúng vào tuần lễ nội bộ đảng Liberal có biến chuyển lớn (xem phía dưới), và chúng qui người ta chỉ tìm thấy ông Costello đã chĩa thẳng mũi dùi vào ông John Howard, nhất là chuyện thất hứa. Điều này cũng không có gì lạ hay ngạc nhiên cả. Bởi từ hồi phe

chống đối chuyển từ bỏ thể chế quân chủ và thành lập một nền Cộng Hoà. Hoà giải và hoà hợp dân tộc với người thổ dân Aborigines, cũng như thái độ lừng khừng, cơ hội chủ nghĩa của ông Howard đối với hiện tượng di ngược trào lưu tiến hoá xã hội (theo quan điểm nhiều người) của cựu đại biểu quốc hội Pauline Hanson.

Tuy nhiên đối với rất nhiều người Úc, hồi ức Costello đã xác nhận được con người thật của người cựu tổng trưởng ngân khố có nhiều khả năng và nhiệt huyết này. Điểm chính là ông Peter Costello, tuy yếu thích ghê chính trị và luôn luôn ôm hoài bão là lãnh đạo nước Úc, thực hiện những chương trình hay ho đưa nước Úc đến một vị thế phú cường, vẫn chưa có đủ những chất xám cần thiết để trở thành một chính trị gia có bản lĩnh. Ông muốn làm thủ tướng nhưng không muốn bàn tay bị nhuộm máu. Ông muốn trở thành chính khách mà không phải qua giai đoạn làm chính trị gia như bốn đầy thủ đoạn. Điều

sẽ thống cảm với cựu thủ tướng John Howard hơn, và ông Costello có thể sẽ viết thêm một quyển hồi ức nữa.

Tân lãnh tụ đảng Tự Do: ông Malcolm Turnbull

Cũng vào khoảng trung tuần tháng 9, sau nhiều tháng bị tin đồn tùm lùm cũng như các cuộc thăm dò cho thấy cử tri Úc không hăm mộ mấy ông bác sĩ Brendan Nelson, lãnh tụ đảng Liberal kể từ khi ông John Howard và ê-kíp thất cử thua nặng đám Lao Động của ông Kevin Rudd. Tất cả các cuộc thăm dò đều đưa lại kết quả khá bi đát là số phần trăm cử tri Úc ủng hộ ông Nelson chỉ lờn vờn trong khoảng 9-13%. Đối với chính trị ở thế kỷ thứ 21 thì không thể nào được do ở phương châm của "nguyên tắc đầu tiên". Các tập đoàn thương mại cũng như các công ty lớn đều ngưng chuyển trợ cấp tiền bạc cho đảng Liberal, khiến đảng ta một phen phải lao đao vì thiếu thốn xăng dầu để chạy máy.

Từ đó, nhiều đại biểu quốc hội thuộc đảng Liberal từ nhiều tháng qua đã bắt đầu tính đến chuyện rời bỏ ông Peter Costello tái xuất giang hồ, nhận lãnh chức vụ lãnh tụ đảng, một chức vụ mà ông đã từ chối ngay trong đêm phe Liberal-National bị thất cử năm rồi. Cùng lúc - dư luận khắp nơi ở Úc chứ không riêng gì trong đảng Liberal bắt đầu mang một ý tưởng chắc mèm rằng nếu ông Costello từ chối, thì đảng bắt buộc phải chọn ông Malcolm Turnbull, một nhà triệu phú, từng làm luật sư và ngân hàng gia rất thành công. Ông Turnbull cũng đã từng là chủ tịch ủy ban vận động thay đổi thể chế quân chủ lập hiến của Úc sang thành Cộng Hoà, trước khi ông xin ra tranh cử quốc hội tại đơn vị Wentworth tại khu vực giàu là Bondi với Woolhara. Cái kết của đảng Liberal là ông Malcolm Turnbull thật ra cũng không được nhiều người mến chuộng trong đảng. Nhưng ông này có vẻ cứng cáp và mạnh mẽ hơn bác sĩ Nelson.

Vào tháng 11 năm rồi, ông Turnbull cũng đã tranh giành ghế lãnh tụ đảng Liberal sau khi ông Howard bị cử tri mới về vườn. Lúc đó ông Turnbull có vẻ cũng chắc ăn nên mạnh dạn tuyên bố sớm, nhiều chính sách rất giống với đảng Lao Động vừa mới đắc cử. Và ông cũng không chịu để ý là toàn bộ đảng Liberal lúc đó vẫn chưa sẵn sàng để thay đổi chính sách của ông Howard một cái rụp, như kiểu ông Turnbull. Ngoài ra ông Peter Costello lúc đó hãy còn mang ảnh hưởng rất mạnh trong đảng. Và ông này cũng không thích ông Turnbull. Do đó lãnh tụ được bầu lên trong nội bộ để thay thế ông John Howard là bác sĩ Brendan Nelson, hạ ông Turnbull với tỉ số phiếu tuyệt đối là 45-42.

Kỳ này, ông Brendan Nelson thấy

rất khó làm việc bởi các đảng viên kỳ cựu liên tiếp tiết lộ với giới truyền thông những chuyện mật của đảng nhằm vào việc tìm cách hất cẳng ông bác sĩ hiện hoà này. Một trong những đại biểu mà ông Nelson thấy khó chịu và có thể bùng khỏi hàng ghế đầu nếu ông tái đắc cử chức vụ lãnh đạo là ông Tony Abbott, một đệ tử hết sức trung thành của cựu thủ tướng John Howard. Sau khi tính toán cẩn thận ông bác sĩ Nelson thấy xuống tay trước hay hơn, và ông đợi đúng lúc ông Malcolm Turnbull còn ngáp dài sau chuyến đi Ý nghỉ hè cả tuần với vợ, là kêu tất cả đại biểu quốc hội đến phòng ông vào khoảng 6:30 chiều để nghe chỉ thị mới. Và chỉ thị đó là ông từ chức lãnh tụ đảng để bầu lại ban lãnh đạo vào sáng ngày hôm sau, tức 16 tháng 9, chỉ đúng 24 giờ sau khi vợ chồng ông Turnbull đáp máy bay trở về Úc sau chuyến nghỉ hè 1 tuần ở Ý.

Nhưng ông Nelson đã tính nhầm. Phe ông Costello rất cuộc không theo lời khuyên của ông cựu tổng trưởng ngân khố nữa bởi họ cũng bắt đầu thấy chán ông này, một chính trị gia đầy tính nhân bản luôn luôn tránh bàn tay nhuộm máu, và đã "nhất trí" chọn ông Turnbull, người đã có vẻ học được bài học năm rồi, không còn tuyên bố tùm lùm nữa. Kết quả là ông Malcolm Turnbull được bầu lên thay thế bác sĩ Brendan Nelson với số phiếu 45-41. Một tỉ số khá khiêm nhường hứa hẹn khó khăn của đảng Liberal vẫn chưa được giải quyết êm xuôi. Bà luật sư Julie Bishop được giữ vững vị trí phó lãnh tụ và được giao cho trọng trách mới là tổng trưởng (trong bóng mờ) về ngành ngân khố, đối chọi với tổng trưởng trong chính quyền là ông Wayne Swan.

Bác sĩ Brendan Nelson đã hy sinh nhào ra lãnh đạo đảng trong một thời kỳ khó khăn nhất. Ông làm việc rất hăng say, đi thăm viếng nhiều nơi để tìm hiểu dân tình kỹ hơn. Nhưng cũng không phòng thời. Dù vậy nhiệm kỳ của ông cũng còn lâu hơn ông Alexander Downer, vào thời kỳ nhiều nhượng lẩn trước, trước khi ông John Howard tái xuất giang hồ - khoảng 1 tháng.

Trở lại chuyện ông Turnbull cuối cùng đã thực hiện được hơn phần nửa giấc mơ đời người của ông là đến gần chức vụ Thủ Tướng Úc hơn một chút. Vài ngày sau khi nhậm chức lãnh tụ đảng Liberal và lãnh tụ đối lập của nước Úc, ông Turnbull làm nhiều người thất vọng không ít bởi ông cho thấy lập trường chính trị của ông vẫn chưa vững và thua xa ông Howard. Điển hình là hai chuyện. Thứ nhất ông cho biết sẽ giữ vững lập trường của đảng do đám ông bác sĩ Nelson đề xuất là sẽ tranh thủ để giảm giá xăng 5 cents bằng cách bớt tiền thuế

excise đánh vào xăng. Một lập trường mà ông Turnbull hồi trước đã cực lực chống đối, bởi lẽ tất nhiên khi giảm thuế excise để trợ cấp cho giá xăng bán lẻ, ngân quỹ sẽ bị thiếu hụt bằng tỷ đô-la. Chuyện thứ hai là chuyện thể chế Cộng Hoà, một chuyện ông Turnbull hằng mơ ước cách đây gần 10 năm khi ông lãnh đạo Phong Trào Cộng Hoà, tranh đấu với chính phủ Howard. Nhưng giờ đây ông từ chối lời kêu gọi của ông Rudd sau khi được các đồng viện Tự Do bầu lên thay thế bác sĩ Brendan Nelson. Chúng qui cũng ở chỗ thế của ông chưa được mạnh.

Đơn vị Fairfield bầu lại ghế đại biểu quốc hội

Lúc báo bắt đầu lên khuôn, một số đơn vị quốc hội của Tiểu Bang New South Wales được bầu lại đại biểu sau khi một số đại biểu tự ý rút lui sau khủng hoảng chính trị của nội các (cũ) của ông Morris Iemma. Các đơn vị đó là Cabramatta, Lakemba, Ryde, và Port Macquarie.

Đặc biệt đơn vị Cabramatta - đại biểu trên 10 năm qua là bà Reba Meagher, người đảng Lao Động bầu lên thay thế cố đại biểu John Newman, vào năm 1994, cũng đã rời chính trường và ghế đại biểu này cũng phải được bầu lại.

Phe Lao Động đưa ra ông Nick Lalich một chính trị gia kỳ cựu của hội đồng thành phố Fairfield và cũng là đương kim Đệ Trưởng Fairfield.

Phe Liberal lần đầu tiên đưa ra một ứng cử viên gốc Việt là bà Dai Le, hiện cư ngụ tại Marrickville. Và hi vọng nếu thắng cử, bà Dai Le sẽ là đại biểu quốc hội Bang NSW đầu tiên mang giòng máu Việt.

Khi báo vào nhà in thì vẫn chưa có kết quả chính thức, tuy nhiên theo ABC net qua cuộc kiểm phiếu sơ khởi kết quả đang nghiêng về ông Nick Lalich với 20150 phiếu trong khi bà Dai Le chỉ có 15245 phiếu trên tổng số 40,100 phiếu đã bầu luôn cả số phiếu không hợp lệ do bầu hư hoặc phiếu trắng.

(Xem tiếp trang 14)

Tự Do - Quốc Gia thất cử vào cuối năm rồi, ông Costello không thêm gặp hai vợ chồng John và Janette Howard nữa. Hề chỗ nào hay tiệc nào có ông hay ông bà Howard là không có Peter Costello. Và chính trong quyển hồi ức, ông Peter Costello cũng không ngần ngại cho biết ông thấy bà Janette đã có ảnh hưởng với chồng là ông Howard không ít. Nhất là trong chuyện chính bà Janette Howard đã ngăn cản, khuyên ông Howard đừng rút lui khỏi chính trường để nhường ghế thủ tướng lại cho ông Costello.

Ông Costello chỉ trích ông Howard trên những điểm mà những ai theo dõi chính trị Úc đều có thể biết rõ. Đó là lập trường cứng rắn của ông Howard

quan trọng nhất là ông đã hoàn toàn không hiểu rõ được chính bản thân ông, cũng như (cựu) thủ tướng John Howard và bà Janette Howard. Trong suốt thời gian làm phó cho ông Howard, ai cũng biết là lập trường của ông đứng cách ông John Howard đúng 180 độ. Không phải ông John Howard mà bất cứ ông thủ tướng nào cũng không thể trao ghế thủ tướng lại cho ông Costello, một phó tướng luôn có lập trường trái ngược với mình. Phần thưởng chính yếu của bất cứ chính trị gia nào tự cổ chí kim và bất cứ ở nơi nào trên thế giới, vẫn là khi mình rời khỏi chính trường, tư tưởng và chính sách của mình sẽ vẫn tồn tại, ít lắm là 5-10 năm. Hiểu như vậy, người Úc

Trong khoảng thời gian từ cuối tháng 9 cho đến cuối tuần lễ đầu của tháng 10 năm 2008 này, cái gì phải đến đã đến. Đó là cơn chấn động giống như một trận động đất cực lớn của riêng ngành tài chính, mà trung tâm động đất nằm ngay ở Wall Street tại New York.

Như bất cứ một trận động đất nào, nguyên do đầu tiên bắt buộc đã xảy ra trước đó trong một thời gian khá dài. Nhưng lý do gần có thể truy từ vụ khủng hoảng tín dụng Sub-prime tức là cho vay dưới-chuẩn, đã xảy ra tại Mỹ trong vòng 2 năm qua. Ở Úc lỗi cho vay gần giống với sub-prime nhất thường gọi là Low-Doc tức chứng từ thấp, có thể rất thấp so với đòi hỏi thường lệ. Nhưng tất nhiên lãi suất sẽ phải cao hơn kiểu cho vay bình thường.

Ở Mỹ, phong trào cho vay sub-prime xảy ra rầm rộ trong khoảng 5-7 năm nay. Nó lên như một phong trào, như một làn sóng lớn, bởi dân Mỹ càng ngày càng đông, chiến tranh chống

Nhà băng và nhất là các cơ quan tài chính (tự) cạnh tranh với nhau thả cửa. Thị đưa kiếm khách cho vay tiền mua nhà. Họ nhấm vào đám mới đi dần sang Mỹ lập nghiệp. Tức khách hàng gồm rất nhiều di dân không biết rành tiếng Anh và luật lệ tại Mỹ, cũng như thiếu thông chứng từ để vay mượn từ ngân hàng đang hoành hành theo đường lối cổ điển thông thường. Cơ quan tín dụng khi cho vay tiền mua nhà không dựa vào đồng lương, hay khả năng hoàn trả của khách mà lại nhắm vào giá nhà đang vùn vụt lên cao. Họ khá tự tin cho rằng nếu khách không đủ tiền trả góp chỉ vào món nợ thì khi cơ quan tín dụng hay ngân hàng siết nhà, họ vẫn có thể lời như thường bởi giá nhà đang tiếp tục lên cao.

Dù vậy, nếu chế độ tư bản chỉ có thể thì cũng không đến nỗi xảy ra khủng hoảng toàn cầu. Khủng hoảng xảy ra là do ở hai lý do khác. Thứ nhất là chính phủ Mỹ từ thời tổng thống Reagan đã cho giảm bớt nhiều thứ luật lệ bó buộc cách thức làm việc của các cơ quan tín dụng và ngân hàng. Các

vì nợ. Thêm vào đó lãi suất ở Mỹ trong nhiều năm qua rất thấp so với các quốc gia khác. Ngay cả so với Úc, lãi suất Mỹ năm ở khoảng 2.5% trong khi ở Úc phải khoảng trên dưới 7-8%. Thành ra ai cũng thích thiếu nợ để sống cho... sướng theo kiểu Mỹ (đi biệt thự, đi xe đẹp, ăn nhà hàng sang...). Thứ hai là nước Mỹ ở những năm tiền bạc dồi dào (nhưng không có nghìn họ thật sự giàu), người Mỹ đã bày ra cho toàn cầu bắt chước những chiêu thức làm ăn tài chính (tức mượn đầu heo nấu cháo) do từ nhiều thứ sự phụ phù thủy rất giỏi về ngành tài chính tung ra. Tên gọi chế độ mấy vị sự phụ này sau khi bể mánh là "Kỹ Sư về Tài Chính". Đại khái, cái món tiền họ cho nhiều gia đình mượn để mua nhà, họ có được là nhờ ở chuyển họ đi vay từ chỗ khác. Rồi đưa thể chấp chuyển sang chỗ khác và thứ khác, bằng những văn kiện hết sức phức tạp, do luật sư các hãng lớn thảo ra. Tiền bạc do đó chạy ngược chạy xuôi cả chục lần trong một ngày giữa các quốc gia trên thế giới với nhau, mà lợi nhuận cao nhất luôn về tay các thầy phù thủy kỹ sư tài chính, và các tổng giám đốc ngân hàng.

Thường thường tiền luân lưu là giữa các công ty tài chính, công ty bảo hiểm, các ngân hàng, cơ quan tín dụng, các công ty (quốc doanh và tư), ở khắp nơi trên thế giới. Cũng có thể chỗ vay đó là một trường học, và chỗ cho mượn là một hội đồng thành phố từ hai quốc gia cách xa nhau ngàn dặm. Cho vay cũng có nghìn là cho mua cổ đông của công ty mình với giá rẻ hơn giá thị trường. Và liên hệ giữa các tổ chức tài chính với nhau cũng là một khía cạnh quan trọng mà các chính trị gia thường rêu rao với đại chúng là "toàn cầu hóa". Nói một cách nôm na, theo kiểu kinh tế tư bản toàn cầu hiện nay, bốn biển trở nên anh em một nhà. Tiền bạc cứ chạy qua chạy lại rầm rầm với nhau. Một khi một anh xấp tiệm, nhất là Anh Hai Hoa Kỳ, thì tất cả các thứ huynh đệ bà con gần xa cũng đều chơi với như nhau.

Khủng hoảng dưới chuẩn sub-prime cũng có thể đã được chấm ngòi bằng việc kinh tế Mỹ bị thoái trào bởi tổn kém quá nhiều trong cuộc chiến tranh kéo dài chống khủng bố ở Iraq, Afghanistan, và Pakistan. Mặc dù kinh tế Mỹ hằng năm tăng trưởng với mức khá cao là khoảng 5%, nhưng mức nợ của Mỹ lại treo một cái thang cao hơn, gấp đôi và gần như gấp ba, tức khoảng 13% mỗi năm. Số tiền thiếu nợ hiện nay của Mỹ là trên \$10 trillion (ngàn tỷ, tạm gọi "ức") đô la, so với tiền dư thừa của Trung Quốc là khoảng \$1.2 ỨC. Nợ nần chồng chất thành ra đồng đô la trở nên yếu. Rơi vào cái vòng lẩn quẩn là khi đó là mất giá thì

giá xăng dầu phải trở trở thành nhiều hơn. Cũng như các thứ nợ trang trải các công vụ khác như tiền lo về y tế Medicare, tiền trợ cấp an sinh xã hội, v.v. Chính phủ Mỹ tiếp tục vay tiền xả láng, và Trung Hoa cũng như các nước giàu về dầu hỏa ở Trung Đông, rất vui lòng làm chủ nợ. Thường bằng cách mua trái phiếu của Mỹ. Bởi cho Mỹ nợ thì Mỹ để cửa mở cho tiếp tục nhập khẩu hàng hoá Trung Quốc để trả nợ. Ngay trong việc vay nợ, Mỹ cũng phải đóng bảo hiểm ở các hãng bảo hiểm lớn quốc tế, và tiền bảo hiểm Mỹ phải trả cao hơn tiền bảo hiểm của một nước Âu Châu, như Đức hay Pháp, rất nhiều.

Khi nợ nần nhiều quá thì quốc gia cũng giống như người thua tiền sạch túi ở sòng bạc casino hay máy kéo poker machine. Không đủ tiền còn tiền cho vay nữa. Đầu tư cho những công trình kinh tế mới tự nhiên suy giảm, nhiều người mất việc làm. Rồi từ đó sẽ kéo theo nhanh chóng sụp đổ ở thị trường địa ốc. Tiếp theo, giá nhà xuống và dân chúng bỏ thả lỏng không chịu trả hay không đủ sức trả lại tiền nợ hằng tháng. Cơ quan tín dụng và ngân hàng sẽ theo nhau nhảy vào siết nhà. Tạo nên một cái vòng lẩn quẩn suy thoái. Bình quân trong hai năm 2007 và 2008, số căn nhà bị xiết lại là 1 triệu căn mỗi năm. Nhiều thị trấn nhỏ ở Mỹ trở thành thị trấn ma, tức có rất nhiều nhà không còn người ở trong đó.

Giá nhà ở Mỹ xuống thế thảm. Xuống đến nỗi có lúc nhiều Việt kiều có quốc tịch Mỹ đã về Việt Nam sinh sống hay làm ăn, lập tức gửi tiền về cho con cháu ở Mỹ để mua nhà dùm. Nhưng theo biến chuyển hiện tại thị trường địa ốc chỗ nào cũng sẽ xuống hết. Không cứ gì ở Mỹ. Thị trường địa ốc ở Mỹ và ở nhiều nơi trên thế giới từ lâu vẫn là một thị trường kiểu nước lặn chìm nổi. Giá cả thường bị thổi phồng cao hơn trị giá thật rất nhiều. Tổng giá trị thị trường địa ốc ở Mỹ mà nhà băng hay cơ quan tín dụng cho vay lên đến \$12 ỨC tức 12 ngàn tỷ đô la. Một con số khổng lồ trẻ em dưới 10 tuổi không thể nào hình dung nổi. Bình quân đó là món nợ chiếm đến khoảng 75% giá mua bán khi trước, và giá thật, tuy rất khó đoán, nhưng không thể nào lên đến \$12 ỨC hết. Tức cái giá ở Mỹ qua tính toán địa ốc bấy lâu nay là một thứ "phồn vinh giả tạo", một thứ bóng ba-lông căng phồng rất dễ bị vỡ.

Nước Mỹ bắt đầu bị cạn tàu ráo mánh về tiền vay mượn. Không còn tiền hay không còn chủ nợ nào có thể vui vẻ cho Mỹ tiếp tục mượn tiền làm ăn nữa. Dưới mức độ thực tế, những cơ quan tín dụng bắt buộc phải sụp đổ đầu tiên. Nói một cách nôm na,

thì thí dụ một cơ quan tín dụng sống nhờ ở mượn tiền từ vài nguồn khác nhau, và lấy lời khi cho thiên hạ vay tiền mua nhà. Ngày nay, có 1 triệu nhà dân chúng bỏ trả lại cho cơ quan vì tiền nhà xuống thấp hơn món tiền mượn, hay không còn sức hay tiền để trả nợ nữa. Thành ra, cơ quan không còn tiền vô. Tiền ra thì vẫn phải trả cho những chỗ đã cho mình mượn tiền. Không có tiền vô thì chủ nợ không vui,

Người mua nhà đầu tiên được tặng tiền "cho không" từ \$7000 lên \$14000. Đối với người mua hay xây nhà mới, được \$21000

và bắt đầu lo chuyện xin thanh lý cơ quan tín dụng đó. Cơ quan tín dụng chỉ còn cách tuyên bố xấp tiệm. Nhưng vẫn không yên. Những cơ quan hay ngân hàng cho cơ quan tín dụng này vay tiền cũng bị thua lỗ. Những món tiền sang tay này cũng đều phải đóng bảo hiểm. Và như vậy hãng bảo hiểm cũng bị va lầy. Lầy như bệnh cúm gà lan tràn đến khắp toàn cầu.

Ngôi sao tài chính rưng cánh đầu tiên là công ty Bear Stearns, sụp đổ vào tháng 3 năm 2008. Bear Stearns là một trong vài ngân hàng đầu tư lớn nhất của Mỹ, đã phải chịu trận bởi đã đầu tư khá nhiều vào thị trường cho vay kiểu subprime. Công ty đã bán lại cho JPMorgan Chase với giá bèo là \$10 một cổ phần so với giá cao trong nhiều tháng trước là khoảng \$133 một share.

Hai cơ quan lâm nguy kế tiếp là hai cơ quan tín dụng lớn nhất ở Mỹ về cho vay mua nhà mang tên Fannie Mae và Freddie Mac, hai công ty tài chính sở hữu khoảng phân nửa (1/2) các món cho vay thế chấp địa ốc tại Mỹ. Hai công ty này thật ra đã bắt nguồn từ đời tại Mỹ ngay dưới thời tổng thống Carter của đảng Dân Chủ, hoặc Reagan (Cộng Hoà), rồi phát triển mạnh mẽ dưới thời Dân Chủ của ông Bill Clinton. Khủng hoảng tài chính toàn cầu xảy ra ở chỗ nhiều ngân hàng cho hai công ty tài chính này vay tiền xả láng và tạo thành thế dây chuyền cần nợ lẫn nhau.

Khi những người vay tiền mua nhà theo kiểu sub-prime không có tiền trả nợ cho nhà băng bắt đầu tăng giá, giá nhà tất nhiên sẽ suy giảm rồi thì

trường địa ốc đi đến sụp đổ. Nhà băng và tổ chức tài chính cũng bị thua lỗ, y hệt như bất cứ một cuộc buôn bán làm ăn nào.

Thành ra, sau khi Bear Stearns rồi tiếp theo là ngân hàng Northern Rock ở Anh quốc bị xấp, tất cả các ngân hàng và tổ chức tài chính bắt đầu thấy lâm nguy và hết tiền cho vay. Cái shock đủ để nhất, sau một cuộc cầm cự kéo dài trên 2 năm, cuối cùng đã

xảy ra với hai công ty Fannie Mae và Freddie Mac, vào khoảng đầu tháng 9, và chính phủ Mỹ bắt buộc phải quốc hữu hoá cả 2 tổ chức này. Theo chương trình cứu nguy, chính phủ Mỹ (bộ ngân khố) hứa sẽ cho hai đại gia này vay mỗi nơi \$100 tỷ đô la, và sẽ mua ngay một số nợ có thể chấp trị giá đến \$5 tỷ để công ty có thể tiếp tục hoạt động. Nhưng theo dự trình, hai công ty về lâu về dài sẽ phải giảm bớt mỗi năm 10% số tiền đầu tư có thể chấp xuất từ ngân khố Mỹ.

Cái khổ của chế độ tư bản và luôn cả xã hội chủ nghĩa là một khi chính phủ hay nhà nước nhảy ra giúp đại gia này thì đại gia khác thế nào cũng sẽ nhắc là "sao lại quên tôi".

Tiếp theo đó ngân hàng đầu tư "kỳ cựu" Lehman Bros sau nhiều tháng chịu lỗ là với thị trường nợ thế chấp, cuối cùng xin phá sản, rồi được ngân hàng lớn Barclays của Anh quốc mua lại. Điểm đáng để ý vào lúc đó là chính phủ Mỹ đã làm nợ không chịu cứu đám Lehman Bros. Tiếp theo Lehman là tổ chức tư vấn thị trường chứng khoán là Merrill Lynch, cũng buông tay đầu hàng, nhưng được ngân hàng lớn của Mỹ là Bank of America mua lại với giá bởi để tránh khủng hoảng kinh tế. Nhưng đã quá muộn.

Phản ứng dây chuyền bắt đầu bị kích động nhanh chóng sau khi Lehman Bros và Merrill Lynch bị sụp. Đám cháy lan đến công ty bảo hiểm uy tín AIG, một công ty bảo hiểm đứng hàng đầu trong việc bảo hiểm cho các thứ vay nợ thế chấp nhà cửa. Bởi công ty bảo hiểm AIG phải chi "địa" đền bù (xem tiếp trang 15)

khủng bố có mối ểm xuôi lãng đong, và tiền tệ dồi dào do ở phát triển kinh tế mãnh liệt tại nhiều nơi trên thế giới, nhất là Trung Quốc, cần đến việc "ban phước lành" của kinh tế Hoa Kỳ.

Thêm vào đó chính quyền đưa mắt làm ngơ, bởi dân chúng mua nhà được thì đỡ tốn công sức của chính phủ, mà lại tuyên truyền rất dễ. Trong lúc đó giá nhà đất tại Mỹ vùn vụt lên giá.

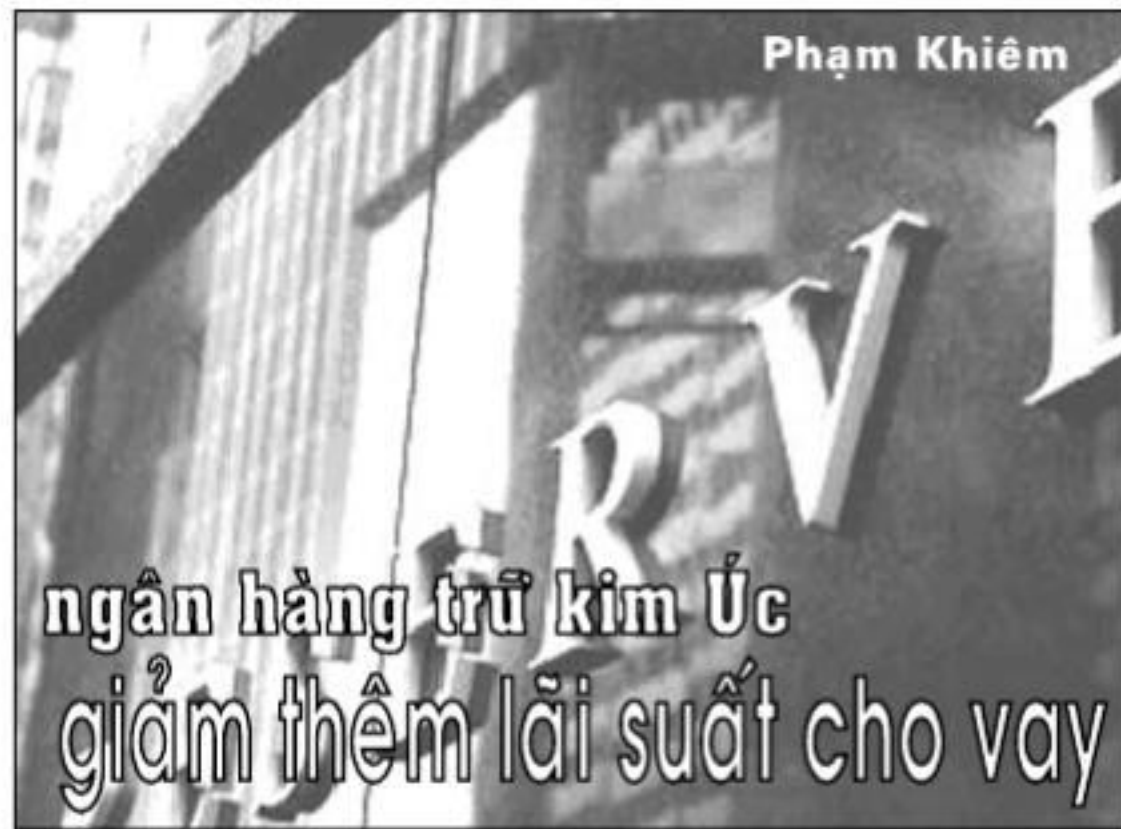
Thứ mạng nhện luật pháp ràng buộc hoạt động tín dụng của một quốc gia hiện vẫn còn được gài rất chặt tại Úc, Tân Tây Lan, và rất nhiều nước ở Á Châu, trong đó có Trung Quốc và Việt Nam. Chỉ có nước Mỹ là cho xả láng trước, bởi họ theo chủ nghĩa tư bản thứ thiệt con nai vàng. Nó cũng rất hợp với xã hội Mỹ và văn hoá Mỹ. Một xã hội ai cũng sống và làm việc

Ngân hàng Trữ kim Úc (RBA) đã làm mọi người ngạc nhiên khi cắt lãi suất cho vay 1%, hay 100 điểm, gấp đôi những gì chuyên gia dự tính. Ngân hàng cho biết thị trường tài chính tại Úc châu đã biến động theo chiều hướng xấu đến mức khó nhận ra. Kể từ tháng Năm năm 1992 lần đầu tiên lãi suất ngân hàng chính thức tại Úc được giảm mạnh tới 100 điểm. Tuy nhiên các ngân hàng thương mại sẽ không giảm lãi suất tiền vay mua nhà 1% như Ngân hàng Trữ kim gợi ý. Họ nói chi phí vay mượn tiền trên thị trường quốc tế nay tăng hơn trước rất nhiều. Đáp lại hành động cắt giảm lãi suất của RBA, bốn ngân hàng lớn nhất Úc châu nói họ sẽ giảm lãi suất cho vay, loại thay đổi theo thị trường (variable rate) 80 điểm, hay 0.8%. Công ty tài chính Aussie Home Loans nói họ chỉ giảm lãi suất tiền vay mua nhà 75 điểm mà thôi. Ngân hàng trữ kim giải thích quyết định cắt giảm lãi suất là do kinh tế Úc đang bước vào thời kỳ tăng trưởng có nhiều rủi ro đối hơn trước, do kinh tế toàn cầu hiện đang gặp nguy hiểm bên bờ suy thoái, trong khi lạm phát nhiều khả năng bớt "nóng" hơn so với trước. Theo chủ tịch Ngân hàng Trữ kim Úc, Glenn Stevens, các điểm tiến bất lợi trên thị trường tài chính quốc tế đã khiến Ngân hàng Trữ kim phải hành động, vì gần đây các ngân hàng thương mại bắt đầu giữ tiền không cho nơi khác vay sợ bị mất, hoặc khó đòi. Giảm lãi suất cho vay đã kích thích thị trường có phiếu tại Úc châu. Ngay sau khi RBA loan báo quyết định, chỉ số chứng khoán ASX của Úc đã tăng 1 phần trăm. Trước đó chứng khoán Úc chỉ toàn màu đỏ, với nhiều cổ phiếu đi xuống. Vào lúc 2.53pm (thứ Ba 7/10) chỉ số chuẩn S&P/ASX200 tăng 73.9 điểm, hay 1.63 phần trăm, thành 4614.3 điểm. Thủ tướng Kevin Rudd hoan nghênh quyết định giảm lãi suất của RBA. Theo ông hành động kịp thời của Ngân hàng sẽ giúp duy trì ổn định trong hệ thống tài chính của Úc và đưa nước Úc vượt qua thời gian thử thách.

Lao Động và lời hứa giá thực phẩm sẽ rẻ đi tại Úc châu

Tháng trước Ủy hội cạnh tranh và tiêu thụ Úc châu, ACCC, công bố bản tường trình dài 642 trang về thị trường bán lẻ thực phẩm thiết yếu hàng ngày tại Úc. Và Ủy hội đã khai trương một website chuyên theo dõi giá cả các mặt hàng mỗi gia đình cần tới hàng ngày như bánh mì, trứng sữa, thịt, cá, rau, củ. Website so sánh giá của 20 mặt hàng thiết yếu tại 61 vùng hành chính của Úc châu. Trên lý thuyết người tiêu dùng sẽ biết siêu thị nào bán món nào rẻ nhất để đến đó mua, như vậy sẽ tiết kiệm được tiền chợ. Nhưng thực tế lại không diễn ra như

vậy. Thị trường tạp hóa, hàng khô tại Úc có giá trị tới \$70 tỷ một năm. Trung bình mỗi gia đình bỏ ra từ 12 tới 14 phần trăm thu nhập (sau thuế) vào các khoản chi tiêu hàng tuần. Trong mười năm trở lại đây nhu yếu phẩm thiết yếu đã tăng nhanh hơn chỉ số lạm phát, và tăng nhanh nhất trong các nước phương Tây. Các mặt hàng tăng giá nhiều nhất lại là những thứ tiêu dùng thiết yếu hàng ngày như rau trái, trứng, bánh mì, sữa, và pho mai. Kể từ năm 2006 chỉ phí mua thực phẩm hàng ngày đã tăng 5.2 phần trăm, trong khi lạm phát chỉ ở mức 3.1 phần trăm. Trước những nghi ngờ siêu thị Úc "móc túi" người tiêu dùng, chính phủ Rudd trao quyền cho Ủy hội cạnh tranh và tiêu dùng Úc châu, ACCC, mở cuộc điều tra toàn diện về thị trường bán lẻ nhu yếu phẩm tại Úc châu. Các khía cạnh ACCC muốn tìm hiểu đó là phần lời của hai đại siêu thị Coles và Woolworths là bao nhiêu, nông gia có bị ép giá khi bán sản phẩm cho siêu thị hay không. Tại sao thực phẩm lại tăng giá nhanh hơn lạm phát, do hai siêu thị lớn của Úc nắm quyền thao túng thị trường? Hay thị trường bán lẻ của Úc tính cạnh tranh chưa cao? Sau sáu tháng điều tra bản phúc trình của ACCC nói rằng hệ thống siêu thị tại Úc châu có tính cạnh tranh và hoạt động khá công bằng. Người tiêu thụ Úc châu không bị hai đại gia bán lẻ "móc túi". Về phần lời, bản phúc trình nói trong năm năm qua, là lúc vật giá tăng đều đều tại Úc, Coles và Woolworths chỉ kiếm được có năm xu trong một đồng bạc lời. 95 xu còn lại bị các rủi ro khác lấy đi như bảo lụt, kiểm dịch ngặt nghèo, giá lương thực gia tăng trên thị trường thế giới. Và thay đổi về tỷ giá hối đoái giữa đồng Úc

kim với các đồng tiền khác.

Xe hơi nhập cảng rẻ hơn trong năm 2010

Từ nay cho đến 2020 các hãng ráp xe hơi tại Úc sẽ được chính phủ tài trợ \$3.5 tỷ đồng, để đổi lại việc họ chấp nhận giảm thuế nhập cảng xe hơi xuống còn 5 phần trăm, từ năm 2010 trở đi. Đây là hai điểm chính trong bản tường trình về kỹ nghệ xe hơi Úc châu do chính phủ Rudd đặt hàng. Phúc trình về tương lai công nghệ xe hơi do cựu thủ hiến Victoria Steve Bracks chấp bút khuyến Canberra không nên nghe theo khẩn cầu của hãng xe hơi, nghiệp đoàn và chính phủ tiểu bang nhằm duy trì mức thuế cao đánh vào xe nhập cảng. Bracks kêu gọi chính phủ nên giữ đúng kế hoạch giảm thuế đối với hàng ngoại từ 10 phần trăm như hiện nay, xuống còn 5 phần trăm vào năm 2010. Giá thành mỗi chiếc xe nhập cảng khi đó sẽ rẻ đi từ \$1500 cho đến \$2000 đồng. Ông Bracks đề nghị chính phủ thực hiện kế hoạch hỗ trợ tài chính cho công nghệ xe hơi dưới tên gọi "Kế hoạch trợ giúp xe Úc tham gia thị trường thế giới". Theo kế hoạch này trong giai đoạn 2010 đến 2015 Canberra sẽ hỗ trợ cho các hãng xe \$1.5 tỷ đồng. Giai đoạn sau, từ 2016 đến 2020 sẽ có thêm 1 tỷ đồng nữa nhằm giúp xe hơi làm tại Úc cạnh tranh và xuất cảng ra thị trường thế giới. Sau năm 2020 sẽ không còn khoản trợ giúp tài chính nào của chính phủ dành cho hãng xe. Tin mới nhất cho thấy chính phủ Rudd hứa sẽ xem xét nghiêm túc bản phúc trình của ông Bracks. Canberra nói họ sẽ loan báo chính sách mới đối với công nghệ xe hơi Úc châu trong thời gian gần. Trước đây dưới thời chính phủ Howard, quốc hội đã thông

qua kế hoạch trợ giúp công nghệ xe hơi Úc 1 tỷ đồng, trong năm năm, từ 2010 đến 2015. Số tiền này có thể tăng thêm nếu chính phủ Rudd nghe theo đề nghị cải tổ của Bracks. Ông Bracks muốn Quỹ nghiên cứu xe hơi sạch, trị giá \$500 triệu Úc kim, ý tưởng của Lao Động, nên bắt đầu trong năm 2009, và muốn ngân khoản này tăng gấp đôi thành 1 tỷ đồng. Ngân sách đầu tiên của Lao Động công bố vào giữa tháng Năm vừa qua dành ra 500 triệu đồng để giúp các hãng làm phụ tùng và ráp xe hơi chế ra phương tiện đi lại thân thiện với môi trường. Nếu như chương trình này thành công, ông Bracks muốn chính phủ tăng gấp đôi tiền trợ giúp các cơ sở có sáng kiến làm xe "xanh", xe sạch, coi đây là vũ khí cạnh tranh của công nghệ xe hơi Úc trong tương lai.

Tiến tiến kiệm gọi ở ngân hàng để ăn trợ cấp dễ hơn

Hàng ngàn nông gia Úc châu hiện đang lãnh đầu tiên trợ giúp nhà nông gặp hạn hán. Đây là tiền thuế của dân. Dù trước đây, vào lúc mùa màng thành đạt, những người này đã đem tiền đi gọi ở một tài khoản tiết kiệm khác, theo "khuyến nủ" của chính phủ Howard. Hội đồng cố vấn chính sách nông thôn của chính phủ Rudd, National Rural Advisory Council (NRAC), cho hay kế hoạch trợ giúp nông gia bị kẹt trong cảnh hạn hán trầm trọng chỉ càng khuyến khích những người này sống dựa vào trợ cấp. Thay vì tìm cách thay đổi lối sống và cách trồng cấy để tạo ra sản phẩm nông nghiệp phù hợp với điều kiện khí hậu khô hạn sau này. Trong bản phúc trình của NRAC đề trình chính phủ Rudd, nghiên cứu gia có nhắc đến trường hợp nông gia Rod Back sống tại Tây Nam tiểu bang Queensland. Ông Back sống ở khu vực hạn hán khá nặng, tuy nhiên không nhận được trợ giúp hạn hán của Canberra vì ông Back và vợ của ông có thu nhập hơn \$20,000 đồng một năm, khi hai người đi làm việc ngoài nông trại của họ. Ông Back, 50 tuổi, làm tài xế xe tải ở Roma. Trong khi vợ ông, Margaret, làm y tá. Như vậy trong khi hai ông bà Back làm việc, các nông gia khác cùng vùng với ông, ngồi ngựa tay ăn trợ cấp, loại hoàn cảnh đặc biệt của chính phủ. Tiền này giống như trợ cấp thất nghiệp của CentreLink vậy. Chính phủ Rudd đang để ý tới lỗ hổng trong cách chi trả trợ cấp dành cho nông gia ở trong hoàn cảnh đặc biệt khó khăn. Đó là một số nông gia trước đó làm ăn được, có tiền và họ đem đi gọi ở các trường mục tiết kiệm dành cho thôn quê, kiểu Farm Management Deposit Accounts. Tuy nhiên họ vẫn làm đơn để xin trợ cấp toàn phần về giúp đỡ nông gia tại các vùng hạn hán nghiêm

Tới năm 2010 xe nhập cảng như Honda sẽ rẻ hơn do thuế xuất hạ

trọng. Các trường mục tiết kiệm dành cho thôn quê, hình thành thời chính phủ Howard hồi 1999, trao cho nông gia quyền miễn thuế nếu như họ gọi tiền thu được qua vụ mùa thu hoạch lúc mưa thuận gió hòa để mang ra xài khi trời trái nắng trở gởi, sản xuất đình đốn. Như vụ hạn hán thế kỷ vừa qua vậy.

Hãng Cadbury thu hồi kẹo chocolate tại Úc

Công ty bánh kẹo và nước giải khát Cadbury, một trong những đại gia lớn trên thị trường thực phẩm snack tại Úc châu vừa ra lệnh thu hồi một loại kẹo chocolate bày bán từ siêu thị Úc. Lý do: để bảo vệ khách hàng trước vụ sữa nhiễm độc đang lan rộng tại Trung Quốc. Các tiệm bán lẻ trên toàn quốc được yêu cầu dẹp các gói kẹo hiệu Cadbury Eclair ra khỏi quầy bán, trong lúc công ty chuẩn bị công bố

thu hồi kẹo làm từ Trung Quốc do lo ngại nhiễm độc chất melamine

lệnh cấm phân phối sản phẩm kẹo duy nhất làm từ Trung Quốc. Cho đến nay người ta chưa rõ liệu kẹo Cadbury Eclair có dính đến sữa Trung Quốc nhiễm độc chất melamine hay không. Melamine là hoạt chất công nghiệp, độc tính cao, nhưng được hãng sữa Trung Quốc trộn vô để nâng cao hàm lượng đạm. Chất này đã làm cho

54,000 trẻ em tại Trung Quốc nhập viện, bốn em bị thiệt mạng, hàng trăm em hiện đang điều trị tại nhà thương. Phát ngôn nhân của Cadbury, Daniel Ellis, nói: "Đây hoàn toàn là một việc làm tự nguyện, chúng tôi làm để bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng." Ông nói thêm: "Bởi vì loại kẹo này làm từ Trung Quốc cho nên chúng tôi thân trọng. Hiện chúng tôi đang mang mẫu đi thử để có kết luận một cách chính xác. Chúng tôi không muốn đùa giỡn với sức khỏe của người tiêu dùng." Các công ty, cửa tiệm bán lẻ nhận được yêu cầu họ phải dẹp toàn bộ các gói kẹo Cadbury Eclair loại 180 gr. Ông Ellis nói quyết định này không ảnh hưởng đến kẹo Pascal Eclair, vì kẹo này Cadbury làm từ Úc. Thu hồi sản phẩm tại Úc là một phần của hành động rộng lớn hơn trong vùng Á châu Thái Bình Dương của Cadbury, và trong cùng ngày, hãng loan báo thu hồi cả thấy 14 sản phẩm làm từ Trung Quốc, trong đó có loại kẹo Eclair vừa bị dẹp tại Úc. Kẹo chocolate loại này cũng được bán tại Đài Loan, Trung Quốc và Hồng Kông. Kể từ khi vụ sữa nhiễm độc chất tại Trung Quốc xảy ra đầu tháng, ngày càng có thêm sản phẩm thực phẩm và bánh kẹo làm từ Trung Quốc bị thu hồi, hay không cho bày bán tại cửa hàng bán lẻ, ở nhiều nước trên thế giới. Một số trại bò sữa tại Trung Quốc đã trộn chất melamine, thường được dùng trong việc ép nhựa, vào sữa đã hòa loãng bằng nước, để cho có cảm giác giá trị là sữa này có độ đậm cao.

Medicare không tăng trợ giúp, tiền chụp quang tuyến ngày càng mắc hơn

Hiện nay mỗi khi bệnh nhân NSW đi chụp X-ray hay chụp cắt lớp đa chiều (scan), số tiền họ phải bỏ ra là \$138 đồng. Lý do số tiền Medicare hoàn trả đã không thay đổi trong 10 năm qua. Trong khi chi phí chụp hình gia

Medicare Australia xem lại tăng thêm tiền hoàn cho những người phải đi chụp x-ray, vì chi phí đã gia tăng đáng kể

tăng theo từng giai đoạn. Khoản tiền bệnh nhân phải bỏ ra quá lớn đến mức chính phủ liên bang đang phải xem lại việc tài trợ cho chụp điện dung thể Medicare. Một bản tường trình nộp cho Ủy hội cải cách Y tế và Nhà thương, Health and Hospitals Reform Commission, cho thấy so với 10 năm trước đây Canberra đang bớt tiền hoàn trả bệnh nhân chụp điện 57 phần trăm. Bệnh nhân, không ngoài ai khác, hiện đang bị "lúng túng" khi có việc cần nhờ đến chụp X Ray. Hiệp hội Chụp hình Y khoa Úc châu nói so với 10 năm trước đây bệnh nhân đang phải trả tiền gấp đôi. Đã thế lại có thêm kỹ thuật mới ra đời, bác sĩ yêu cầu bệnh nhân đi chụp quang tuyến nhiều hơn trước, để họ có thể chuẩn đoán bệnh chính xác hơn. Cho tới nay chỉ có 64 phần trăm số vụ chụp quang tuyến là trả được qua thể Medicare. Trong khi đó thể này trả được tới 78 phần trăm dịch vụ tại phòng mạch bác sĩ. Trong một số trường hợp, ngay cả người cao niên buộc phải bỏ tiền ra thì mới được cho chụp cắt lớp ba chiều. Phát ngôn nhân cho bộ trưởng y tế liên bang Nicola Roxon nói chính phủ hiện đang xem lại các biện pháp giúp đỡ bệnh nhân trong lĩnh vực chụp chiếu quang tuyến trong tương lai. Chụp quang tuyến cắt lớp loại MRI hiện có chi phí đắt nhất. Trung bình bệnh nhân trả \$138 đồng, và chỉ 52 phần trăm loại dịch vụ này nhận trả (một phần) qua thể Medicare. Hiệp hội Chụp hình Y khoa Úc châu đã trình cho Ủy hội cải cách Y tế và Nhà thương bằng chiết tính chi phí, trong đó có thể thấy bệnh nhân ngày càng phải bỏ tiền nhiều hơn đối với việc chụp quang tuyến vì trợ cấp Medicare giảm chẵn tại chỗ trong nhiều năm qua.

Chính phủ Rudd mất \$3 tỷ đồng do chứng khoán đại hạ giá

Chính phủ Rudd đang đứng trước tình thế không vui đó là họ có thể sẽ mất 3 tỷ đồng vì khủng hoảng tín dụng toàn cầu và thị trường cổ phiếu sụt giá thế thảm. Đây là tiền thuế đánh

trên lợi tức của việc buôn bán cổ phiếu. (capital gains tax) Một bộ trưởng trong chính phủ Rudd cho báo Sydney Morning Herald hay số tiền 3 tỷ này là quá lớn, đứng đầu trong tất cả những gì về mất mát nguồn thu trong năm qua. Hồi tháng Năm, khi công bố bản ngân sách liên bang, tổng trưởng Ngân khố Swan đã dự tính ngân sách quốc gia sẽ không thu được \$3.8

tỷ đồng do thị trường nhà đất và cổ phiếu xuống giá. Ngay sau đó là cuộc khủng hoảng tín dụng toàn cầu, và hiện giờ chính phủ Rudd đang nhăm nhăm tính họ sẽ bị mất thêm 3 tỷ đồng nữa. Kể từ khi bản ngân sách công bố (ngày 13/5), tình hình kinh tế thế giới trở đi xấu hơn nhiều. Chỉ số chứng khoán chính của Úc, The All Ordinaries Index, đã mất đi 1200 điểm, các loại cổ phiếu mất giá khoảng 20 phần trăm. Trong cuộc họp các thủ hiến tiểu bang tổ chức tại Perth hôm thứ Năm (2/10), thủ tướng Kevin Rudd cảnh báo rồi ren trên thị trường tài chính thế giới sẽ làm cho tăng trưởng tại Úc chững lại và làm cho chính phủ mất đi một số nguồn thu. Hiện nay chính phủ chưa đưa ra dự đoán liên quan đến nguồn thu bị mất trong năm 2008-09. Trong bản ngân sách tháng Năm, chính phủ có nói đến thặng dư ngân sách năm nay của Úc châu là \$21.7 tỷ đồng. Trong hồ sơ về chi tiêu quốc gia công bố trong tháng Mười Một tới, người ta sẽ biết được thặng dư của Úc đến nay còn bao nhiêu. Phái viên dự đoán trong hoàn cảnh kinh tế ảm đạm như bây giờ, thật khó cho chính phủ đưa ra các chương trình chi tiêu mới nào, vì gần đây Canberra có nói rằng họ muốn giữ thặng dư ở mức cao để làm vũ khí chống suy trầm kinh tế, một khi ảnh hưởng của suy thoái toàn cầu lan đến Úc.

Phạm Khiêm

Chuyện vợ, chuyện chồng

Một ông đến gặp bác sĩ vì bệnh mất ngủ. Bác sĩ khám kỹ nhưng không thấy có vấn đề gì nên chỉ khuyên:

- Tốt nhất là buổi tối ông không nên mang những rắc rối trong cuộc sống theo lên giường nữa!

- Nhưng mà vợ tôi không chịu ngủ một mình, thưa bác sĩ!

Phạm Lâm

tt trang 9 CHÍNH TRƯỜNG...

Quốc Hội Úc bảy giờ mới thật sự làm việc

Từ tháng 7 năm nay, thượng viện Úc bắt đầu có những khuôn mặt mới. Đó là những thượng nghị sĩ do dân bầu lên vào kỳ tổng tuyển cử vừa rồi, theo kiểu bầu lại chỉ phần nửa số thượng nghị sĩ cho nhiệm kỳ 6 năm.

Thượng Nghị Viện Úc mặc dù không có thảo luận trực tiếp về các dự án luật như ở Hạ Viện, nhưng lại là nơi cuối cùng dự án luật phải được thông qua mới trở thành "đạo luật" được. Cái hay của cử tri Úc trong mấy chục năm nay là lúc nào họ cũng "gài" vào Thượng Viện những thượng nghị sĩ thuộc thành phần thứ 3, để hai đảng chính không thể làm mưa làm gió hoặc muốn làm ra luật nào thì làm. Và hiện nay thành phần thứ 3 này bao gồm 5 thượng nghị sĩ thuộc đảng Xanh (Green), tas Steve Fielding thuộc đảng Family First (Gia-Đình Trước Hết), và tas Nick Xenophon, độc lập, tức không thuộc đảng nào.

Những dự án luật sắp tới được đưa ra quốc hội sẽ rất ngoạn mục, rất cần đến những thượng nghị sĩ thuộc thành phần thứ 3, bao gồm những sự việc cực kỳ quan trọng cho người dân Úc như: tài trợ cho việc bảo sanh (tức người mẹ khi sinh con được tài trợ tiếp khi tạm nghỉ việc làm), tăng tiền trợ cấp cao niên, khi phụng nhả kính, luật lệ lao động, v.v.

Trong khi đó, cả nước Úc cũng như khắp nơi trên thế giới đều gần như nghẹt thở trước khủng hoảng kinh tế tại Hoa Kỳ. Xăng dầu, thị trường địa ốc, thị trường chứng khoán đều giảm. Đồng đô-la Úc và Tân Tây Lan cũng xuống luôn, bởi thế giới và nước Mỹ rất cần đô-la Mỹ, phần lớn là để trang trải nợ nần và bơm vào thị trường tài chính Mỹ hiện đang bị xuất huyết trầm trọng.

Do đó nạn lạm phát tại Úc và nhiều nơi trên thế giới bắt đầu chậm lại hay giảm xuống. Từ đó dân Úc trông chờ ngân hàng trung ương cắt giảm lãi suất để cứu nguy kinh tế gia đình.

Phe Liberal của ông Malcolm Turnbull được dịp chỉ trích chính phủ đã quá thận trọng không làm áp lực nhà băng tiết giảm lãi suất.

Tuy vậy vào giờ chốt ngân hàng trung ương đã giảm lãi suất xuống 1%, một con số hết sức lớn và bất ngờ đối với mọi người. Tuy nhiên các ngân hàng tư vẫn "ăn chặn" 0.2% và chỉ chuyển đến dân chúng mức giảm là 0.8%. Dù vậy dân chúng cũng đỡ khổ trong cơn khó khăn hiện tại.

Một khung cảnh mới mang hình ảnh giấy thất lạc bán chạy như tôm tươi ở chợ, hiện đã bắt đầu.

tt trang 12 CÂU CHUYỆN...

cho các thất thoát về thế chấp địa ốc nay đã trở thành giá bèo, AIG cũng bị cháy theo. Đến lúc này chính phủ Mỹ mới thấy nguy cơ, và lập tức bơm \$US85 triệu để tránh cho AIG khỏi bị cháy rụi. Rồi một tuần lễ sau đến phiên nhà băng Washington Mutual, được chính phủ giúp bán cho tổ chức JPMorgan Chase. Tiếp theo đó hai ngân hàng thương mại có mặt khắp nơi trên thế giới là Goldman Sachs và Morgan Stanley bị tiếp thu chuyển thành ngân hàng trơn để được chính phủ đỡ mồm chừa và trợ giúp.

Chính phủ Mỹ để ra phương án kiểm \$700 tỷ để bơm vào các hệ thống ngân hàng và tín dụng trong nước để cứu nguy. Nhưng lúc đó cơn hoả hoạn tài chính đã lan tràn khắp toàn cầu, và quốc hội Mỹ ở vào mùa bầu cử, trong đợt yếu cầu đầu tiên, đã bác bỏ yếu cầu dùng \$700 tỷ để chừa cháy của ông tổng thống George W. Bush và bộ trưởng ngân khố Henry Paulson.

Nhưng cơn hoả hoạn kinh tế tài chính toàn cầu vẫn tiếp tục hoành hành và sau cùng, với sự đồng thuận của hai ứng cử viên tonton là John McCain và Barack Obama, vào ngày 3 tháng 10, quốc hội Mỹ đã biểu quyết chấp thuận giải pháp cứu nguy \$700 tỷ cho ngành tài chính tín dụng Mỹ.

Trong khi đó, nền tài chính và kinh tế toàn cầu lần lượt bị ảnh hưởng trầm trọng, diễn hình là sự sụp đổ xuống giá to tát của gần như tất cả các thị trường chứng khoán khắp nơi trên thế giới. Nhất là Âu Châu và khối Mỹ Châu La Tinh, cũng như Nhật Bản, tức những quốc gia có liên hệ mật dịch thương mại và tài chính mật thiết với Hoa Kỳ. Nguy nhất là Anh quốc và Âu Châu. Nhiều ngân hàng ở Âu Châu nhất là Đức, Pháp, Ý, Hà Lan, Bỉ, Đan Mạch, Nga, và xứ Băng quốc Iceland bị khốn đốn và cần đến nhà nước bơm tiền vào cứu nguy. Bằng cách thông thường nhất là mua cổ phiếu của các tổ chức tài chính này- tức quốc hữu hoá trả hình. Tội nghiệp nhất là xứ Iceland (Băng quốc), bởi tại xứ này trữ kim (hay tiền doanh thương) ở ngân hàng cao hơn tổng sản lượng quốc gia, nên báo chí loan tin xứ này có thể bị phá sản. Trong khi đó thị trường chứng khoán toàn cầu lên xuống rất bất thường và khi xuống thì rất trầm trọng và xuống nhanh nhất kỷ lục trong vòng vài chục năm qua. Toàn cầu thất thoát hàng trăm tỷ đô la trong vòng 24 giờ là chuyện thường. Quỹ hưu trí của mọi người mất đi khoảng 20% trong vòng vài tuần, bởi quỹ hưu trí thường phần lớn đầu tư vào thị trường chứng khoán.

Tiếp theo, chính phủ Úc kêu đồng bào hãy bình tĩnh bởi nước Úc có: (i)

thặng dư tiền trong tài khoá, (ii) lãi suất còn cao để có thể kéo xuống kích động kinh tế; (iii) hệ thống tài chính ngân hàng Úc rất vững cựa (giống như các nước xã hội chủ nghĩa), và 4 ngân hàng lớn của Úc (ANZ, Westpac, Commonwealth, NAB) nằm trong 20 ngân hàng ngon lành nhất thế giới được tiêu chuẩn cao AA. Dù vậy cơn hoả hoạn cũng đã bắt đầu cháy sang Úc, phần ánh qua thị trường chứng khoán lên xuống dữ dội. Thường xuống nhiều hơn lên. Và khi xuống thì xuống dữ dội nhất trong vòng mấy mươi năm qua. Thêm vào đó các tổ chức tài chính phi-ngân-hàng cho vay mua nhà ở Úc cũng cạn hết vốn để có thể tồn tại qua cơn ngặt nghèo. Do đó chính phủ ông Rudd lập tức huy động \$4 tỷ vào các công ty phi-ngân-hàng này, rồi sau đó nâng lên \$8 tỷ.

Ngân hàng trung ương Úc cũng cho lãi suất xuống một mức lớn nhất trong vòng mười mấy năm là 1%. Và các ngân hàng tư xin phép ăn chặn 0.2% và bớt xuống cho dân chúng 0.8% - vẫn khá lớn. Lí do họ phải ăn chặn là vì tiền vay các chỗ khác trên thế giới bắt đầu khó khăn và mắc hơn lúc trước nhiều. Và chính điểm này đã khiến chính phủ Rudd tránh không hồi thức ngân hàng phải xuống tiền lãi nhiều, bởi sợ họ cũng bị xấp tiệm luôn. Và ngày sau đó, ông Rudd tiếp tục trấn an dân chúng bằng cách tuyên bố đảm bảo vô giới hạn tiền ký thác ở các tài khoản tại ngân hàng.

Trong khi đồng đô la Úc bắt đầu xuống giá dữ dội. Từ khoảng 98cents Mỹ cho 1 đô la Úc vào tháng 7 năm nay, đồng đô la Úc xuống hơn nửa trong khoảng 65-70 cents vào tháng 10. Lý do chính là thế giới thấy Mỹ cần đô la Mỹ nên bắt đầu đầu tư tiền Mỹ kim (US dollars). Họ mua và dự trữ đô la Mỹ và đồng Euro. Ngoài ra đó là Úc thường liên kết với các thủ kỹ sản buôn bán trên thị trường mạo dịch quốc tế (tạm gọi tắt là "thị sản", tức commodities). Khi nhu cầu về thị sản giảm sút thì đồng đô la Úc cũng bị giảm theo. Ngoài ra đồng đô la còn chịu ảnh hưởng ở một món nợ

lớn của nền kinh tế Úc, cao gần bằng tổng sản lượng quốc nội Úc (khoảng trên \$750 tỷ).

Âu Châu lùi về thế thoái trào kinh tế, tạm gọi tắt là "thoái kinh". Nhật cũng vậy. Mỹ thì cứ lên vờn nhưng chưa chính thức bị thoái kinh (cho mãi đến ngày 15 tháng 10 khi một chuyên viên cấp cao ngân hàng Mỹ tuyên bố là Mỹ đã rơi vào vòng thoái kinh). Nước Mỹ đối diện với 1 tương lai không mấy sáng sủa nhất là với kỳ bầu cử tổng thống đến gần, mang khá nhiều mâu sắc chưa hề có từ trước đến giờ. Tổng trưởng kinh tế và thống đốc ngân hàng trung ương các nước thuộc khối G7 (Mỹ, Nhật, Anh, Đức, Pháp, Canada, và Ý) khẩn cấp hội họp tại Hoa Kỳ và đồng loạt theo kiểu Úc hạ lãi suất trung ương, cũng như đồng ý nhất trí hợp tác làm việc chung với nhau.

Trong khi đó, chính phủ Úc triệu hồi tổng trưởng Wayne Swan đang đi họp tại Mỹ trở về nước gấp và rồi chiều ngày 15 tháng 10 ông thủ tướng Kevin Rudd lên Tivi hiệu triệu quốc dân cho biết để phòng thủ an ninh về kinh tế chính phủ ông đã quyết định tháo tiền thặng dư tài khoá một khoản \$10.4 tỷ đô la - tặng riêng cho dân chúng Úc để giữ bộ máy kinh tế chạy tiếp - và tránh nạn thoái kinh, gây ra hậu quả không lường được (nhất là thất nghiệp). Biện pháp ông Rudd mang màu sắc xã hội, tức thay vì bơm tiền cho các kỹ sư tài chính như bên Mỹ, ông đưa tiền cho dân chúng, kêu dân chúng tiêu xài tiếp, đừng để bộ máy kinh tế ngừng hoạt động. Tóm tắt:

- Giới cao niên: độc thân được \$1400. Cấp vợ chồng: \$2100. Khoản tiền này cũng áp dụng cho giới "cựu quân nhân".

- Những người cần người khác chăm sóc được \$1000 trợ cấp

- Người mua nhà đầu tiên: Tăng tiền "cho không" từ \$7000 lên \$14000. Đối với người mua hay xây nhà mới, được \$21000

- Gia đình có con nhỏ: \$1000 cho mỗi đứa con.

- Cung cấp thêm 56000 chỗ huấn nghệ (day nghề)

- Các dự án xây cất nhà thương, trường học, cơ sở hạ tầng cho chuyển chở sẽ được thực hiện sớm hơn, để gây công ăn việc làm cho nhiều người.

Cả thế giới hồi hộp còn hơn xem phim Hitchcock rất nhiều.

Lời người đi trước

Nếu bạn không chung tình với người yêu cũ thì năng sẽ chẳng yêu bạn, vì bạn dễ thay lòng dạ. Nhưng nếu bạn chỉ yêu có mối tình xưa thì năng cũng sẽ không ưa bạn, vì bạn là một người đàn ông quá sức khổ đại.

Ứng cử viên tổng thống

"ra Đòn" cứu nguy KINH TẾ MỸ

Hai ứng cử viên Tổng thống tiếp tục công kích lẫn nhau và không đưa ra được thêm kế sách mới nào so với chương trình kinh tế họ đã đề xuất trước cuộc tranh luận trực tiếp này.

Khi cuộc bầu cử Tổng thống Mỹ đang bước vào giai đoạn nước rút, hai ứng cử viên Barack Obama và John McCain đã lần lượt đề xuất kế hoạch kinh tế - vẫn đề đang được cử tri Mỹ quan tâm hiện nay.

Ngày 15/10 (sáng ngày 16/10 giờ Việt Nam), Barack Obama và John McCain đã có cuộc tranh luận trực tiếp cuối cùng trên truyền hình, trước khi diễn ra bầu cử ngày 4/11 tới. Cuộc tranh luận chủ yếu tập trung vào các vấn đề kinh tế và đối nội.

Các kế hoạch kinh tế chưa xứng tầm.

Hai ứng cử viên Tổng thống tiếp tục công kích lẫn nhau và không đưa ra được thêm kế sách mới nào so với chương trình kinh tế họ đã đề xuất trước cuộc tranh luận trực tiếp này.

Kế hoạch kinh tế của ứng cử viên đảng Dân chủ Barack Obama được đưa ra hôm 13/10. Kế hoạch này đề nghị một số ngân hàng - vốn được hỗ trợ từ kế hoạch giải cứu của liên bang trị giá 700 tỷ USD - sẽ phải tạm thời đình chỉ việc tịch thu nhà

của thế nợ trong khoảng thời gian 90 ngày đối với những người đang sống trong chính ngôi nhà của họ.

Trong hai năm tới, chính phủ tạm thời giảm thuế cho các công ty tạo ra việc làm mới với mức giảm 3.000 USD/việc làm. Chính phủ phải cho phép các cử tri rút tiền khỏi quỹ tiết kiệm hưu trí đến cuối năm 2009 mà không bị phạt 10%, với mức rút tối đa là 10.000 USD.

Obama cũng đề nghị Cục Dự trữ Liên bang (FED) và Bộ Tài chính Mỹ thành lập một quỹ đặc biệt cung cấp tín dụng cho chính quyền các bang và thành phố, sau khi số hợp đồng kinh tế và tiền thuế tại địa phương giảm sút. Ước tính các đề xuất mới này sẽ tiêu tốn thêm 60 tỷ USD ngân sách liên bang, trong 2 năm tới.

Ngay sau những đề xuất của Obama, ngày 14/10, ứng cử viên Cộng hòa John McCain cũng công bố sáng kiến kinh tế với kế hoạch an ninh và trợ cấp hưu trí, trị giá 52,5 tỷ USD. Ông đề nghị trong hai năm 2009 và 2010, giảm mức thuế xuống tối đa là 10% đối với các khoản tiền đầu tư được rút từ tài khoản hưu trí cá nhân (IRA) và các chương trình tiết kiệm lương hưu theo Luật thuế vụ Mỹ.

Ông McCain cũng đề xuất tăng gấp

đôi mức khấu trừ (từ 7,5% lên 15%) đối với thuế đánh vào các khoản thu nhập từ cổ phiếu của đối tượng hưu trí trong năm 2008 và 2009, và hoãn thuế 2 năm đối với những người nhận trợ cấp bảo hiểm thất nghiệp. McCain tái khẳng định sự ủng hộ đối với kế hoạch trị giá 300 tỷ USD của Chính phủ Mỹ nhằm mua lại những khoản nợ xấu của những người sở hữu nhà không có khả năng thanh toán.

Một số nhà phân tích cho rằng kế hoạch của Obama quá nhỏ bé so với tình hình cuộc khủng hoảng tín dụng hiện nay. Còn kế hoạch của McCain bị ban vận động tranh cử của Obama bác bỏ và cho rằng nó không đề cập tới số phận 101 triệu gia đình trung lưu ở Mỹ.

Tấn tổng thống đối mặt khó khăn

Theo báo chí Mỹ, trong chiến dịch vận động tranh cử kéo dài 20 tháng qua, các ứng cử viên tổng thống Mỹ đã chi tổng cộng khoảng 1,3 tỷ USD, trong đó phần lớn số tiền này thuộc về hai ứng cử viên Obama và McCain. McCain đã quyên góp được 230 triệu USD và chi 194 triệu USD, trong khi Obama vận động được 454 triệu USD và chi 377 triệu USD.

Kết quả thăm dò cho thấy, Obama hiện vẫn chiếm thế thượng phong so với McCain và đồng đảng cử tri Mỹ bày tỏ tin tưởng vào khả năng lãnh đạo kinh tế của ông. Theo kết quả thăm dò do CBS News và Thời báo New York vừa thực hiện, khoảng cách dẫn điểm giữa Obama và ông McCain đã tăng tới 14 điểm.

Giới phân tích cho rằng, bất luận Obama hay McCain trở thành tổng thống, họ đều phải đối mặt với nhiệm vụ vực dậy một nền kinh tế dễ đổ vỡ. Việc xử lý các vấn đề liên quan đến cuộc khủng hoảng tín dụng có thể đe dọa đến các cam kết, chính sách kinh tế mà các ứng cử viên tổng thống đã đề ra.

Một thách thức không nhỏ nữa với tân tổng thống Mỹ là thâm hụt ngân sách. Bộ Tài chính Mỹ ngày 14/10 cho biết thâm hụt ngân sách liên bang trong tài khóa 2008 (tính đến ngày 30/9) đã tăng tới mức kỷ lục 454,8 tỷ USD, cao gần gấp ba lần mức thâm hụt 161,5 tỷ USD trong tài khóa 2007. Dự đoán thâm hụt ngân sách của Mỹ trong tài khóa tới có thể lên tới 700 tỷ USD, do chính phủ phải "bơm" khoản tiền khổng lồ để giải cứu hệ thống tài chính.

Cả hai nhóm vận động tranh cử của Đảng Dân chủ và Cộng hòa đều thừa nhận rằng, hành động nhanh chóng của tân tổng thống trong nhiệm kỳ đầu có ý nghĩa đặc biệt quan trọng giúp đưa nước Mỹ thoát ra khỏi cuộc khủng hoảng hiện nay. [ ]

Có thể nói, tới thời điểm này, các biện pháp đối phó khủng hoảng của Anh đang được thế giới coi là biện pháp tối ưu nhất có thể.

Bằng chứng là sau khi Chính phủ của Thủ tướng Gordon Brown tuyên bố kế hoạch giải cứu ngành ngân hàng ở xứ sở sương mù, các quốc gia khác trên thế giới đã nhanh chóng học theo.

Giải pháp "made in England"

Ngày 8/10, kế hoạch giải cứu ngành ngân hàng của Anh được công bố. Trong đó bao gồm khoản tiền 50 tỷ Bảng (tương đương 87 tỷ USD) để mua lại cổ phần trong các ngân hàng lớn, 200 tỷ Bảng để tái cấp vốn cho các ngân hàng và 250 tỷ Bảng để bảo lãnh nợ cho các ngân hàng.

Nói ngắn gọn, hai đặc trưng trong biện pháp đối phó lần khủng hoảng này của người Anh bao gồm hai điểm chính: (1) tạm thời quốc hữu hóa một phần các ngân hàng thông qua việc bơm vốn vào các ngân hàng này để đổi lấy cổ phần, và (2) đảm bảo cho các khoản vay giữa các ngân hàng với nhau. Cần phải nói thêm, việc bơm vốn để đổi lấy cổ phần này không giống như việc các ngân hàng trung ương vẫn thường bơm vốn vào thị trường tài chính với tư cách là hoạt động tái cấp vốn ngắn hạn cho các ngân hàng.

Gần như ngay lập tức, giải pháp "made in England" này được nhận rộng trên phạm vi toàn cầu.

Đang ở thế tương như bế tắc trong việc đi tới một kế hoạch giải cứu chung, tới ngày 12/10, 15 nước thuộc khu vực sử dụng đồng Euro (Eurozone) đã bất ngờ đạt được một kế hoạch hành động tập thể để giải quyết khủng hoảng. Kế hoạch trị giá 1.300 tỷ Euro, tương đương 1.800 tỷ USD, của Eurozone gần như là một bản sao kế hoạch giải cứu ngành ngân hàng của Anh vì cũng bao gồm các biện pháp bảo lãnh cho các khoản vay liên ngân hàng và cho phép các chính phủ mua lại cổ phần trong các ngân hàng có vai trò quan trọng trong trường hợp cần thiết.

Tại Mỹ - "quê hương" của khủng hoảng, đồng thời cũng là quốc gia đi đầu trong các nỗ lực chống khủng hoảng - Bộ trưởng Bộ Tài chính Henry Paulson cũng bắt đầu có những điều chỉnh "nhỏ nhỏ" trong kế hoạch giải cứu trị giá 700 tỷ USD dành cho ngành tài chính được Quốc hội thông qua cách đây chưa lâu.

Theo đó, thay vì chỉ mua vào các tài sản xấu trong các tổ chức tài chính và ngân hàng như dự kiến ban đầu, một nửa của số tiền 250 tỷ USD trong giai đoạn đầu tiên của kế hoạch sẽ được sử dụng cho việc mua lại cổ phần trong 9 ngân hàng lớn của Mỹ,

bao gồm Citigroup, Goldman Sachs, Wells Fargo, JPMorgan Chase, Bank of America, Merrill Lynch, Morgan Stanley, State Street và Bank of New York Mellon.

Theo bài viết trên chuyên mục bình luận Op-Ed thuộc tờ New York Times (Mỹ) của Giáo sư Paul Krugman, người vừa được Viện Hàn lâm Khoa học Hoàng gia Thụy Điển trao giải thưởng Nobel Kinh tế 2008, ban đầu,

Thủ tướng Anh Gordon Brown (trái) và Bộ trưởng Bộ Tài chính nước này ông Alistair Darling

Vì sao cả thế giới "copy" cách giải quyết khủng hoảng tài chính của Anh

chính Chủ tịch Cục Dự trữ Liên bang Mỹ (FED) Bernanke đã rất có thiện cảm với biện pháp này. Tuy nhiên, biện pháp này đã bị Bộ trưởng Bộ Tài chính Paulson từ chối và cho rằng: "Đó là việc nên làm khi chúng ta gặp thất bại ở các biện pháp khác".

Mặc dù vậy, sau khi cá châu Âu học theo cách làm của Anh, ông Paulson đành phải điều chỉnh kế hoạch giải cứu của nước Mỹ.

Giới quan sát ca ngợi

Giáo sư Paul Krugman cho rằng, Thủ tướng Brown và Bộ trưởng Bộ Tài chính Anh Alistair Darling đã có "cách nghĩ thấu đáo và đã nhanh chóng đi tới giải pháp". Ông cho rằng: "Kế hoạch của nước Anh không phải là một kế hoạch hoàn hảo, nhưng lại là ví dụ tốt nhất để áp dụng trên diện rộng".

Bản chất của cuộc khủng hoảng này là gì? Theo Giáo sư Krugman, hiểu

một cách đơn giản, cuộc khủng hoảng đang diễn ra bắt nguồn từ sự sụt giảm mạnh của giá địa ốc, dẫn tới những khoản thua lỗ lớn cho các ngân hàng cho vay địa ốc và những ai nắm giữ các loại chứng khoán phát hành dựa trên nợ địa ốc. Những khoản lỗ này khiến các tập đoàn tài chính mất nợ lớn và không có đủ vốn để cung cấp tín dụng cho nền kinh tế. Các tổ chức tài chính cố gắng trả nợ và tăng vốn

bằng cách bán ra tài sản, nhưng việc này khiến giá tài sản càng sụt mạnh hơn, và vốn của họ càng giảm.

Để giải quyết khủng hoảng, các chính phủ đã nghĩ tới nhiều cách. Tuy nhiên, trong đó, giải pháp nhằm vào bản chất của vấn đề là giải pháp có thể giải quyết sự thiếu vốn của các tổ chức tài chính. Và để làm điều này, chính phủ các nước chỉ có cách là bơm vốn vào các tổ chức này để đổi lấy cổ phần. Như vậy, Thủ tướng Brown và Chính phủ của ông đã có cách giải quyết khủng hoảng đi đúng hướng.

Tuy nhiên, theo các nhà phân tích khác, thành công ở mức độ hiện tại trong kế hoạch của ông Brown không phải là kết quả từ khả năng nhìn xa trông rộng của ông, mà thay vào đó, nhờ vào sự kết hợp những yếu tố khác bao gồm thời điểm hợp lý, hệ thống chính trị kiểu Anh và sự suy yếu của

các thể chế chung của châu Âu.

Thứ nhất, ông Brown đã "đứng nhìn" nước Mỹ hành động trước và nhờ đó, đã học được một số bài học quan trọng về sự thất bại trong các bước tiến giải cứu ban đầu của ông Paulson.

Thứ hai, hệ thống chính trị ở Anh cho phép thủ tướng được hành động nhanh chóng mà không cần tới sự thông qua của quốc hội. Trên thực tế, ông Brown không bao giờ phải cần tới sự đồng thuận của thủ lĩnh đảng Bảo thủ đối lập David Cameron trong việc đưa ra các quyết sách, vì hội đồng kinh tế quốc gia của ông chỉ toàn bao gồm các bộ trưởng thuộc đảng Lao động cầm quyền.

Thứ ba, ông Brown cũng được lợi từ việc các nước thành viên của Eurozone không đủ nhanh chóng để nhận ra mức độ nghiêm trọng của tình hình, hoặc cũng có thể họ cũng có quan điểm giống như Tổng thống Pháp Nicolas Sarkozy là muốn nước Anh đi đầu trong cuộc chiến chống khủng hoảng này.

Ngược lại với thành công bước đầu của ông Brown, danh tiếng của Chính phủ Đức đã bị tổn thương trong cuộc chiến chống khủng hoảng này. Có một thời gian dài, Bộ trưởng Tài chính Đức Peer Steinbrück đã có thái độ cho rằng cuộc khủng hoảng tài chính chỉ là "cơn bệnh" của nước Mỹ. Về phần mình, Thủ tướng Angela Merkel dường như có lập trường không vững, ban đầu bà phê phán việc Ireland đơn phương ra quyết định bảo hiểm tiền gửi cho người dân, nhưng sau đó, chính bà cũng áp dụng giải pháp này cho nước Đức.

Cũng trong bài bình luận đăng trên tờ New York Times, Giáo sư Krugman cho rằng, việc các nước giàu trên thế giới "chạy theo" cách giải quyết khủng hoảng là một điều khá bất ngờ, vì xét cho cùng, nước Anh không phải là một "gương mặt" lớn trong các vấn đề kinh tế thế giới. Không ai có thể phủ nhận việc nước Anh là một trong những trung tâm tài chính lớn nhất thế giới, nhưng nền kinh tế Anh nhỏ hơn nhiều so với kinh tế Mỹ và Ngân hàng Trung ương Anh (BoE) không có nhiều ảnh hưởng như FED hay Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB).

Tuy nhiên, trong cuộc chiến chống khủng hoảng này, nước Anh có được sự kết hợp giữa cách suy nghĩ thấu đáo và tinh quyết đoán mà không một chính phủ khác nào trên thế giới có được. Giáo sư Krugman cũng hết lời ca ngợi cách giải quyết khủng hoảng của Thủ tướng Brown khi cho rằng: "Có thể nước Anh đang chỉ cho chúng ta con đường để vượt qua cuộc khủng hoảng này".

Dù vậy, đối với các nhà quan sát khác, xét ở góc độ nền kinh tế Anh nói chung hiện nay, ông Brown vẫn

còn phải nỗ lực nhiều hơn nữa. Nợ chính phủ của Anh đang tăng lên nhanh chóng, tỷ lệ thất nghiệp tăng cao, tỷ lệ lạm phát cũng không ngừng

leo thang... Thực tế này đòi hỏi ông Brown thêm nhiều cố gắng, chứ không chỉ dừng ở kế hoạch giải cứu ngành ngân hàng mà ông đã đưa ra. [ ]

Người Việt tại Mỹ

chính trường mở lối thân thang

Trang web Hội đồng thành phố Westminster giới thiệu ủy viên Tri Ta người Mỹ gốc Việt.

Thành phố Westminster năm nay có thể trở thành nơi đầu tiên tại Mỹ có hội đồng thành phố với đa số ghế thuộc về người Việt.

Tháng 11 năm nay, có 13 ứng viên gốc Việt chạy đua cho các vị trí trong hội đồng quận Cam. Ngoài ra còn nhiều người khác như Linh Ho, Andy Quach, Andrew Do, Trung Nguyen... tranh cử tại nhiều hội đồng khác như Garden Grove, San Jose, Irvine, quận Cam...

Mười sáu năm chấp chính trường

Mười sáu năm trước, khi ông Tony Lam giành được một ghế trong Hội đồng thành phố Westminster, quận Cam, bang California, báo chí Mỹ đã tốn nhiều trang bìa để viết về người Mỹ gốc Việt đầu tiên xuất hiện trên chính trường Mỹ, từ sau 1975.

Từ đó, quận Cam trở thành trung tâm chính trị của cộng đồng người Việt tại Mỹ. Hiện có 10 người gốc Việt nắm các chức vụ quan trọng trong quận. Bà Linda Vo, giám đốc phòng nghiên cứu người Mỹ gốc Á tại đại học California cho biết: "Có nhiều ứng viên gốc Việt tham gia chính trường là điều quan trọng".

Theo nhà khoa học chính trị John J. Pitney Jr. tại Cao đẳng Claremont McKenna, người Mỹ gốc Việt bắt đầu góp phần quan trọng trong chính trị Mỹ. Không ai phủ nhận khả năng một ngày người Việt sẽ có mặt tại Quốc hội Mỹ.

Thời điểm ông Tony Lam (chủ cửa hàng ăn uống) đắc cử, cộng đồng người Việt tại đây chưa quan tâm nhiều đến chính trị. Lúc đó, người gốc Việt chiếm 1/5 dân số của thành phố và chỉ có 2.000 cử tri gốc Việt tham gia bỏ phiếu.

Tuy nhiên ông thắng gần hết 6.500 phiếu bầu của người dân tại đây. Cử tri người Việt bắt đầu tăng từ năm 2006. Theo thống kê từ trung tâm pháp luật Mỹ Thái Bình Dương, cử tri gốc Việt chiếm 40% trong tổng số cử tri tại thành phố Westminster.

Các chính trị gia trưởng thành

Các ứng viên đều tự tin và mong muốn cạnh tranh công bằng, không dựa vào yếu tố địa lý, dân tộc, cộng đồng. Trương Diep, 25 tuổi, đang ứng cử một

vị trí của hội đồng thành phố Westminster, với bốn ứng viên là công dân Mỹ không phải gốc Việt. Anh cho biết: "Tôi đang tranh thủ sự ủng hộ của tất cả người dân tại đây. Tôi không chỉ dựa vào số lượng cử tri người Việt".

Một số nhà phân tích chính trị nhận xét, trước đây, trong một số cuộc bầu cử, một số ứng viên gốc Việt đã dựa vào sức mạnh của cử tri gốc Việt, với bản chất tự nhiên quan tâm nhiều đến cá nhân, cạnh tranh, tính dân tộc. Nhưng những cuộc bầu cử gần đây cho thấy cử tri Việt bắt đầu quyết định dựa trên những vấn đề cần quan tâm, lý tưởng và tư cách chính trị, thể hiện một quá trình trưởng thành của mình.

Cũng có ý kiến cho rằng các cử tri Việt bị phân chia làm hai, vì từ trước tới nay, phần lớn người Việt tham gia chính trị thường theo đảng Cộng hòa, nhưng nay đã xuất hiện những ứng viên đảng Dân chủ, ăn theo bầu cử tổng thống Mỹ hiện nay.

Cử tri phát triển

Cử tri Việt bắt đầu thể hiện quan điểm rõ ràng hơn từ 2007, trong một cuộc bầu cử đặc biệt khi hai ứng viên Việt Janet Nguyen và Trung Nguyen, chạy đua vào một ghế của ủy ban Giám sát của quận Cam, cơ quan lập pháp chính của quận gồm năm người.

Ông Trung Nguyen và ông Van Tran (đã là ủy viên hội đồng lập pháp) tạo liên minh vận động tranh cử nhưng vẫn thua bà Janet Nguyen. Nhiều nhà quan sát chính trị đã nhận nhận đây là một bước đột phá làm thay đổi truyền thống trước đây của chính trị địa phương.

Theo bà Linda Vo, người Mỹ gốc Việt tại quận Cam tham gia chính trường nhiều hơn vì cộng đồng người Việt bắt đầu phát triển và quan tâm hơn đến chính trị. Số lượng cử tri và ứng viên gốc Việt tăng một phần do nhiều người dân di cư sang Mỹ đã được hưởng đầy đủ các quyền của công dân bản xứ và nhiều người được sinh tại Mỹ đã trưởng thành.

Giáo sư John J. Pitney Jr. nhận xét: "Các chính trị gia tại quận Cam sẽ phải tranh thủ sự ủng hộ của các cử tri gốc Việt. Tôi nghĩ trong tương lai, tất cả các chính trị gia ở đây sẽ phải ghi chú ngày Tết Nguyên đán lên lịch của mình".

Trong một nhà máy dệt ở tỉnh An Huy, Trung Quốc, xuất công nghiệp tháng 9 của Trung Quốc chỉ tăng có 11,4% so với cùng kỳ năm ngoái - thấp nhất trong vòng hơn 6 năm trở lại đây, so với mức tăng 12,8% trong tháng 8.

Kinh tế Trung Quốc trong quý 3 vừa qua chỉ tăng trưởng 9% so với cùng kỳ năm ngoái, thấp nhất trong vòng hơn 5 năm qua. Con số này vừa được Cục Thống kê Quốc gia Trung Quốc công bố ngày 20/10.

Có nhiều lý do khiến kinh tế Trung Quốc giảm tốc mạnh, bao gồm sản xuất công nghiệp đi xuống do xuất khẩu suy yếu, hoạt động xây dựng

cũng giảm do thị trường địa ốc xuống dốc và các quy định hạn chế tạm thời áp dụng trong thời gian diễn ra Olympic Bắc Kinh.

Mức tăng trưởng 9% này thấp hơn so với dự báo trước đó của giới quan sát và thấp hơn đáng kể so với mức tăng 10,1% của quý 2 năm nay. Đây đã là tháng thứ 5 liên tục, tốc độ tăng trưởng của kinh tế Trung Quốc giảm.

Các đây không lâu, một số nhà kinh tế đã cho rằng, việc các cơ quan chức năng Trung Quốc đóng cửa nhiều nhà máy trong thời gian diễn ra Olympic để đem lại cho Bắc Kinh bầu không khí trong lành hơn, chính là lý do chính khiến kinh tế Trung Quốc giảm tốc.

Tuy nhiên, các số liệu do Cục Thống kê Quốc gia Trung Quốc công bố lần này cho thấy, kinh tế Trung Quốc "hạ nhiệt" nhanh chóng không phải chỉ vì lý do này.

Nhiều nhà máy ở khu vực Bắc Kinh đã mở cửa trở lại trong tháng 9, tuy nhiên, sản xuất công nghiệp tháng 9 của Trung Quốc chỉ tăng có 11,4% so với cùng kỳ năm ngoái - thấp nhất trong vòng hơn 6 năm trở lại đây, so với mức tăng 12,8% trong tháng 8.

Tăng trưởng xuất khẩu của Trung Quốc trong 9 tháng đầu năm nay là 22%. Tuy nhiên, giới phân tích cảnh báo, con số này có thể sụt giảm xuống còn 0% hoặc thậm chí là tăng trưởng âm trong năm 2009 tới do khủng hoảng tài chính khiến nhu cầu của các thị trường lớn đối với hàng xuất khẩu của Trung Quốc sụt giảm mạnh.

Tuy nhiên, so với nhiều quốc gia khác, Trung Quốc có nhiều lựa chọn hơn để đối phó với sự giảm tốc kinh tế hiện nay. Chỉ số giá tiêu dùng của Trung Quốc cũng đang đi xuống, còn 4,6% trong tháng 9, so với mức 4,9% trong tháng 8, đánh dấu tháng giảm thứ 5 liên tục. Đây là mức lạm phát thấp nhất của Trung Quốc kể từ tháng 6/2007 tới nay.

Với áp lực lạm phát đã không còn quá căng thẳng, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc đã bắt đầu hạ lãi suất cơ bản và nới lỏng các quy tắc cho vay của các ngân hàng. Nhiều khả năng, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc chuẩn bị cắt giảm lãi suất cơ bản lần thứ ba trong năm nay.

Thêm vào đó, với thắng dư ngân sách chính phủ lớn, Bộ Tài chính nước này cũng đã bắt đầu hạ thuế đối với hoạt động đầu tư chứng khoán và giao dịch địa ốc, cũng như thuế xuất khẩu hàng dệt may và một số loại máy móc.

Thêm vào đó, Chính phủ Trung Quốc còn tiến hành mở rộng đầu công vào lĩnh vực giao thông và xây dựng lại cơ sở hạ tầng sau vụ động đất gần đây ở tỉnh Tứ Xuyên. Đầu tư vào cơ sở hạ tầng đó của Trung Quốc tăng 27,6% trong 9 tháng đầu năm nay so với cùng kỳ năm ngoái, so với mức tăng 27,4% trong 8 tháng đầu năm.

Giới quan sát nhận định, khủng hoảng tài chính đang tác động mạnh tới tăng trưởng kinh tế ở châu Á. Kinh tế Nhật Bản đã tăng trưởng âm trong quý 2 năm nay, trong khi kinh tế Singapore đã chính thức rơi vào suy thoái.

Tuy nhiên, nhiều nhà kinh tế vẫn cho biết, tăng trưởng kinh tế Trung Quốc vẫn đang ở mức cao nhất trong số 20 nền kinh tế lớn nhất thế giới và tỏ ra tương đối vững vàng trước khủng hoảng.

Thế giới đã qua nhiều khủng hoảng kinh tế. Năm 1980, khủng hoảng tài chính ở Châu Mỹ La Tinh. Năm 1990, khi thị trường địa ốc sụp đổ, Nhật Bản đã bỏ ra khoảng 1,500 tỷ dollars qua 12 chương trình cứu nguy. Năm 1997, khủng hoảng tiền tệ ở Á Châu. Năm 2000, Trung Cộng đã kín đáo góp rất nhiều tiền cứu nguy các nhà băng của họ.

Khủng hoảng kinh tế hiện nay lan rộng và ảnh hưởng mạnh mẽ lên khắp các nước trên thế giới. Trung Cộng, Nhật, các xứ dầu hỏa ở Trung Đông, Singapore, và vài xứ Âu Châu đã đầu tư vào các xí nghiệp, cơ quan tài chính và nhà băng Mỹ đã thiệt hại nặng nề. Tại Mỹ, chính phủ mua lại các món nợ xấu, giúp tăng giá trị các nhà băng, ảnh hưởng thuận lợi cho các người có cổ phần. Nếu chính phủ quốc hữu hóa một phần, góp vốn vào nhà băng, khiến vốn nhà băng "loãng" ra. Như vậy giá cổ phần sẽ giảm đi, thiệt hại cho những ai đang có cổ phần. Số nợ của chính phủ gia tăng, sẽ tăng thuế, giảm chi tiêu trên giáo dục, y tế, an ninh... ảnh hưởng trực tiếp lên công ăn việc làm, đời sống của dân chúng. Tại Santa Clara County, năm 2008, tiền giúp khoảng hai hay ba trăm dollars những người già và nghèo thuê nhà đã bị bãi bỏ. 200 dollars giúp những người ấy trả tiền điện cũng bị xóa sổ. Tiền trả những người giúp việc người già và nghèo, không tự lập được đang bị giới hạn, và có đã bị bãi bỏ. Nếu chính phủ để cho lạm phát, giảm được giá trị tiền nợ, và người dân mất đi khả năng mua với cùng số tiền. Trong mọi trường hợp, người dân phải trả giá đắt cho cuộc khủng hoảng kinh tế.

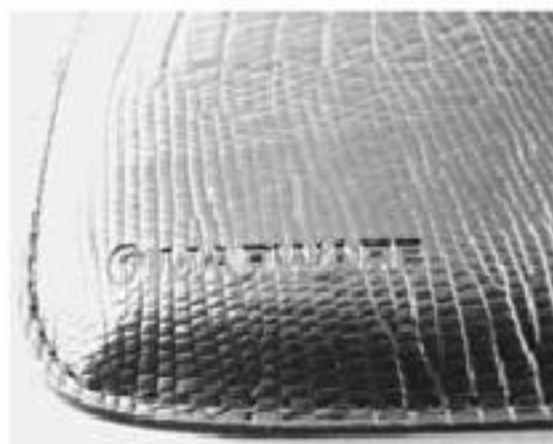
Trong tương lai gần, suy thoái gây thất nghiệp, giảm tiêu thụ, giảm sản xuất. Các xí nghiệp có lợi nhuận giảm đi, hay lỗ lỗ, các nhà băng khó mà chịu nổi những món nợ sẽ đến đợt hai này. Do đó chính phủ phải giúp nhanh chóng gia tăng vốn các nhà băng.

William Philip Gramm là một trong người chủ chốt, tác động lên khủng hoảng kinh tế hiện nay. Ông là nghị sỹ dân chủ (1978-1983), nghị sỹ cộng hòa (1983-1985), thượng nghị sỹ cộng hòa (1985-2002) của Hoa Kỳ, và gần đây làm cố vấn kinh tế cho ông McCain trong cuộc bầu cử cho tới ngày 18/06/2008.

Năm 1999, ông đưa ra bộ luật Gramm Leach Bliley Act xóa bỏ ngăn cách giữa nhà băng, bảo hiểm và ngành môi giới (broker). Theo Washington Post 2008, ông là 1 trong 7 người trách nhiệm chính, đã bãi bỏ các luật lệ điều tiết buôn bán derivatives vào những năm 1998-99. Ông thường xuyên chống lại CEO Securities and Exchange Commission xin thêm ngân khoản, thuế

thêm người để theo dõi các hoạt động Wall Street ngày một gia tăng. Ông cũng chống lại luật lệ của Securities and Exchange Commission cấm các công ty kế toán gần, hay có liên hệ với các công ty kiểm toán (audit). Ông đe dọa cắt ngân khoản của Securities and Exchange Commission nếu luật lệ này được chấp thuận.

Vào 15/10/2000, khi nước Mỹ còn đang xôn xao đếm phiếu ở Florida, chính phủ Mỹ và quốc hội vội vã biểu quyết cho xong một mớ các dự luật chỉ tiêu 381 tỷ dollars, ông Gramm đã xen vào đó Commodity Futures Modernization Act. Đạo luật được viết với sự giúp đỡ (hay hoàn toàn) của những lobbyists (thầy dùi) trong ngành tài chính. Ngay ông Gramm cũng đã tương đạo luật này chết rồi, không ngờ xen vào một mớ các dự luật

Ai được Ai thua

chi tiêu, và được thông qua.

Không lý ai cũng lỗ hết!!! Kỳ vậy...

Những người đã xây dựng một hệ thống kinh tế với rất nhiều rủi ro, làm rất nhiều người phá sản, gia đình tan nát, ly tán, nguy ngập về công ăn, việc làm, đời sống, thêm cả vài trăm triệu người trên thế giới đói ăn, khổ ăn, ảnh hưởng mạnh mẽ và sâu rộng có thể sang tới những thế hệ sau nữa, khiến các chính phủ phải lấy tiền dân đóng thuế, hàng ngàn tỷ dollars ra chống đỡ, đã lời lớn từ nhiều năm qua.

Lẽ dĩ nhiên các CEO, giám đốc và nhân viên trị sự cao cấp hưởng phần lớn. Tiền thưởng (bonus) cho những người làm việc về tài chính của Anh tăng đều đều từ khoảng 15 tỷ dollars năm 2000 cho đến 30 tỷ dollars năm 2007.

Tại Mỹ, năm 2007, năm nhà băng Bear Stearns, Goldman Sachs, Lehman Brothers, Merrill Lynch, và Morgan Stanley, vì tình hình không tốt lắm, tự thưởng 39 tỷ dollars cho năm 2007. Năm 2006, những người làm việc cho

các cơ quan tài chính, và nhà băng được thưởng 23.9 tỷ dollars.

CEO Lehman Brothers, Richard Fuld làm việc từ năm 1993, được kể cả lương và tiền thưởng 500 triệu dollars.

CEO Banque Merrill Lynch Stanley O'Neal được 161 triệu dollars tiền bồi thường bị sa thải. Ông John Thain chịu nhận làm CEO thay ông Stanley O'Neal, trước khi bắt tay làm việc thực sự, được 15 triệu dollars thưởng.

CEO cuối của Washington Mutual làm việc vất vả trong 18 ngày, được lương 13.65 triệu dollars (758.333 dollars mỗi ngày vượt xa tiền lương 40 năm làm việc của một dân đen).

CEO AIG Martin Sullivan được 14 triệu dollars tiền bồi thường bị sa thải.

Hai CEO Fannie Mae và Freddie Mac Daniel Mudd et Richard Syron được 9,43 triệu dollars tiền bồi thường bị sa thải.

CEO Bear Stearns James Cayne, năm 2007, có trên một tỷ dollars tiền chứng khoán của Bear Stearns thưởng, đã bán hết vào tháng 3/2008, và đem về 61 triệu dollars. Ông làm CEO, mà để thiệt hại ngay số tiền của chính ông, thì rõ ràng ông cũng không biết rõ tình hình nguy ngập của Bear Stearns. Ông đã xin lỗi những nhân viên làm việc, và các người có cổ phiếu đã bằng lòng bán cho JPMorgan Chase. Ông là người hiếm có đã nhận lỗi, và xin lỗi. Không rõ ông được thưởng bao nhiêu triệu dollars cho năm 2007.

CEO Morgan Stanley John Mack từ chối không nhận tiền thưởng 10 triệu dollars năm 2007. Ông là người CEO duy nhất đã từ chối.

CEO Goldman Sachs Group Inc. Lloyd Blankfein, được thưởng 70 triệu dollars năm 2007 (tính ra mỗi tuần hơn một triệu dollars).

Kể thêm, ông Henry Paulson, cựu giám đốc Goldman Sachs, được thưởng 38 triệu dollars năm 2005. Chắc chắn ông còn giữ liên lạc nhiều với Goldman Sachs.

Các hãng trên cũng đến đơn mua mớ cho một số các dân biểu, những người có ảnh hưởng làm lobby cho họ trong thượng viện và hạ viện trong nhiều năm qua.

Nếu ngừng lại đây để các bạn đứng lên áp huyết.

Đại diện các giám đốc của năm quốc gia Mỹ, Pháp, Anh, Ý, và Đức trong buổi họp tại Paris ngày 17/10/2008 đã cho rằng can thiệp của các chính phủ là cần thiết, nhưng nếu can thiệp lâu quá, sẽ ảnh hưởng lên phát triển. Theo lời bàn thì hãy giúp thật nhiều, và can thiệp vừa đủ thôi, và để chúng tôi làm việc như cũ!!! Khủng hoảng xảy ra 10 năm một lần. Hẹn nhau 2018. [ ]

bất thường tỷ giá USD trên VND

Trong hai ngày qua, tỷ giá USD/VND bất ngờ tăng vọt, tạo một bất thường so với hơn một tháng qua, bất thường khi xét về những yếu tố căn bản thường thấy.

Sáng nay (21/10), một số nhà đầu tư bất ngờ thấy tỷ giá USD/VND tăng vọt trên thị trường.

Theo website Ngân hàng Nhà nước VN, tỷ giá bình quân liên ngân hàng vẫn ổn định, thậm chí giảm nhẹ so với hôm qua (20/10), ở mức 16.519 VND/USD, nhưng tỷ giá của các ngân hàng thương mại vọt tới mức 16.800 VND/USD.

Trong ngày hôm qua, tỷ giá của các ngân hàng thương mại cũng bất ngờ tăng mạnh từ mức 16.610 VND lên 16.670 VND/USD.

Qua hai ngày, tỷ giá đã tăng 190 VND/USD, một bước tăng quá bất thường so với sự ổn định quanh mức 16.610 VND/USD trong hơn một tháng trở lại đây. Điểm đáng chú ý là sau đợt biến động trước tháng 7 đến nay, chưa lúc nào tỷ giá của các ngân hàng thương mại tái lập mức 16.800 VND/USD. Thậm chí giá bán ra của Ngân hàng Ngoại thương Việt Nam (Vietcombank), đầu mối thanh toán quốc tế lớn nhất trong hệ thống hiện nay đã lên tới 16.830 VND/USD.

Và với mức giá bán ra trên, tỷ giá

USD/VND của Vietcombank đã gần chạm trần cho phép theo biên độ +/- 2% hiện nay. Đây cũng là một bất thường bởi suốt từ tháng 8 đến nay, tỷ giá của các ngân hàng thương mại phần lớn đều nằm sát mức sàn cho phép của biên độ.

Bất thường nữa được xét đến ở hoạt động mua vào khá lớn gần đây của Ngân hàng Nhà nước, cũng như một số nguồn tin phản ánh lượng vốn ngoại tệ tại các ngân hàng đối đảo, thậm chí có thừa cục bộ.

Về mức biến động, khoảng thời gian biến động, so với những tháng gần đây, có thể thấy đó là những mức tăng bất thường. Sự bất thường đó có thể thấy khi xét lại những yếu tố nội tại của nền kinh tế tác động đến tỷ giá.

Thứ nhất, trao đổi với báo giới, một số ngân hàng đầu mối thanh toán xuất nhập khẩu lớn đều khẳng định hoạt động thanh toán ngoại hối hiện nay vẫn bình thường, không có dấu hiệu nào cho thấy đột biến về cung cầu ngoại tệ.

Thứ hai, liên quan đến xuất nhập khẩu, nhập siêu trong những tháng gần đây, đặc biệt là trong tháng 9 vừa qua, đã được kiểm chế ở mức thấp. Theo đó, tác động từ nhập siêu đến tỷ giá để có biến động bất thường như trên có thể loại trừ.

Thứ ba, liên quan đến lạm phát, hiện tình hình đã có những chuyển biến tích cực. Sau tháng giảm tốc rõ rệt vừa qua, trong tháng 10 này dự báo lạm phát sẽ có chuyển biến thực sự; tại một số địa bàn lớn, lạm phát lần đầu tiên kể từ đầu năm đã giảm nhẹ. Theo đó, có thể loại trừ tác động từ lạm phát truyền dẫn vào bất thường nói trên.

Tuy nhiên, có thể đặt sự bất thường này bên cạnh một số yếu tố có thể có ảnh hưởng nhất định.

Thứ nhất, các đầu mối thanh toán đang chủ động đón trước cầu ngoại tệ thường tăng lên vào những tháng cuối năm, phục vụ hoạt động nhập khẩu hàng hóa.

Thứ hai, do ảnh hưởng của cuộc khủng hoảng tài chính trên thế giới, có thể nguồn kiều hối (thường tập trung chuyển về vào cuối năm) sẽ giảm, hạn chế nhất định đến nguồn bù đắp cho cầu trong nước.

Thứ ba, theo một số đầu mối thanh toán xuất nhập khẩu, giá hàng Việt Nam, đặc biệt là hàng nông sản, gần đây có dấu hiệu giảm dẫn tới khả năng giá trị xuất khẩu bị ảnh hưởng. Từ đây có thể tác động tới cung ngoại tệ và các đầu mối dự phòng cho "tín hiệu" này chẳng?

Thứ tư, sự biến động của thị trường thế giới và giá đồng USD có hướng tăng lên. Diễn biến này có thể "lôi kéo" giá USD trong nước trong quan hệ với VND. Tuy nhiên, yếu tố này thường không thể hiện rõ nét trong những năm qua.

Thứ năm, có thể có ảnh hưởng nhất định về yếu tố tâm lý. Yếu tố này đang hướng theo diễn biến của cuộc khủng hoảng tài chính trên thế giới và tác động nhất định đến luồng vốn đầu tư nước ngoài (trực tiếp và gián tiếp). Tuy nhiên, những đầu mối nói trên khẳng định hiện chưa có hiện tượng bất thường nào về sự quy đổi sang ngoại tệ của đối tượng này.

Và thứ sáu, theo một số chuyên gia, một yếu tố tác động đáng chú ý đến sự bất thường trên là quyết định giảm lãi suất cơ bản của Ngân hàng Nhà nước (áp dụng từ hôm nay), dẫn đến sự mất giá của VND so với đồng USD.

Đó là những giả thiết được đặt ra cho biến động của tỷ giá USD/VND hai ngày vừa qua. Một điểm đáng chú ý là sự biến động đó gần với thị trường chính thống là từ các ngân hàng thương mại. Tất nhiên, những biến động đó vẫn là bình thường nếu đặt trong khuôn khổ biến động cho phép, theo tỷ giá bình quân liên ngân hàng.

Còn trên thị trường tự do, giá USD bán ra hiện cũng đã tăng mạnh lên gần mức 17.000 VND, trong khi cuối tuần qua chỉ từ 16.570 - 16.590 VND. [ ]

Việt Nam có bị “vạ lây” với kinh tế Mỹ

Việt Nam, đặc biệt là ngành dệt may sẽ không thoát khỏi ảnh hưởng từ sự suy thoái của nền kinh tế Mỹ.

Cả thế giới “nháo nhào” trước những dấu hiệu cho thấy kinh tế Mỹ suy thoái.

Phản ứng rõ nhất là thị trường chứng khoán của nhiều nước tụt giảm. Theo các chuyên gia, kinh tế Việt Nam cũng bị ảnh hưởng, trước hết là ngành dệt may, da giày...

Theo giám đốc toàn cầu bộ phận thị trường vốn của Ngân hàng Standard Chartered Brad Levitt, những diễn biến trong các thị trường chứng khoán lớn trên thế giới đang có tác động tới Việt Nam, góp phần khiến thị trường chứng khoán và tín dụng của Việt Nam bị sụt giảm.

Nguyên chủ tịch Tổng công ty Đầu tư và Kinh doanh vốn nhà nước VN (SCIC) Lê Thị Băng Tâm cho rằng khi bối cảnh kinh tế Việt Nam phát triển với tốc độ nhanh như hiện nay thì việc phụ thuộc vào biến động của kinh tế, sự kiện chính trị và tình hình tài chính thế giới là điều đương nhiên.

Ông Nguyễn Ngọc Cảnh - trưởng ban hợp tác quốc tế Ủy ban Chứng khoán Nhà nước VN - cũng đồng tình là Việt Nam hiện đón nhận những tác động trực tiếp hơn từ thị trường bên ngoài. “Tuy nhiên, tôi tin tưởng rằng

năm nay nếu Chính phủ vẫn giữ chính sách mở và khuyến khích nhà đầu tư nước ngoài vào Việt Nam thì thị trường chứng khoán Việt Nam vẫn sẽ tăng trưởng mạnh mẽ” - ông nói.

Để cấp tới nguy cơ suy thoái của thị trường chứng khoán, các chuyên gia và doanh nghiệp trong và ngoài nước đều đồng ý rằng các diễn biến đó đáng quan tâm nhưng chưa phải là dấu hiệu chắc chắn của một cuộc khủng hoảng.

Dệt may, khó đủ thở
(Ông Diệp Thành Kiệt, Phó chủ tịch Hội Dệt may thêu đan Sài Gòn)

“Việt Nam, đặc biệt là ngành dệt may sẽ không thoát khỏi ảnh hưởng từ sự suy thoái của nền kinh tế Mỹ. Năm 2008, thị trường Mỹ chiếm đến 55% kim ngạch xuất khẩu của ngành dệt may. Để kích thích người tiêu dùng Mỹ mạnh tay mua sắm trở lại thì giá hàng hóa phải rẻ hơn, doanh nghiệp buộc phải giảm giá.

Khi đó, các doanh nghiệp dệt may của Việt Nam sẽ đối mặt với tình huống hết sức nan giải là phải chấp nhận những hợp đồng có đơn giá thấp. Nhưng khi thực hiện những hợp đồng đơn giá thấp lại phải đối mặt với khả năng bị kiện chống bán phá giá. Hiện Mỹ vẫn đang thực hiện chương trình giám sát hàng dệt may nhập khẩu từ

Việt Nam.”

Rất vất vả khi đàm phán giá
(Ông Nguyễn Đức Thuận, Phó chủ tịch Hội Da giày Việt Nam - Lefaso)

“Sự suy yếu của nền kinh tế Mỹ trong thời gian vừa qua đã tác động rất lớn đến hoạt động xuất khẩu của doanh nghiệp. Doanh nghiệp ngành da giày đang phải đàm phán rất vất vả về giá với các nhà nhập khẩu đến từ Mỹ cho mùa hàng mới. Cũng rất khó cho doanh nghiệp nếu bây giờ phải mở rộng hay chuyển hướng thị trường ngoài thị trường Mỹ nhằm giảm thiểu sự thiệt hại trong trường hợp sức mua tại thị trường này yếu đi.

Giải pháp tối ưu hiện nay là các doanh nghiệp cố gắng đàm phán để có được mức giá tốt nhất. Đồng thời gia tăng tỉ lệ nội địa hóa vật tư được sản xuất tại Việt Nam. Bên cạnh đó, doanh nghiệp cũng phải triệt để thực hiện việc cắt giảm tiết kiệm tối đa chi phí nguyên - nhiên vật liệu sản xuất.”

Việt Nam cần chủ động đối phó
(TS. Võ Trí Thành, Trưởng ban Hội nhập kinh tế quốc tế, Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế Trung ương của VN)

“Nếu kinh tế Mỹ suy thoái, Việt Nam sẽ bị ảnh hưởng ở cả ba hướng. Thứ nhất, Mỹ là thị trường xuất khẩu lớn, chiếm đến 24% tổng sản lượng xuất khẩu năm 2007. Người dân Mỹ thắt chặt chi tiêu, chắc chắn xuất khẩu vào Mỹ sẽ khó khăn hơn. Nếu kinh tế Mỹ suy thoái, các mặt hàng xuất khẩu chủ lực của Việt Nam là dệt may, giày dép... sẽ bị cắt giảm đầu tiên.

Thứ hai, khi kinh tế Mỹ suy thoái, khu vực bị ảnh hưởng nhất là các nước Đông Á, đang chiếm tới 60-70% tổng đầu tư vào Việt Nam. Khi đó, các nước này sẽ thắt chặt chi tiêu, khuyến khích xuất khẩu khiến đầu tư vào Việt Nam có thể giảm, xuất khẩu của chúng ta cũng sẽ gặp thách thức lớn. Cuộc cạnh tranh giữa các nước Đông Nam Á có chung cơ cấu hàng xuất khẩu với Việt Nam sẽ gay gắt hơn.

Thứ ba, nguồn tài chính, vốn gián tiếp đầu tư vào Việt Nam, đặc biệt là thị trường chứng khoán sẽ suy giảm.

Để đối phó, Việt Nam cần cần đổi lại kinh tế vĩ mô, giảm lạm phát, giảm thâm hụt thương mại, cắt giảm đầu tư không hiệu quả, nâng cao năng lực cạnh tranh cho doanh nghiệp, cải tạo cơ sở hạ tầng...”

Cà phê, cao su và lấy vì khủng hoảng tài chính

Nguyên nhân giá cà phê giảm một phần là do ảnh hưởng cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu nên giảm lượng tiêu thụ, nhưng không loại trừ khả năng những nhà nhập khẩu nước ngoài lợi dụng khó khăn để ép giá bán cà phê của Việt Nam. [ ]

Tuy không “tàn phá” trực tiếp, nhưng cuộc khủng hoảng tài chính bắt đầu từ nước Mỹ đã tạo ra hiệu ứng “domino” đến tận vườn cà phê, cao su Việt Nam.

Đây là hai mặt hàng nông sản xuất khẩu chịu ảnh hưởng sớm nhất, mạnh nhất...

Giá cà phê giảm quá nhanh

Theo Hiệp hội Cà phê - Ca cao Việt Nam (Vicofa) chưa có năm nào giá cà phê trong nước lại giảm nhanh, giảm mạnh như mấy tuần vừa qua.

Còn nhớ hồi đầu năm, vào dịp tháng 2/2008 giá cà phê ở vào thời kỳ hoàng kim 40.000 - 42.000 đồng/kg, cách đây hơn một tháng giá còn ở mức 34.000 - 35.000 đồng/kg. Đến nay, giá cà phê trong nước giảm hơn 30% so với đầu năm. Vào dịp trung tuần tháng 10, giá cà phê ở Tây Nguyên chỉ còn 26.000 - 27.000 đồng/kg.

Tháng 2/2008, giá cà phê xuất khẩu (FOB) tại Sài Gòn đạt tới 2.520 USD/tấn. Hơn 1 tháng trước đây, giá vẫn còn ở mức trên 2.000 USD/tấn. Nay rơi xuống thê thảm, còn có 1.600 USD/tấn. Theo nhận định của nhiều chuyên gia kinh tế, con số này chưa dừng lại đây mà đang trên đà rơi tự do.

Bởi số lượng cà phê xuất khẩu đã và đang giảm mạnh tại nhiều thị trường trọng điểm, như Đức, Mỹ, Italia. Chỉ

thụ, nhưng không loại trừ khả năng những nhà nhập khẩu nước ngoài lợi dụng khó khăn để ép giá bán cà phê của Việt Nam.

Khác với lĩnh vực cà phê, nơi các “thương đế” chịu ảnh hưởng trực tiếp của cuộc khủng hoảng tài chính, đối tác mặt hàng cao su lại chịu ảnh hưởng một cách gián tiếp, nhưng hậu quả lại nặng nề hơn nơi tám bão đi qua.

Giá cao su “tuột dốc không phanh”

Với sản lượng khoảng trên 300.000 tấn/năm, cao su tự nhiên của Việt Nam xuất khẩu sang 2 thị trường chủ yếu là Trung Quốc (khoảng 60%) và Nhật Bản (trên 15%). Hai quốc gia này nhập khẩu cao su Việt Nam về để sản xuất xăm, lốp xe hơi bán vào thị trường Mỹ và châu Âu.

Cơ bản tài chính đã làm tốc độ phát triển kinh tế chậm lại và đang khiến người tiêu dùng các quốc gia này phải “thắt lưng buộc bụng” nên lượng mua sắm ô tô và xăm lốp khủng khiếp lại. Và, như một hiệu ứng “domino”, cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu đã đến tận từng vườn cao su, cà phê Việt Nam.

Một lý do khác, theo Hiệp hội Cao su Việt Nam (VRA), giá đầu thô thế giới giảm gần 50% (tính đến 15/10 còn 77 USD/thùng) khiến xu hướng sử

dụng cao su tổng hợp từ dầu (chiếm khoảng 50%) tăng trở lại, đã làm giảm một phần nhu cầu cao su thiên nhiên.

Vẫn theo bà Hoa, giá cao su người dân bán cho các công ty giảm khoảng 50% so với tháng 7. Giá cao su xuất khẩu của Việt Nam bắt đầu giảm từ tháng 8, giảm liên tục trong tháng 9 và giá “tuột dốc không phanh” từ đầu tháng 10 đến nay.

Cụ thể, vào thời điểm tháng 7/2008 giá mủ cao su xuất khẩu đang đứng ở đỉnh (khoảng 58 triệu đồng/tấn) thì đến trung tuần tháng 10 chỉ còn khoảng 30 triệu đồng/tấn. Chỉ hơn 2 tháng, giá cao su đã tuột khỏi tay các doanh nghiệp xuất khẩu 28 triệu đồng/tấn. Nhiều doanh nghiệp bị “choáng”(!).

Còn đối với nông dân? Một chủ trang trại và vừa là đại lý mua mủ cao su tại Mỹ Thuận (huyện Bến Cát, Bình Dương) cho biết: mới đây (hồi tháng 9/2008) giá mủ cao su còn ở mức 15.000 - 16.000 đồng/kg, nay giá mủ cao su tại vườn tụt thảm hại, chỉ còn khoảng 6.000-7.000 đồng/kg. Hiện nay, ở Bình Dương cũng như Bình Phước nhiều chủ vườn cao su lớn đã chủ động ngưng cao mủ để trữ chờ tăng giá. Điều đáng lo là không biết bao giờ giá tăng? Và, giá có tăng trở lại hay không?

Theo các chuyên gia kinh tế thì sự “tuột dốc” theo chiều thẳng đứng của giá cao su và cả cà phê chưa có dấu hiệu dừng. Điều đáng lo hơn, thời gian qua do được giá nên phong trào trồng cao su lan toả khắp nơi, thậm chí có nhiều địa phương đưa cả cao su xuống trồng ở ruộng lúa. Dịp này cũng là cơ hội “thấm đĩnh” lại thời của cao su, mở rộng diện tích ngoài quy hoạch, kế hoạch.

Thủy sản chật vật vì khủng hoảng tài chính

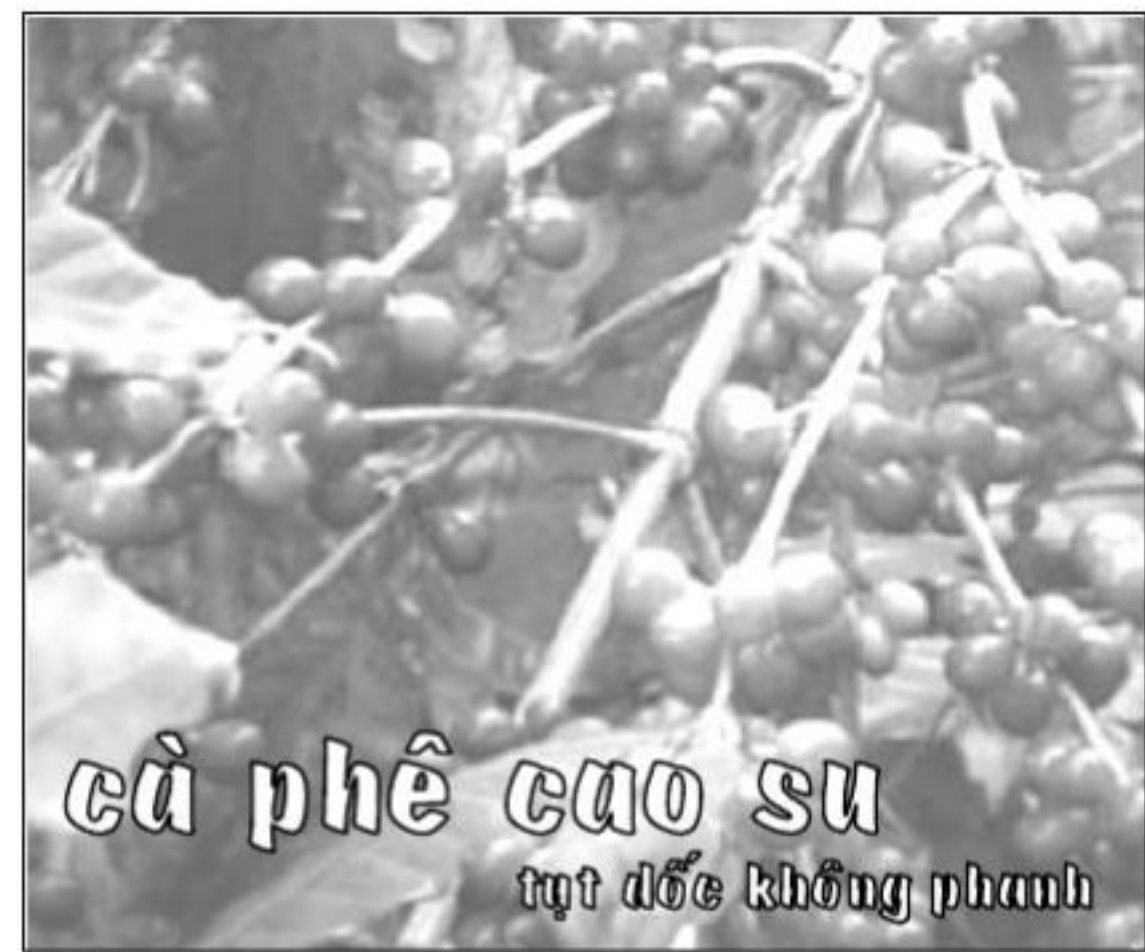
Có nhiều nguyên nhân, trong đó, sự khủng hoảng của nền kinh tế thế giới mặc dù chỉ tác động gián tiếp nhưng gây ra hậu quả khá lớn đến ngành xuất khẩu thủy sản trong nước.

Nhiều đơn hàng của Việt Nam bị cắt

Mỹ là thị trường nhập khẩu thủy sản rất lớn, kim ngạch nhập khẩu thủy sản của nước này lên đến 12 tỷ USD/năm. Hàng năm thị trường Mỹ chiếm 15% tổng kim ngạch nhập khẩu thủy sản của thế giới, do vậy ngành thủy sản Việt Nam đặt mục tiêu đạt 850 triệu USD giá trị xuất khẩu sang Mỹ năm 2008, chiếm khoảng 7% tổng kim ngạch nhập khẩu thủy sản của Mỹ.

Tuy nhiên, thời gian gần đây, khủng hoảng của nền tài chính Mỹ đã ảnh hưởng rất lớn đến giá trị xuất khẩu thủy sản của thế giới, trong đó có Việt Nam.

Theo Công ty Cổ phần Thủy sản Cafatex Hậu Giang cho biết, trong năm 2008, vào những tháng vừa qua, cuộc khủng hoảng tài chính của Mỹ đã lan rộng ra toàn cầu, làm ảnh hưởng đến sức mua của người tiêu dùng và sức nhập khẩu của các nhà nhập khẩu Mỹ đối với nhiều mặt hàng, trong đó có

tính riêng trong tháng 8, lượng cà phê xuất khẩu qua Mỹ giảm tới 43%, Đức 23%, Italia 22%.

Ông Lương Văn Tự cho biết, nguyên nhân giá cà phê giảm một phần là do ảnh hưởng cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu nên giảm lượng tiêu

thụ, nhưng không loại trừ khả năng những nhà nhập khẩu nước ngoài lợi dụng khó khăn để ép giá bán cà phê của Việt Nam. [ ]

mặt hàng thủy sản.

Thủy sản Việt Nam xuất sang thị trường Mỹ mỗi năm đạt kim ngạch trên 500 triệu USD. Năm 2008, chúng ta mong muốn đẩy con số này lên cao hơn, tuy nhiên, do tình hình khủng hoảng ở Mỹ diễn biến phức tạp nên sức mua của người dân Mỹ đang giảm, và tiền vốn của nhà nhập khẩu cạn dần.

Khó khăn này đã khiến giá xuất khẩu thủy sản của Việt Nam đang bị hạ và sản lượng cũng sụt giảm đáng kể, không chỉ trong những tháng cuối năm 2008 mà cả năm 2009.

theo nhận định của Hiệp hội Xuất khẩu thủy sản Việt Nam (VASEP), những khó khăn mà các nhà nhập khẩu thủy sản Mỹ đang gặp phải hiện nay là do các ngân hàng Mỹ đang thắt chặt tín dụng, ngân hàng không cho nhà nhập khẩu Mỹ vay tiền nên khả năng thanh toán của họ rất yếu, họ phải chờ bán được hàng mới có tiền trả cho các nhà xuất khẩu trên thế giới, trong đó có Việt Nam. Chính vì vậy mà sức mua trên thị trường thế giới đang giảm sút rất đáng kể.

Trước tình hình trên, sức mua hàng thủy hải sản của thế giới đang sụt giảm rất lớn. Do vậy, có những đơn hàng nhà nhập khẩu châu Âu đã ký kết xong rồi nhưng họ đã cắt không tiếp tục mua nữa, gây khó khăn cho những chế biến và xuất khẩu thủy sản Việt Nam.

Khó từ "trong ra ngoài"

Từ sau khi Chính phủ Việt Nam có chủ trương thắt chặt tín dụng, những doanh nghiệp xuất khẩu thủy sản gặp rất nhiều khó khăn.

Một là tiền vốn để thu mua chế biến bị giảm xuống đột ngột. Hai là lãi suất phải trả cho ngân hàng quá cao, hiệu quả kinh doanh không còn cao như trước.

Trong khi nội tại đang gặp khó khăn, thì ngành xuất khẩu Việt Nam lại bị thêm tác động bên ngoài từ những nước nhập khẩu, không chỉ có thị trường Mỹ, mà cả Nhật Bản, EU... và các nước nhập khẩu khác đang nhập khẩu thủy sản của Việt Nam cũng đang gặp khó khăn về vốn, do họ đang bị thắt chặt tín dụng cùng những biến động không lường trước.

Hàng thủy sản của Việt Nam chủ yếu là xuất khẩu, trong khi những khó khăn bên trong chưa giải quyết được, nay lại thêm khó khăn từ bên ngoài. Khi những khó khăn "trong và ngoài" gặp nhau, thì từ nay đến cuối năm những doanh nghiệp chế biến và xuất khẩu thủy sản Việt Nam sẽ khá bế tắc, nguy cơ khách hàng hủy bỏ hợp đồng với doanh nghiệp xuất khẩu là rất lớn, trong khi đó tình trạng kẹt cảng, kẹt container lại đang xảy ra rất nghiêm trọng đã ảnh hưởng lớn

đến tiến độ giao hàng của doanh nghiệp. Nhiều công ty có lượng xuất cao, nhưng do không có container, không có cảng nên chỉ xuất được 5-7 container/ngày, nên có một số hợp đồng đã ký đến hạn giao hàng mà không giao hàng được, vừa qua có những hợp đồng giao hàng trễ 1-2 ngày đã bị khách hàng hủy hợp đồng.

Hiện nay, xuất khẩu thủy sản của Việt Nam vào thị trường Mỹ, châu Âu đang giảm sút mạnh. Bên cạnh đó thị trường Australia đang bị Chính phủ nước này cho kiểm tra 2 con virus cúm trắng và dầu vàng trên tôm cho nên hàng thủy sản Việt Nam không thể đi vào Úc, lợi dụng tình hình này Nhật Bản đang ép giá tôm của Việt Nam. Cách đây khoảng 10 ngày giá tôm loại 16-20 có giá 10-10,2 USD/kg, đến hôm nay chào bán chỉ còn 9,6 USD/kg. [ ]

Nguy cơ phá sản của các doanh nghiệp bất động sản

Nhiều người hy vọng, thị trường bất động sản sẽ sớm bình ổn trở lại.

Các doanh nghiệp, chủ đầu tư bất động sản đang thiếu vốn trầm trọng để triển khai các dự án. Trong khi đó, các ngân hàng thương mại sẽ tiếp tục siết chặt cho vay bất động sản theo chỉ đạo của chính quyền Việt Nam.

Do đó, có thể thấy trước nguy cơ nhiều doanh nghiệp bất động sản phải đối mặt với phá sản.

Lý giải về vấn đề này, Công ty Tư vấn bất động sản VietRees cho biết: lượng vốn đổ vào thị trường đã giảm sút, lãi suất ngân hàng quá cao ảnh hưởng nghiêm trọng đến hoạt động kinh doanh và nguồn cầu về bất động sản. Bên cạnh đó, doanh nghiệp phải đứng trước tình trạng chi phí đầu vào tăng đáng kể và nhất là tình hình khó khăn trong việc kinh doanh bán ra.

Doanh nghiệp khó vay ngân hàng

Trong khi đó Viện Quản lý kinh tế nhận định: nguồn vốn từ bên thân các doanh nghiệp đầu tư kinh doanh bất động sản hiện đang có xu hướng không tăng. Các doanh nghiệp trong nước chưa tìm được nguồn vốn thay thế nguồn tín dụng hoặc ít nhất là bổ sung cho nguồn tín dụng. Nguyên nhân cơ bản là các nguồn vốn hiện hữu đều đã được huy động gần như tối đa.

Theo con số chính thức của Ngân hàng Nhà nước, tổng dư nợ tín dụng cho vay kinh doanh bất động sản đến nay khoảng 115.500 tỷ đồng, chiếm 9,15% tổng dư nợ trên toàn hệ thống. Con số này cho thấy nhìn chung cho vay bất động sản vẫn ở ngưỡng an toàn, và mới đây, một số ngân hàng đã hé mở cho vay bất động sản. Nhiều người hy vọng, thị trường bất động sản sẽ sớm bình ổn trở lại.

Song, cùng lúc này phía văn phòng Thủ tướng Việt Nam lại chỉ đạo Ngân hàng Nhà nước Việt Nam có biện pháp giám sát chặt chẽ, và chỉ đạo các ngân hàng thương mại rà soát lại các khoản cho vay đầu tư, đặc biệt là đầu tư vào những lĩnh vực rủi ro cao, trong đó có bất động sản, tăng cường hơn nữa kiểm soát và phòng ngừa rủi ro đối với hoạt động cho vay bất động sản.

Như vậy, trong tương lai gần, các doanh nghiệp bất động sản không mong nhận được sự hỗ trợ nhiều về vốn từ phía các ngân hàng.

Ngân hàng sợ gặp rủi ro

Theo một số chuyên gia tài chính, thị trường trầm lắng, thanh khoản kém là nỗi lo lớn nhất khi cho vay bất động sản.

Theo tin từ Vụ trưởng Vụ Chiến lược phát triển ngân hàng (Ngân

hàng Nhà nước VN) lo ngại: với tổng lượng vốn vay của doanh nghiệp có thể chấp bằng bất động sản trong toàn hệ thống ngân hàng lên tới 400.000 - 500.000 tỷ đồng (25-30 tỷ USD) thì chỉ cần một phần ba số đó không trả được nợ cũng đủ làm "khốn đốn" các ngân hàng thương mại, và khi đó, sẽ là một thách thức lớn đối với Ngân hàng Nhà nước trong việc hỗ trợ các ngân hàng không bị phá sản.

Khảo sát của VietRees tại các trung tâm môi giới và các sàn giao dịch tại Sài Gòn cho thấy tất cả đều thưa vắng khách. Các trung tâm môi giới bất động sản đã thu hẹp đáng kể về số lượng và quy mô hoạt động, đa phần đều đang hoạt động cầm chừng.

Nhiều trung tâm giao dịch trong thời gian qua tuy đã chuyển thành sàn giao dịch nhưng tình hình giao dịch vẫn không có dấu hiệu khởi sắc. Tình hình giao dịch bất động sản vẫn chưa có, nhà phố và đất nền dự án hiện tiếp tục giảm (mức giá giảm hơn 50% so với trước đây) và giá rao bán đã chững lại hẳn.

Theo Hiệp hội Bất động sản Sài Gòn nhận định: thời điểm thị trường bất động sản Việt Nam nói chung và Sài Gòn nói riêng phục hồi nhanh nhất cũng vào cuối năm 2009. Hiện nay nhu cầu nhà ở của người dân rất cao, tuy nhiên phần lớn phải dựa vào sự hỗ trợ của ngân hàng.

Việc duy trì các chính sách thắt chặt quản lý thị trường bất động sản cũng với lãi suất cho vay cao không chỉ là khó khăn của các doanh nghiệp mà còn là rào cản trong tiếp cận vốn vay từ ngân hàng đối với người có nhu cầu mua nhà.

Do đó, nếu đến 31/12/2008 mà thị trường bất động sản vẫn chưa có tín hiệu thanh khoản, trở lại giao dịch bình thường, thì tất cả các khoản nợ bất động sản hiện nay ở các ngân hàng sẽ trở thành nợ xấu. Mặc dù có các tài sản thế chấp khác đảm bảo, nhưng các ngân hàng cũng không thể nào thanh lý được hết các tài sản đảm bảo cùng lúc, không thể tìm ra 115.000 tỷ đồng ở đâu mà mua, hơn nữa, thủ tục thanh lý cũng vô cùng phức tạp.

Theo một số ý kiến thì với tình hình như hiện nay, trong ngắn hạn thì các doanh nghiệp phải tự cố gắng thắt lưng buộc bụng, tự xoay sở và chờ đợi.

Mùa Đông - Mùa Hè

Tí: Tại sao mùa lạnh, người ta gọi là mùa đông nhỉ?

Tèo: Tại vì, mùa lạnh, năm đông người thì ấm.

Tí: Thế sao mùa nóng người ta gọi là mùa hè?

Tèo: Vì... mùa nóng năm ngoài hè thì mát. Có thể mà cũng hơi.

LUẬT LAO ĐỘNG NỮ CÓ CŨNG NHƯ KHÔNG

nhân dụng

Nhiều doanh nghiệp phản nản rằng có nhiều khó khăn trong việc áp dụng luật & chính sách về lao động cho nữ nhân viên.

Ngoài ra, hiện nay phần lớn các cơ sở sử dụng nhân viên nữ khoán lương theo sản phẩm nên việc nhân viên nữ nghỉ việc cho con bú đều không được thể hiện trong tiền lương. Mặc dù theo pháp luật, lễ ra nhân viên nữ phải được hưởng.

Luật chưa đi vào cuộc sống

Chỉ L.T công nhân phân xưởng giấy đa C.T đang có con nhỏ 7 tháng tuổi tâm sự: "Trước đến nay, tôi chưa bao giờ biết về những điều khoản trong chính sách dành cho các nhân viên nữ. Giờ tôi mới biết chúng tôi đang nuôi con dưới 12 tháng tuổi được nghỉ mỗi ngày 60 phút để cho con bú. Riêng bản thân tôi, chỉ tranh thủ giờ nghỉ trưa về nhà cho con bú rồi lại đi làm buổi chiều".

Để cập về chính sách đối với nhân viên nữ, phòng Lao động, Vụ Lao động - Tiền lương (Bộ Lao động và Xã hội) cho biết, theo ý kiến của các sở nhân viên - thương binh và xã hội, các doanh nghiệp sử dụng nhân viên nữ và nhân viên nữ chiếm đa số thì việc nghỉ 30 phút trong thời gian kinh nguyệt sẽ làm ảnh hưởng lớn tới dây chuyền sản xuất kinh doanh của mình.

Giám đốc một doanh nghiệp sản xu-

ất kinh doanh điện tử cho rằng, quy định trong thời gian nhân viên nữ có kinh được nghỉ 30 phút/ngày là không khả thi. Bởi vì, ở nhiều doanh nghiệp hoạt động theo dây chuyền sản xuất, nếu một vị trí nghỉ thì cả dây chuyền sẽ phải dừng lại. Như vậy, sản xuất sẽ đình trệ và doanh nghiệp sẽ bị thiệt hại về kinh tế. Vì thế, luật nên quy định rõ số ngày phải thực hiện việc nghỉ trên của nhân viên nữ.

Đồng tình với quan điểm trên, Phòng Thương mại và Công nghiệp nêu ý kiến: khoản 3 Điều 115 Bộ luật Lao động: "Người nhân viên nữ trong thời gian bị hành kinh được nghỉ mỗi ngày 30 phút; trong thời gian nuôi con dưới 12 tháng tuổi, được nghỉ mỗi ngày 60 phút trong thời gian làm việc, mà vẫn hưởng đủ lương".

Thế nhưng luật lại không quy định cụ thể là nhân viên nữ được nghỉ vào lúc nào? Do đó gây khó khăn cho doanh nghiệp, đặc biệt là doanh nghiệp sử dụng chủ yếu nhân viên nữ. Nếu một ca mà có hơn chục nhân viên nghỉ một lúc thì sẽ giải quyết thế nào?

Doanh nghiệp "quên" trách nhiệm

Trao đổi về việc sử dụng nhân viên nữ, một công ty may mặc - phản nản: "Nghị định 23 của Chính phủ cho phép các doanh nghiệp sử dụng nhiều nhân viên nữ được hưởng chính sách ưu đãi

trong việc vay vốn với lãi suất thấp từ Quỹ quốc gia về việc làm, hỗ trợ kinh phí từ Quỹ này, được ưu tiên sử dụng vốn đầu tư hàng năm để cải thiện điều kiện làm việc, được giảm thuế.

Thế nhưng, những chính sách ưu tiên này rất khó được thực hiện bởi như: các công ty may mặc, chế biến hải sản... có nhiều nhân viên nữ, vào lúc cao điểm có hàng chục nhân viên nữ nghỉ sinh con, doanh nghiệp cần nhân viên thay thế nhưng không thể ngày một ngày hai tìm được ngay nhân viên thay thế. Nói chung, số tiền ưu tiên này không đủ để doanh nghiệp chi tiêu vào các khoản chế độ cho nhân viên nữ.

Phải chăng đây là nguyên nhân dẫn đến tình trạng có rất ít doanh nghiệp làm các thủ tục xin đăng ký là doanh nghiệp sử dụng nhiều nhân viên nữ và tiến hành các thủ tục xin miễn giảm thuế?

Theo ông Trần Hữu Trọng, doanh nghiệp được giảm thuế lợi tức, mức giảm không thấp hơn các khoản chi phí thêm do sử dụng nhiều nhân viên nữ... Khoản tiền giảm này do doanh nghiệp quản lý và sử dụng để chi thêm cho nhân viên nữ. Quy định này không mang tính bắt buộc nên không khuyến khích doanh nghiệp chi phí thêm cho nhân viên nữ. Hơn nữa, để được xét giảm thì các doanh nghiệp phải làm các thủ tục phức tạp. Do vậy, rất ít doanh nghiệp được hưởng xét giảm thuế.

Một quan chức Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội cho biết, nhiều cơ quan nhân viên - thương binh và xã hội đều đề cập đến những bất hợp lý của hầu như tất cả các quy định của luật pháp: từ chế độ ưu tiên tuyển dụng, bố trí, sử dụng nhân viên nữ đến chế độ nghỉ thai sản, nghỉ trong thời gian kinh nguyệt, hỗ trợ nhà trẻ mẫu giáo, các chính sách riêng cho nhân viên nữ, đến việc hướng dẫn thi hành các chính sách khuyến khích sử dụng nhiều nhân viên nữ... Chính vì vậy, cần phải rà soát và đánh giá chính sách cho phù hợp với thực tiễn. [ ]

Cuộc chiến săn lùng chất xám

Lương thưởng không phải là phương tiện duy nhất để các công ty giữ người tài nhưng không thể phủ nhận vai trò của yếu tố tài chính này trong chiến lược thu hút và giữ người của các chuyển gia nhân sự.

Theo kết quả khảo sát lương sơ bộ của Navigos Group tại Việt Nam, nhiều công ty đã tiến hành điều chỉnh lương thưởng hai đến ba lần trong năm và tăng lương cho nhân viên theo nhiều mức khác nhau.

Theo bà Lia Abella, Trưởng phòng Dự án của Navigos Group, nguyên nhân chủ yếu khiến các công ty tăng lương là nhằm ứng phó với lạm phát và giữ chân nhân viên.

Lương vẫn là lý do "nhảy" việc chính

Bà Lia tiết lộ kết quả khảo sát lương 2008 năm nay, phản ánh rõ nét những biến động của tình hình kinh tế Việt Nam trong thời gian vừa qua và sẽ có một số dự báo từ nay đến cuối năm. Những số liệu ban đầu của cuộc khảo sát

lương năm 2008 phần nào đã phản ánh được những biến động trên thị trường lương thưởng cũng như mong đợi của nhiều người lao động Việt Nam.

Lương thưởng không phải là phương tiện duy nhất để các công ty giữ người tài nhưng không thể phủ nhận vai trò của yếu tố tài chính này trong chiến lược thu hút và giữ người của các chuyển gia nhân sự. Đã từng có một lần sống chuyển dịch nhân lực trong lĩnh vực tài chính - ngân hàng khi mà các công ty thì nhau đưa ra những mức lương hấp dẫn kèm theo chế độ phúc lợi hậu hĩnh.

Tuy nhiên, tăng lương cũng chỉ là một trong nhiều cách để công ty giữ người tài. Nhưng tăng bao nhiêu và tăng như thế nào là hợp lý cho cả doanh nghiệp và người làm việc không phải là những câu hỏi dễ trả lời.

Phúc lợi là yếu tố quan trọng

Với kinh nghiệm của mình, bà Lia Abella cho rằng: "Các doanh nghiệp và công ty nên sử dụng các giải pháp phi tài chính như tăng phúc lợi và các hình thức động viên nhân viên chứ không chỉ dựa vào cách duy nhất là tăng lương. Hiện ở Việt Nam cách này vẫn chưa được vận dụng được một cách tối đa".

Cùng với ý kiến này, một trưởng phòng nhân sự của Công ty SYM Việt Nam đã chia sẻ: "Quá thực thu hút người tài đã khó, giữ chân người tài còn khó hơn. Có những doanh nghiệp Việt Nam đang mất dần lao động chất xám theo thời gian.

Tuy nhiên, lương không phải là nguyên nhân duy nhất. Văn hóa công ty, môi trường làm việc và cơ hội thăng tiến giúp các công ty có vốn đầu tư nước ngoài hấp dẫn hơn.

Thực tế chứng minh dù các hỗ trợ của doanh nghiệp không nhiều về mặt vật chất nhưng tác động đến tinh thần và thái độ làm việc của nhân viên sẽ rất lớn. Một cảm giác được doanh nghiệp quan tâm, săn sóc những khó khăn của bản thân sẽ là động lực lớn thúc đẩy nhân viên nỗ lực làm việc và chung tay cùng doanh nghiệp vượt qua khó khăn. [ ]

Thử lòng

Vợ nói với chồng đang vươn người trên giường:

* "Anh thân yêu, rửa chén giùm em nhé!"

* "Trời ơi! Hôm nay ở hãng anh quá vất vả nên bây giờ mới ngủ được." *

"Em thử anh thôi chứ em đã rửa xong từ lâu rồi!"

* "Thật hờ! Anh cũng chỉ đùa em thôi chứ thực ra anh rất muốn được giúp"

Quảng vị trí thứ năm trong danh sách các công ty quảng cáo lớn nhất thế giới với lợi nhuận ròng trên 2 tỷ USD/năm, tập đoàn Dentsu, Nhật Bản đã để lại cho chúng ta một cái nhìn như thế nào về tương lai của quảng cáo.

Dentsu luôn lịch thiệp từ chối công bố tên các khách hàng của hãng, một nguyên cứu nhỏ đã hé lộ rằng những cái tên lớn nhất trong danh sách khách hàng của Dentsu bao gồm mỹ phẩm Shiseido và Toyota.

Masako Okamura là một trong những nữ giám đốc sáng tạo đầu tiên của Dentsu.

Sau khi bắt đầu công việc tại bộ phận PR (Public Relations - Ngoại vụ), Okamura trở thành copywriter (người viết lời quảng cáo) vào năm 1992. Cô thực sự tự hào khi được làm việc với Akira Odagiri, được xem là một trong những bậc thầy sáng tạo và hiện đang phụ trách bộ phận sáng tạo tại hãng Ogilvy & Mather, Nhật Bản.

Okamura được đề bạt lên vị trí giám đốc sáng tạo vào năm 2001, đưa cô trở thành một trong những thành viên cao cấp nhất của Dentsu nơi mà có sự góp mặt đội ngũ khoảng 800 nhân viên sáng tạo mẫu mã quảng cáo.

Một ngày làm việc của Okamura bắt đầu khoảng 9 giờ sáng và có thể kết thúc vào bất cứ thời gian nào từ 4 giờ chiều đến 4 giờ sáng hôm sau. "Điều đó bình thường đối với hầu hết các nhân viên sáng tạo trên toàn thế giới", Okamura cho biết. Mặc dù các giám đốc sáng tạo của Dentsu có những vị trí làm việc như nhau, Okamura được ngắm toàn cảnh núi Phú Sĩ từ bàn làm việc của cô.

Theo Okamura, tính sáng tạo ngày nay góp phần quan trọng trong thành công của một quảng cáo. Chúng ta sẽ không thể dành thời gian chú ý tới những quảng cáo mang tính giới thiệu sản phẩm nữa. Chúng ta cần tới sự giải trí, thư giãn và có phần hài hước. Nhiệm vụ của quảng cáo là nắm bắt tâm lý này của mọi người thông qua việc thúc đẩy trí sáng tạo mạnh mẽ nhất. Tương lai của quảng cáo nằm ở tính sáng tạo trong đây.

"Trên bàn tôi là tất cả những kiểu đồ chơi vui vẻ từ khắp nơi trên thế giới cũng như hàng chồng ảnh khác nhau được gửi đến từ các công ty sản xuất nước ngoài, và các nhân viên trẻ có thể ghé qua để xem liệu có điều gì gây cảm hứng cho họ", Okamura nói.

Quy trình sáng tạo là một nỗ lực chung của tập thể đòi hỏi nhiều cuộc họp bàn bạc phát huy chất xám tập thể mà như Okamura thì: "Trong tập thể của tôi, một nguyên tắc bất khả xâm phạm là các cuộc họp bị giới hạn trong 90 phút".

Okamura thừa nhận rằng có một vài

**DENTSU và
kinh nghiệm
quảng cáo**

khía cạnh trong hoạt động quảng cáo của người Nhật Bản có thể làm nảy sinh nhiều trở ngại cho sự sáng tạo, ví dụ việc dựa dẫm quá nhiều vào sự nổi danh. Mặc dù vậy, theo Okamura, vẫn có chỗ cho trí sáng tạo trong các hạn chế này.

Ví dụ, trong sự bùng nổ các quảng cáo hài hước, một chiến dịch mới đây mà Dentsu thực hiện cho hãng mỹ phẩm Shiseido thực sự khá đặc biệt khi tung ra đoạn quảng cáo dài chưa đầy 15 giây nhưng thể hiện rõ khuôn mặt của hơn 50 diễn viên hài trẻ tuổi khác nhau. Chính thành công này đã đưa nhãn hiệu Shiseido vào Sách kỷ lục Guinness.

Một tá ngắn gọn về các quảng cáo như vậy, Okamura chỉ ra rằng: "Giới trẻ có độ tuổi dưới 25 hiện nay có thể linh hoạt được các ý tưởng hình ảnh trong một vài giây. Kiểu quảng cáo

này phát huy hiệu quả khá tốt trên điện thoại di động. Nó đã được áp dụng tại phương Tây, và giờ đây bắt đầu được khai phá ở Nhật Bản".

Trí sáng tạo quả không có điểm dừng, một phương pháp khác đang nổi bật lên. Vào năm 2005, một doanh nghiệp quảng cáo có tên "Husky Girl" đã khai thác sự chú ý của mọi người. Quảng cáo khuyến khích trường cho sân vận động Ajinomoto Stadium khổng lồ vùng ngoại ô Tokyo kéo dài không dưới 90 giây.

Quảng cáo quy tụ rất nhiều cô gái trẻ đẹp - tất cả với giọng nói của những người lái xe tải đường dài. Vào một thời điểm, tất cả các cô gái cùng hét to và chúc mừng sân vận động. Sự việc diễn ra thật hài hước và ám chỉ tới một định hướng mới trong quảng cáo của người Nhật Bản.

Trong khi những quảng cáo dài và có cốt truyện dần dần phát triển, những quảng cáo truyền thống nào còn sống sót vẫn được mọi người đánh giá rất cao.

Okamura quan sát rằng tại những thị trường khác, người tiêu dùng có thể khá đa nghi đối với quảng cáo, nhưng tại Nhật Bản, người dân vẫn là fan hâm mộ của quảng cáo. Thậm chí có cả một tạp chí riêng cho lĩnh vực này được gọi là CM Now (CM là từ viết tắt của "Commercial" - và cũng có nghĩa là Quảng cáo).

Xã hội Nhật Bản đang thay đổi - và người tiêu dùng đã có những phản hồi ngay tức khắc. Sau sự sụp đổ của nền kinh tế bong bóng vào thập niên 90, các kiểu hành vi phản biệt giới tính dường như không còn nữa.

Nam giới trở nên ít bị ám ảnh nghệ thuật hơn, mang yếu tố tâm linh nhiều hơn. Trong khi phụ nữ trở nên độc lập hơn. Họ có tiền riêng của mình và chi tiêu tự do hơn. Vì thế, phụ nữ trong các quảng cáo được phác họa độc lập, cá tính phương diện cảm xúc và kinh tế.

Thói quen sử dụng truyền thông của người tiêu dùng cũng đang thay đổi đáng kể. "Mười năm trước đây, tôi nghĩ rằng có một xu hướng giảm dần thời lượng xem TV vào mỗi buổi tối. Nhưng TV đã thay đổi, giờ đây mọi người có thể xem TV trên máy tính xách tay hay trên điện thoại di động. Vì vậy, chúng ta cũng đang chứng kiến một sự thay đổi của các quảng cáo thương mại theo sự phát triển của các phương tiện truyền thông", Okamura cho biết.

Và người tiêu dùng Nhật Bản nói riêng và toàn thế giới nói chung sẽ không cảm thấy bị săn đuổi bởi các hãng quảng cáo. Okamura khẳng định: "Quảng cáo sẽ trở thành một dạng văn hoá mới trong mỗi quốc gia. Tương lai, nó không khác biệt mấy với các phương thức giải trí khác". [ ]

Yves Saint Laurent sinh ngày 1/8/1936 tại Algerie, thuộc địa Pháp thời bấy giờ. Bố mẹ ông muốn con trai duy nhất của mình học luật, nhưng bản thân ông thì lại mơ ước được học trường nghệ thuật. Yves đến Paris năm 17 tuổi. Một năm sau ông đoạt giải cuộc thi tài năng thời trang trẻ do tổ chức "International Wool Secretariat" tài trợ. Trong số những người được trao giải thưởng còn có Karl Lagerfeld, nhà thiết kế cho Chanel sau này và cũng là một "đối thủ" của Yves trên trường thời trang.

Christian Dior tham gia ban giám khảo của cuộc thi và các bản vẽ của cậu bé 18 tuổi này đã gây ấn tượng cho ông đến mức ông đã nhận Yves làm trợ lý cho mình. Ba năm sau, vào tháng 10 năm 1957, Dior đột ngột qua đời. Yves, lúc này mới 21 tuổi, được cử làm người kế tiếp Dior.

Woman Wear Daily, tờ báo chuyên đề thời trang của Mỹ mô tả Yves lúc bấy giờ là một chàng trai với "giọng nói nhỏ nhẹ" và "quá rụt rè". Sức ép với chàng trai 21 tuổi này tương chừng không thể chịu nổi, vì Dior là nhà tạo mốt Haute Couture số một, là niềm tự hào của người Pháp. Nhưng chỉ ba tháng sau, khi bộ sưu tập "Trapeze" tạo dáng trên cơ sở hình thang ra mắt tại Paris, ngay lập tức Yves đã chinh phục thế giới thời trang.

Đường công danh của Yves tại Dior tương đối ngắn ngủi. Năm 1960, ông

được gọi nhập ngũ, nhưng ngay sau đó đã phải nhập viện do suy sụp tinh thần. Và chỉ hai tháng sau quân đội Pháp đã phải "thả" Yves trở về với cuộc sống thường dân. Vào năm 1961, Yves cùng bạn đời tương lai của mình là Pierre Berge, lập nên hãng thời trang mang tên Yves Saint Laurent.

Kể từ bộ sưu tập đầu tiên cho Dior lúc 21 tuổi, rồi trong suốt thập niên 60 và 70, đến giữa thập kỷ 80, Yves đã tạo ra rất nhiều trang phục mới cho phái đẹp. Trong các "phát minh" nổi tiếng nhất của ông phải kể đến bộ tuxedo "Le Smoking" mà ông đã "mượn" của nam giới, trang phục kiểu "safari", thời trang unisex, phong cách kết hợp hội họa và thời trang mà điển hình là bộ đầm với mô típ tranh của Mondrian. Ông mang trang phục của beatnik - những kẻ sống "nổi loạn" vào các salon sang trọng của giới thượng lưu.

Khách hàng của Yves là những người giàu có của tầng lớp trên. Điển hình là bà công tước xứ Windsor, nữ hoàng Lee Radziwill - những người đầu tiên đặt mua trang phục mang nhãn hiệu YSL. Tuy vậy, thành công của Yves chính là do ông đã cảm nhận được luồng không khí nóng hổi của thế hệ trẻ năm 1968. Năm 1966, ông mở thương hiệu "Rive Gauche" (tên gọi của bờ trái dòng sông Seine, nơi tập trung các trường đại học Paris, và cũng là khu vực giới nghệ sỹ và trí thức ưa thích). Cửa hàng "Rive Gauche" đầu tiên của ông trên phố Rue de Tournon bán váy áo chỉ với giá 60 đôla, khởi đầu cho thời trang may sẵn cao cấp prêt à porter.

Viện bảo tàng Metropolitan ở New York tổ chức triển lãm mang tính hồi tưởng về Yves vào năm 1983. Đây là lần đầu tiên MET đưa vinh dự này cho một nhà thiết kế thời trang còn sống. Người hậu thời không mấy ai có thể tưởng tượng được sức đột phá của các "cuộc cách mạng" thời trang nhãn hiệu YSL, ví dụ ngay như bộ suit nữ. Theo lời kể của Suzy Menkes, nhà báo của tờ International Herald Tribune, Nan Kempner, một phụ nữ giàu có đã không được phép vào một nhà hàng ở Manhattan chỉ vì bà lúc đó mặc bộ suit của YSL. Sau đó, bà ta đã ngang nhiên tụt quần, chỉ mặc áo vét và chân trần đi vào cửa.

Điều đáng chú ý là đi kèm với các ý tưởng rất mới và táo bạo là sự đòi hỏi rất "quần phiệt" về sự hoàn hảo. Phong cách YSL đòi hỏi phải chính xác đến từng milimet đường cắt may, tỷ lệ và sự phối màu tinh tế. Trở trêu thay là vào những năm 90, chính sự hoàn hảo này lại trở thành cái "khung sắt" bó buộc sự sáng tạo. Báo chí chỉ trích các bộ sưu tập của ông là lặp lại, trì trệ và nhàm chán. Thay vào đó, các nhà báo thường tập trung bình phẩm không mấy thiện cảm về tình trạng sức khỏe của ông. Người ta cho rằng ông thậm chí không còn đủ sức để ra chào khán giả sau buổi trình diễn, còn nói gì đến chuyện thiết kế bộ sưu tập. Berge cố gắng xoa dịu dư

YVES SAINT LAURENT
LA NOUVELLE EAU DE TOILETTE POUR FEMME
nu

một thiên tài
BẤT HẠNH

luận: "Tất cả mọi người đều biết là ông ấy sinh ra đã bị khủng hoảng tinh thần". Trên thực tế thì ai cũng biết rằng Yves chỉ vài năm trước đó thôi đã không hề kiểm chế rượu, ma túy và sử dụng các chất kích thích khác.

Thương hiệu YSL, bao gồm thời trang may sẵn và mỹ phẩm, nước hoa trị giá hơn 650 triệu đôla được bán cho Gucci vào năm 1999. Yves và Berge vẫn giữ lại mảng thời trang Haute Couture, tuy mỗi năm nó đem lại cho họ số tiền lỗ tới 11 triệu đôla. Năm 2002, gần 2000 khách mời tham dự buổi trình diễn cuối cùng của Yves được thực hiện tại Centrum Pompidou. Cộng thêm vài nghìn người đứng ngoài đường theo dõi buổi lễ trên màn hình. Gần 300 trang phục đã kể lại hơn 40 năm cuộc "cách mạng" làm thay đổi thời trang.

Minh Luân

Tin "nóng" thị trường Việt Nam

Cập nhật ngày 25/10

Cảnh báo nguy cơ bùng phát dịch bệnh trên gia súc, gia cầm
Nguy cơ bùng phát các ổ dịch cúm gia cầm, lở mồm long móng gia súc, tại xanh trên lợn hiện rất cao tại VN.

Theo nhận định của Cục Thú y, thời tiết đang trong giai đoạn giao mùa chuyển lạnh, diễn biến mưa bão thất thường... có thể làm giảm sức đề kháng của gia súc, gia cầm.

Thêm vào đó, các hoạt động chăn nuôi, buôn bán giết mổ tiểu thụ gia súc, gia cầm dịp cuối năm thường gia tăng và diễn biến phức tạp.

Vì vậy, cần tăng cường công tác thông tin, truyền thông về phòng chống dịch bệnh tới đồng bào người dân.

Đà tăng giá tiền dùng tại Sài Gòn lần đầu tiên đạt mức âm

Theo Tổng cục Thống kê, mức tăng chỉ số giá tiêu dùng (CPI) tháng 10/2008 tại Hà Nội so với tháng trước đó chỉ là 0,16%, thấp nhất kể từ đầu năm, nhưng con số tương ứng của Sài Gòn còn "âm tương" hơn khi lần đầu tiên đạt mức âm: -0,24%.

Nhận định chung của các chuyên gia kinh tế, là sức giảm của chỉ số giá tháng này được bắt "đá" từ những tháng trước, khi xăng dầu và lương thực, thực phẩm đi vào xu hướng giá giảm.

Sài Gòn, chiếm tới 1 phần 5 chỉ số giá của cả nước, lần đầu tiên trong năm đạt mức tăng CPI âm, do giá cả nhiều nhóm hàng hóa dịch vụ đều tăng thấp hoặc giảm so với tháng trước.

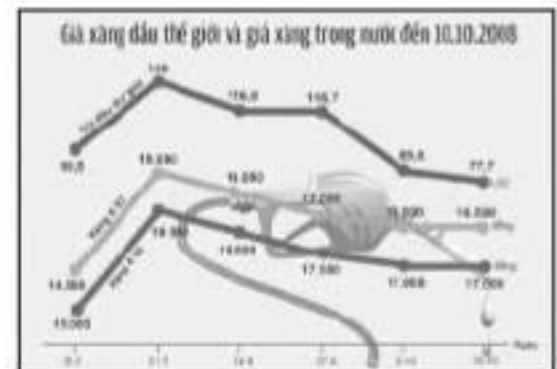
Ngoài 3 nhóm giảm là hàng ăn và dịch vụ ăn uống giảm 0,19%, nhóm nhà ở, điện, nước, chất đốt và vật

liệu xây dựng đã giảm 1,92%; nhóm giao thông, bưu chính viễn thông giảm 1,22%, thì tất cả các nhóm hàng hóa, dịch vụ khác đều tăng không đến 1%.

Xăng giảm giá lần thứ 4 trong vòng 3 tháng

Giá xăng A92, A95 tại các cây xăng của Petrolimex sẽ đồng loạt giảm 500 đồng/lít từ 8h sáng nay (17/10).

Với mức giảm này, giá xăng của Petrolimex từ mức cũ 16.500 đồng nay chỉ còn 16.000 đồng/lít. Giá dầu hỏa cũng từ 17.000 đồng xuống 16.500 đồng/lít, dầu diesel giảm 300 đồng,

xuống còn 15.200 đồng/lít.

Đồng thời, cũng từ 9h sáng nay, Công ty Xăng dầu Quân đội cũng giảm 500 đồng đối với xăng A92 và xăng A95 (lần lượt xuống còn 16.000 và 16.500 đồng/lít) và 300 đồng đối với dầu diesel 0,05S (xuống còn 15.200 đồng/lít).

Đây là lần giảm giá xăng dầu thứ 4 liên tiếp trong vòng 3 tháng qua, với tổng mức giảm là 3.000 đồng, sau khi giá xăng từng vọt tới mức 19.000 đồng/lít hôm 21/7/2008, với "bước nhảy" 4.500 đồng/lít.

Trong những phiên giao dịch gần đây trên thị trường thế giới, giá dầu đã hình thành xu thế chủ đạo là đi xuống. Những lo ngại về sự giảm tốc mạnh của kinh tế toàn cầu liên tục đẩy giá dầu rơi sâu.

Chốt phiên tại NYMEX hôm 15/10, giá dầu thô ngọt nhẹ giao tháng 11 giảm 4,09 USD/thùng (5,2%), còn 74,54 USD/thùng. Cuối buổi sáng 16/10, tại thị trường Singapore, giá dầu cùng loại chỉ còn trên 73 USD/thùng.

Giá dầu thô Brent giao tháng 11 tại London hôm 15/10 cũng đóng cửa với mức giảm 3,73 USD/thùng (5%), còn 70,8 USD/thùng. Sáng 16/10, giá dầu Brent tháng 11 tại thị trường này đã giảm xuống dưới 70 USD/thùng.

Lạ lùng giá xăng dầu!

Qua mấy lần tăng giá xăng dầu - được coi là bất khả kháng - có thể thấy giá xăng dầu đã tác động lớn đến tốc độ tăng giá tiêu dùng.

Giá xăng dầu thế giới đang rất, tạo điều kiện cho giá xăng dầu trong nước giảm xuống, góp phần chống lạm phát.

Giá dầu thô hiện xuống đến mức 77,7 USD/thùng (ngày 10/10), giảm đến 47% so với đỉnh điểm 147 USD/thùng cách đây ba tháng. Tiềm ẩn này chủ yếu dùng để chỉ giá xăng dầu ở trong nước.

Sự lạ lùng rõ nhất gần như ai cũng nhận thấy, đó là so với đỉnh điểm, giá xăng dầu thế giới giảm đến mức độ như trên, trong khi giá xăng A92 ở trong nước chỉ giảm chưa đến 13,2% (từ 19.000 đồng/lít xuống 16.500 đồng/lít) chỉ bằng 27,8% mức giảm của thế giới.

Hãy nhớ lại, vào lúc giá thế giới cũng như hiện nay, giá xăng A92 ở trong nước chỉ vào khoảng 14.500 đồng/lít. Dù thuế suất thuế nhập khẩu có tăng lên, dù tỷ lệ hoa hồng đại lý có tăng lên và dù có phải trả nợ số bù lỗ của ngân sách nhà nước 1.000 đồng/lít, thì giá xăng dầu ở trong nước cũng không thể cao "lùng lùng" như vậy!

Một sự lạ lùng khác là nhà nước VN có chủ trương tiếp tục coi kiểm chế lạm phát là mục tiêu ưu tiên hàng đầu, nhưng giá bán lẻ xăng dầu lại vẫn rất cao và giảm không đáng kể so với sự giảm xuống của giá thế giới. Đây là động thái ngược với các chủ trương đã đề ra.

Sự lạ lùng còn thể hiện ở quan điểm chia sẻ. Khi giá xăng dầu thế giới tăng lên, người sử dụng xăng dầu đã chia sẻ với các doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu; khi giá xăng dầu thế giới xuống, doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu cũng phải chia sẻ với người sử dụng xăng dầu chứ.

Đành rằng, trong thời gian qua các doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu cũng đã có ba lần chia sẻ, nhưng chỉ

là sự chia sẻ rất nhỏ giọt so với mức người sử dụng chia sẻ với doanh nghiệp! Đây là sự chia sẻ không bình đẳng, không công bằng.

Sự lạ lùng còn thể hiện ở kết quả của việc chuyển giao cơ chế định giá theo thị trường, tức từ Nhà nước quyết định giá sang cho doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu định giá có sự quản lý của Nhà nước. Sự quản lý của Nhà nước thể hiện ở chỗ muốn tăng giá hay giảm giá thì các doanh nghiệp kinh

doanh xăng dầu phải lập phương án và báo cáo cơ quan nhà nước có thẩm quyền; sau ba ngày làm việc, nếu cơ quan đó không có ý kiến gì thì doanh nghiệp sẽ quyết định.

Nhưng sự giảm sút đó chỉ có tác dụng đối với khi cần tăng giá. Còn nếu giá dầu vào giảm mà doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu không muốn giảm và không có đề nghị giảm thì cơ quan nhà nước cũng không biết làm gì, với lý do là doanh nghiệp kinh doanh xăng dầu có đề nghị gì đâu!

Đã là người kinh doanh thì có mấy ai lại để nghị cơ quan nhà nước có thẩm quyền cho giảm giá, nhất là đối với xăng dầu chỉ do mười doanh nghiệp nhà nước đảm trách - tức là hầu như không có cạnh tranh.

Bán lẻ chuyên biệt, hướng đi mới

Có nhiều nơi bán điện thoại di động nhưng người ta lại thích vào các siêu thị chuyên bán điện thoại di động nơi có nhiều mẫu mã và chủng loại để mua.

Người tiêu dùng ngày càng khắt khe hơn trong việc lựa chọn sản phẩm. Trong tương lai gần, mô hình siêu thị chuyên biệt sẽ thỏa mãn được sự lựa chọn khắt khe này.

Thị trường bán lẻ Việt Nam đang hình thành các siêu thị chuyên biệt mà biểu hiện đầu tiên là các siêu thị điện máy, laptop, thế giới kỹ thuật số, điện thoại di động.

Gia tăng giá trị

Theo siêu thị Melinh Plaza, ở các nước như Mỹ, Đức, Pháp, Nhật đã hình thành các siêu thị chuyên biệt như siêu thị vật liệu xây dựng diện tích từ 10.000-14.000m², siêu thị thuốc, siêu thị cây xanh, siêu thị đồ gỗ, siêu thị điện tử, siêu thị xi măng, siêu thị sơn, siêu thị giấy dán tường... Còn tại Việt Nam hiện nay đã hình thành siêu thị chuyên biệt về hàng điện máy, về điện thoại di động. Đây chính là mô hình mở ra để đón đầu nhu cầu mua sắm của giới trẻ.

Sẽ tái xuất sữa nhiễm melamine

Theo Bộ Y tế, đối với các sản phẩm sữa và nguyên liệu sữa nhập từ Trung Quốc có chứa chất melamine đang được niêm phong, chờ xử lý, Bộ Y tế sẽ phối hợp với Bộ Ngoại giao, Bộ

Công Thương để hướng dẫn các doanh nghiệp làm việc với đối tác Trung Quốc để có phương án tái xuất.

Đây là chủ trương đã được thống nhất tại Hội nghị Bộ trưởng Y tế 10 nước ASEAN + Trung Quốc tại Philippines từ ngày 8 - 11/10/2008. Tại hội nghị này, Thủ tướng Bộ Y tế Trung Quốc tuyên bố nước này sẽ cho phép tái nhập những sản phẩm sữa có melamine của Trung Quốc từ các nước đã nhập khẩu.

Đã có 24 sản phẩm sữa nhiễm melamine

Chiều 14/10, tên sản phẩm sữa mới nhất ở Việt Nam bị phát hiện nhiễm melamine đã được công bố.

Theo tin từ Cục An toàn thực phẩm, đó là sản phẩm sữa bột giàu năng lượng giúp tăng cân dễ dàng cho mọi lứa tuổi (Gold nutritional master gain) của Công ty TNHH Chế biến Lương thực Thực phẩm C.M.B, có

địa chỉ tại 31A Dân Tộc, phường Tân Thành, quận Tân Phú, Sài Gòn.

Như vậy, tính tới nay đã có 24 sản phẩm sữa bị phát hiện nhiễm melamine lưu hành tại nước ta.

Ngoài sản phẩm sữa của Công ty YiLi (Trung Quốc) đã có quyết định tiêu hủy, hiện những sản phẩm sữa khác đều đã được thu hồi và đang được niêm phong, chờ phương án xử lý của các cơ quan chức năng.

Bộ Y tế mới đây cũng đã có kiến nghị trình Thủ tướng về vấn đề xử lý đối với những sản phẩm này. Theo đó, đối với các loại sữa có nhiễm melamine đã phát hiện trên thị trường mà Bộ Y tế yêu cầu cấm lưu thông, đề nghị Thủ tướng chỉ đạo Bộ Tài nguyên và Môi trường, Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, Bộ Công Thương hướng dẫn các doanh nghiệp tiến hành thu hồi và tiêu hủy theo quy định.

Danh sách 24 sản phẩm nhiễm melamine tính tới chiều 14/10:

STT Tên sản phẩm Tên công ty nhập khẩu/sản xuất

- 1 Sữa Pure Milk hiệu YiLi Không rõ
- 2 Sữa tươi nguyên chất tiết trùng hiệu YiLi (1L) Công ty TNHH Kim An, Sài Gòn

3 Sữa tươi YiLi hương original 250 ml

4 Sữa tươi YiLi 250 ml

5 Sữa tươi YiLi

6 Nguyên liệu thực phẩm: Non dairy creamer Thái Lan Công ty Cổ phần Hóa chất Á Châu

7 Full cream milk powder grade A Công ty Cổ phần Sữa Hà Nội

8 Blue Cow- Full cream milk powder used for UHT milk

9 Sữa tăng chiều cao Golden Food Công ty Cổ phần Dinh dưỡng thực phẩm Vàng

10 Sữa bột Advance Distribution Công ty TNHH Chế biến lương thực thực phẩm Mai Anh

11 Bánh quy Khong Guan Công ty TNHH Thương mại và Dịch vụ Đại Vinh

12 Bánh quy Khong Guan

13 Bánh quy Khong Guan Marie

14 Bánh quy Khian Guan Square Puff

15 Bánh quy Khian Guan Superior

16 Sữa bột nguyên kem Công ty Cổ phần thực phẩm Anco

17 Sữa bột béo Công ty Minh Dương

18 Bột kem không sữa

19 Sữa chua có đường Hanoimilk Công ty Cổ phần Sữa Hà Nội

20 Sữa bột gầy 2

21 Sữa bột whole milk 1

22 Sữa tiết trùng Hi- P socola

23 Sữa bột whole milk 2

24 Sữa bột giàu năng lượng giúp tăng cân dễ dàng cho mọi lứa tuổi (Gold nutritional master gain) Công ty TNHH Chế biến Lương thực Thực phẩm C.M.B

Ra mắt bình gas có thể nhìn thấy gas

Công ty Khí hóa lỏng Miền Bắc đã giới thiệu ra thị trường bình gas bằng chất liệu composite.

Đây là loại bình gas được sản xuất từ vật liệu là sợi thủy tinh, với ưu điểm là nhẹ hơn rất nhiều so với bình gas thông thường, chỉ nặng từ 5,3 - 5,5 kg, độ an toàn cao, không cháy nổ ngay cả khi bị đốt cháy hoặc bị va đập mạnh.

Đặc biệt, với chất liệu composite, người sử dụng có thể dễ dàng quan sát thấy lượng gas ở trong bình.

Bình gas composite chỉ mới được sử dụng ở các nước phát triển tại châu Âu và Mỹ. Sau khi nhập khẩu từ Na Uy, những bình gas này đã được Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội kiểm định và cấp giấy chứng nhận về độ an toàn.

Hiện bình chỉ được chiết nạp và bán ở các đại lý chính thức của Petro Vietnam Gas trên toàn quốc.

Giá vàng lui sụt 17 triệu đồng mỗi lượng

Các doanh nghiệp vàng nay niềm yết giá quanh ngưỡng 17,05 triệu đồng mỗi lượng, giảm tiếp gần 100.000 đồng so với hôm qua, trong khi giá thế giới vừa lấy lại mốc 800 USD mỗi ounce.

Công ty vàng bạc đá quý Sài Gòn (SJC) sáng nay niêm yết giá giao dịch tại Sài Gòn ở mức 16,98-17,05 triệu đồng mỗi lượng (mua vào bán ra), tại Hà Nội giá bán là 17,07 triệu đồng. Giá vàng miếng của công ty này vào sáng qua là 17,12 triệu đồng.

Vàng miếng Phương Hoàng PNJ

- DongA Bank của Công ty cổ phần vàng bạc đá quý Phú Nhuận (PNJ) 9h sáng nay giao dịch mức 17-17,05 triệu đồng mỗi lượng (mua vào - bán ra). Cuối phiên giao dịch tối qua, loại vàng miếng này được niêm yết mức 16,98-17,08 triệu đồng mỗi lượng (mua vào - bán ra).

Thị trường không biến động nhiều nên các công ty quyết định thu hẹp biên độ giá mua vào bán ra dưới 100.000 đồng mỗi lượng. Tuy nhiên, tại các tiệm nhỏ trên phố lại đi ngược xu hướng này. Chiều tối qua một số tiệm vàng tư nhân SG niêm yết mức chênh lệch đến hơn 400.000 đồng một lượng với giá mua vào 16,69 triệu đồng một lượng, bán ra 17,1 triệu đồng. Với dự báo giá thế giới còn biến động mạnh trong thời gian tới, mua vào hay bán ra thời điểm này đều có nguy cơ lỗ nên các tiệm cho niêm yết giá bán cao, mua thấp nhằm hạn chế giao dịch.

Giá vàng trong nước gần một tuần trở lại đây lạc nhịp với diễn biến

trên thị trường thế giới, thậm chí có lúc ngược chiều. Trong 3 ngày giao dịch gần đây, khi giá thế giới tăng, thì trong nước giảm, và ngược lại. Giới kinh doanh giải thích hiện tượng này là do cung cầu trong nước.

Hôm qua các tiệm vàng đông khách hơn hẳn ngày thường, song người mua chủ yếu tìm vàng trang sức làm quà tặng 20/10. Hiện giá tại Việt Nam vẫn cao hơn thế giới khoảng 1,2 triệu đồng mỗi lượng. Tại SG, sức mua tiếp tục gia tăng. Hôm qua hệ thống bán lẻ của PNJ đã bán ra khoảng 2.000 lượng, mua vào 500 lượng.

Trên sàn giao dịch vàng Sài Gòn thuộc Ngân hàng Á Châu (ACB), giá mở cửa sáng nay đạt 16,795 triệu đồng một lượng - mức cao cao nhất trong nửa đầu phiên sáng. Giá khớp lệnh sau giờ mở cửa giảm, thấp nhất là 16,714 triệu đồng một lượng.

Đầu phiên sáng, nhiều lệnh bán được nhà đầu tư đặt ra. Tuy nhiên, đến giữa phiên, các lệnh đặt mua

SJC bán ra trên 8.000 lượng. Hệ thống bán lẻ của PNJ ngày cao điểm bán ra thị trường hơn 3.000 lượng.

Tại các sàn giao dịch, đầu phiên sáng nay giá liên tục giảm. Khớp lệnh thấp nhất có lúc chỉ đạt 16,77 triệu đồng một lượng, giảm so với lúc mở cửa khoảng 180.000 đồng một lượng. Đến 9h, giá khớp lệnh trên sàn là 16,78 triệu đồng một lượng, tổng khối lượng giao dịch khoảng 55.000 lượng, tương đương 920 tỷ đồng.

Giá khớp lệnh trên sàn giao dịch vàng Sài Gòn thuộc Ngân hàng Á Châu (ACB) ở mức 16,949 triệu đồng một lượng. Đây cũng là mức giá cao nhất trong suốt hơn một tiếng đồng hồ sau giờ mở cửa.

Hiện giá tại Việt Nam vẫn cao hơn thế giới khoảng 1,3 triệu đồng mỗi lượng. Mở cửa phiên giao dịch sáng nay tại thị trường châu Á, giá vàng phục hồi nhẹ và tăng hơn 10 USD mỗi ounce. Từ mức đóng cửa tuần trước là 782,9 USD, giá tiến lên 794,9 USD vào 9h sáng.

Giá USD trên thị trường tự do Sài Gòn sáng nay nhích lên 100 đồng một đôla so với cuối tuần qua. USD giao dịch tại các bàn ngoại tệ hiện nay đang ở mức 16.640-16.690 đồng một đôla.

Thêm một đợt đổi số điện thoại cố định vào ngày 26/10

Sau VNPT đến lượt 5 doanh nghiệp còn lại là Viettel, EVN Telecom, Saigon Postel, FPT Telecom và VTC tiến hành đổi số điện thoại cố định. Thời gian bắt đầu từ ngày 26/10 tới.

Việc đổi số điện thoại cố định trên phạm vi toàn quốc là nhằm nhằm tăng thêm kho số, đáp ứng nhu cầu ngày càng lớn của người tiêu dùng. Theo đó, các nhà cung cấp phải thêm vào trước các thuê bao hiện có của mình những chữ số mà Bộ Thông tin và Truyền thông quy định. Trong đó thuê bao của Viettel thêm số 6 vào trước thuê bao hiện hành, EVN Telecom thêm số 2, Saigon Postel số 5, FPT Telecom thêm số 7 và VTC số 4.

Cả nước hiện có khoảng 13,4 triệu thuê bao cố định. Trong đó, VNPT chiếm trên 90% thị phần, với khoảng 10 triệu thuê bao. Số còn lại là thuộc về các nhà cung cấp khác.

Theo quy hoạch đầu số của Bộ Thông tin và Truyền thông, các đầu số 5, 6, 7, 8 thuộc mạng điện thoại cố định của VNPT. Đầu số 2 cấp cho hai nhà khai thác khác là Viettel và EVN Telecom. Trong đó, dải từ 20xxxxx đến 25xxxxx là cho số điện thoại cố định không dây và điện thoại di động nội vùng của EVN Telecom. Từ 26xxxxx đến 29xxxxx là cho mạng cố định của Viettel.

Từ 40xxxxx đến 44xxxxx là dành cho mạng điện thoại cố định của Saigon Postel. Đầu số 45 của VTC và 30

của FPT Telecom.

Nhà đầu tư suýt ngất trên sàn vàng

Sáng nay, một nữ khách hàng hết hải chạy lên sàn ACB trên phố Trần Quốc Toản (Hà Nội), chưa kịp nhìn bảng giao dịch điện tử đã khuỵu ngã.

Mức biến động chưa từng có trong lịch sử trên thị trường thế giới đêm trước đó đã ảnh hưởng không nhỏ đến giao dịch trong nước. Nhà đầu tư kéo đến sàn đông hơn. Người tỏ ra tiếc nuối vì đã vội bán ra hôm qua. Kẻ khốc đờ mếu mếu vì vay tiền bán không, nay đối mặt với nguy cơ nợ nần chồng chất.

Tại sàn ACB trên phố Trần Quốc Toản và Phùng Hưng (Hà Nội) sáng nay, nhiều người than thở đã đánh xuống (đầu cơ giá xuống) trong ngày hôm qua do không bao giờ tưởng tượng giá vàng có bước nhảy quá nhanh như vậy chỉ sau một đêm. Theo họ, mức biến động này cũng không khác gì cú sốc sáng 12/8 vừa qua, chỉ sau một đêm vàng giảm gần 1 triệu đồng mỗi lượng.

Choắt phiên sáng nay, giá khớp trên sàn ACB là 17,74 triệu đồng mỗi lượng, khối lượng giao dịch được cải thiện đôi chút, nhưng vẫn ở mức thấp, đạt 309.550 lượng. Tại sàn này, những ngày qua, lệnh đặt bán ồ ạt. Đến sáng nay, giá lên mạnh khiến lệnh mua càng thưa thớt.

Một nhà đầu tư phát biểu "Nếu yếu tim thì đừng có ôm vàng lúc này. Chỉ sau một đêm, tôi đã để lỗ, mất gần 2 tỷ đồng", Người khác góp thêm: Chơi vàng vẫn phải chấp nhận nhiều rủi ro. Anh cho hay mình đã vay gần 50 lượng với giá 16,8 triệu một lượng rồi bán không. Do dự đoán giá còn xuống nữa, anh định sẽ mua lại với mức rẻ hơn, rồi trả số vàng đã vay để hưởng chênh lệch giá. Nhưng không ngờ sáng nay vàng lại đắt hơn tới trên 1 triệu đồng mỗi lượng.

Để trả nợ cho sàn, anh sẽ phải mua 50 lượng với giá mới 18 triệu đồng một lượng. Vậy là lỗ tới 60 triệu, chưa kể lãi suất phải trả ngân hàng. "Mà đó là mức lỗ tối thiểu. Ai mạnh tay chơi đến vài trăm lượng, lỗ tiền tỷ", anh nói thêm.

"Anh cả" tập đoàn EVN (điện lực Việt Nam) xin hơn 1.000 tỷ đồng để khen thưởng

Với lý do thiếu vốn, Tập đoàn Điện lực liên tục đòi điều tăng giá điện và tiến tới mục tiêu thả nổi theo thị trường. Phương án giá chưa được duyệt, "ông nhà đèn" đã có đơn xin được trích khoảng 1.002 tỷ đồng lợi nhuận để làm quỹ khen thưởng.

Trong công văn số 3294 gửi Liên bộ Tài chính - Công Thương hồi tháng 7 vừa qua, EVN đề nghị được trích 36% (khoảng 1.002 tỷ đồng) trên tổng số 2.763 tỷ đồng tiến chênh lệch giá

điện năm 2007 để làm quỹ khen thưởng phúc lợi cho cán bộ công nhân viên của mình.

Để xuất này được giới chuyên gia đánh giá là "no water talk" (hết nước nói) trong bối cảnh EVN đang kêu thiếu vốn đầu tư, cắt điện khắp nơi người thuê bao không có điện để sản xuất, và EVN cung cấp cho người tiêu dùng dịch vụ không hoàn hảo, vậy mà EVN lên giá điện, rồi lấy tiền lên giá đó tự thưởng... cho mình. Thiếu vốn, không có tiền để đầu tư, đây cũng chính là lý do khiến EVN phải trả lại Chính phủ 13 dự án điện. Đồng thời, EVN một lần nữa lại trình phương án giá điện mới áp dụng cho giai đoạn 2009-2012 và tiến tới mục tiêu trả giá về thị trường: có lên, có xuống.

Trước lời than vãn của EVN, việc điều chỉnh giá bán điện không thể không làm và số tiền thu được từ tăng giá sẽ được sử dụng cho đầu tư phát triển điện. Thế nhưng trên thực tế, EVN đã không lỗ như họ vẫn kêu. Trong báo cáo mới nhất mà EVN gửi Bộ Công Thương thì năm 2007, EVN lãi trước thuế trên 3.840 tỷ đồng.

Sự tích về việc ra đời của thị trường chứng khoán

Ngày xưa ngày xưa, bên ven rừng có rất nhiều khỉ ra kiếm ăn. Cho đến một ngày kia, xuất hiện một anh thanh niên tới hỏi mua khỉ với giá 10 đồng một con. Dân làng bèn hò nhau đi bắt khỉ về bán. Sau khi họ bắt được vài ngàn con khỉ và bán cho anh thanh niên nọ thì số khỉ vẫn dần. Dân làng định nghĩ ngơi thì anh thanh niên lại nói sẽ tăng giá mua khỉ lên 20 đồng một con. Vậy là mọi người lại hăng hái đi tìm bắt khỉ. Đến khi số khỉ cạn kiệt, dân làng bèn về nhà nghĩ ngơi. Nhưng anh thanh niên lại nâng giá lên 25 đồng một con. Lần này chỉ có vài người bắt được khỉ để bán.

Khí hiếm đến nỗi tìm cả ngày trong rừng và cả ở quanh làng cũng không thấy con nào, thì làm sao có thể bắt được chúng. Anh thanh niên nâng giá lên 50 đồng một con mà mãi chẳng mua được con nào. Mặc dù, rất thất vọng nhưng anh vẫn nói với mọi người rằng: "Bây giờ tôi có việc phải lên tỉnh, mấy ngày nữa mới về. Người giúp việc của tôi sẽ ở lại thay tôi mua khỉ. Nếu ai bắt được khỉ thì bán cho nó nhé!"

Anh thanh niên đi được mấy ngày mà dân làng vẫn không ai bắt được khỉ để bán. Người giúp việc của anh thanh niên chỉ cho dân làng thấy những cái lồng đầy khỉ và nói: "Tôi chán công việc này lắm rồi, mặc kệ ông chủ của tôi với lũ khỉ của ông ta. Tôi sẽ bán cho mọi người 35 đồng một con, khi nào chủ tôi quay lại các vị hãy bán cho ông ta 50 đồng". Dân làng mừng rỡ liền dốc hết tiền bạc trong nhà ra, tranh nhau mua khỉ. Những người chậm chân thì kêu gào khóc lóc, người mua được nhiều thì sung sướng hả hê. Họ hối hộp chờ đợi anh thanh niên quay lại. Nhưng đợi mãi mà chẳng thấy anh thanh niên và người giúp việc đâu. Chỉ thấy quanh làng toàn khỉ là khỉ. Dân làng ai cũng tức giận đỏ hết cả mặt nhưng không biết bán lũ khỉ cho ai.

Sau này, người ta gọi khỉ dưới cái tên cổ phiếu. Những người hiểu biết gọi câu chuyện đó là sự tích về sự ra đời của thị trường chứng khoán. Và việc giận đến đỏ mặt là lý do tại sao bảng giá khỉ thị trường đi xuống thường hiện màu đỏ.

Vài nét về lịch sử người Minh Hương và người Hoa ở miền nam

Nguyễn Đình Hoài

Tiếp theo nhiều kỳ trước

Lý Lan

Nhà văn Lý Lan, sinh năm 1957 ở quê mẹ Bình Dương, quê nội ở Quảng Tây. Trưởng thành trong Chợ Lớn và dạy học ở Cần Giuộc. Chị là nhà giáo và cũng là nhà văn viết nhiều truyện ngắn với giọng văn tinh tế, ý nhị và đậm tình người. Trong những năm thập niên 1980, tôi đã đọc các truyện và tùy bút của Lý Lan trên báo trong nước, và các tập truyện như Nơi bình yên chim hót, Chút lãng mạn trong mưa. Những chi tiết trong đời sống thường ngày ở trong phố, ở người chung quanh trong xã hội Việt Nam mà thường ta không để ý, được chị viết rất ý nhị với văn trong sáng và cảm thông với người và cảnh. Một Thạch Lam mới trên văn đàn văn học Việt Nam. Các tác phẩm của Lý Lan rất được ưa chuộng, đánh giá cao và được coi là nhà văn chứng thực có tiếng với nhiều độc giả trong nhiều năm qua. Ngoài ra chị cũng viết các truyện thiếu nhi như quyển Ngôi Nhà Trong Cỏ (1984). Các năm gần đây chị cũng là dịch giả các bộ Harry Potter ra tiếng Việt. Lý Lan hiện đang sống ở Mỹ, cho rằng Hoa kiều trong giai đoạn trước 1975 có văn học tiếng Hoa riêng ở Chợ Lớn và chị đang khuyến khích các nhà văn gốc Hoa ở Việt Nam viết hình thành một văn học Hoa văn như các văn học Hoa văn khác ở Singapore, Mã Lai, Hồng Kông, Đài Loan và viết một tuyển tập (anthology) về văn học Hoa ở Việt Nam. Lý Lan thường viếng quê nhà và vẫn còn sáng tác, gần đây nhất là tác phẩm Miền man tùy bút.

Building Thuận Kiều Plaza, trên đường Hùng Vương Q. 6 Saigon

khác trong vùng Đông Nam Á để xuất khẩu hàng hóa và dịch vụ. Tôi nhớ khoảng đầu thập niên 1970, những sản phẩm đầu giờ sản xuất ở Chợ Lớn như dầu Nhị Thiên Đường được vận chuyển và xuất khẩu qua thị trường Đông Nam Á, nhất là ở Thái Lan, cạnh tranh với những sản phẩm đầu của một công ty Singapore, nay nằm trong tập đoàn Temasek, mà bà chủ hiện nay trở thành có thế lực và giàu có bậc nhất ở nước này.

ooOoo

SÀI GÒN ĐÊM

Sài Gòn! Một ngày vật lộn với cơm áo, với lo toan trong đời thường, với bực bội, mệt nhọc... nhưng khi hoàng hôn đến, đêm xuống... Sài Gòn như lột xác... Một Sài Gòn dễ thương dịu dàng... mê đắm...

Những ánh đèn muôn màu, những làn gió nhẹ từ bến Bạch Đằng làm dịu mát cái oi bức của ngày và người Sài Gòn dường như quên tất cả để hưởng thụ...

Sài Gòn là một thành phố mất ngủ! Dường như trong sự ồn ào tất tả của cái thành phố đầy sinh lực này, ban ngày người ta luôn chạy đuổi theo một cái gì không rõ tên. Để rồi khi đêm đến, thành phố như lắng lại trong cái se se lạnh của làn gió nhẹ...

Có một Sài Gòn về đêm, bên ánh đèn đường vàng nhạt, bóng dáng Nhà thờ Đức Bà không lung linh nhiều màu sắc nhưng cũng đủ làm người ta mê đắm. Một nét cổ kính giữa một thành phố xa hoa, hiện đại, một kiến trúc của sự trầm mặc.

Có một Sài Gòn về đêm, chợ Bến Thành cũng trở nên hiền dịu hơn sau một ngày mặc cả, những dòng điện sáng lấp lánh theo những đường viền kiến trúc chợ tạo một nét vừa nổi bật, vừa đặc trưng của Sài Gòn.

Có một Sài Gòn về đêm, người ta chạy qua những ngã đường quen thuộc, tìm đến những quán cafe quen thuộc với những kiểu kiến trúc lạ, lạ. Ngồi bên nhau, nhâm nhi tách cafe, phi phả vài hơi thuốc.

Có một Sài Gòn về đêm, Bến Bạch Đằng thanh thản cùng gió.

Có một Sài Gòn về đêm...

Đêm Sài Gòn lung linh nhiều màu sắc, sống động và chân thực. Từ mỗi con đường góc phố, quán cafe đến những ngôi chợ nhỏ sinh hoạt thức đêm suốt sáng, những mảnh đời lộng lẫy trong đêm, tất cả đều góp phần tạo nên một Sài Gòn về đêm chẳng mấy

các tiệm cầm đồ trong Nam kỳ và buôn bán bất động sản. Sau khi rã hồn, được chia một số tiền, làm chủ các sản nghiệp đất cát miền Lục Tỉnh. Các tài sản bất động sản ở trung tâm Saigon trên đường Nguyễn Huệ và Lê Lợi của công ty Hui Bon Hoa được cho mượn. Công ty này được tiếng là rất "biết điều" và không eo sách, làm khó người mượn phố. Các con cháu của "Chú Hỏa" luôn luôn hòa thuận, gia tài giữ nguyên vẹn không chia phần manh mún, chỉ cùng nhau chia lợi tức, và mỗi khi cần dùng một số tiền to tất thì người trong họ phải xin chữ ký của người trưởng họ nhà khi ấy gần

Thành phố Sài Gòn ban đêm nhìn từ bến phà Thủ Thiêm qua

khí chịu lắng dừng nhịp sống.

Có người lại bảo Sài Gòn không có giấc ngủ khuya. Điều này có lẽ đúng! Và dường như chỉ có thể cảm nhận một cách chính xác nếu một đêm nào đó có dịp thao thức cùng Sài Gòn, hòa mình vào hơi thở của một thành phố đô thị phát triển luôn luôn bao giờ cũng là bậc nhất của cả nước.... (Ngọc Lan)

ooOoo

(a) Giai đoạn trước 1975

Trước đây phần lớn kỹ nghệ nhẹ như sản xuất đồ gia dụng là tập trung ở Chợ Lớn, trước khi các vùng kỹ nghệ Thủ Đức, Biên Hòa, Bình Dương được thành lập trong đầu thập niên 1970. Những cơ xưởng sản xuất nhỏ này phần lớn do các gia đình người Hoa hoặc các tiểu thương gây dựng. Những cơ xưởng này đã và hiện nay vẫn còn đóng vai trò quan trọng vào kinh tế vùng thành phố Saigon và có thực lực dựa vào sự làm ăn cần cù, chăm chỉ và chuyên tâm của người Hoa.

Sau đây là tóm tắt về một số thương gia người Việt gốc Hoa từ thời Pháp thuộc tới nay (1).

(1) Chú Hỏa: Theo Vương Hồng Sển (1), tên thật là Hui Bon Hoa, ký âm theo tiếng Pháp sau khi nhập Pháp tịch, nên gọi "Chú Hỏa" như vậy cho đến đời đời (người miền Nam thường thân mật gọi các người Hoa là "Chú"), không rõ danh tánh theo Hán tự. Lúc đầu là thợ đạo mua bán "lạc son", mua đồ cũ để chế biến và bán lại... Sau khi tạo được một số vốn, hòa hợp với một người Pháp thuê khuếch trương

hàng mới phát bạc.

Cùng thời với chú Hỏa là một người Việt gốc Hoa nổi tiếng ở Lục Tỉnh, Chú Hỷ. Ông cạnh tranh với công ty Pháp, công ty Vận tải đường sông rạch "Compagnie des Messageries fluviales" chuyên chở hàng và người trên sông ngòi miền Tây nam bộ. Tàu Chú Hỷ giá vé rẻ hơn và hành khách được lo chu đáo. Bởi vậy có câu "Đi tàu Chú

Vào dịp viếng thăm Vũng Tàu, tôi có dự đám cưới con nhà văn Xuân Sách ở khách sạn Palace. Xưa kia khách sạn Palace là biệt thự của chú Hỏa. Ngày nay thì hiện đại nhưng mất đi dáng cổ kính của kiến trúc Tây ngày xưa. Giữa sân vào khách sạn giờ đây là một hồ bơi rất sang của khách sạn, nhưng bên cạnh vẫn còn cây cổ thụ to lớn mấy người ôm cũng không xuể, tán lá xum xuê.

Ngày nay ta có thể đến thăm một căn nhà của chú Hỏa trên đường Phố Đức Chính, gần chợ Saigon. Tòa nhà này hiện nay là Viện Mỹ Thuật thành phố, bên cạnh trụ sở của bộ Văn hóa Thông tin thành phố đồ sộ không kém (xưa kia cũng là nhà của chú Hỏa). Giá vé vào cửa thăm quan 5000 đồng. Tổng thống Mỹ Bill Clinton khi đến Saigon đã có viếng thăm Viện Bảo tàng Mỹ thuật này. Rất ít khách Việt, đa số là khách nước ngoài nhưng tuy vậy vẫn còn rất vắng vẻ. Giữa tòa nhà 3 tầng là một sân lớn, chung quanh là các phòng với sân ban công (balcony) và hành lang nhìn mở ra phía sân trong.

Tòa nhà xây theo kiểu Pháp (chỉ có mái là có dạng Việt), rất kiên cố chắc chắn với trần cao. Các bậc thang làm bằng đá cẩm thạch (marble), giữa sân lobby vào cửa chính có 1 thang máy làm đầu thế kỷ 20, giống như thang máy cổ xưa ở Paris, vẫn còn chạy nhưng ít dùng. Tòa nhà này có rất nhiều phòng, mỗi phòng đều có đèn treo từ trần và lát gạch bóng vẫn còn như xưa. Các tranh trưng bày trong Viện đa số về tuyên truyền các sinh hoạt và chiến tích, thành tích trong

Hài cốt của chú Hỏa nằm đầu trong những ngôi mộ người Hoa ở Saigon này

Hỷ, ở phố Chú Hỏa".

Hồi về thăm Việt Nam đầu năm 2007, tôi có viếng nhà của chú Hỏa ngày xưa (nay là viện Mỹ thuật thành phố), và có may mắn nói chuyện với bà giám đốc về đề tài chú Hỏa. Ngoài các toà nhà bên cạnh Viện, chú Hỏa ngày xưa còn xây khách sạn Majestic ngay bên Bạch Đằng một công viên đẹp trên sông Saigon, Bệnh viện Saigon và các dinh thự khác ở Saigon, Vũng Tàu theo kiểu nhà Tây.

thời chiến tranh chống Mỹ không có gì xuất sắc ngoài bức sơn mài to lớn "Vui xuân" của Nguyễn Công Trí (một nghệ sĩ tạo hình nổi tiếng của Trường Mỹ thuật Đông Dương mà xưa kia toàn quyền Pháp đã mua 1 bức sơn mài đặt trong phủ toàn quyền ở Hà Nội). Ở lầu hai có trưng bày đồ gốm, bàn ghế xưa và các tượng thờ trong vùng Saigon từ thế kỷ 19, 20. Đứng sau trên lầu 3 nhìn xuống sân vườn giữa tòa nhà, có trưng bày bức tượng ông Trương Vĩnh

Ký (sau 75 được mang vào đây).

00000 SÀI GÒN NÓI CHANG BIẾT MÙA ĐÔNG

Sài Gòn chẳng có mùa Đông anh ạ! Tôi không nhớ mình đã nhận được bao tin nhắn như thế từ em. Chỉ biết, khi trời Melbourne trở mình đón những cơn gió Đông từ biển St Kilda gửi vào là em lại gửi cho tôi dòng tin nhắn ấy. Mà cũng lạ, em chỉ gửi thế thôi chứ chẳng bao giờ cần tôi chia sẻ hay giải thích gì cả. Bao năm rồi, em vẫn thế. Vừa gần lại vừa xa. Khoảng cách không gian giờ

em chưa từng đặt chân đến. Sau những câu chuyện của tôi, bao giờ em cũng xuýt xoa: Ước gì em được đến thăm Melbourne...

Đêm cuối cùng ở Sài Gòn, tôi chờ em chạy xe vòng quanh thành phố. Em lúc này tôi đã "đắm" lái xe trên đường phố nếu như có em ngồi sau. Em bé nhỏ và thân thương nép mình trên lưng tôi như một cặp tình nhân. Tôi bồi hồi nghĩ đến phút xa em. Thời gian quá ngắn ngủi để tôi và em có thể bày tỏ một điều gì đó thầm kín. Tuy nhiên, trong ánh mắt của mỗi người đều đọng lại những nỗi

Nhưng tôi đã không quay lại như lời hứa với em. Công việc của tôi có sự thay đổi và cơ hội trở lại Sài Gòn dường như không còn nữa. Thành thật như em, tôi gọi điện để được nghe giọng nói của em, tiếng cười của em. Và cứ thế, em lặng lẽ bên tôi như một dấu lặng của cuộc đời.

Để mỗi khi trời trở gió Đông là tôi lại nhận được lời nhắn của em. Để được nghe trong lời nhắn ấy một chút hơi giận, một chút nũng nịu của con gái Sài Gòn... (Khoa Nguyễn)

00000 TỪ MỘT GÓC PHỐ

Sống ở tỉnh nhỏ quá lâu nên tôi cũng quen với cách sống chậm rãi, rề rề. Lại làm thử công việc cần nhiều đến sự chiêm nghiệm, ngẫm ngợi... nên nhiệm vụ thêm cái thói quen thu mình ẩn giấu. Sài Gòn đâu xa nhưng cũng chỉ vào, khi có việc.

Vừa bước chân đến thành phố này là con người mình tự nhiên linh hoạt hẳn lên. Cái lù lù tỉnh nhỏ biến đâu mất những chỗ cho sự lạnh lẽo. Mắt mở to, tai giống lên, chân bước nhanh... Đầu tiên cứ như là một sự không thể. Một kiểu bắt buộc nhưng ngay sau đó thì hết sức tự nhiên. Ở Sài Gòn, sáng sáng, tôi thích tìm đến mấy cái quán cóc vỉa hè. Uống cà phê kho với... mọi người. Người và người. Người ngồi phía sau, bên phải, bên trái, mé trái, mé phải... Phải tìm một chỗ có người đông đông mới vui. Mới ra phố Sài Gòn. Ấy là tôi nghĩ thế. Ngồi vỉa hè có cái thích là được nhìn ngắm, ngó nghiêng. Cứ cho thỏa đôi mắt thì thôi. Vừa ngắm... lên và nghe... lên mấy người cùng ngồi uống cà phê với mình, vừa dõi mắt ra đường và mấy con phố gần đó. Có nhiều

Cầm lấy bàn tay mềm mại của em ...

đầy đường như đã không còn biên giới nhờ các phương tiện truyền thông thời đại. Song với em mọi thứ dường như rất xa với tôi.

Tôi quen biết em trong một lần đến Sài Gòn. Lần đầu tiên đến một thành phố lạ tôi thật sự bối rối trước những con đường đông nghịt người xe qua lại. Thế nhưng cảm giác bối rối ấy đã nhanh chóng qua đi khi tôi nhận được từ em những lời chỉ đường rất nhiệt tình và chân thành. Giọng nói Sài Gòn của em mới đầu hơi lạ với tôi, nó không giống cách nói của các cô gái Việt nơi tôi ở nhưng càng nghe thì càng thấy "ngọt". Khiến tôi cứ ngẩn cả người.

Những ngày của tôi ở Sài Gòn bỗng trở nên vui vẻ và có ý nghĩa hơn rất nhiều khi có em bên cạnh. Em đưa tôi đi thăm các cảnh đẹp của thành phố, dẫn tôi đi thưởng thức các món ăn ngon của Sài Gòn... Ở bên em, tôi thấy mình như một đứa trẻ con. Lúc nào cũng cần có em dẫn dắt. Những chiều ngồi trong quán cà phê, nghe nhạc Trịnh Công Sơn, em hay đòi tôi kể cho em nghe về Melbourne nơi tôi ở. Tôi phải vận dụng hết khả năng diễn thuyết của mình để giúp em hiểu về một nơi mà

Một góc đường phố Bạc Liêu

cái rất hay ho, lạ lẫm. Được nghe và biết nhiều chuyện vui buồn.

Cái chất sống đầy hăm hở, nhiệt tình của Sài Gòn rất đối riêng biệt với bất cứ một nơi chốn nào tôi đã đi qua. Và cái chất sống ấy, thấm vào mình lúc nào chẳng rõ. Từ những luồng khói xe, từ những âm thanh hỗn tạp, từ cảnh bán buôn, từ phố xá... Để rồi, đến một lúc nào đó mình thấy như thể cái nhịp sống sôi động ấy đã cuốn lấy mình. Đã xoay chuyển được mình. Mình đã có thể nhập hòa vào Sài Gòn và sống ở nơi đó, một cách rất khác. Khác, ngay trong khoảng thời gian đầu ngày, khi ngồi ở một cái quán cóc nơi một góc phố. Với một tâm trạng đầy thích thú và háo hức. Háo hức cùng mạch đời bao quanh, tuôn chảy... (Huyền Minh)

Cổng chính vào Viện Mỹ Thuật SG

00000

Trong lúc tôi đang xem gốm Biển Hòa, thì tình cờ gặp bà giám đốc Viện trong phòng triển lãm. Tôi hỏi về lịch sử gốm Biển Hòa và được bà tiếp chuyện. Qua đó tôi có góp ý với bà là các tranh nên có đề năm sáng tác (ngoài tên tác giả), bà cho biết sẽ có tập sách viết về lịch sử viện trong dịp 20 năm thành lập và các mục lục tranh và tiểu sử các tác giả. Nói chuyện với bà về huyền thuyết "con ma" nhà chú Hòa lý kỳ rừng rợn về con gái chú Hòa với bệnh cùi và huyền thuyết thêu hân vi "đi bán ve chai". Tất cả đều không đúng sự thật. Chú Hòa không có con gái chỉ có 3 người con trai và sau này đã về Tàu chết ở đó. Chú Hòa làm việc với một chủ người Pháp, vì tính siêng năng và tốt nên ông chủ Pháp thương và đã giúp chú Hòa vốn mở tiệm bán đồ buôn bán. Tiệm cầm đồ đầu tiên là tòa nhà góc đường Phó Đức Chính và Nguyễn Thái Bình, vẫn phòng ông ở trước cửa viện bên kia đường, trên một khu đất vẫn còn trống. Khi nhà ông được xây, thì từ chợ Saigon và phía đường Lê Lợi,

Nguyễn Huệ, có thể thấy được biệt thự của ông. Ông xây 3 căn trên sát nhau trên đường Phó Đức Chính, mỗi căn cho một người con trai. Căn giữa (hiện nay là trụ sở Bộ Văn hóa Thông tin) cho người con trai lớn có đặt bàn thờ tổ tiên. Theo chị giám đốc thì trụ sở Bộ sẽ di về chỗ khác, giao tòa nhà (cũng đồ sộ với kiến trúc Pháp) lại cho bảo tàng Mỹ Thuật.

Cách đây không lâu (khoảng cuối năm 2006), con cháu chú Hòa về thăm và có nói là cũng thấy nhà đã được dùng cho công chứng và chưa có ý đòi lại tòa nhà và các tòa nhà chung quanh (đất gồm diện tích giữa 4 góc đường Lê Thị Hồng Gấm, Calmette, Phó Đức Chính và Nguyễn Thái Bình).

Trên lầu ba là các phòng trưng bày hiện vật của nền văn hóa Óc Eo tìm được ở nhiều nơi ở đồng bằng sông Cửu Long (Rạch Giá, Kiên Giang, Sóc Trăng, Long An, Tây Ninh...), phòng văn minh Champa với các phù điêu, tượng thần tìm được ở Trà Kiệu, Bình Định, và phòng trưng bày các gốm, tượng, đồ đồng Việt Nam.

Ở góc sân giữa tòa nhà là bức tượng đồng rất đẹp ông Quách Đàm, một người Hoa nổi tiếng ở Saigon. Người đã xây dựng chợ Bình Tây. Trên bức tượng ở ngực ông đầy huy chương. Trước đây tượng được đặt ở chợ, sau 75, cũng như tượng Trương Vĩnh Ký, đã được mang về đây. Hai phòng bên cạnh sân giữa tòa nhà là hai phòng trưng bày tranh (gallery) để bán, chủ tiệm của phòng tranh bên trái có treo ảnh chụp của bà chụp chung với tổng thống Clinton khi ông vào đây thăm viếng.

Hôm viếng thăm, tôi có dịp dừng lại nói chuyện với các du khách từ Pháp giải thích cho họ về bức tượng Petrus Ký và Quách Đàm và sơ lược tiểu sử của hai nhân vật lịch sử này.

(2) Quách Đàm: Miền Nam có câu nói về những người giàu có trong giữa

Tượng ông Quách Đàm người xây dựng và cống hiến chợ Bình Tây

thế kỷ 20 "Nhất Hỏa, nhì Đàm, tam Xương, tứ Ích", cho thấy Quách Đàm là nhân vật thứ hai sau chú Hỏa. Xuất thân thêu hân vi bán ve chai, kèm theo mua da trâu, vì cá và bong bóng cá. Đàm nhờ lanh trí, nhập giới thương mại thấy việc mau lẹ hơn ai hết, nên làm giàu nhanh chóng.

Ông là người xây lập chợ Bình Tây hiện nay vẫn còn ở Chợ Lớn. Lúc đó Chánh tham biện Chợ Lớn thấy Chợ Cũ (hiện nay là nền nhà Bưu Điện Chợ Lớn, Quận 5) nhỏ hẹp, không đủ cho bạn hàng nhóm họp. Ông nghe biết được nền mua ngay vùng đất ruộng Bình Tây, biến đất ruộng thành đất thổ trạch châu thành, rồi cho người đến dâng miếng đất, chỉ đòi được xây chợ và cất phố kiểu buôn bán chung quanh chợ để cho mua. Chính quyền đồng ý và sau này cơ sở phát triển còn cho phép tượng Quách Đàm được tạc và dựng ở chợ. Trụ sở của nhà buôn Quách Đàm nằm ở đường Quai de Gaudot (nay là đường Khổng Tử).

Về sau Quách Đàm rất giàu, xoay qua đứng bảo lãnh cho các con nợ nhà băng "Đồng Dương Ngân hàng". Mỗi lần xin chữ ký bảo chứng, họ phải chịu cho Đàm một huê hồng qui định trước. Nhưng gặp năm kinh tế khủng hoảng 1929, các nhà buôn vỡ nợ không đủ sức trả bạc vay, nhà băng phát mãi phá sản, lối kéo sự nghiệp nhà họ Quách sụp đổ theo cơn khủng hoảng kinh tế trầm trọng ở Nam kỳ.

Sau này, khi Quách Đàm chết, đám ma lớn không đám nào bằng. Bàn đưa không thể đếm. Đủ thứ nhạc Tây, Tàu, Ta, Miến... Khách đi đường có việc, miễn nơi gót theo đám ma vài bước là có người lễ phép đến dâng một ly nước dừa hay la ve (bia) và riềng tặng một quạt giấy có kèm một tấm giấy "ngẫu" (năm đồng bạc) đến ơn có lòng đưa đón! Quách Đàm được chôn ở gần chùa Giác Lâm giáp ranh Chợ Lớn và Gia Định (1)

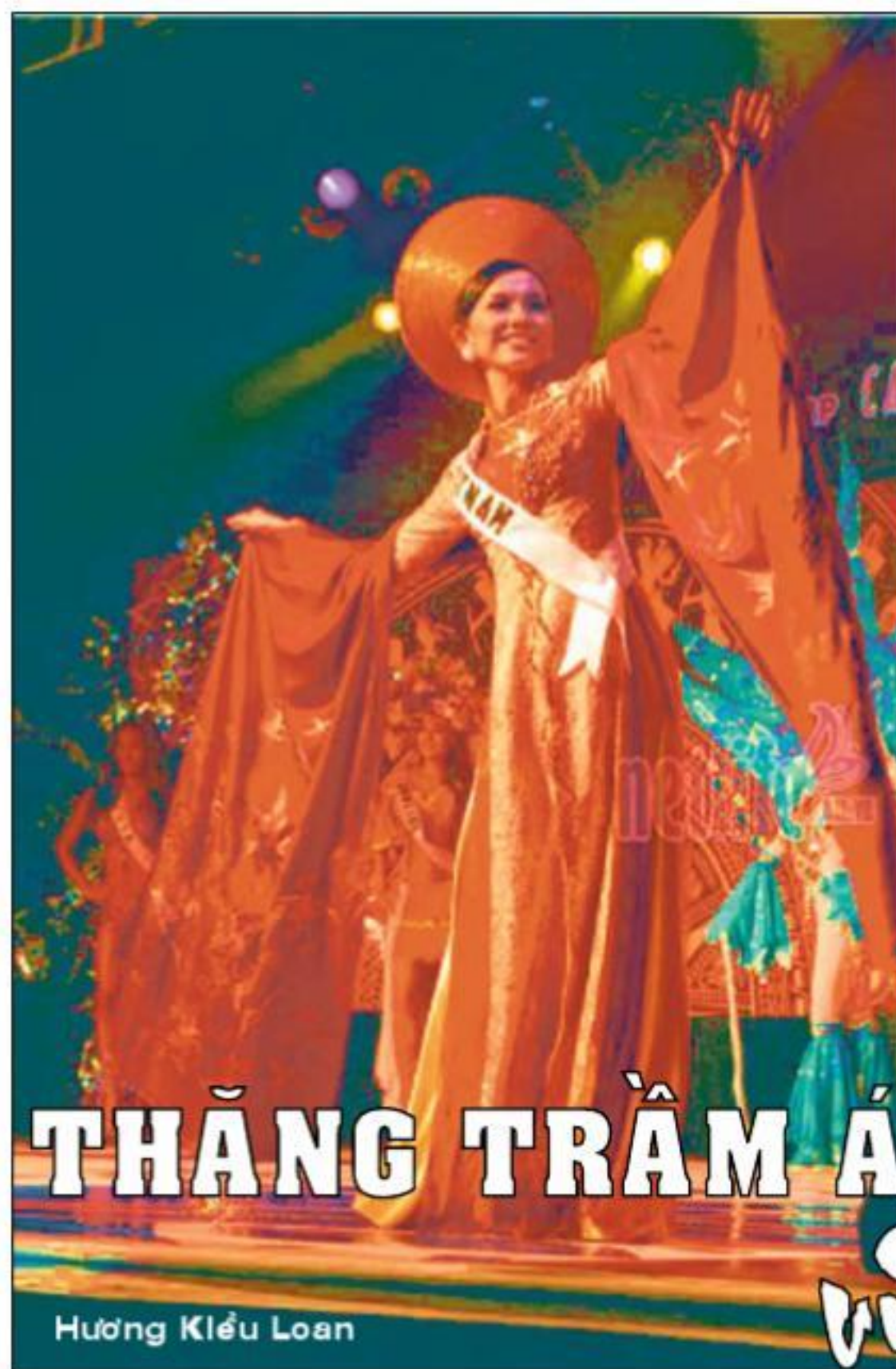
(3) Mạc Phúc Sứ: Nổi tiếng với sản phẩm đầu cù là Macphau. Đầu cù là Macphau do ông làm chủ và sản xuất. Macphau là tên ký âm bằng Pháp ngữ khi Mạc Phúc Sứ ra cầu chứng tại tòa. Vì không biết đọc, biết viết tiếng Pháp nên khi được hỏi đầu cù là cầu chứng tên gì, ông tưởng là nhân viên tòa hỏi tên mình là gì, ông bèn nói Mạc Phúc Sứ và được người Pháp viết theo phiên âm Pháp ngữ là Macphau. Sản lượng và tiếng tăm đầu cù là Macphau rất lớn, ngoài thị trường miền Nam, Mạc Phúc Sứ còn xuất cảng sang Lào, Cambodia, Singapore và Thái Lan.

Tham khảo:

(1) Vương Hồng Sển, Saigon năm xưa, Nxb Trẻ, 2002.

(còn tiếp nhiều kỳ)

THĂNG TRÂM ÁO DÀI

Hương Kiều Loan

Việt Nam

bướm của các nữ sinh đang tuổi xuân thì đã khiến bao con tim các nam sinh rung động.

Sân trường bấy giờ
Đùa nắng má hồng hây hây
Gió vô tình thổi nhẹ
Tà áo trắng tung bay...
(Trần Văn Lương)
Và còn nhiều nữa, như:
Sài Gòn bấy giờ trời mưa hay nắng?
Tà áo em bay theo giọt nắng vàng.
Con đường ta đi giòng sông kỷ niệm,
Nổi nhớ trong em nổi nhớ dịu dàng.
(Trần Ngọc)
ngoài cửa lớp
Là áo người trắng cả giấc ngủ mê
Là bài thơ còn hoài trong cặp
Giữa giờ chơi mang đến lại mang về.

(Đỗ Trung Quấn)
Em về mặc cánh hoa rơi
Áo em tím suốt một trời bằng lăng.
(Bình Nguyên Trang)
Áo dài thường may bằng những hàng lụa mỏng, màu sắc nhẹ nhàng. Chiều

Hoa hậu hoàn vũ 2008 với áo dài VN

dài của áo cách gấu quần khoảng 30 phần, có khi ít hơn. Áo dài có cổ, giống như cổ áo tàu, cổ áo cao chừng hai, ba centimet. Thân trên của áo dài may sát với thân hình người phụ nữ, kín từ cổ đến cánh tay, nhưng vẫn phớt thoáng được những nét mỹ miều của thân thể, và vẫn là kín đáo đoan trang. Từ vòng eo trở xuống thân áo gồm hai vạt áo, vạt trước và vạt sau. Bên trong, người phụ nữ mặc quần dài, may thụng theo hai ống chân, những cô gái có đôi chân dài, mặc quần bằng tơ, hay lụa óng, khi bước đi, dáng vẻ duyên dáng, và hai tà áo được tự do bay theo gió thổi, không khác gì một

được mặc trên mình người thiếu nữ, đã duyên dáng xinh đẹp ra sao, nên mới đánh động được các thi, họa, văn nhân tốn bao nhiêu sơn, mực, phần, giấy, vải, để lưu lại hình ảnh giai nhân với chiếc áo dài tha thướt đó. Các thi nhân thì ngẩn ngơ khi ngắm một tà áo bay bay trong chiều thu sang,
Áo nàng vàng, anh về yêu hoa cúc,
Áo nàng xanh, anh mến lá sân trường.
Sợ thư tình không đủ nghĩa yêu thương,
Anh thay mực cho vừa màu áo tím.
(Nguyễn Sa)
Vâng, màu áo nàng đã khiến những anh sinh viên ngơ ngẩn mỗi chiều bên cổng trường ngóng đợi một tà áo thân quen...

Những tà áo trắng như những cánh

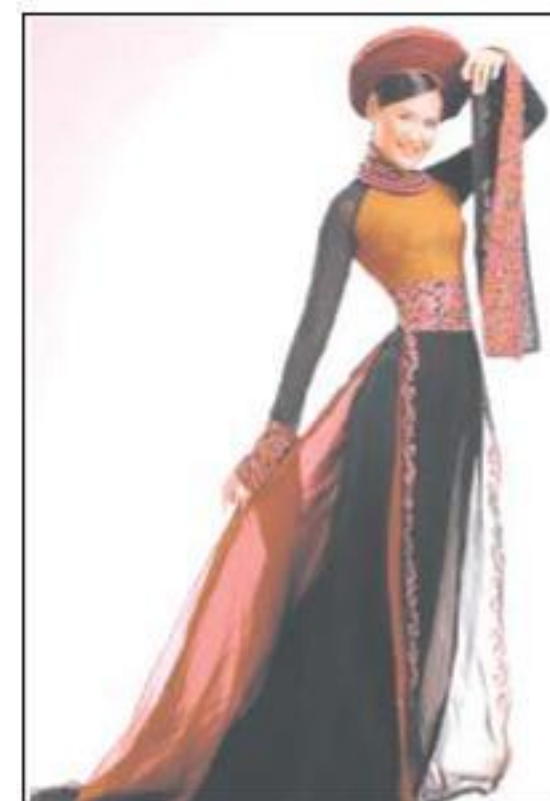
dân bướm bay lượn trên con đường Cường Để ngập lá vàng.

2.
Chiếc áo dài đã được biến dạng ra sao từ những năm xa xưa?

Khoảng thời điểm của năm 1910 tới 1950, chiếc áo dài được may hơi rộng rãi, không bó sát thân hình, vì người phụ nữ phải mặc chiếc áo cánh ngắn tay bên trong, thông thường là áo "phân" hàng cotton, mỏng, sợi tơ vải rất thanh, và nhẹ, gọi là áo "phân nồn". Chiếc áo ngắn đó có túi nhỏ bên hai vạt áo. Hàng áo dài thường là lụa, vải, còn gấm và tơ dành cho những người giàu có. Người nghèo thì may áo dài bằng vải.

Về màu sắc của áo dài, thì vào thời điểm đó, phụ nữ còn nhiều nhút nhát e dè. Không dám làm cách mạng trong vấn đề y phục, nên họ thường mặc những màu nhạt, nhẹ nhàng, mà không dám mặc những màu sắc sặc sỡ, trông chói lọi vì sợ cho là không đứng đắn. Các tiểu thư, các bà mệnh phụ đa số là mặc những màu hồng nhạt, màu lòng tôm, màu mỡ gà. Những màu rực rỡ chỉ được họ mặc trong dịp lễ lớn như đám cưới, đám rước hội. Hầu như người ta không thấy người phụ nữ bình thường ở lứa tuổi 30 lại mặc màu đỏ khi đi phố.

Màu trắng, đen, xám, và nâu là dành cho những phụ nữ tuổi ngoài 40. Vào thập niên đó khó mà kiếm được một cô gái đương thì, tuổi xuân mộng lại chọn

Một kiểu áo dài cách tân

màu xám buồn để mặc. Màu trắng, quần trắng là thường dành cho học sinh trung học, Ngoài ra, màu trắng, màu đen, cũng thường dùng cho những trường hợp tang chế.

Cổ áo dài thường may giống như cổ áo Tàu. Phụ nữ ở vào tuổi trung niên thì cổ áo may hơi một khúc nhỏ

phía trước khoảng bằng nửa gang tay để phớt lướt những dây hạt vàng 24k được đánh như dây chuyền, gồm các hạt vàng nhỏ bằng 1/3 hạt đậu xanh, kết lại thành một chuỗi dài và quấn nhiều vòng quanh cổ, nhưng họ chỉ khoe phần nữ trang đó ở chỗ cổ phía trước. Phần còn lại được đeo dấu bên trong áo. Họ không đeo nguyên xâu chuỗi ra ngoài cổ áo.

3.
Khuy áo cũng đóng một vai trò quan trọng và biến dạng dần theo một của áo. Khuy áo cũng được đổi thay theo một của áo. Khuy áo thường được làm bằng những hạt thủy tinh trong, tròn như hòn bi và to hơn hạt ngô, đủ màu theo áo. Nhưng thường là màu hổ phách, hay màu xanh ngọc, như màu quả nho, hoặc hạt khuy được tráng thủy giống như những viên ngọc trai màu phấn hồng, màu ngà.

Khuy áo được đính vào áo bằng chân khuy. Chân khuy áo được tết bằng hàng vải cùng màu, hay chính vải của áo, được may lộn nhỏ như thân cây tăm to, đó là những chiếc chân khuy đẹp. Người thợ may xếp hai chân khuy như hai chiếc tăm nhỏ nằm song song nhau. Khéo và may giỏi là sao hai chân khuy áo may lộn cho thật mượt, đều và nhỏ, mũi kim đính khuy vào thân áo phải đều như tắp, chiếc khuy được lồng vào chân khuy, bộ khuy được chia làm hai phần, phần một là phần có hạt khuy áo, phần kia là phần hạt khuy áo được lồng vào, chân của khuy áo đều giống nhau từ dạng đến kích thước. Ngoài ra khuy cũng được làm bằng vải tết lại, khuy thường là bằng vải cùng màu với vải may áo, nếu là áo hoa, thì sẽ phải chọn một màu nào nhất của áo để làm khuy.

4.
Thế rồi có một cuộc cách mạng lớn về y phục của thập niên 30, do nhà vẽ kiểu mẫu y phục thời trang: Cát Tường, được mệnh danh là Le Mur, Người sáng chế những đổi mới cho áo dài, đã làm một cuộc cách mạng lớn về y phục phụ nữ ngày đó. Họa sĩ Cát Tường đã cải biến những chiếc áo dài, gây nổi náo trong xã hội thời bấy giờ và bị giới bảo thủ chống đối kịch liệt, cho là kiểu áo mới làm hư phụ nữ. Dĩ nhiên những kiểu áo dài do ông sáng chế ra đã được một số phụ nữ theo dõi yêu thích. Những chiếc áo đó có cái

Lê Hồng Phụng - Hoa Hậu Áo dài Bắc Cali 2007

đẹp riêng của chúng. Chiếc áo Le Mur cải biến là tay áo không ráp theo lối thường trước đó, tức là tay áo ráp ở khoảng giữa cánh tay xuống khuỷu. Lối cải biến của nhà may Cát Tường thì tay áo được ráp từ vai như áo cơ mi hay áo ngắn. Vai áo hơi bóng, Hồ áo được thay đổi, cổ áo được cắt rộng xuống, không còn cổ như kiểu áo Tàu nữa, mà cổ áo là hình trái tim, hay cổ tròn, rồi kết ren quanh cổ, tùy theo màu áo và màu sắc.

Ngực áo thêu hay gắn ren. Khuy áo cũng được thay đổi, người ta dùng những loại khuy tròn và dẹt, hình những bông hoa v.v... như khuy dùng cho các loại áo ngắn.

Những kiểu áo Le Mur này đã bị những người bảo thủ cho là lố lăng, dị hợm, và lên tiếng công kích dữ dội trên báo chí, mặc dù các kiểu áo được những phụ nữ cấp tiến hưởng ứng nhiều. Vào giai đoạn 1930, xã hội VN cũng có những thành phần chạy theo Tây, học đòi theo ngoại bang những cái rơm, hành động lố lăng, trở trên của một lớp người trường giả học làm sang, đã khiến nhà văn Nguyễn Trọng Phụng cho ra đời cuốn truyện "Số Đỏ" để châm biếm những thói hư tật xấu của một tầng lớp nào đó trong xã hội đương thời.

Nhưng rồi phong trào cấp tiến của áo dài đó cũng không tồn tại, người ta lại trở về với lối áo cổ xưa, nghĩa là chiếc áo dài đơn thuần giản dị hợp với cá tính của phụ nữ Việt Nam hơn. Áo vẫn may hơi rộng rãi.

Mãi cho đến thời điểm 1960, người ta mới bắt đầu mặc áo dài may bó sát

Bà Ngô Đình Nhu và ái nữ Ngô Đình Lệ Thủy

lấy thân hình để phô trương nét kiêu diễm của thân thể, tà áo may vừa phải, không quá lớn, cũng không quá nhỏ. Sau đó một số lại được cải biến dần dần, cứ vài năm lại thay đổi một tí, khi thì cổ áo được may thấp, khoảng 1 centimet rưỡi, đến 3 centimet là tối đa, chiều dài của áo cũng được may ngắn hơn, khi thì mode lại đổi, là chiều dài của vạt áo dài chỉ cách gấu quần khoảng một gang tay, và cổ áo lại được may cao hơn, từ 5 tới 7 centimet. Một số may ngắn đi thì để cho phụ nữ sửa lại, chỉ việc cắt vạt áo cho ngắn bớt, là có áo mặc hợp với thời trang, nhưng khi một số đổi thành dài hơn, thì người phụ nữ bắt buộc phải tốn tiền may áo mới. Chiếc áo dài lại kén chủ nhân mặc nó, bởi vì mấp quá, hay ôm quá, đều được nó "phản bội" rõ ràng, không giúp chủ nhân che những khuyết điểm của thân hình, như khi người phụ nữ mặc y phục của Tây Phương: dress hay blouse, hay longdress, và nhất là kiểu áo đại lễ của Đại Hân thì còn che được bụng bầu đến vài ba tháng.

Ngoài ra quần mặc với áo dài cũng được thay đổi theo một lần. Mẫu quần căn bản là quần lụa trắng, hoặc đen, nhưng thường người ta mặc quần trắng, chỉ mặc quần đen vào những kỳ có kinh nguyệt. Quần thường may bằng hàng lụa mềm, may dài đến gót chân, ống quần rộng khoảng một gang tay rưỡi, lưng quần được lồng dây thun. Vào năm 1954, người miền Nam có sáng kiến rất hay, là họ mặc quần

nút bấm, thì quần được may sát vòng bụng, may vừa đúng eo, và để thân hình có chui lọt được, bên hông phía trước của quần được xé xuống chừng một gang tay, và có nút bấm, loại quần này khi mặc với áo dài sẽ đẹp hơn, vì vạt không cộm lên ở bụng như lưng quần bằng thun, nên nhìn rất mượt mà.

6. Thập niên 60, có rất nhiều đổi thay quan trọng về chiếc áo dài Việt Nam. Đó là tay áo raglan. Người ta sáng chế ra áo tay raglan, tức là tay áo nối từ cổ xuống nách, xéo theo hồ áo. Loại tay áo này sẽ không nhìn thấy khúc nối ở lưng cánh tay nữa. Chiếc áo dài coi đẹp hơn. Và cũng từ kiểu áo raglan này, lại sáng chế thêm sự văn minh khác nữa, tức là người

mặc có thể cho may hai tay áo bằng hàng ren một mẫu trong các hoa của áo, hoặc tiếp mẫu với mẫu vạt áo, có khi là hàng voan, coi cũng rất đẹp. Và

Áo dài ngày xưa

khuy áo cũng được thay đổi luôn, họ dùng khuy bấm cho áo dài. Áo dài ở thời điểm này may ôm sát vào thân hình, eo áo được thắt chặt, có người

còn dùng dây quanh eo phía trong ở vòng hai để eo được nhỏ hơn. Vạt áo may dài lẽ thể, chỉ hở tý gấu quần. Giữa thập niên 60, một số mới thay đổi là áo dài midi, coi xinh xắn hơn, vì vạt áo không dài nữa, chỉ dài quá đầu gối một gang tay.

7. Một biến đổi lớn vào nửa đầu thập niên 60 là áo dài cổ hở do bà Ngô Đình Nhu sáng chế. Áo dài không có cổ, mà cắt hở chút vai, một này cũng bị nhiều người chống đối, nhưng khi nhìn quen mắt lại thấy đẹp, nhất là cho những ai có cổ cao và trắng, với bộ ngực đầy đặn. Sau này cổ áo lại cắt sâu xuống, hình vuông, hay hình tròn rộng để khoe một phần da thịt mịn màng hoặc khoe dây nữ trang đeo cổ.

Ngoài kiểu áo hở cổ lại có một là áo không cổ, tức là cổ áo cắt sát chân cổ, chỉ có đường viền nhỏ quanh cổ mà thôi.

Một cổ áo bà Ngô Đình Nhu này không được mặc ở các trường nữ trung học công lập. Thước đo tới còn nhớ, ở Trưng Vương lúc năm đệ tứ, hay tam, mấy chị đệ nhị hay đệ nhất, áo mặc chít eo chặt quá, để khoe vòng eo hai nhũ xù, là bị các bà giám thị gọi lên văn phòng, "chỉnh" cho một trận và bắt về nhà thay áo. Thập niên đó, có đạo Người Pháp Brigitte Bardot, đang là thần tượng cho nhiều học sinh, sinh viên lúc bấy giờ. BB có mái tóc dài buông lơi đến quá lưng rất là quyến rũ. Tóc cũng hơi đánh rối phía trước. Nên nhiều nữ sinh bắt chước kiểu tóc của nàng. Tại Trưng Vương, nữ sinh nào tóc đánh rối cao quá, cũng bị các bà giám thị tóm vô văn phòng, bắt gỡ tóc chải lại. Ngoài ra cũng tuyệt đối cấm mặc áo dài mà chỉ có sự chiêng ở trong. Các nữ sinh của trường đều phải mặc áo lố mỏng ngắn bên trong áo dài, ngoại trừ áo dài nào may bằng hàng tetoron đấy, khiến các bà giám thị hay giám học không nhìn thấy sự chiêng thì mới thoát.

Cũng ở thập niên này, áo dài được chế biến thêm là kiểu áo ba tà. Vạt áo phía trước xé từ cổ xuống thành hai tà phía trước, và dùng khuy tàu đính từ cổ áo một hàng khuy dài đến tận eo bụng ở vạt trước. Tay áo raglan, hàng may áo thường được lựa là hàng gấm, một số này cũng không được chuộng cho lắm.

Thập niên 60, lại phát minh ra áo vẽ, người mặc áo vẽ đầu tiên, phát minh ra kiểu áo vẽ là HKL, khi đó mới đệ ngũ, tự mình vẽ lấy áo. Ai đã đi chợ tết vào thập niên đó, chắc hẳn có người đã nhìn thấy và còn nhớ một cô bé với chiếc áo dài mẫu hồng phấn, vạt áo vẽ hình một thiếu nữ phù tang, che dù, mặc kimono đi dưới hàng cây anh đào, hoa anh đào rơi là tà từ

ngực xuống tận gấu áo. Tầm áo vẽ ngày đó đã lôi kéo bao sự tò mò của mọi người đi chợ tết khi nhìn chiếc áo dài đặc biệt như thế. Nhưng với trí óc của tuổi học trò đệ ngũ, đã không biết là có những thứ sơn có thể vẽ trên vải, để mình có thể làm giàu bằng sự sáng tạo đó. Áo HKL vẽ bằng màu nước, giặt một lần là hết. Đến hai ba năm sau Sài Gòn mới có áo vẽ do các nhà thương mại và họa sĩ hợp tác. Áo vẽ thịnh hành từ thời đó, nhưng đầu có ai biết rằng, người đầu tiên nghĩ ra vẽ trên vải áo, và người đầu tiên mặc chiếc áo vẽ thướt đó là một cô bé mới 13 tuổi đầu, nay đang ngồi viết bài này và nhớ lại một thuở học trò xa xưa!

Cũng ở thập niên này, phụ nữ lăng xê một mẫu áo dài với quần tây may ống thẳng, chân rồi đổi qua một quần xéo, may bằng những hàng mềm, và quần may được xếp vải thật xéo để cắt cho ống thật rộng, rất tốn vải. Muốn diện đẹp và có tiền thì may quần bằng hàng mousseline mỏng, có lót, coi rất tha thướt và duyên dáng, hàng may quần cũng chỉ là màu đen, hay màu trắng.

8. Sau 75, chiếc áo dài cũng theo vận nước nổi trôi di cư ra biển, quanh quẩn theo chân người Việt lưu vong đến xứ người, được bảo tồn qua các cuộc thi hoa hậu áo dài ở nhiều nơi. Ở trong nước chiếc áo dài bị chính quyền mới lúc bấy giờ cho là loại y phục hủ hoạc, làm giảm thiểu mức sinh hoạt của phụ nữ, nên chiếc áo dài hầu như bị biến mất ở thành thị, luôn cả trong các trường trung học nữ sinh. Những chiếc áo dài của thời vàng son trước 75 nay được cất lấy hai vạt áo để may áo ngắn.

9. Thế rồi qua thập niên 80, có lẽ nhờ "trời thương" nên trong ngành giáo dục lúc bấy giờ bỗng xuất hiện một "án nhân" của các nữ sinh trung học, vì này (hình như) là một cô giáo trước 75 được lưu dụng lại, và "bò" lên được chút đỉnh chức sắc (hình như) là phó Hiệu trưởng Gia Long (lúc đó đã đổi thành Võ Thị Sáu), vị "án nhân" này bất chấp sự bài xích của chế độ lúc bấy giờ, ngang nhiên "lệnh" cho các em phải mặc lại áo dài trắng đi học, và đàn bướm trắng đã trở về ngập tràn không riêng chỉ Gia Long, Trưng Vương mà là tất cả các trường trung học ở Sài Gòn luôn cả các tỉnh thành miền nam....

Thế là chiếc áo dài được rón rén về lại với dân thành thị Sài Gòn, nhưng ở thời điểm này chiếc áo dài mất đi nét tha thướt duyên dáng truyền thống. Có thể nói ở giai đoạn này, là giai đoạn xấu nhất của chiếc áo dài. Tà áo ngắn cũn cỡn, hầu như chỉ dài hơn đầu gối

tý chút mà thôi, vạt áo lại may nhỏ, kích áo cũng quá cao, nhìn người mặc áo, thấy như áo bị hớt lên.

10. Bước vào thập niên 90, một số dài lại được thay đổi lần nữa, lần này thì khác hơn. Khi mà Việt Nam có bộ mặt sung túc hơn thời điểm của thập niên 80. Tà áo được may dài hơn, cổ áo cao hơn, hàng may áo màu sắc cũng đẹp hơn, Áo thêu, áo vẽ trở nên thịnh hành... và người ta còn sáng chế ra kiểu mặc quần màu, thường là cùng màu với hàng áo, hoặc chọn một màu trong áo dài họa đó. Nhìn những áo này, vẽ đẹp xúy tùy theo quan niệm mỗi người. Riêng cá nhân tôi, thì tôi vẫn thấy áo dài mặc với quần đen hay trắng là đẹp nhất.

11. Thập niên 2000 thì phải nói chiếc áo dài Việt Nam đã được bước vào giai đoạn toàn mỹ nhất từ xưa đến nay. Bấy giờ người dân ở Sài Gòn đã diện

Áo dài thập niên 50

lắm rồi vì cuộc sống đã sung túc hơn xưa rất nhiều nhờ những ngoại tệ của các nước đầu tư vào nền thương mại ở Việt Nam, nên hàng hoá tràn đầy, do đấy tơ lụa gấm vóc còn nhiều hơn thời điểm trước 75 nữa.

Ngoài ra hiện nay tại Việt Nam có nhiều nghệ sĩ vẽ kiểu mẫu thời trang về y phục. Họ đã rất thành công vì thiết kế được nhiều kiểu áo dài độc đáo và quá đẹp. Những người vẽ kiểu mẫu áo dài này đã biết mang sắc thái cổ xưa vào phần thiết kế áo dài, để vẫn giữ được những nét đặc thù của một loại y phục có lẽ là đẹp nhất Á Châu. Họ đã dùng những loại tơ, lụa in hình hoa văn, và dùng những loại lụa mềm để làm tăng nét tha thướt duyên dáng của người phụ nữ Việt Nam. Sự pha trộn về màu sắc lại rất hài hoà, và chú trọng sự cắt ráp hoa để tạo nên những đường nét độc đáo

của áo. Áo dài của giai đoạn này đã đạt đến mức tuyệt đỉnh về cả mỹ thuật lẫn kỹ thuật.

Các nhà thiết kế về áo dài còn phối hợp được cái đẹp của Tây phương mang vào y phục Việt Nam, như những chiếc áo hở một bên vai, khoe cánh tay trần trắng nõn nà, hoặc những chiếc áo hở cả phần ngực trên và vai, lộ hai cánh tay trần, người mặc được choàng ra ngoài chiếc khăn sara mỏng, dài để che bớt cánh tay, và vẫn quyến rũ. Hoặc áo không dùng tay raglan, mà là khóa kéo phía sau lưng để phần ngực áo được mượt mà...v.v... Thêm vào giới phụ nữ trẻ ở quê nhà, hay ngay cả ở nước ngoài trong thế hệ trẻ bấy giờ, họ đều có chiều cao hơn thiếu nữ ngày xưa, do đấy khi các thiếu nữ Việt Nam mặc chiếc áo dài, với thân hình dong dong cao, chân dài, bước đi uyển chuyển trong chiếc quần tơ óng mượt, thật không một y phục Á Châu nào có thể quyến rũ và gợi cảm hơn

chiếc áo dài VN trong thời kỳ hưng thịnh này.

Hương Kiều Loan

THA CHO NÓ ĐI CON

Cô gái đời mới nói với cha:
- Tuần sau con và anh ấy sẽ kết hôn, Bố à.
- Thế thằng đó có nhà cửa gì không?
- Không ạ! Anh ấy share phòng.
- Vậy nó có xe cộ gì hôn?
- Cũng không có. Anh ấy đi xe lửa không hả.
- Bố mẹ nó có tài sản gì không?
- Anh ấy mở cối từ nhỏ...
- Ôi! Ở đời phải biết tích phúc, tích đức con ạ, nó đã khổ thế rồi thì con tha cho nó đi, đừng làm khổ người ta thêm nữa con ơi...!

Ngày còn nhỏ, tôi vẫn nghe bà nội nói "Mẹ nó này, hôm nay mưa dầm cả ngày, gidi đất cứ như ngoài Bắc.... Để phần mẹ nó bắt bứt thang, có cả cả cuống, không thơm bằng cả cuống Bưởi" hay "Trong này hoa mai vàng, vạn ngược nhà mình lại sinh hoa đào...." Thế nên, đất Bắc không chỉ là một chấm nhỏ trên bản đồ mà còn là nỗi ràng buộc rất sâu...

Ngày vào Nam, tôi còn quá bé, nhớ chẳng được nhiều. Nhớ nhất là Bưởi. Lối vào làng lát gạch đỏ au. Màu đỏ cam tươi nổi bật. Có lần dọn nhà, phải bỏ đi bao nhiêu thứ, nhưng tôi vẫn cố giữ một bình đất nung, không tráng men không hoa văn, vẽ đẹp mộc mạc, gọi nhớ những viên gạch Bát Tràng làng Bưởi.

Từ đầu làng đến nhà cậu tôi phải đi qua một cái ao. Cái ao này lớn hơn ao ở Hưng Yên quê ngoại. Quanh ao trồng một hàng dừa vốn khá hiếm ở đất Bắc. Lá dừa xòe ra như nan quạt. Những quả dừa bé tí rưng đầy mặt ao. Bờ ao viền gạch Bát Tràng. Những bậc thang cũng lát gạch, ý chừng muốn chiều chuộng bàn chân các cô gái đi gánh nước. Các cô cần thận bấu chân trên cầu. Tay kéo váy đen chùng xuống bấp chập, bờ mông nhip nhang theo hai thùng "sắt tây", yếm nâu buộc hờ có khi tung tăng hai vú vừa bằng cái bánh giò. Tôi thích nhìn theo các cô đang đưa đòn gánh trên vai. Thường không để đầu cho hết, hình như chẳng bao giờ có được cái thùng nào lành lặn. Mỗi bước đi những tia nước nhỏ xòe xuống nền gạch đỏ ngoài ngoài trông như một đàn giun. Chiều nào đi tắm ao, tôi cũng vội được chạy loảng quảng theo dấu nước ấy.

Hai bên đường vào làng có những bụi dâu rực những chùm quả mầu hồng hồng đỏ đỏ, nôm phơn phớt vàng, ẩn vào chưa chưa ngọt ngọt. Quanh làng có những bụi thối dâu, lá đỏ tía xòe ra như ngôi sao. Tôi xin chị hái cho mười quả, tách ra lấy cái nhụy bé tí mầu trắng, trên đầu có đội một cái mũ đỏ chói. Chị kính cẩn gọi là cô tiên của Tây Vương Mẫu bị giáng xuống trần. Xếp hàng cho mười cô tiên nằm ngay ngắn trên lá dâu xanh, tha thẩn cử thể mà chơi cho hết một buổi sáng. Đang chơi, nghe tiếng rao của bà bán kẹo mạch nha là bỏ hết cả. Tiếng bà thanh và cao như tiếng chị tôi. Nhưng thật ra bà đã già rồi. Bà gánh hai nồi đất nung, đầy kẹo mạch nha trong mầu hổ phách. Bà mặc quần chân què, yếm nâu đã bạc, chân đi đất. Tóc vấn vôi vàng trong mảnh khăn đen. Mắt hấp háy kèm nhèm vì nắng. Khốn mắt nhăn nheo chịu đựng. Lúc đó tôi cứ không hiểu tại sao có những người Hà Nội cực khổ đi khắp hang cùng ngõ hẻm đối tác rồi và vỏ quít phơi khô...

Nhưng tôi rất siêng năng nhất tấc rồi đưa cho bà nội cất vào một bình sứ nhỏ, dành để lấy những que kẹo mạch nha ngọt rất thanh. Bà cười rất xinh đôi môi ẩn trửu hàng răng đen đã bạc. Những người đàn bà quê hương muốn thướt tha như thế. Sắc không lộng lẫy mà lòng thuần thực. Chịu bao oan khổ tình đời mà lòng không tẻ tái.

Một hôm, bà nội tôi chào bà kéo mạch nha "Bà ơi, hôm nay bà cho bà cháu tôi đi bà năm hào. Chào bà ở lại nhớ, mấy hôm nữa tôi cho các cháu vào Nam". Tiếng bà kéo mạch nha kêu toang toang lên "Lạy thánh mẹ bà, sao cụ lại đi vậy?" Giọng bà nội tôi rầu rầu "Nào tôi có muốn đi, nhưng bố mẹ cháu đòi vào trong ấy, đâm ra phải đi theo trống cháu. Bà tính, cứ là đứt cả ruột gan chứ lại gì. Đây, mấy

mưa. Uống phải ngựa cổ nhìn trời, dốc ngược cổ gạo dừa lên mặt. Di tôi không cho bỏ một giọt nào "Cháu à, của trời cho, không được phí". Trời nắng hoa cau thơm gắt. Nhưng khi mưa xuống, mùi hoa dịu hơn. Tôi thích nhìn giòng nước trong thoăn thoắt từ trên trời cao rơi đan nhau, trời tuột qua tấu cau, len lõi như một đàn rắn hồi hải trườn qua chùm hoa cau trắng mượt. Di út và chị tôi cười khúc khích "Hôm nay trời tắm cho công chúa". Hạt nước như những chuỗi ngọc, quần quít lấy những bông hoa cau, liên tiếp rơi xuống. Nước quần hoa, hoa đỡ nước, âu yếm không rời. Di ốm tôi cho hai đi cháu soi bóng trong vại nước mưa. Mặt nước sáng sủa in mây trắng rớt hoa cau lấm tấm. Di nói nhỏ vào tai tôi "Cháu đi có quên đi không?" Tôi

Hẹn mai về, hẹn mai về
Xuân rồi xuân quanh què
Người gái quê, người gái quê
Xuân buồn xuân vắng vẻ (1)

Di tôi có gặp lại người ấy hay cả hai cứ bên chờ bên hẹn? Tôi không bao giờ hỏi đi. Bởi vì tôi chưa về Hà Nội. Nhưng lúc nào tôi chẳng gặp Hà Nội. Nhất là vào ngày giỗ chạp bà tôi nhắc chị tôi nhớ cũng chề hoa cau.

Tôi cũng nhớ mùi hoa móng tay, bụi hoa trắng ngà của cổ gần giường hai bà cháu. Hoa có mùi thơm lạ. Mỗi về sau tôi không tìm được hoa nào thơm biêng biếc như vậy nữa. Di út già lá hoa buộc vào mười đầu ngón tay tôi, ngày mai móng ửng hồng. Hai đi cháu đang hí hửng bị ông ngoại bắt gặp mắng cho một trận nên thân. Đám con gái bị mắng suốt ngày, dù thử tội. Làm đẹp cũng là một tội sao? Hoa móng tay mầu ngà, nở thành chùm như hoa khế. Hoa thơm nước nở buổi sáng sớm khi nắng chưa lên. Còn hoa bưởi lại thơm vào buổi tối. Treo lên cây bưởi hái hoa, nhà cậu không có vườn cả hoá cho nên vắng nu tầm xuân.

Những ngày hôm sau ấy tôi được đi chơi với mẹ. Thật ra là chào họ hàng trước khi vào Nam. Bà có mở ruột tương, cho mẹ tôi một đôi khuyên "cho cháu làm vốn nuôi con". Ông chú ăn cần dẫn dõ "Này, cháu phải như con cái nhớ lấy gia phả nhà mình. Người có gốc sống có ngọn. Mẹ con nhà mấy đi như thế là chú lo lắm đấy..."

Các dì tôi đã soạn sẵn đồ đoàn cho mẹ. Di Ba gói cho mẹ tôi một chực bát mẩu rất mỏng, mẹ tôi chối mãi mà không được. "Chị mang theo tập cho trẻ con, ăn cơm hầm cũng được, nhưng bát đĩa phải cho đẹp, chị à. Cởi hết nhà mình nó như thế". Di Năm ép mẹ tôi nhận tấm áo nhung huyết dụ, "Nghe nói trong Nam nóng lắm chị à. Biết đâu chị mang cái rét của mình vào Nam. Em mới luôn xong tá tới qua. Thấy bắt thừa khuy tết, thấy không cho dùng khuy bấm đâu. Em vừa may vội, vừa như chị, kim đâm nát cả đầu ngón tay thế này này..."

Mẹ tôi dắt đi phố Hàng Đào ra Hồ Hoàn Kiếm rẽ vào đền Ngọc Sơn. Lúc ấy trời đã vào thu. Nhưng cây liễu bên bờ đã đổi mầu. Tôi chạy đuổi theo hàng trăm chiếc lá cuốn tròn trong gió. Hai mẹ con bước lên cầu Thê Húc. Cầu gỗ sơn đỏ vốn cong nổi bờ hồ với ngọn đồi nho nhỏ. Mẹ tôi sẽ sàng thấp cúi ngắm hương. Mẹ đưa cho tôi ba nén, thành kính nhìn xuống mặt hồ sóng gợn. Mẹ xin gì nữa đây? Có còn lại gì đâu sau mấy năm chạy loạn. Có mỗi một tí que hương lại sắp sửa rời xa. Hay là, mẹ khẩn gửi lại cho thần Tháp Rùa chuôi đời xuôi ngược, ngôi nhà thấp thoáng hình ảnh gia đình, và cả bức thềm đã cùng mẹ thuộc lòng những truyện truyền kỳ từ

trăm năm trước?

Chiều hôm đó hai mẹ con đi xe điện từ Hà Nội về Bưởi. Chẳng hiểu sao xe điện chạy chậm chậm rồi dừng hẳn. Hành khách xôn xao chán rồi cũng phải xuống đi bộ. Hai mẹ con cố đi cho kịp trời đã về chiều. Bên đường, mấy bụi cây có những chùm hoa nhỏ

Hôm cuối cùng, mẹ tôi ghé lại ngôi nhà đường Hồ Trúc Bạch chào lần nữa. Không theo mẹ vào nhà, tôi đứng chơi ngoài cổng gặm nốt cái ngô luộc. Cái cổng gỗ mộc và hàng rào nở rộ những chùm tường vi. Có lẽ nhớ hoa qua màn sương mờ ảo của thời gian, nên màu tường vi Hà Nội hình như

Trần thị Vĩnh Tường, California USA

ngày hôm nay đi ra đi vào chẳng còn hồn vía sắt cả. Có ai muốn đi đâu bà nhẽ...? Bà nội và bà kéo mạch nha sứt sứt một lúc, tôi nghe mãi mới hiểu là nhà tôi sắp đi xa, xa lắm. Chẳng thế mà đang ở đường Hồ Trúc Bạch, mẹ tôi mang cả nhà đến Bưởi ở với ông ngoại đợi ngày đi.

Từ lúc ấy, linh tính như báo cho tôi một cuộc chia ly. Tôi thơ thẩn trong sân, cố chơi với tất cả những gì có trong mảnh sân vuông ấy. Bể nước mưa xi măng chứa đầy nước dành uống quanh năm. Hai cây cau trồng hai bên lúc đó đang tuổi trổ hoa. Hoa cau từ từ nhú lên trong bụi, đến lúc vỡ tung ra, từng tia trắng ngà vươn ra như cổ tay một cô công chúa mười sáu tuổi. Chị tôi nói cứ như đi được gặp một cô công chúa. Hoa cau trắng rụng lấm tấm xuống nền gạch đỏ trông như một chùm pháo bông. Chạy chơi khát nước chúng tôi xin đi út một gáo nước

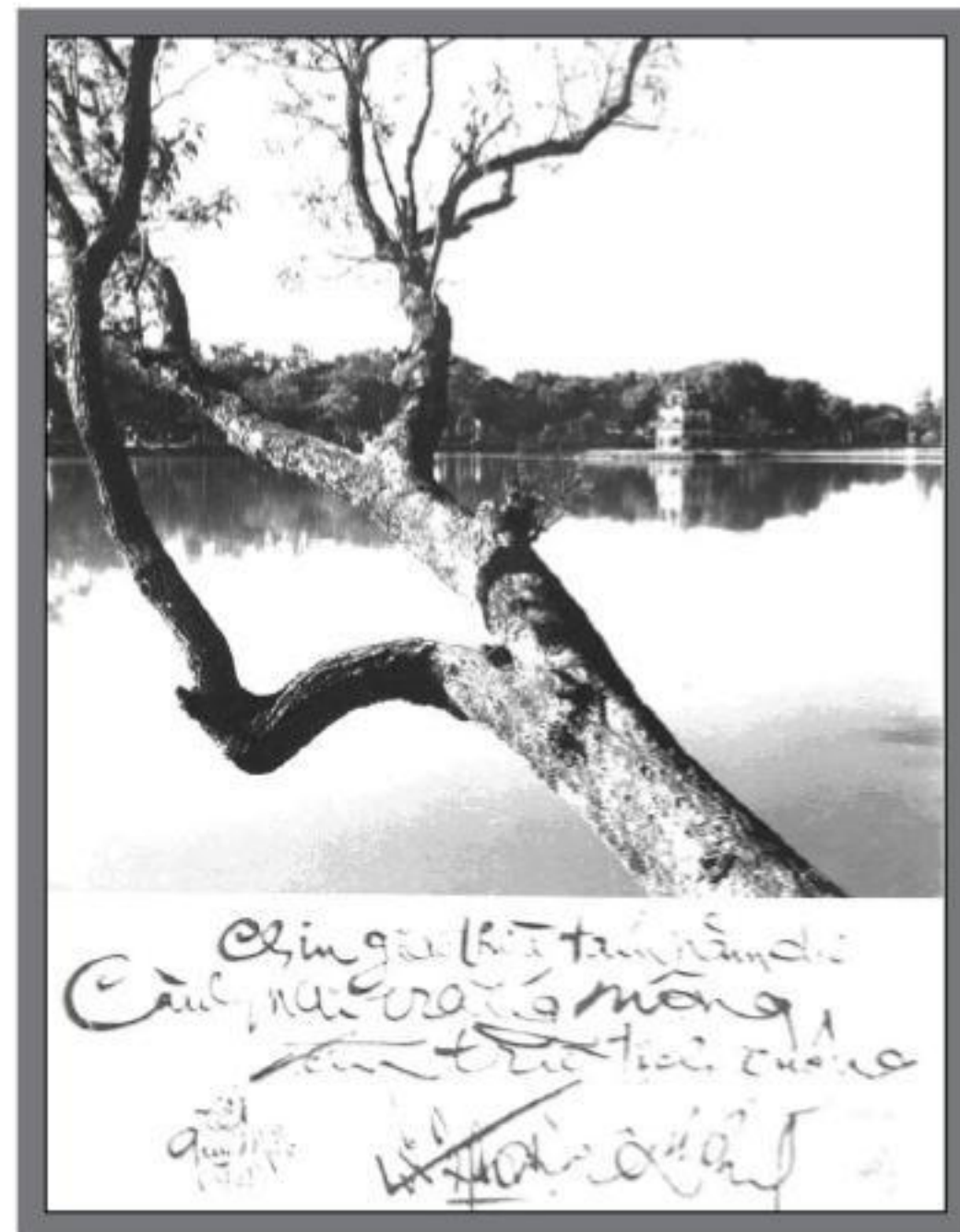
úp mặt vào trong vại, tiếng nói rền vang "Cháu nhớ đi, cháu nhớ đi cho ăn bánh đúc...". Di cười, đôi mắt khép lại, gò má xua thì nhợt nhạt vì thiếu ăn chợt xinh ửng lên "Cháu nói giống người bạn của di quá". Di ốm tôi thật chặt nhắc đi nhắc lại mãi, mắt thoáng mờ mông. Nhưng hình như không phải nói với tôi.

Về sau này, khi đọc hai câu thơ của thi sĩ Quang Dũng,

Vai mưa in dáng mây trời

Em soi bóng có nhớ người xa em

Tôi ngẩn người mang máng hiểu chắc lúc ấy di đang chờ đợi. Một người nào đó ở phương xa cũng đang chờ đợi. Cả hai người cùng chờ ngày lại cùng soi bóng bên vại nước mưa. Chỉ những nhà thơ sống nhiều và yêu thật mới có thể làm được một câu thơ như thế. Câu thơ như một máy ảnh thu được hình ảnh của thế hệ 1954. Một thế hệ phủ đầy bóng tối của chia lìa.

li ti mầu đỏ. Tôi xin mẹ chạy đến hái vội một chùm, chợt thấy một đám dấy mầu vàng phủ đầy. Mẹ gọi với "Đừng hái đấy tờ hồng, bứt cả tay. Về nhanh kéo bà mong". Tôi quay nhìn mẹ. Nền trời mầu vàng nhạt. Mẹ tôi đứng cạnh con tàu điện bị bỏ quên bên đường tàu song song, quần trắng guốc mộc, áo dài nỉ mầu mơ chín, cổ đeo chuỗi ngọc xanh. Tóc rẽ ngôi giữa búi lơ lửng sau gáy. Mẹ nhìn tôi âu yếm, nét buồn cổ điển dịu dàng. Nửa như phẫn vẩn không biết đoạn đường sắp tới liệu có nuôi nổi đàn con gà vịt. Nửa như đánh liều nhắm mắt. Thôi thì cứ đi. Từ đó trở đi, dù lòng riêng mang tám chín cái biệt ly, nhưng xao xuyến nhất vẫn là bóng một thiếu phụ nghiêng nghiêng bên đường xe điện. Những thiếu phụ chưa được hưởng chút xuân vui trong lòng Hà Nội đầy gió bão.

phơn phớt so với tường vi Đà Lạt. Từ trên giàn cao, hoa rơi xuống từng chùm phớt trắng, phớt hồng, phớt đỏ. Tôi với mãi không sao chạm tới, giống như yêu Hà Nội mà không rõ vì sao. Hôm ấy vắng tiếng chim kêu, không "Có tiếng oanh ca bên bờ tường vi..." (2) như nhạc sĩ Song Ngọc viết. Bài hát đắm địa tình yêu Hà Nội, dù tác giả chưa biết bao giờ.

Song Ngọc trong Nam đã thế, nói gì đến những tài hoa miền Bắc. Nhiếp ảnh gia Nguyễn Cao Đàm nổi tiếng với nghệ thuật đen trắng "Ảnh đen trắng chụp cảnh tre cũng có mầu xanh". Ảnh đen trắng khiến gợi được chiều sâu thẳm của cảnh và tình, dù người nghệ sĩ đã khuất rồi. Bức ảnh Hồ Gươm bắt gặp vật nặng soi trên thân cây gần guốc in trên mặt nước dịu dàng. Ngàn năm rồi, cảnh cây vật nặng mặt

hồ đã chứng kiến bao mùa xuân mùa thu Hà Nội, đã chịu bao ngọn roi phủ phàng của lịch sử? Năm mươi năm nữa liệu có còn Hồ Gươm còn Tháp Bút còn tháp vua Lê? Một đêm xuân nào sẽ chín năm sau 1954, thi sĩ Vũ Hoàng Chương đã biến vào tấm ảnh

Chín giao thừa tám năm dư

Cánh mai trắng mộng đêm trù tịch xuống

Lòng sung như lòng vãi, lòng vãi tựa lòng sung, nỗi nhớ nhà không phải riêng ai. Hoá nên những tấm tài tử đa tình ngồi giữa lòng quê mà vẫn thẫn thờ tiếc quê hương.

Với một đứa bé, cầu Gia Lâm dẫn đến sân bay quá là một con ngõ nhỏ. Đâu này vượt chừng hàng chục cái xe, đâu kia nhả ra hàng trăm đôi mắt méo mào tràn nước mắt. Tôi ngồi lọt trong lòng mẹ cố nhào người nhìn những thanh sắt đen sì thoăn thoắt giắt lười. Mẹ tôi khẽ nói "Thế là mình đi thật rồi". Về sau này, tôi mới hiểu cảm giác "đi thật hay chưa" là một tiếng than dài từ nỗi đau tim bấm gan ruột.

Vào đến trong Nam, bà nói tôi vẫn luôn nhớ về miền Bắc. Phú Lý, Thái Nguyên, Nho Quan, Ninh Bình, cốm vòng, cháo sườn, ốc bung, chè nục... Một hôm bà bảo mẹ tôi "Khéo không năm nay giới rết hơn cái năm mình mới vào Nam ấy nhỉ". Tôi thất ngạc nhiên, bà tôi, một bà cụ rắng đen áo cánh trắng quần thắm không biết chữ, lại có cùng áo tương như thi sĩ Nguyễn Bính:

Mình đi thăm núi ngình sông

Ngờ đâu mang cả lạnh lùng sang Nam

Chẳng riêng gì bà tôi hay thi sĩ Nguyễn Bính, mà còn biết bao cụ ông cụ bà "Bắc Kỳ Ri Cư 1954" không bao giờ ngừng trong tay nỗi mang theo, có cả nỗi oan khiến khiến thời tiết cũng nghiêng rặng thay đổi. Không giống như nhân vật tiểu thuyết được nhân hóa, các cụ đã tự mình lựa chọn một chuyến phiêu lưu gian khổ với đầy đủ trách nhiệm trong vỏ thóc. Cuộc di cư ấy tương chỉ là chia ly sinh tử của gần chín trăm ngàn người (3). Nhưng tích cực nhìn lại, là một nhịp cầu lịch sử nối liền sông Gianh với sông Bến Hải. Tiếp sức cho đồng bằng sông Hồng 2000 năm bền bỉ chống ngoại xâm. Nổi 14 triệu người miền Bắc với 12 triệu người miền Nam và làm tiền đề cho bước di tản sau này: thối một làn hơi sung mãn vào nền văn minh nông nghiệp sau lũy tre làng. Ngày rời miền Bắc, các cụ không bao giờ nghĩ mình sẽ là gì. Ấy thế, các cụ đã làm nên lịch sử, đã là chứng nhân cho một khoảng khắc kỳ lạ của cả hai miền Nam-Bắc.

Thế hệ Bắc Kỳ Di Cư 54 đã làm xong bốn phận. Đã liễu bước từ sinh, diu dắt cháu con xuyên cơn bão táp. Những đôi vai lão đạo bằng bề thế và công trên lưng cả nỗi đau chạy trốn trên chính đất nước mình, trao những đứa bé ấy vào đôi tay rộng mở của một miền Nam hỗn nhiên và nhân hậu. Có bao giờ những người như bà nội tôi, bố mẹ tôi có một phút nào tạm dừng bước, thở một hơi dài trước khi bắt đầu một cuộc sinh tồn? Trong 21 năm, từ 1954 đến 1975, ở miền Nam mưa nắng hai mùa, dù hạnh phúc hay khổ đau, bất hạnh hay may mắn, những mảnh đời phiêu bạt ấy đã cố gắng hết sức mình chu toàn cho cả gia đình và đất nước.

Năm 1975, một lần nữa, người Việt lập lại sự lựa chọn giữa lưu đầy và quê nhà.

Ở trong nước, một giếng xé nhị nguyên hầu như bất tận, giữa đoàn kết và đấu tranh, giữa can đảm và sợ hãi, giữa hận thù và khoan dung... Thù và hận, thua và thắng, hoà bình và chiến tranh... Trận chiến này không biên giới rõ ràng như trước 1954.

Ở ngoài nước, kỳ lạ không kém! Năm 54, người miền Nam chia cơm nhường áo cho người miền Bắc. Còn ở thổ ngoại xa lạ này, vấn đề cơm áo không còn đặt nặng, có chăng là thiếu vắng lòng từ tế ẩn chứa.

Thế hệ Di Tán 75 trơn trườn đối mặt với những nhị nguyên không kém phần toé lửa: sự dửng dưng giữa nhiệt tình và lòng tự phụ, giữa oán hận và hàn gắn, giữa di sản văn hoá và văn minh tối tân... Bao lần chuyện nhỏ xé toang thành chuyện lớn. Chuyện lớn chôn vùi dưới những ti tiện. Những ti tiện lại được lớn tiếng vinh danh. Chỉ lớn làm chuyện nhỏ, chỉ nhỏ làm chuyện lớn. Có khi cắt kỷ chỉ trong kết sắt nhà băng kiếm lời. Cứ như thế, khiến toan tính từ tế đôi khi cũng khó thành. Đã vượt biển rồi, làm gì còn chỗ nào nữa mà đi. Cũng không thể nào thêu thảo trồng cấy vào thế hệ mai sau. Không! Mỗi thế hệ chịu trách nhiệm cho thời đại của mình. Cuộc Di Cư 1954 và Di Tán 1975 sẽ vô lý đến vô luận nếu những người di cư-di tản chỉ thu vén được nỗi cơm của riêng mình.

Sự chịu đựng của những người ở lại gồng gánh non sông cũng sẽ vồng phồng đến tận nhĩ nếu xa thần giữ nước xong lại giương mắt nhìn mảnh giang sơn vượt khỏi bản đồ đất nước. Thác đi đặng thác, đảo đi đặng đảo, núi cũng sắp đi đặng núi. Rặng Tiểu Ngũ Lĩnh ngàn năm làm phén dậu, nay World Bank

"từ tế" đang có dự án tài trợ đắp một con đường nhựa đầm thũng trái tim đồng bằng sông Hồng: từ Văn Nam, xuyên Hà Nội đến cảng Hải Phòng. Đó là mơ ước nhóm ngó của tư bản đa trảng từ hai thế kỷ nay, khiến họ kiếm đủ thứ lý dowynh nhà Thanh tan tành xi vách. Mấy đời bánh đúc có xương... Mỗi anh nào hờ rắng anh nào lạnh, rắng chịu!!!

Chính chiến đã tàn, Việt kiều vượt biển vượt sông. Việt cộng thắng Tây thắng Mỹ. Liệu chữ "Việt" chung nhau ấy có đủ lấp nổi giòng Bến Hải li ti ở trong tâm mỗi người tự nhận là người Việt? Đã 32 năm rồi, dài hơn 21 năm của thế hệ Bắc Kỳ Di Cư, trong/ ngoài có cùng một giấc mơ "Trông bốn phương mờ hồng lệ thắm. Mơ đến em một ngày đầm ấm" (4)

Có khi một hai trăm năm nữa trôi qua, nếu chưa mất nước, thì giấc mơ ấy là điều duy nhất người Việt mình có được.

Cứ mơ! Miền là đừng mơ hơn điều chúng ta làm.

Trần Thị Vĩnh Tường
20-7-2008 Kỷ niệm 54 năm Hiệp Định Genève

(1) "Tâm Sự Gửi Về Đâu" - thơ Lê Minh Ngọc - Phạm Duy phổ nhạc

(2) "Hà Nội Ngày Tháng Cũ" - Song Ngọc

(3) "Về Số Người Công Giáo Di Cư Từ Bắc Vào Nam Sau Hiệp Định Genève" - Đặng Phương Nghi/Dòng Sử Việt/số Hai-2007/Alameda-Hoa Kỳ: Con số người di cư từ Bắc vào Nam năm 1954 của Ủy Ban Kiểm Sốt quốc tế dựa trên báo cáo của chính phủ hai miền: miền Nam báo cáo: 888.124; miền Bắc báo cáo: 892.876 vào Nam, 4.269 người Nam tập kết ra Bắc

(4) "Ngày Về" - Hoàng Giác, Hà Nội

Nhắc đến mùa thu, ta nghe đâu đây mùi hương cốm mới, thoang thoang hoa thiên lý đầy giàn, áo mơ phai mơ màng và trái hồng mong chín. Những hình ảnh đó đã từng làm nổi bật góc thu trong thơ xưa và nay.

Khi nhắc đến mùa thu Hà Nội, ta hẳn không quên đi nét thu riêng. Cái nét riêng ấy đã từng xuất hiện rất nhiều trong những vần thơ, câu hát làm xao xuyến nhiều trái tim yêu mùa thu Hà Nội. Đó chính là hoa sữa.

Hoa sữa. Loài hoa đã thêu dệt lên mùa thu gợi nhớ, gợi thương trải từng con đường và trên khắp phố phường Hà Nội. Có nơi còn gọi loài cây này là cây mầm xôi. Hoa sữa thường đơm bông khoe sắc vào khoảng giữa mùa thu và đầu mùa đông. Những bông hoa li li nở thành chùm tròn trịa, đầy đặn giấu mình trong vòm lá biếc xanh rử mình lẳng lẽ. Ít người thích bề loài hoa này chơi bởi nhựa của mơ nhiều tràn ra từ chỗ gãy.

Ấy thế mà có người lại kể chuyện rằng, một anh học trò nghèo nọ đã mượn hoa sữa thay cho lời trái tim muốn nói. Trong không gian thu riêng tư, ý nhị, anh trao tặng cho cô gái mình yêu mien chùm hoa sữa. Chẳng biết vô tình hay hữu ý, những giọt nhựa trắng tinh khiết ấy đã đậu lại trên tay cô. Anh chàng này xin lau nhựa cho cô. Cô gái vừa xoe bản tay, bất thần anh nắm chặt, tay trong tay. Chuyện tình 'hoa sữa' mà nên chồng, nên vợ.

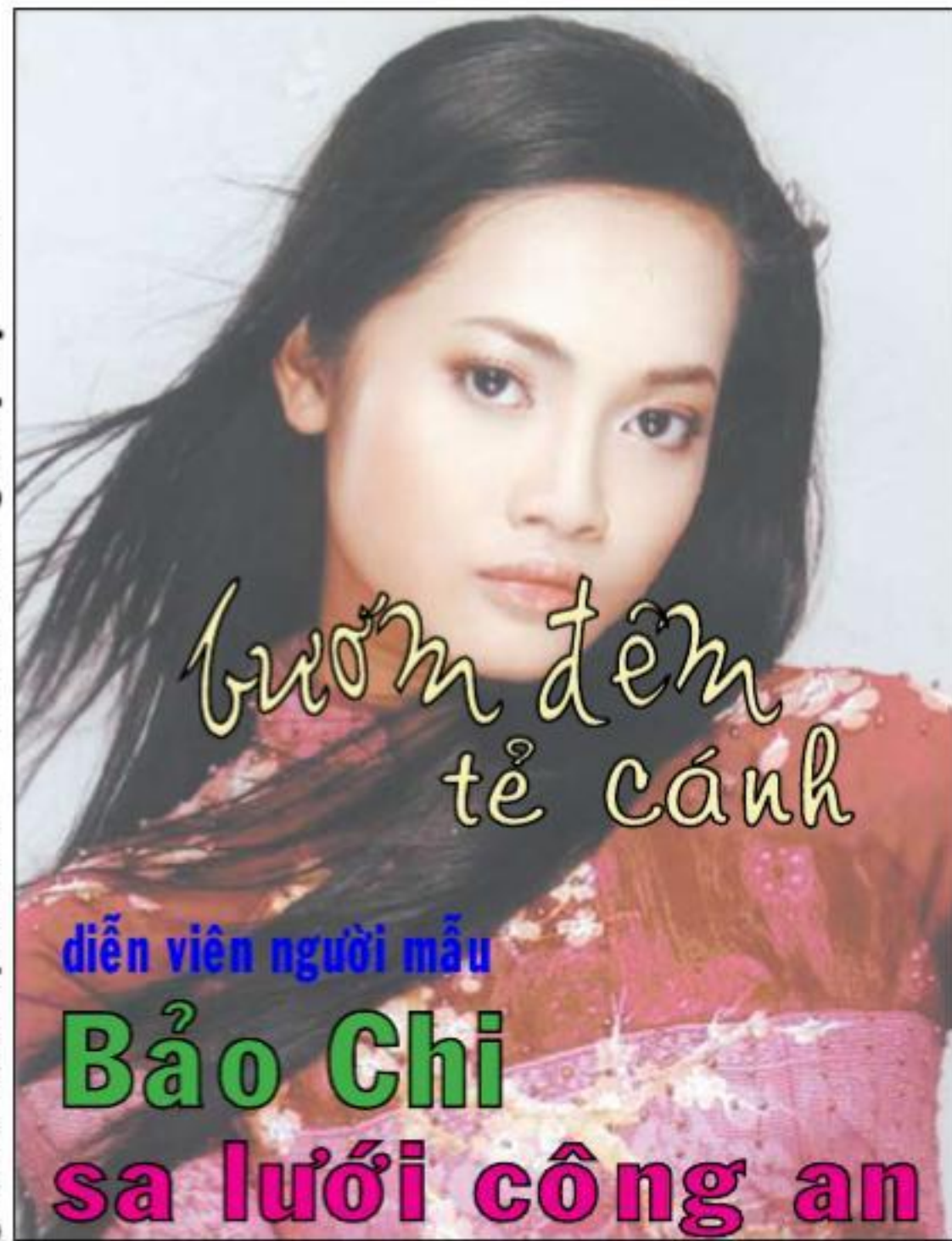
Người ta thường không chú ý lắm đến những

bông hoa đầu tiên mà bị thu hút bởi mùi hương quyến rũ, đặc quánh, gọi mời của chúng. Mùi thơm của hoa thoang qua nồng nàn, ngậy ngát nhưng khi bạn đứng trong không gian ấy không khí như đông lại, trập trợt tựa nủ giữ khách qua. Đi dưới con đường tràn ngập hoa sữa giữa buổi chiều thu, bạn như tắm mình trong hương thơm ngát ngậy đó. Giây phút đó có người tưởng chừng như hư, như thực. Có đôi lứa cảm giác như mình đang quay một cảnh phim lãng mạn nhất thế gian...

Không gian thu trong mệnh mống hương hoa bất ngát, lại vẫn nghe đâu đây tha thiết lời bài hát 'Hà Nội mùa thu, mùa thu Hà Nội. Mùa hoa sữa về thơm từng ngọn gió... cốm sữa vãi hê thơm bước chân quen' thật ý nghĩa sâu xa, tối chợt thấy cuộc sống thật ngọt ngào quý giá. Mùa thu Hà Nội gắn với Hà Nội từ khi nào chẳng rõ nữa. Và những con đường Hà Nội cũng trở nên thơ mộng hơn nhờ loài hoa bình dị ấy. Bấy giờ Hà Nội cũng đang thu. Đâu đây thoang thoang mùi hoa sữa về trong từng câu hát, trong lời thơ ý nhị, thiết tha, và trên từng con đường cũng nức thơm, nồng nàn hoa sữa.

Mai DJ

Đêm 23/9/08 vừa qua, tại khách sạn Minh Châu số 611/18 Điện Biên Phủ (Phan Thanh Giản cũ) quận 3 Sài Gòn bị "search" đột xuất để "kiểm tra hành chính" về sổ sách thuế má... nhưng bất ngờ công an lại "đột kích" không chế khách sạn, thu chìa khóa rồi âm thầm mở bung cửa của ba phòng được chọn lựa, bắt quả tang tại các phòng này có ba cặp nam nữ hoàn toàn không mảnh vải trên thân. Hai trong ba nàng kiều nữ là những tên tuổi khá sáng trong làng người mẫu, nàng còn lại là một thiếu nữ trẻ nhan sắc, má mị của hai người mẫu kiếm luôn hành nghề "gái gọi". Cả ba đang bị truy tố với tội bán dâm cao cấp, giá 500 đô la mỗi lần... "hit & run".

Qua truy xét, các cô mẫu "chấn dãi" bị bắt khai nhận là họ nằm trong đường dây mại dâm siêu cao được má mị Lâm Thị Ngọc Huệ, một bóng hồng trẻ tuổi tài cao, tên tuổi quen thuộc trong "giới sành điệu" Sài Gòn tổ chức.

Ngọc Huệ chỉ mới 24 tuổi, vừa tự mình làm gái, vừa kiếm làm má mị cho 20 người mẫu diễn viên khác. Cho đến ngày 25/9, má mị Huệ vẫn đang bị cơ quan công an tạm giữ để "xem xét" lại coi có khời tố với tội danh mại dâm và mại giới mại dâm hay không.

Đường dây "người tình năm trăm" đở

Lâm Thị Ngọc Huệ (còn được gọi là Dung "cô gà", 24 tuổi, quê Kiên Giang, tạm trú quận 3, Sài Gòn) đã làm gái gọi cao cấp từ năm 2004 lúc Dung mới 20 tuổi. Tuy không trực tiếp là người mẫu trên sân diễn nhưng Huệ (Dung) quen biết nhiều trong giới người mẫu diễn viên. Nhờ đáng người cao ráo, nước da trắng ngần của em gái đón hậu miền sông nước Rạch Giá... Huệ rất được khách tìm hoa và chuộng. Trong những tháng ngày hành nghề phục vụ niềm "vui vẻ" của mấy "anh nuôi" trong giới đại gia, thiếu gia và quan chức ở Sài Gòn, Huệ thường được các anh nuôi đưa tới lui nhiều sân nhảy, khách sạn, quán bar nên đã

quen nhiều "đồng nghiệp" thuộc loại tuyệt mỹ giai nhân trong giới "chấn dãi" (người mẫu).

Bên cạnh nghề gái gọi, Huệ cũng có chút ít máu kinh doanh. Thấy thời cơ đã tới tay để kiếm tiền nhanh lẹ, năm 2007, Huệ tự "nâng đỡ" lên làm má mị. Sau nhiều năm vừa hành nghề vừa "khảo sát thị trường", Huệ khám phá ra là các đại gia thiếu gia ở Sài Gòn có nhu cầu cần "vui vẻ" rất nhiều, nên sẵn nhiều bạn bè thuộc giới chấn dãi trong tay lại nhiều mối khách quen trong thời gian tự mình "chính chiến". Huệ thấy một mình phục vụ mấy người "anh kết nghĩa" này thường hay bị "quá tải", nên đứng ra chiêu mộ thêm một số chị em có cùng cảnh ngộ, thường xuyên tưng bôn tiến đó như mình và giới thiệu đến mấy ông anh kết nghĩa rồi thu tiền "cò" từ các bạn.

Để "lên đời" nâng cấp cho đường dây của mình, Huệ thường lén la tại các quán bar, vũ trường, các buổi trình diễn thời trang, sân catwalk ở những điểm sang trọng và từ các nơi này Huệ tuyển mộ các người mẫu nghiệp dư vào đường dây của mình. Từng biết thị hiếu của các anh nuôi, Huệ đặt ra một tiêu chuẩn khá... quốc tế. Để được Huệ "mở hồ sơ" cho vào "hot list" của mình, Huệ chọn các ứng viên phải có cấp đùi cao trên 1,65m trước cái đã rồi mới xét đến những chỗ khác sau. Vì vậy danh sách "gà trong chuồng" của Ngọc Huệ phải công nhận toàn là những tuyệt sắc giai nhân "trên cả tuyệt vời", mà chất lượng có nào cũng là loại "em còn khổ đại ngày thơ ấu" - chỉ biết yếu (đỏ lả) thôi chẳng hiểu gì.

Có trong tay lực lượng "gà" hùng hậu, Huệ bắt đầu gây dựng thương hiệu nghề "cô gà" của mình qua dịch vụ mại giới hương phấn. Với kinh nghiệm nhún nhuyển trong nghề, má mị

Đào Chi từng tham dự hoa hậu biển 2006

Má mị Lâm Thị Ngọc Huệ kiểm soát luôn phục vụ

Huệ dẫn các chấn dãi "nhá hàng" tại chốn ăn chơi của giới thượng lưu tại Sài Gòn. Khi "nổi mạng" được với các đại gia, Huệ lập tức bấm máy cho để gáy (phone), báo giờ giấc "bay" cho các chấn dãi biết rồi chuẩn bị "bãi đắp" riêng của mình là một apartment sang trọng tại quận 3 cho các bướm đêm của mình. Đáp. Hoặc tùy yêu cầu của khách, Huệ "điều" những nàng chấn dãi thích "bay tour" để cùng khách đi Nha Trang, Đà Lạt, hay sang Campuchia, Macau đánh bài và phục vụ "vui vẻ" cho các đại gia để lấy tiền qua cây bài. Và cũng có những tour dài ngày đi Singapore, Bangkok để cùng các quan chức hay đại gia nói chuyện... mần ăn.

Trong list "gà available" của má mị trẻ tuổi tài cao chạy mau bị bắt sớm này lúc nào cũng có từ 20 đến 30 "chấn dãi" loại tuyệt sắc giai nhân. Nàng nàng kiều nữ nào cũng thanh xuân tươi trẻ, body được bảo đảm là chính "title" (danh hiệu) của các nàng, chấn dãi nào cũng có title là diễn viên điện ảnh hay người mẫu của công ty biểu diễn thời trang hân hoi, không đẹp thì làm sao làm diễn viên hay người mẫu được? Tệ lắm cũng là loại người mẫu nghiệp dư, diễn viên quảng cáo, hay trình diễn thời trang cho các công ty sản phẩm hoặc các quán bar, phòng trà, thậm chí có một vài cô gái còn được Huệ giới thiệu là người mẫu quảng cáo có tiếng. Loại đang lên và đã ngấp nghé hàng "siêu mẫu".

Bản thân Huệ ngoài việc chia 30% gọi là lệ phí "cò" (mới giới) trên "thu hoạch" của các chuyến "bay", vì còn trẻ tuổi lại có nhan sắc, khi bị bắt vào tuần rồi Huệ còn chưa mừng tình nhạt

24 tuổi của mình, và vì đã ra nghề trước các "em" nên... ghiền mùi thơm tiền đồ của các đại gia, Huệ cũng thường tự mình trực tiếp "bay" ngày "bay" đêm. Gặp mỗi cặp chi đẹp, bỏ nhiều thì dĩ nhiên má mị giữ riêng cho mình, khi quá tải hoặc đến ngày kẹt "đền đồ" Huệ mới "chuyển cuộc hẹn" của các khách loại siêu VIP đến cho "gà trong chuồng". Với tiêu chuẩn này, khách trong đường dây của Huệ thường là các đại/thiếu gia, dân chơi có tiền, Việt kiều hàng VIP v.v... Loại Việt kiều "lóm còm" về nước chỉ có vài "vẻ" (vài trăm đô) lún lún để xây má cho... ông gia thì không đáng nằm trong tầm "nghĩa" của Huệ vì giá phục vụ của Ngọc Huệ đưa ra thấp nhất cho mỗi cú "hit" rồi "run" (quất xong rồi đọt) không hứa hẹn gì là 300 USD, còn như 500 USD thì được mấy người đẹp cho thêm bonus là được là "người tình" một ngày, được cho nắm tay cặp kè dạo phố đi ăn, đi nhảy trước khi đi... lên giường.

Tuy nhiên đối với các đại gia thì mấy phần "lệ phí phụ trội" này chỉ là "chuyện nhỏ". Đại gia không thích nắm tay "người tình năm trăm" ở Sài Gòn (sợ bị vợ thấy) nên thường "book" các kiều nữ hàng tuần bay sang casino Campuchia đánh bài. Đó là chưa kể khi thắng bạc, các nàng còn được các đại gia thưởng hậu hỉ một vài ngàn đô để các em mua sắm linh tinh là chuyện thường. Đó là chưa kể còn được đi nghỉ mát ở Đà Lạt, Nha Trang, Phú Quốc với lệ phí được tính theo "lượng công nhật" đếm từng ngày, mỗi "24 giờ phép" là một chục vé chấn.

Sau mỗi chuyến "bay" như vậy, các nàng chấn dãi phải đóng 30% lệ phí "giới thiệu" cho má mị, tiền thưởng hay các khoản "ngoại thu" được khách "bò" thêm thì tùy lòng hảo tâm, nếu

biết điều theo kiểu "có lộc" cùng hưởng thì lần sau sẽ được má mị ưu tiên "điều" vào những chuyến "bay" đi xa dài ngày với khách sộp...

Với bản giá như vậy thì mỗi lần thả một con "gà trong chuồng" của mình bay tour với khách, nhanh nhất là loại "hit & run" Huệ cầm chắc lệ phí "chấn gà" là một vé, overnight là vé rưỡi. Loại "mất trời ống đũa" nhất là những tour đi xa kiểu "24 giờ phép" của nhạc sĩ Trúc Phương mà kiểu nào cũng thích, "...bốn giờ đi lại thêm bốn giờ về... thời gian còn lại... em cho anh tất cả anh ơi... ta đưa nhau đến vùng tuyết với..." Mỗi lần các nàng kiều được khách book tour "24 giờ phép" trừ bay đi bay về thời gian còn lại ở "vùng tuyết với" để các nàng "tác nghiệp" thì mỗi ngày kiều có 7 vé còn phần Huệ nhét nhẹ 3 vé tiền cò vào xú chiến ngược để dành... Cứ được đại gia giữ bay mấy ngày thì cứ nhún má lên mà tính.

Có nghề nào được "siêu lợi nhuận" bằng nghề làm "gà" và kiếm má mị "chấn gà" cho các đại gia thời bấy đâu? Tiền dễ như vậy mà không làm mới là lạ...

Đêm 23/9, sau trọn ngày vui vẻ tiệc tùng, dạo phố đi ăn đi nhảy với các đại gia, tới đến má mị Ngọc Huệ cùng 2 nàng kiều khác và 3 đại gia vào khách sạn Minh Châu ở Điện Biên Phủ quận 3, đang "tác nghiệp" ở "công đoạn cuối cùng" trong hợp đồng "24 giờ phép" thì bị công an phá cửa vào "vận" cả 3 tại chỗ. PC 14 (cảnh sát điều tra tội phạm xã hội) bắt quả tang Huệ cùng hai nàng kiều dưới trướng và 3 đại gia đang ngum lặn dưới cái "vùng tuyết với" trong khách sạn.

Với quả tang tại chỗ, và bị "niềm" hết cả xấp tiền đồ để làm tang vật, Huệ thờ dãi tiếc nuối nếu không có

vụ "vận nòng" này thì đêm đó, vừa phần của mình vừa luôn lệ phí "cờ" cho hai "siêu mẫu" cô đã nhét nịt vũ được 20 vé rồi...

Anh mãi là người tình 500 đô

Một câu hát trong bài ca của nhạc sĩ Đức Huy bị trẻ em đường phố hiệu đính lại là "vội em... anh mãi là người tình... 500... (đó)" bây giờ đã trở thành hiện thực.

Người mẫu Bảo Chi là một trong 2 cô chân dài bị bắt quấy rối đang cùng má mị Huệ của mình hành lạc với khách đêm 23/9. Bảo Chi tự khai trong biển báo khởi mình là người mẫu, kiếm tiền diễn viên trong bộ phim truyền hình dài tập và từng tham gia vài cuộc thi hoa hậu với tổ chức quy mô. Không nhận cũng không được vì Bảo Chi là một gương mặt khá sáng và quen thuộc trên các sân Catwalk và là một "ngôi sao điểm hẹn" dưới mắt các đạo diễn phim ảnh.

Theo lời tự bạch của người mẫu Bảo Chi, cô sinh ra và lớn lên tại xứ bưng Biền Hòa. Có lẽ nhờ tắm hương hoa bưng danh tiếng của miền Nam từ nhỏ nên da thịt Bảo Chi trắng bóc và thơm phức như bông bưởi. Với gương mặt ngây thơ thanh thoát nổi bật trên cặp đùi thiếu nữ dài sọc dừa chiều cao của Bảo Chi vượt hơn 1m72, cùng các số đo thể hình khác của vòng một, vòng hai, vòng ba thật chuẩn, đủ làm hài lòng nhiều đạo diễn khó tính trên sân Catwalk.

Về "title" thì Bảo Chi đã từng tham gia cuộc thi hoa hậu Festival biển Bà Rịa - Vũng Tàu vào năm 2006. Tuy không đạt danh hiệu hoa hậu, á hậu nào vì rất phần ứng xử. Không biết cha nội nào trong ban chấm thi bày chỉ cái mục ứng xử thiệt là không có trí não gì hết trơn. Cha này không biết chút gì về luật bù trừ, người đẹp thường không được... sáng trí cho lắm, phải khổ khổ một chút người ta mới... thương chứ. Trừ sang vậy mà! Vậy mà cứ hỏi chỉ những câu hóc búa trong phần ứng xử để nàng bị rớt dài.

Dù vậy sau cuộc thi này, dù rất nhưng với nhan sắc mỹ miều, lại thêm những quan biết giao tiếp mới trong cuộc thi, hình ảnh của Bảo Chi bỗng nổi lên sáng giá trên các bài viết xưng tụng của báo chí địa phương. Người ta chú ý nhiều đến nàng kiều với gương mặt ngây thơ như bông bưởi bên giọng nói ngọt ngào của xứ Đồng Nai. Nhiều công ty thời trang, công ty tổ chức biểu diễn nghệ thuật đã mời Bảo Chi tham gia đội ngũ người mẫu quảng cáo. Từ đó dù rất bận rộn hoa hậu biển nhưng Bảo Chi lại lọt vào mắt xanh của Catwalk với "title" người mẫu.

Ngoài ra, Bảo Chi còn thử sức mình ở bộ môn nghệ thuật thứ 7 với vai diễn trong bộ phim truyền hình dài 18 tập. Và cũng khá thành công trong diễn

xuất, cô được các đạo diễn cho một vai phụ loại chánh để lót đường cho các phim sau sẽ trở thành vai chánh. Thứ vai một nhân vật có số phận, có hoàn cảnh với đối thoại hần hoi chứ không phải loại diễn viên vai quần chúng chỉ vẹo qua vẹo lại làm nền cho vui mà chẳng ai cho nói được câu nào.

Qua phim 18 tập trên truyền hình, nhân vật của Bảo Chi diễn là một người mẫu đúng y như đời thật của mình nên Bảo Chi diễn dễ dàng. Do "yếu cưỡng sống vội" trước hôn nhân bị có bầu. Mang trong bụng mình một quyền tiểu tuyệt tình yếu điểm lệ mà chính cô người mẫu này cũng không biết ai là tác giả. Nhờ các dịch vụ lang băm mỵ vờn "ngoại luân" lên phá bỏ nên bị nhiễm trùng phải nhập viện, và từ đây phát hiện mình đã "dính chấu" với HIV. Từ đó, cô người mẫu dành những ngày cuối đời để

1001 cách kiêu nửa mai tiền đại gia

làm từ thiện.

Theo đánh giá của đạo diễn thì Bảo Chi khá đạt về diễn xuất và nghiêm túc trong công việc.

Tuy nhiên, nền điện ảnh phim tập của truyền hình VN, các đạo diễn chỉ được cấp quỹ bèo bọt để thực hiện mấy đề tài phòng chống ma túy, tệ nạn xã hội cướp giật, mại dâm, thậm chí công quỹ, tham nhũng chốn công quyền v.v... nên thù lao cho diễn viên hạng B, hạng C như Bảo Chi chỉ là công nhật vài trăm ngàn cho mỗi ngày có diễn, chẳng là cái dính gì cho chi tiêu của một cô gái lỡ mang nhãn hiệu diễn viên kiếm người mẫu.

Người ta nói tưng thì phải tính, Bảo Chi tâm sự với các bạn đồng phim và các bạn trên sân catwalk là cô chỉ "xây

dựng tên tuổi" để "lấy tiếng làm những việc khác" kiếm tiền nhanh hơn.

Vật giá leo thang chỉ tiêu hàng ngày không đủ để cho một mấm non nghệ thuật đang ôm mộng vươn tới hàng siêu sao. Tiền lương đóng phim, và diễn trên sân Catwalk không đủ để trang trải cho quần áo, son phấn mỹ phẩm dùng cho nghề nghiệp. Buồn chán, cô thường lui tới quán bar Spago nằm trên góc đường Đồng Khởi & Lê Thánh Tôn, quận 1 SG, nơi được coi là chốn thanh lịch cho giới sành điệu Sài Gòn ghé bước. Hàng ngày Bảo Chi ngồi chờ thần nhân xuyên qua khung cửa tủi phận cho thần mình là một mỹ nhân sành bất phùng thời có tài, có tiếng mà chưa có miếng.

Rồi nơi này Bảo Chi quen biết Lâm Thị Ngọc Huệ còn được chị em "thương" gọi là Dung "cờ gá", như phần trên đã kể. Bảo Chi đồng ý tham gia vào đường dây "bay tour" cao cấp do Huệ làm chủ.

Viết kiêu và đại gia ai hơn ai?

Những ngày tháng sau đó của Bảo Chi phần lớn là những cuộc vui với các anh trai Việt kiều mới về muốn có một bóng hồng trong nước, loại phải có "title" là người mẫu, diễn viên, ca sĩ v.v... để khi trở ra bên ngoài xoe ra được vài tấm hình thần mặt với các em trong phòng ngủ thì tha hồ nổ banh ta lông giết le với bạn bè, và Bảo Chi đã "vẽ" cho mấy chàng Việt kiều hăm người đẹp có nhãn hiệu kia phải bỏ tiền ra mua sắm hàng tá quần áo, son phấn đắt tiền phục vụ cho nhu cầu trang điểm cao cấp của nàng. Đó là chưa kể nhờ dân chị má mị Huệ "lên kế hoạch". Hàng xấp tiền đô được các chàng "Vi kê" (Việt kiều) đại gởi tương ra cho các tour du lịch khám phá cùng người đẹp. Nhà Trang, Hòn Ngọc Việt (Vinapearl), Phú Quốc, Vịnh Hạ Long v.v... Đến khi các chàng ôm lời hứa hẹn, sẽ chung thủy chờ đợi của nàng, ra phi trường rời khỏi Việt Nam thì Bảo Chi lại quẹo cua về với các đại gia trong nước. Tuy có già và "béo nhéo" hơn mấy anh trai "Vi kê" trẻ tuổi đẹp trai một chút, nhưng với mấy "sugar daddy" (ba nuôi rững mỡ) lấm tiền này thì "ba" nào cũng bị cùng một hội chứng y như nhau, có "ba nuôi" luôn "thiếu thốn tình cảm" của mấy "mummy" vợ từ, cộp cộp ở nhà... và mấy "ba nuôi" thời đại bây giờ vung tiền không tiếc, nhiều hơn cả chục lần "Vi kê" để "mua" tình yêu của các nàng chân dài có nhãn hiệu. Có nàng còn trúng cả xe hơi, nhà đẹp cả ngàn cây vàng, nếu như được các sugar daddy "thương" là vậy.

Riêng các "đại thiếu gia" là hàng "top" của các nàng kiều ở Việt Nam, những cậu ấm này đó là nhiều hơn 500 triệu anh Vi kê. Trẻ tuổi đẹp trai, xe cộ nhà cửa thứ gì cũng có, lại đại

giàu và "đạt chuẩn" hơn nhóm "ba nuôi". Đi với mấy cậu ngoài phố các cô còn được hãnh diện vì nhiều người trầm trồ ngưỡng mộ... Khổ nỗi đám này thường được gái nhà lành nhà rách đeo họ như đĩa đeo chân trâu. Tình cho không biếu không gờ ra mà quăng không hết thì tụi nó đâu còn giờ để mất đến những nàng kiều loại ăn bánh trả tiền như Bảo Chi...

Và để tạo một nhãn hiệu có dấu chứng tại tòa cho nghề gái bay của mình, Bảo Chi vẫn siêng năng nhận mấy show trình diễn thời trang, tham gia casting cho những bộ phim truyền hình giá bèo. Dù rằng mấy việc này đối với thu nhập trong chuyện làm bướm "bay đêm" của Bảo Chi thì chẳng là cái ghèn địa gì, nhưng người đẹp Bảo Chi dù "thiếu thốn mình" cách mấy cũng thừa hiểu nếu không giữ được cái "title" là người mẫu, diễn viên, không được báo chí thỉnh thoảng còn nhắc đến trong các sinh hoạt nghệ thuật thì dù có chân dài đến ngọn tre đi nữa cũng có ma nào chịu bỏ ra cả 500 - 1000 đô mỗi lần... "hit & run" với mình.

Đêm 23/9, Bảo Chi, Ngọc Huệ cùng 1 nàng kiều nữ chân dài khác đã bị bắt quấy rối đang "24 giờ phép" cùng 3 đại gia trong khách sạn Minh Châu ở khu vực trung tâm thành phố...

Người mẫu Bảo Chi mà báo chí trong nước mấy ngày qua đang "rầm rộ" nhắc đến một cách... "đặc biệt" bằng tên tắt N.L.B. sau khi đường dây gái gọi cao cấp bị khai nối vừa qua có tên thật là Nguyễn Lữ Bửu Châu, sinh năm 1988, cao 1m72, quê xứ bưng Đồng Nai.

Bửu Châu cũng từng dự thi Siêu mẫu 2008 (cuộc thi mà Á hậu 1 trong Hoa hậu Hoàn vũ Việt Nam 2008 Võ Hoàng Yến đã đoạt giải vàng).

Bửu Châu (Bảo Chi) đã tham gia cuộc thi hoa hậu Festival biển Bà Rịa - Vũng Tàu vào năm 2006.

Đầu năm 2008, Bửu Châu tiếp tục thi Siêu Mẫu Việt Nam 2008 nhưng nhan sắc và "tài năng" của cô vẫn chưa "chinh phục" được Ban Giám khảo (thường các BGK này hay cần những "thứ khác" của người đẹp mới "chinh phục" họ được chứ chỉ dựa vào nhan sắc và tài năng thì làm sao đoạt giải)

Theo tin hành lang từ "giới sành điệu" ở VN thì Bửu Châu mới chỉ là một trong những "hàng cao cấp" bị "khai" vào đêm 23/9. So trong danh sách 20 người mẫu tên tuổi từng "đầu tư tay trái" qua nghề "bay tour" với giá vài ngàn đô / tuần thì Bửu Châu chỉ thuộc hàng "tôm tép"...

Vấn đề bây giờ nằm ở chỗ vụ này có nên khai ra nữa hay không mà thôi... Vì cũng theo tin từ "giới sành điệu" này thì má mị Ngọc Huệ, và các nàng bay đêm ngày nay đã học được miếng võ phòng thân khi cần thì sẽ "khê" ngược lại cánh công an để tự cứu thân mình.

Một nàng kiều có tên trong "hot data" của má mị Ngọc Huệ hiện còn đang ngoài lưới chưa bị bắt, tự tin là vụ của má mị Huệ và người mẫu Bảo Chi sẽ được cho "chìm xuống tại bến" trong nay mai chứ không làm rùm beng như vụ của Yến Vi trước đây. Kiểu này thối lộ là chính má mị Huệ dạy các nàng là mỗi khi cùng các đại gia hay quan chức "đạp" ở khách sạn hay ở nhà riêng của các nàng, thì các nàng đã kín đáo dùng mobile phone loại xịn, với độ phân giải hình cao, lén thu toàn cảnh những màn cụp lặc của VIP với mình, và phải lựa thế xoay trở thế nào cho gương mặt nhàn nhô khi đã đến "vùng tuyệt vời" của sếp phải lọt vào tầm quay của chiếc phone đang để hở hững trên bàn tía camera xuống mặt giường. Có tin rằng cả dân chị Huệ và người mẫu diễn viên Bảo Châu đều có nhiều phút phim "cực mạng" này.

Bây giờ thì chỉ cần gửi một vài chục sec (giây) những đoạn "nóng bỏng" nhất vào phone riêng của sếp cùng lời nhắn SOS "Bố ơi cứu mạng! Nếu không

cứu con ra khỏi bàn tay nhảm nhúa của đám công an thì con và bố cùng nhau lên... cõng trên diễn tiếp khúc phim này" (ý nói tung phim lên Internet)

Cũng theo nàng kiều ngoài lưới này cho biết thêm. Một lần má mị Huệ bị "kẹt xe ở đèn đỏ" (ngay cử không "tác nghiệp" được) nên đã "chuyển giao" một "bố ruột" (khách riêng) của chị Huệ cho cô. Vị khách này là một siêu VIP loại cực kỳ "power" tầm cỡ bên (... DNĐS tạm ẩn tên cơ quan này...) thành phố, và "em đã" "mở hồ sơ" vị khách này vào trong phone của em đến hơn 10 phút phim nóng.

Có tin đây là một bộ nuôi loại ruột từng đập nhiều lần với Huệ và Huệ chắc chắn phải có "hồ sơ" của vị khách này trong một memory sim lưu trữ bên ngoài phone... Bởi vậy có mới mạnh miệng cho rằng vụ Ngọc Huệ & Bảo Chi đang làm nổ tung giới người mẫu diễn viên mấy hôm nay sếp muốn gì cũng sẽ được chìm xuống.

Bạn đọc nào có chút "quen biết" với giới "chân dài" ở Sài Gòn xin dự đoán xem còn những tên tuổi người mẫu, diễn viên nào sẽ bị dính chấu trong scandal đang nổ "bùm bùm bùm" như pháo bông này...

Trước khi dự đoán, xin mời các bạn xem thêm bức ảnh người mẫu Nguyễn Lữ Bửu Châu (Bảo Chi) chụp bên ngoài sân diễn. Bạn có nhận ra ai trong hình không? Cũng không khó gì để biết ngay từ trái qua phải là Bảo Chi, ca sĩ Tina Tình, Johnny Trí Nguyễn của phim "Dòng máu anh hùng" (thường bị gọi đùa là Dòng máu trắng hoa), và một bạn trẻ của nhóm. Trong phòng Karaoke, Johnny từng hát nửa đùa nửa thật với Bảo Chi "Vội em, anh mãi là người tình năm trăm đô"...

Còn bao nhiêu tên tuổi người mẫu, ca sĩ diễn viên... chưa được tiết lộ và sẽ bị "biện pháp nghiệp vụ" của công an bắt má mị Ngọc Huệ khai ra? Hay là vụ này rồi cũng sẽ "xuống chìm tại bến" như vụ "Nhật ký Vàng Anh"?

Và "Dòng máu trắng hoa" liệu có bị coi là một "Shadow Unit" (ẩn mặt điều hành) trong đội ngũ "bướm đêm" cao cấp cùng những đường "bay" không đụng hàng của các nàng người mẫu diễn viên trong nhóm của anh hay không?... Hay Johnny Trí Nguyễn cũng chỉ là một trong những "người tình 500..." của kiều nữ Bảo Chi?

Khách Sài Gòn sẽ trở lại cùng bạn đọc thần mẫn của DNĐS khi có thêm diễn biến mới nhất của scandal này. Bạn đọc sẽ được đọc những bài phóng sự tường thuật về "góc khuất quê nhà" thứ vị nhất do Khách Sài Gòn phụ trách. Những phóng sự này chỉ có riêng trên DNĐS, không trùng lặp với bất cứ báo nào tại Úc. Hẹn gặp lại quý bạn đọc trong số báo sau.

Khách Sài Gòn

gi. Một sự khoái cảm mà không cần "khúc dạo đầu" hay "chất bôi trơn" của những quý ông thích của lạ chẳng? Hay đơn giản đó là một nghệ thuật săn ảnh trộm lên lút của những cha bệnh hoạn?

Không chỉ giới bình dân mới săn hàng đẹp của những quý cô nường mà còn có các đại gia, cậu ấm thích chơi hàng độc, săn hàng thì phải 1102 (độc nhất vô nhị) chứ không có 6677022 (xấu xấu bẩn bẩn không ai xem) như mấy cha nội kia. Hàng ở đây là những bộ ngực đạt tiêu chuẩn theo quy định trong giới thượng lưu.

Đó là ngực phải cao, tròn, săn, non, sạch. Tiêu chuẩn 5 sao này phải được đáp ứng thì mới gọi là ngực đẹp. Theo lời kể của một đại gia ở Hà thành thì

săn ngực, săn mông không đơn giản, mà săn được bức ảnh ngực mông cho đẹp lại càng khó hơn vì muốn có trong tay những pô hình "nóng bỏng" của những cô nàng này thì ngoài việc tiếp cận, theo sát, nghiền cứu sở thích, cách chưng diện qua ấn vận v.v... thì việc chụp lén qua những góc độ để đạt những bức ảnh đẹp - đó mới gọi là khó.

Một buổi Hà thành lãnh tử có dịp theo chân các "chuyên gia" đi săn hàng thì mới thấy cái gọi là sở thích thú vị và phong nhã (hay phong đòn gánh) của những đại gia như thế nào. Sáng uống cà phê ở một bar ven hồ, nhắm nhai và thưởng ngoạn cuộc sống tươi đẹp là vậy, nhưng ánh mắt thì không khỏi "đảo đưa" tiếp cận mục tiêu.

Chỉ cần có đối tượng, những phút giây sơ hở của chị em. Một cú đúp nháy là xong. Ảnh đẹp thì đem khoe cùng các chiến hữu, ảnh xấu thì đem cho

sot rác hoặc "agrich" tỵ thì đem post lên web đen, chào mời du khách, thêm chút mắm tôm chợ Hôm vào bảo đó là hàng mới về ... Chụp ảnh ở những mọi lúc, mọi nơi các đại gia trở thành những tay săn ảnh săn mồi hiem thấy bởi vì cái chất chơi lộ rõ khi thích chí một nàng nào đó là thuê hẳn những tay săn ảnh chuyên nghiệp theo dõi hàng tuần để có bằng được những pô ảnh độc về nàng đó.

Đó là cấu chấm ngón của không ít nhiều người khi nhận định và đánh giá về vẻ đẹp "bom tấn" của một cô gái trẻ đẹp. Nhưng trong giới đại gia thích săn hàng thì đây lại là một khẩu ngữ thường hay sử dụng và nó mang tính định dạng chung nhất về "đối tượng" cần săn.

Săn hàng nói chung và "săn ngực" nói riêng hiện đang trở thành một trào lưu mới trong giới đại gia, thiếu gia cũng như những "yếu râu xanh" thích của lạ. Nói là trào lưu thì có vẻ hơi nặng cao quan điểm đối với những hành vi có vẻ như sở thích quái đản của những cha nội chơi trội, những tiểu yếu râu râu sâu mắt.

Quả thực không ít lần cứ dạt qua những bar, hàng beer, hàng net, hàng wifi, hay bị đa có mấy em phục vụ cầm bị cho các anh chi (tiền bo) v.v... là thấy những ám thanh xỉ xảo của những thanh

niên nho nhỏ ăn mặc xanh đỏ, thêm phần bình phẩm chất lượng của các những cặp mắt già đời, những thương khách ghé qua, những tay bôi bẩn... Tất cả đã tạo nên một thứ hỗn tạp của cuộc sống - một bức tranh phần cảm khi tất cả đều đi mất mình vào những bức ảnh chụp trộm "một khung trời" của những cô gái để rồi đưa ra chiêm ngưỡng, cho điểm như trong chương trình "ai chọn giá đúng" rồi cùng nhau cười ha hả như đạt được một mục đích

Săn ngực đẹp thì phải đầu tư, ngoài những máy ảnh nhiều chấm với độ phân giải cao còn có các thiết bị chụp ảnh lên chuyển dùng, nó chỉ bé bằng cái bút bi hoặc có dây nối mềm có thể xuyên qua các khe hở ... Ảnh chụp ngực chị em tràn lan trên các trang web hình ảnh, các blog cá nhân, thậm chí trong laptop, mobile các đại gia, cậu ấm... đó có thể là những phút lơ đãng, hờ hênh của chị em ở bến xe, sân ga, công viên, khách sạn... ngay cả khi bị tai nạn lưu thông đang ngồi bệt khúc được mặt đường vẫn có thể bị ống kính camera từ trên tía xuống "hốt" một lúc hai quả táo Tàu ở chợ Hàng Da nhất ma em bé như thường, bởi vì đó là "chủ ý bệnh hoạn" của những tay săn ngực. Tuy đó là những bức ảnh dùng vào mục đích chiêm ngưỡng, bình luận, khoe hàng độc của những tay săn ngực đẹp nhưng đôi khi nó còn là những tấm hình phục vụ những mục đích khác như ghép hình nhằm bêu xấu, gửi hình đòi

tiền chuộc nếu đó là hình ảnh của những nhân vật nổi tiếng... Quý bạn đọc cần nên biết là, những tay săn ngực có thể chụp lén ở mọi nơi, mọi góc độ. Họ không kể bạn xấu hay xinh, trẻ hay già đâu vì tay bấm máy của họ thuộc loại giả không lọt, trẻ không xót, thậm chí cả những phụ nữ mang bầu, những em bé mới dậy thì họ cũng không tha... Vì vậy tốt nhất khi có về Việt Nam thăm gia đình mà có đáo vãng đến xứ Hà Nội ngàn năm văn vật cuộc bật củ khoai nhai tươi củ chuối thì quý bà, quý cô, quý chị quý em nên cần thận chú ý ăn mặc khi ra đường không nên ăn mặc quá hở hang, lơ đãng khi đi đứng, cúi ngời đặc biệt là phải cất đuôi những kẻ không quen cứ bám theo. Đúng là

tiền chuộc nếu đó là hình ảnh của những nhân vật nổi tiếng... Quý bạn đọc cần nên biết là, những tay săn ngực có thể chụp lén ở mọi nơi, mọi góc độ. Họ không kể bạn xấu hay xinh, trẻ hay già đâu vì tay bấm máy của họ thuộc loại giả không lọt, trẻ không xót, thậm chí cả những phụ nữ mang bầu, những em bé mới dậy thì họ cũng không tha... Vì vậy tốt nhất khi có về Việt Nam thăm gia đình mà có đáo vãng đến xứ Hà Nội ngàn năm văn vật cuộc bật củ khoai nhai tươi củ chuối thì quý bà, quý cô, quý chị quý em nên cần thận chú ý ăn mặc khi ra đường không nên ăn mặc quá hở hang, lơ đãng khi đi đứng, cúi ngời đặc biệt là phải cất đuôi những kẻ không quen cứ bám theo. Đúng là

có biện pháp phát hiện và ngăn chặn những hành vi đối bại và bệnh hoạn như thế này. Giải pháp nào sẽ là tối ưu?

Có lẽ quý bà quý cô với tư tưởng "bình đẳng nữ giới" cũng nên trang bị cho mình những thiết bị chụp ảnh để săn hàng độc của phái mày râu?

Vậy thì "hàng độc" của quý ông sẽ là cái gì trong tầm ngắm của các quý bà đấy? Ôi, lạ Chứa... Xin đừng nói là quý ông thích ngắm cái gì của quý bà thì quý bà cũng thích ngắm... y chang vậy của quý ông...

Hà thành lãnh tử

Tại Sài Gòn ngày nay, một số lớn các cô gái trẻ, nhất là các cô có nhan sắc làm việc cho các nhà hàng, quán nhậu, bar, cà phê... thường có chung "hướng đi": Tìm một đại gia nào đó để thực hiện "kỹ nghệ moi tiền".

Những đại gia kiểu này thường là những người rất sành rang như ông T. ở quận 3 có hai căn nhà cho công ty nước ngoài thuê mỗi tháng kiếm 12.000 USD; ông Kh. chủ của nhiều cửa hàng kim khí điện máy ở Chợ Lớn giao vợ quản lý; ông Ph. ở Tân Bình có cổ phần hàng chục tỷ đồng ở các công ty nổi tiếng...

Thời gian trong ngày của các đại gia là chơi thể thao, giải trí (đánh tennis, cầu cá, xem đá bóng, xem đua ngựa...), ăn nhậu và... săn tìm các cô gái "hướng đồng gió nội".

Ở khoản em út, sở thích của các ông cũng mỗi người mỗi vẻ: có người thích "đánh nhanh rút gọn", có người thích ăn ở lâu dài nhưng tư trung lại, họ đều có đặc điểm giống nhau là thích các cô gái chân thật, thủy chung và không vội vã tiền bạc.

Một đại gia tuyên bố, nếu em nào mà mở miệng xin tiền, xin điện thoại thì lập tức bị gạt bỏ ngay. Nhưng khổ nỗi, các ông không nghĩ lại, các cô trẻ đẹp chịu đến với các ông không để xin tiền thì chẳng lẽ họ xin cái... tuổi già của các ông hay sao?

Những cuộc tình so le tuổi tác thường không đến từ tình yêu chân thật mà thường là sắc mồi tiền bạc. Vì vậy, các kiểu nữ muốn moi tiền đại gia thì phải che đậy cái "thật tâm" của lòng mình. Kỹ nghệ moi tiền ra đời từ đó...

Kỹ nghệ "chấn" đại gia

D. một "má mĩ" cho khá nhiều quán bia ồm có thừa kinh nghiệm trong việc chiêu chuộng các đại gia. Chỉ trong đôi lần gặp mặt, D. có thể hiểu được đại gia thích các cô gái như thế nào, từ đó mà có những "đôi sách" phù hợp để huấn luyện cho "linh" của mình trở thành bồ nhí của đại gia.

Dưới trướng của D. lúc nào cũng có khoảng 10 cô gái xinh xắn đến từ các tỉnh miền Tây, phần đông còn trẻ và khá ngây thơ, thật thà. Ưu điểm này rất được lòng các đại gia nhưng chỉ thế thôi thì không thể tiến sâu và ăn dặm tiền bạc của các đại gia. Để tăng thêm phần giá trị cho các cô gái, D. gán cho mỗi em đưa thì làm ở công ty, đưa đang là sinh viên, còn tẻ lăm cũng đang học... bồ tức vấn hóa để thì lớp 12!

Xong khâu "trình độ" thì phải biết cách nói năng, ứng xử trong từng hoàn cảnh, khi cần thiết thì phải biết ghen tuông, biết giận hờn, biết nũng nịu... để tăng thêm phần hấp dẫn cho mấy ông.

Và khi có đủ căn cứ thì D. sẽ dạy

các cô gái cách moi tiền theo phương châm "phải biết bỏ ít để được nhiều hơn". Đặc biệt là trong thời gian gần đây, nhiều mỹ nhân còn thuê cả luật sư riêng để tư vấn cho mình cách chiếm đoạt tài sản của "ông xã" mà không bị coi là phạm pháp.

Về phần các ông, do tiền bạc dư thừa nên rất hào phóng với các em trong lần gặp đầu tiên cũng như sau này.

Nếu như đại gia B. ở quận 5 tạo ấn tượng đầu tiên bằng cách "boa" cho người đẹp (tiếp viên bình thường ở nhà hàng, quán nhậu) tờ bạc mệnh giá 500.000 đồng hay 100 USD thì ông S. ở Bình Thạnh hề thích em nào là ngắt ngay một cốc tiền ước chừng chục triệu nhờ người đẹp (tiếp viên) tính tiền giùm mà không cần đưa lại tiền dư.

Nổi lên trong số các đại gia chơi sộp mà nhiều người biết đến là ông

Q. ở quận 3, nhiều người đồn đại tính đến nay ông đã mua 6 căn nhà cho 6 cô bồ nhí mà còn dự định sẽ kiếm thêm. Công việc duy nhất mà các vợ bé của ông Q. phải thực hiện là phải có mặt mỗi khi ông "triệu tập" và phải chung thủy, nếu không ông sẽ hủy bỏ hợp đồng.

Còn khi đã chung sống với nhau, chuyện cắt cho bố mẹ "vợ" căn nhà, sắm cho em "vợ" chiếc xe gắn máy là chuyện "bãi bả" rất thường tình. Và chính cái sự thương tình này đã tạo nên một làn sóng các cô gái trẻ miền Tây lên thành phố để tìm "chồng" đại gia ào ạt như hiện tượng lấy chồng Đài Loan trước đây.

Thông lòng hình trái tim

Bất kể thời gian nào nếu quý bạn đọc có vẻ nước đến các quán cà phê sang trọng, quán bar... ở Sài Gòn ngày nay đều thấy rất nhiều các cô gái "trắng da dài tóc" đi xe tay ga, đeo nhẫn kim cương, xài điện thoại

đi động xịn.

Họ thuộc nhiều thành phần, tiểu thư con nhà giàu có, gái gọi có, nhưng nhiều nhất là "bồ nhí" của các đại gia. Bởi lẽ, kể từ khi về làm "vợ", các cô được sắm nhà để ở, mua xe xịn để đi, tiền bạc chu cấp hàng tháng nên không phải làm gì. Vì vậy mà để dốt thời gian, các cô thường xuyên la cà quán này, bar nọ để giải sầu. Nhiều cô không làm chủ được bản thân lao vào rượu chè, thuốc lắc, heroin.

Có tiền, có nhà cửa, có cô đưa cả gia đình lên thành phố ở, có cô mở cửa hàng kinh doanh và có cô thì đi tìm trai đồng lứa để cặp kè và bàn kế hoạch để chiếm đoạt tiền của đại gia.

Một trong những nạn nhân của thủ đoạn này là ông Kh., Phó Giám đốc của một công ty cổ phần. Số là trước đây, do biết ông Kh. giàu sãi, gã thanh niên tên H. đã âm thầm tạo điều kiện để ông Kh. cặp bồ với cô gái là vợ cấp dưới của mình. Lúc ông Kh. và cô gái ăn nằm với nhau thì H. tổ chức bắt tại trận, quay phim, chụp hình.

Thay vì phải "xử đẹp" đối thủ thì H. chỉ nhẹ nhàng khuyên ông Kh. nếu muốn mọi chuyện êm đẹp thì phải chuyển sang cho H. một ít cổ phần. Mà không phải chỉ một lần, thì thoảng H. làm áp lực để chuyển cổ phần từ ông Kh. sang cho mình. Số lượng chính thức chưa biết bao nhiêu nhưng mới đây H. có tên trong Hội đồng quản trị! Ông Kh. căm tức nhưng đành phải "ngậm bồ hòn làm ngọt".

Đau khổ không kém ông Kh. là ông T., chủ của hệ thống quán nhậu khá nổi tiếng ở quận Gò Vấp và cũng là một tay hús sắc bạc tiền. Theo nhiều người kể lại, hầu hết các cô tiếp viên trẻ đẹp xin vào làm ở hệ thống quán đều qua tay của ông.

Những năm trước đây, tiền bạc ông tốn kém cho mỗi em không đáng là bao, nhiều lắm cũng vài chục triệu giúp em gửi về quê cho cha mẹ để giải quyết khó khăn. Tuy nhiên, 2 năm trở lại đây, các em đều đưa ra điều kiện nào là phải trả lương mỗi tháng vài triệu đồng, nào là phải mua cho em miếng đất nhỏ ở ngoại thành để cất nhà. Và một điều mà ông T. cũng lấy làm khó hiểu là cứ hễ mỗi khi ông ăn ở với em mới thì y rằng em cũ phát hiện, giận hờn rồi chia tay, điều mà trước đây hiếm có.

Sau 3 lần điệp khúc ấy lặp lại, ông cắt công tìm hiểu thì được biết các cô gái qua tay ông đều là bạn bè của nhau và đã dựng lên những màn kịch. Ông lắc đầu ngao ngán: "Ngày xưa tôi cứ nghĩ mình là con sói chần chừ bắt bẫy cừu. Bây giờ mới ngộ ra mình chỉ là con cừu non giữa bầy sói dữ".

Người Sài Thành

Sài Thành dân chơi hàng mướn

Cười đùa tay ga đắt tiền, mặc những bộ cánh cực kỳ đúng mốt, giới trẻ thu hút sự chú ý của dư luận từ mô hình hiệu họ đang sử dụng. Thế nhưng, mấy ai biết, trong số đó, có không ít tay chơi đang xài hàng mướn.

Một ông chủ khách sạn trên đường Phạm Ngũ Lão, Sài Gòn, quả quyết, đồng xe tay ga cho mướn là do ông khởi xướng. Mới đầu do vài tay Việt kiều muốn chơi nổi để giết le với bạn gái đã hỏi ông mướn xe một ngày đi chơi, chỉ phí bao nhiêu họ cũng trả.

Lúc đầu ông hơi lo, sợ bọn họ thì mạng rồi mang xe mình đi luôn nên quen lắm mới giao cho, nếu không thì phải đặt cọc vài nghìn USD, vậy mà vẫn không đủ xe cho mướn.

"Thấy ngon ăn lại cầm đăng cấn nên tôi đầu tư thêm 5 chiếc Dylan để cho mướn, ngày nào cũng hết hàng với giá khoảng 300.000 đồng/ngày", ông hồ hởi nói. Từ sự trao đổi ban đầu này mà phố buôn bán xe tay ga Lý Tự Trọng, cũng nhập cuộc cho mướn đủ loại xe: Dylan, SH, Avenis... còn rất mới để kiếm lời.

Sự thật đây là những chiếc xe mà chủ nhân mang ra ký gửi tìm người bán. Thấy xe để mãi ở cửa hàng cũng lãng phí, họ móc nối với khách sạn mang cho mướn kiếm lời. Đương nhiên họ có con mắt nhà nghề để khỏi bị người thuê "lượt" đồ phụ tùng.

Đối tượng mướn xe tay ga khá đa dạng, trong đó giới "gà" (vũ nữ) được

xem là mối lớn. Để tăng giá trị, tạo vẻ sang trọng nhằm hợp hồn những tay chơi già, nhiều cô diện toàn hàng hiệu, cười xe đời mới nhằm đạt mục đích cuối cùng lọt vào mắt "đại gia" hay khách sộp. Tại các điểm nóng tập trung nhiều đối tượng "tự tiếp thị mình" thì việc những cô nàng xinh xắn ra dáng tiểu thư khoác bộ cánh lộng lẫy ngày càng đông.

Không dừng lại ở đây, dịch vụ chơi hàng mướn đang có những biến tướng khi có không ít công ty chuyên đào tạo, quản lý người mẫu công khai đăng báo cho mướn "chấn dài" phục vụ các buổi ra mắt sản phẩm, lễ hội... với thù tục hết sức đơn giản.

Chính ở mối trường này, không ít "chấn dài" đã tìm cách tạo quan hệ riêng để "bay". Nhiều mỹ nữ công khai số điện thoại để khách tiện liên lạc. Có người mẫu còn khẳng định: "Mình thì thoáng cũng nhận số "tiếp khách" nước ngoài nhưng "đi khách" thì không". Thực hư thế nào có lẽ chỉ người trong cuộc mới rõ.

Giá thuê người đẹp được tính theo số, thường không dưới 300.000 đồng một người mỗi giờ để làm PR (tiếp tân) trong các buổi triển lãm sản phẩm. Còn nếu muốn mướn người mẫu để đi vống cà phê, mua sắm hay cùng khách đi nhậu, họ đáp ứng tất tần tậ với giá 1-10 triệu đồng/cô tùy "số mĩ" người đẹp mà khách yêu cầu (rồi sau đó có người mẫu có đi khách sạn với khách hay không là chuyện của hai người dịch vụ cho thuê không quản lý).

1.001 kiểu mướn

Ngoài việc mướn người, mướn xe để lấy "số", dân chị đã giải nghệ tên Hà, ở khu Hồng Hà, quận Tân Bình, còn phát tờ quảng cáo tới các tụ điểm nóng để quảng bá cho dịch vụ mướn đồ hiệu. Nhiều người không khỏi tò mò bởi những thương hiệu thời trang nổi tiếng thế giới mà "dân chị" đang sở hữu, từ ví da Louis Vuitton (có giá trên 1.000 USD/cái) đồng hồ Rolex (hơn 3.000 USD), áo thun Bebe, giày Gucci, quần jeans C.K.

Đa số tư trang, quần áo được mướn tính theo ngày, tùy thương hiệu mà thang giá khác nhau, từ 30.000 đến 200.000 đồng/cái. Khách có nhu cầu mướn một ngày sẽ được khuyến mãi thêm một ngày sử dụng nữa.

Điểm nổi bật của các loại dịch vụ này là người mướn không cần thế chấp mà bắt buộc phải có người quen giới thiệu, mọi hư hỏng phải bồi thường.

Khi có người hỏi: "Lỡ họ cãi chày cãi cối rồi đổ lỗi đổ lầu ngày bung chỉ thì sao?", anh giúp việc cho một ông chủ ở đường Nguyễn Đình Chiểu, Quận 3, nói: "Làm gì có chuyện đó, chỉ bung thì còn vết, bị đánh ghen xé toạt hay va chạm mà rách nhìn biết ngay".

Còn tại cửa hàng không tên chuyên

cho thuê điện thoại di động ở hẻm kế bên, có hàng loạt "đế" mới được người dân ông từng có thâm niên trong nghề cho vay nặng lãi cho thuê với giá rẻ giật mình: Nokia 8800 (70.000-90.000 đồng/ngày), Samsung (10.000-30.000 đồng/ngày), Sony Ericsson (5.000-20.000 đồng/ngày) đứng trong cái hộp màu đỏ ước chừng không dưới trăm chiếc.

Có người vào mướn hỏi một tay chơi đi cùng: "Cho mướn như thế không sợ người thuê quýt máy hay thay đổi phụ kiện à?", thì được trả lời: "Khó qua mắt ông ấy lắm, ai đến đây cũng có "thành tích" cả. Hơn nữa, khi khách giao máy, ông chủ có cách kiểm tra rất nghề, thấy dấu hiệu lạ thì người đó không ăn bát tại cũng bị bắt bồi thường ngay lập tức".

Tuy nhiên để đối phó với kẻ gian, nhiều chủ tiệm đưa ra cách dán mác theo mẫu mã riêng lên nắp máy (sau khi để người cho thuê bỏ sim vào) nhằm kiểm soát nhanh khi người mướn mang đến trả vào thời điểm đồng khách. So với quần áo, xe máy thì điện thoại kén khách hơn vì đa số ai cũng có di động. Vì thế, những cửa hàng điện thoại di động cạnh tranh rất mạnh bằng chiêu giảm giá, sẵn sàng trao đổi máy để khách được sành điệu hơn. Nguồn hàng họ gom là đồ tái chế rồi thuê kỹ thuật viên thay đổi hình thức qua những kiểu dáng "độc", với màu sắc, phụ kiện đi cùng luôn khác xa với hàng chính hãng.

Không như các món đồ khác, áo quần có vòng đời ngắn, giá mua đắt lại nhanh cũ và dễ hỏng nên tiền mướn mỗi lần cũng cao hơn: Đầm dạ hội 500.000 đồng/lần, áo quần hiệu chỉ ít cũng phải trên 100.000 đồng mới mong thành chủ nhân trong một ngày. Chị Su, chủ một cửa hàng trên đường Nguyễn Trãi, cho biết, shop chị bán hàng mới nhưng nếu khách ruột mướn cũng cho thuê.

"Hàng cho mướn đã giặt qua 5-7 lần là đem bán giảm giá vì dân chơi bấy giờ sành điệu lắm, chỉ bị lỗi hay hơi bẩn là họ chê ngay", chị Su cho biết. Thậm chí ngay cả đồ cưới, nếu bạn có người quen thì vẫn mướn được hàng đẹp không thua ảnh viện mà giá chỉ bằng phân nửa. Nhiều quý ông cũng bị thu hút bởi loại dịch vụ này.

Một quý tử tay vịn về chiếc áo thun Hàn Quốc cho biết: "Bọn em mướn đồ mặc cho vui chứ sắm thì để quá". Họ khoái dùng đồ mướn để tìm cảm giác lạ, lại đỡ phải bỏ tiền mua những thứ chỉ mặc một lần rồi vứt. Thành ra cứ mùa cưới, lễ tết thì những điểm cho thuê hàng khá đông khách. Và đó cũng là một nét riêng trong đời sống giới trẻ năng động ở Sài Gòn.

Tấn Minh

Môi trường sinh học ở Việt Nam là môi trường đa dạng với nhiều động và thực vật quý, từ vùng núi phía Bắc, Trung và Tây Nguyên cho đến các vùng dọc biển và đồng bằng đến các rừng ngập nước tiếp nối giữa đất và nước. Đồng bằng sông Cửu Long là nơi có hệ sinh thái phong phú và đa dạng, chủ yếu là hệ sinh thái nước (sông và biển) và rừng ngập nước ở vùng trũng và ven biển.

Đồng bằng sông Cửu Long được tạo ra bởi phù sa sông Cửu Long ít nhất là từ 6000 năm trước đây. Con người định cư ở đồng bằng sông Cửu Long từ lâu đời, bắt đầu được biết đến từ thời Phù Nam cách đây khoảng hai ngàn năm qua đi chỉ ở Óc Eo ở Long Xuyên và Kiên Giang. Theo Tổng cục Thống kê Việt Nam, thì hiện nay (2007) mật độ dân cư ở đồng bằng là 435 người/km², cao thứ hai sau đồng bằng sông Hồng (5). Khoảng 17 triệu (20% dân số cả nước) sống ở đồng bằng sông Cửu Long và tăng trưởng 2,5% mỗi năm.

I - Tổng quan về môi trường đồng bằng sông Cửu Long

Diện tích đồng bằng sông Cửu Long 39000km² trong đó hiện nay đất canh tác và định cư là 24000km² còn lại là 5000km² rừng (đa số là ngập nước). Ba vấn đề môi trường quan tâm chính mà con người tác động đến là: nước, đất ruộng, rừng.

(1) Nước

Lưu lượng sông Cửu Long tùy vào khí hậu do gió mùa nhiệt đới mang đến qua hai mùa mưa và khô ở Đông Nam Á. Mặc dù có biển Hồ Tonle Sap là hồ chứa thiên nhiên điều hòa một phần lưu lượng chảy của sông Cửu Long nhưng vũ lượng mưa trong mùa

mưa nhiệt đới ở khắp lưu vực sông Cửu Long từ thượng nguồn ở các phụ lưu và sông chính đến hạ nguồn rất lớn so với mùa khô, vì thế thủy văn của sông Cửu Long có thể được mô tả như sau:

- Mùa nước nổi (lũ) chiếm khối lượng 85% lượng nước đổ ra biển mỗi năm, mà đỉnh cao là từ tháng 8 đến tháng 10 (4). Đây là lúc nước ngập gây khó khăn trong hoạt động dân sinh và ô nhiễm từ thành phố chảy thoát ra sông nước. Ở những vùng có đê ngăn nước lụt một phần, nước ô nhiễm không thoát được vì bị đê ngăn nước chảy thoát ra, nước ô nhiễm bị tù hãm làm nguy hại đến vệ sinh y tế cộng đồng. Nước lũ lụt đa số (85% đến 90%) là từ sông Tiền và sông Hậu, phần còn lại là nước lũ từ đồng bằng ở Campuchia chảy vào. Đồng Tháp Mười là nơi nước lũ từ Campuchia tràn vào nhiều nhất so với từ sông Cửu Long (sông Tiền). Trong hai thập niên của cuối thế kỷ 20, hệ thống kinh rạch, đê đập, cửa ngăn nước đã được phát triển ở nhiều nơi. Một số kênh ở An Giang nối với các kênh Rạch Giá, Kiên Giang đổ ra biển ở vịnh Thái Lan trong mùa nước nổi. Sự thay đổi thủy văn ở một số nơi dẫn tới vấn đề quản lý lưu lượng nước ở địa phương và giữa chính quyền các tỉnh trong mùa lũ và mùa khô.

- Mùa khô, từ tháng 12 đến tháng 5, nước mặn xâm lấn từ biển - đất phèn (acid sulphate). Rừng tràm dọc biển ngập nước biển do thủy triều và sản lượng thủy sản thu nhập ít so với mùa nước nổi. Với lưu lượng giảm, nước mặn từ biển có nơi vào đến 40km sâu trong đất liền (7). Hơn 40% đất phía đồng bằng gần biển ở bán đảo Cà Mau, Tứ giác Long Xuyên, và Đồng

Tháp Mười là bị acid phèn do đó chỉ có thể canh tác 1 vụ mùa lúa mỗi năm. Nhiều công trình với sự trợ giúp quốc tế như Mekong River Commission (Ủy hội sông Mekong), UNESCO của Liên Hiệp Quốc... thiết lập và quản lý tối ưu có hiệu quả các cửa ngăn nước mặn ở các kênh rạch và giải quyết vấn đề đất phèn, acid sulphate. Tổng cộng có 12 cửa ngăn nước đã được xây bắt đầu từ năm 1992 và hoàn tất năm 2001 (10). Nhiều vùng vì thế đã tăng sản xuất lúa với 2 vụ mùa một năm. Tuy nhiên ở một số vùng khác gần biển, sản lượng cá tôm thủy sản ít đi và vì thế các vùng ở đồng bằng gần biển nhất là bán đảo Cà Mau, Bạc Liêu đã có sự tranh chấp trong kế hoạch quản lý các cửa ngăn nước mặn. Ngoài ra vào mùa khô có sự khó khăn là thiếu nước cung cấp trong đời sống dân chúng ở một số nơi đồng dân cư. Nước ngầm được coi là nguồn tài nguyên quan trọng. Giải quyết vấn đề cung cấp nước cũng là một vấn đề đáng quan tâm. Với mức độ tăng trưởng cao, giếng nước cung cấp hiện nay cũng ứng không đủ.

Ô nhiễm môi trường nước chưa phải là vấn đề đáng quan tâm (trừ một số vùng dân cư, khu công nghiệp mới và gần các công trình xây dựng như cầu Cần Thơ), nhưng đang có chiều hướng tăng trưởng trong tương lai gần. Sự phát triển kinh tế, cơ sở hạ tầng, quản lý nước thải, chất thải rắn chưa tốt đã và đang ảnh hưởng đến chất lượng môi trường nước.

- Dùng phân bón nhiều, thuốc trừ sâu ảnh hưởng đến môi trường nước và thủy sản (nhất là tôm)

- Phá rừng làm đất canh tác ảnh hưởng đến lưu lượng phù sa và do đó ảnh hưởng đến thu hoạch thủy sản

- Đào kênh, nước ngập để xả acid trong những vùng đất bị acid gây acid ở môi trường thoát nước ảnh hưởng đến tôm, cá và rừng ngập nước. Đã có nhiều bài báo cáo khoa học về vấn đề này. Do đó cần quản lý, quan tâm tổng thể vào tác động vào môi trường khi thực hành dự án chống acid phèn. Hết sức thận trọng cần bằng phát triển tăng thêm đất canh tác và tăng thu hoạch với bảo vệ hệ sinh thái rừng nước ngập.

- Dùng nhiều nước cho hai vụ lúa, nhất là vào mùa khô, và phát triển nhiều kênh rạch. Hậu quả là làm giảm lưu lượng chảy của sông vào mùa khô, dẫn đến nước mặn lấn sâu vào đồng bằng.

(2) Đất và tài nguyên rừng

Từ những năm đầu thập niên 1990, khai thác ĐBSCL, lưu dân đã biến đất rừng thiên nhiên giữa các sông rạch thành đất định cư và canh tác. Với vùng đất phì nhiêu, màu mỡ ở đây, dân số lấn dần tăng nhanh kéo theo sự mở rộng

đất ruộng canh tác. Dân phát triển định cư lấn rừng tràm, vùng nước ngập (wetlands). Trong lịch sử phát triển thì đa số thành phố gần sông và từ đó đến nay phát triển ra các vùng khác còn hoang sơ.

Vào những năm cuối thế kỷ 19, miền Nam còn nhiều rừng rậm, dân cư vẫn còn thưa thớt. Các thú vật như hổ, bò tót, nai... còn nhiều và hiện diện từ Đồng Nai, Gia Định đến Sóc Trăng, Bạc Liêu (củ lao Dung ở Sóc Trăng xưa còn được gọi là củ lao Hổ). Như ta biết thì nay chúng đã biến mất.

Trong những năm vừa qua, sự phát triển kỹ nghệ nuôi tôm ở các vùng đất ngập gần biển đã biến các rừng tràm, được thành đất nuôi tôm, làm ô nhiễm môi trường nước và đất. Tốc độ phá rừng tăng nhanh, hủy hoại sinh học còn có nguy cơ làm đất sỏi mòn, biến mất vì lợi ích kinh tế ngắn hạn là giá quá đắt mà kinh nghiệm vừa qua cho thấy. Để bảo vệ những vùng thiên nhiên đa dạng sinh học còn sót lại, Việt Nam gần đây đã thiết lập ở Đồng bằng sông Cửu Long (ĐBSCL) các vườn quốc gia và khu dự trữ sinh quyển (biospheres). Vườn quốc gia Chà Chim ở Đồng Tháp, rừng nước ngập Trà Sư ở An Giang, rừng quốc gia nước ngập mặn Cà Mau U Minh Thượng, rừng nước ngập Kiên Lương gần Hòn Chông ở Kiên Giang là khu dự trữ sinh quyển (UNESCO Biosphere Reserve). Tất cả có nhiều sinh vật quý hiếm như chim sếu, cá rái có nguy cơ bị tuyệt chủng.

Giải quyết quản lý đất sử dụng là quan tâm hàng đầu để bảo vệ tài nguyên thiên nhiên, sinh vật, bảo tồn đa dạng sinh học.

(3) Tài nguyên rừng

(a) Rừng tràm Kiên Lương (tỉnh Kiên Giang)

Khu dự trữ sinh quyển Kiên Giang, rộng 11 triệu hecta, gồm khu rừng tràm Kiên Lương-Kiên Hải, Vườn quốc gia U Minh Thượng, Vườn quốc gia Phú Quốc được công nhận bởi UNESCO vào năm 2006. Đây là khu dự trữ sinh quyển lớn nhất Đông Nam Á và là một trong năm khu dự trữ sinh quyển quan trọng ở Việt Nam, rất đa dạng về môi trường như sa mạc, có biển, bờ biển (dugong), rùa biển (ở các hòn và đảo Phú Quốc), tràm, rái cá, sếu đầu đỏ. Cách đây vài năm (khoảng thời gian từ 2001 đến 2005), khi khu rừng phòng hộ Hòn Chông được cho phép phá để làm đất nuôi tôm, số lượng sếu đầu đỏ đến vùng đất rừng tràm ngập nước thuộc huyện Kiên Lương đã bị giảm đi. Ngày nay nuôi tôm đã bị cấm trong khu rừng tràm ngập nước còn lại ở Kiên Lương thuộc khu dự trữ sinh quyển Kiên Giang.

(b) Vườn quốc gia U Minh Thượng

Sếu đầu đỏ

Sếu đầu đỏ (Grus antigone sharpii, eastern sarus crane), một loài chim quihim, nằm trong sách đỏ Việt Nam, có nguy cơ tuyệt chủng. Vào mỗi đầu mùa khô, sếu đầu đỏ bay đến từ bắc Campuchia và các khu rừng khắp Tây nguyên xuống các rừng ngập nước ở phía nam như Tràm Chim, Hòn Chông (Kiên Lương) và biển Hồ Tonle Sap. Hiện nay còn khoảng 300 sếu đầu đỏ thường lui tới mỗi năm các vùng ngập nước ở Tràm Chim, Kiên Lương. Năm 2004, các nhà khoa học đã tìm được các tổ sếu ở khu rừng ngập nước Vườn quốc gia Yokdon thuộc tỉnh Dak Lak,

Hệ sinh thái rừng U Minh ở bán đảo Cà Mau với con sông Trẹm chảy giữa rừng, chia rừng thành hai khu vực U Minh Thượng (thuộc tỉnh Kiên Giang) và U Minh Hạ (thuộc tỉnh Cà Mau). Rừng nguyên sinh chủ yếu tập trung ở U Minh Thượng, có hàng trăm loại thực vật, chủ yếu là tràm, mốp, mật cật, nhiều loài dương xỉ, tảo... nhiều loài bò sát và lưỡng thê (trăn, kỳ đà, cá sấu, rùa, rắn...), các loài chim (như cò, chim trich...) và côn trùng... Năm 2001, các nhà khoa học phát hiện ra rừng U Minh có loài cá lóng mũi (rái cá, Lutra sumatrana) quý hiếm nằm trong sách Đỏ Việt Nam và sách Đỏ thế giới. Cá lóng mũi trước đây còn có phân bố ở Thừa Thiên, An Giang, Cần Thơ và Cà Mau nay thì chỉ còn ở rừng U Minh. Kế hoạch bảo tồn loài rái cá quý hiếm này, cũng là một lý do để rừng U Minh trở thành vườn quốc gia.

Diện tích rừng vào những năm trước 1950 là khoảng 400000 hecta, đến năm 1970 còn gần 200000 hecta và ở thời điểm 1990 còn khoảng 100000 hecta. Số liệu điều tra kiểm kê rừng năm 1995 cho biết rừng có giá trị bảo tồn thiên nhiên ở U Minh Hạ thuộc tỉnh Cà Mau là 4200 hecta (tập trung ở khu vực Vồ Dơi), và Khu bảo tồn thiên nhiên U Minh Thượng thuộc tỉnh Kiên Giang có diện tích rừng là 8053 hecta.

Rừng U Minh Thượng được chính thức trở thành Vườn quốc gia vào đầu năm 2002.

Vụ cháy rừng U Minh năm 2002 vừa qua trong vòng 21 ngày đêm là một thảm họa môi sinh. Dưới lớp đất ở rừng U Minh là lớp than bùn nên sức cháy rất dai dẳng và khó dập tắt. Khoảng 2460 hecta rừng tự nhiên đã bị thiêu trụi. Diện tích rừng ở U Minh Thượng chỉ còn lại hơn 5 ngàn hecta, trong đó rừng tự nhiên chỉ còn khoảng 1 ngàn hecta. Hiện nay một phần rừng tràm đã tái sinh qua quá trình tự nhiên và tái trồng nhưng vẫn còn cần một thời gian dài để phục hồi. Nguyên nhân cháy rừng là do dân sống chung quanh rừng U Minh Thượng, chủ yếu là người dân ba huyện An Biên, An Minh, Vĩnh Thuận, lấn vào vào rừng săn thú, bắt cá, đốt ong, đó là tác nhân gây lửa. Theo các nhà nghiên cứu, sau vụ cháy rừng năm 2002, số lượng cá giấm, nứa rái cá muốn tồn tại được buộc phải ra ngoài ăn cá nuôi trong ao ruộng của dân. Nhiều con rái cá đã bị dấn đất bẫy bả, bị chết và bị thương, làm công tác bảo tồn loài cá rái hiếm này càng khó khăn.

(b) Rừng đặc dụng Trà Sư
Giữa những cánh đồng lúa bát ngát thuộc huyện Tịnh Biên, tỉnh An Giang, là rừng tràm ngập nước Trà Sư, được trồng thêm và tái tạo lại rừng từ những năm đầu thập niên 1980. Rừng Trà Sư được xếp loại là rừng đặc dụng (special-use forest) được bảo vệ. Rừng có diện tích 845ha và vùng đệm 645 ha. Đây là vùng đất acid phèn, ngập nước quanh năm trong khu vực Tây sông Hậu, quy tụ nhiều loài cây cỏ, các loài chim, thú quý hiếm như cò

Hình cá rái lóng mũi rất hiếm chụp tháng 3, 2008 trong chuyến khảo sát rừng quốc gia U Minh Hạ của các nhà khoa học. Cá rái lóng mũi rất nhút nhát và chỉ kiếm ăn lúc đêm tối.

môi trường

động & thực vật

ĐỒNG BẰNG

sông Cửu Long

Nguyễn Đức Hiệp

trắng, cò đen, điên điên, le le, dơi... và đôi khi sếu đầu đỏ đến trong vài năm gần đây. Chưa phải là rừng quốc gia, nhưng rừng thuộc loại được bảo vệ. Đây là khu du lịch sinh thái mới đặc sắc vừa được khuyến khích mở để du khách học hỏi về cảnh quan môi trường rừng tràm ngập nước ở hạ lưu sông Cửu Long trước khi con người đến khai hoang lập nghiệp. Tuy nhiên, hiện nay chính quyền địa phương vẫn chưa có kế hoạch quản lý du lịch sinh thái một cách chặt chẽ để giảm tác động vào hệ sinh thái rừng nước ngập Tràm Sứ.

(c) Vườn quốc gia Tràm Chim - Đồng Tháp Mười

Rừng ngập nước Tràm Chim, cách thị xã Cao Lãnh 40km, là khu rừng duy nhất còn lại của vùng trũng ngập nước rộng lớn Đồng Tháp Mười. Qua các hệ thống kênh rạch, và dẫn đến lập nghiệp, từ năm 1975 đến 1995, khoảng 700000 hecta đã được chuyển thành đất canh tác. Năm 1998, Tràm Chim, rộng khoảng 7600 hecta, được công nhận là vườn quốc gia để bảo vệ hệ sinh thái đặc trưng của vùng trũng Đồng Tháp Mười. Đây là vùng đất quan trọng cho nhiều loài chim hiếm như sếu đầu đỏ đến trú ẩn, kiếm ăn và nghỉ trong mùa khô. Thủy văn của vườn quốc gia Tràm Chim đã thay đổi nhiều so với tình trạng thiên nhiên do sự thay đổi đất canh tác chung quanh và hệ thống kênh đào, rạch do con người xây dựng. Cháy rừng hiện nay vào mùa khô thường xảy ra do sự bất cẩn và dân xâm nhập vào rừng là hệ quả của sự thay đổi thủy văn qua các hệ thống đập, rạch, kênh.

Tỉnh Đồng Tháp là tỉnh phát triển với dân số tăng nhanh. Vừa rồi nhiều gia đình dân đã lấn đòi trả lại đất ở khu vực rừng quốc gia Tràm Chim. Với hơn 40000 dân sống chung quanh mà đa số chưa ý thức được tầm quan trọng của hệ sinh thái vùng trũng Đồng Tháp Mười và đội ngũ chỉ có 50 nhân viên kiểm lâm thì vấn đề quản lý và bảo vệ Tràm Chim là vấn đề đáng quan tâm hiện nay ở Vườn quốc gia Tràm Chim.

Nói tóm lại vấn đề môi trường ở đồng bằng sông Cửu Long tập trung vào chính vào các vấn đề sau:

- Quản lý hoạt động của ngân nước mặn một cách tối ưu để giảm hệ quả qua sự tăng acid, phèn và sự giảm sút lượng hải sản ở một số vùng

- Ô nhiễm do chất thải, phân bón, thuốc trừ sâu và biện pháp xử chất acid ra môi trường nước qua kênh rạch, làm ảnh hưởng đến lượng thủy sản và hệ sinh thái

- Rừng nước ngập và hệ sinh thái bị lấn chiếm, gây nguy cơ cho sự bảo tồn đa dạng sinh học. Quản lý bảo vệ rừng chưa được chặt chẽ gây ra cháy rừng,

lấn rừng, bắt sinh vật trái phép...

II- Thay đổi khí hậu và đồng bằng sông Cửu Long

Một vấn đề lớn về môi trường có ảnh hưởng lớn sau này mà Việt Nam sẽ đối diện là hệ quả của sự thay đổi khí hậu do con người gây ra trên trái đất. Khoa học cho ta biết gì về tác động môi trường do sự thay đổi khí hậu gây ra? Trong các bản tường trình mới nhất của Ủy ban Liên chính phủ về Thay đổi Khí hậu (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) trong năm 2007 về sự thay đổi khí hậu, hệ quả và biện pháp để giảm sự tăng trưởng nhanh chóng của khí nhà nóng do con người tác động đến môi trường thiên nhiên cho thấy sự khẩn trương của nguy cơ thay đổi môi trường lớn lao ảnh hưởng trực tiếp vào xã hội, kinh tế của nhiều nước trên thế giới. Một trong những nước bị ảnh hưởng với tác hại nhiều nhất là Việt Nam. Biến cố và cường độ thiên tai bão sẽ

trường, 4 năm liên tục trên mức trung bình là điều chưa từng thấy từ các dữ kiện đo được từ trạm quan trắc Cape Grim ở Tasmania (một tiểu bang ở cực nam nước Úc) trong 30 năm từ khi khí CO₂ được đo ở đây, do cơ quan nghiên cứu khoa học và kỹ nghệ CSIRO của Úc quản lý.

Khó có thể nói là hậu quả trước mắt đã xảy ra trong các năm vừa qua là do sự tăng tỉ lệ gấp đôi khí CO₂ trong các năm vừa qua. Nhưng ta chắc rằng khí hậu trên trái đất sẽ có những thay đổi lớn và có ảnh hưởng trực tiếp vào xã hội con người do khí CO₂ tích tụ trong bầu khí quyển gây ra. Nhiều hiện tượng xảy ra gần đây là do sự thay đổi khí hậu của hiện tượng khí nhà nóng lồng kính gây ra từ khí CO₂ có quá nhiều trong bầu khí quyển. Ở Nam cực, các băng lớn đã tan rã ở một số nơi và băng (glacier) biến mất trên các thượng nguồn của các sông trên thế giới (như vùng Hi Mã Lạp Sơn), là

Rừng quốc gia Tràm Chim

tăng lên gây thiệt hại nhất ở Trung Việt Nam và mực nước biển dâng sẽ phá hoại môi trường sống, đất ở hai vùng đồng bằng sông Hồng ở miền Bắc và đồng bằng sông Cửu Long ở phía Nam.

Đồng bằng sông Cửu Long là vựa lúa của Việt Nam và là nơi hơn 40% dân số tập trung, vì thế ảnh hưởng khí hậu qua mực nước biển dâng lên vào nơi đây sẽ có hệ quả xã hội và kinh tế lớn lao cho cả nước Việt Nam.

Qua bản tường trình của Cơ quan Nghiên cứu Khoa học và Kỹ nghệ của Úc (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation, CSIRO) ở hội nghị Hobart cuối năm 2006 (3) (9), cho thấy là tỉ lệ khí CO₂ thải ra là mỗi năm tăng gấp đôi so với những năm trước đây. Trong 4 năm vừa qua, tỉ lệ tăng mỗi năm là 2.5%, trong khi tỉ lệ trung bình từ thập niên 70 ở thế kỷ trước đến nay là 1% tăng

hệ quả của sự thay đổi khí hậu.

Nghiên cứu về ảnh hưởng của sự thay đổi khí hậu vào các vùng duyên hải Việt Nam đã bắt đầu từ năm 1994 (6). Tuy nhiên sự khẩn trương và kế hoạch quản lý đối phó chưa được quan tâm đúng mức cho đến khi gần đây, sau khi bản tường trình mới nhất của IPCC và bản báo cáo của Ngân hàng Thế giới (World Bank) về hệ quả đến các nước đặc biệt là các nước ở Đông Á (8).

Qua các nghiên cứu về ảnh hưởng thay đổi khí hậu cho ta thấy viễn tượng như sau: hạn hán thường xảy ra và kéo dài trong nội địa trong khi ở vùng duyên hải thì mực nước biển sẽ tăng cao dần. Mực nước biển dâng 1m sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến 11% dân số và 3m sẽ ngập 12% diện tích, ảnh hưởng đến 25% dân số, 17% sản xuất nông nghiệp và 25% sản lượng kinh tế GDP (8). Đồng bằng sông Cửu Long sẽ bị

ảnh hưởng nặng nề về kinh tế và xã hội. Qua các số liệu về nhiệt độ và vũ lượng từ các trạm đo thời tiết ở Việt Nam, thì nhiệt độ trung bình hàng năm đã tăng từ 24.0C đến 24.65C (1901-1998) nhưng vũ lượng trung bình hàng năm thì giảm đi 180mm (1901-1998). Riêng ở đồng bằng sông Cửu Long, thì nhiệt độ trung bình mỗi năm tăng 0.50C và 0.20C ở hai trạm Cà Mau và Sóc Trăng từ năm 1976 đến 2000, và vũ lượng trung bình mỗi năm cũng tăng khắp các trạm ở đồng bằng sông Cửu Long (với Sóc Trăng tăng 340mm, Bạc Liêu 365mm, Mỹ Tho 410mm) (1). Điều này cho thấy, với mực nước biển dự đoán tăng và vũ lượng hiện đang tăng ở đồng bằng sông Cửu Long thì ảnh hưởng của thủy văn đến môi trường và xã hội sẽ lớn hơn hết so với các nơi khác.

Khi mực nước biển tăng lên, vào mùa khô nước mặn sẽ lấn sâu thêm vào nội địa, mực nước ngầm dưới đất sẽ tăng làm một số vùng đất trước đây đã thoát nước trở lại vùng nước ngập. Và qua hệ thống kênh rạch, để chống chọi như hiện nay thì ảnh hưởng của mực nước biển tăng sẽ có tác hại nhiều lần so với hệ thống thủy văn tự nhiên lúc chưa bị con người thay đổi. Thích ứng của hệ thống tự nhiên lúc nào cũng dễ dàng hơn hệ thống nhân tạo phức tạp. Trong hai thập niên cuối ở thế kỷ 20, qua sự phát triển của hệ thống kênh, rạch để phát triển đất canh tác và để thoát và dẫn nước trong mùa nước lũ ra biển vịnh Thái Lan, khi mực nước biển dâng lên sẽ dẫn tới nước mặn đi vào nhiều vùng. Với diện tích đồng bằng thu lại và dân số sẽ cao so với hiện nay thì ở nhiều và sức ép vào môi trường sống còn lại

sẽ là một vấn đề nan giải và cần phải có kế hoạch giải quyết.

Cần có biện pháp gì để đối phó

Hiện nay Bộ Tài nguyên và Môi trường là cơ quan có trách nhiệm chính trong lĩnh vực đưa ra chính sách về khí nhà nóng, kế hoạch để đối phó với hệ quả do sự thay đổi khí hậu gây nên bởi khí nhà nóng mà con người thải ra trên trái đất. Bộ nên kết hợp với các cơ quan chính phủ liên hệ để lập ra một uỷ ban nghiên cứu về hệ quả kinh tế, môi trường của sự nâng cao mực biển và thay đổi khí hậu và để ra những kế hoạch khả thi thích ứng với khí hậu và thủy văn trong tương lai ở Việt Nam nói chung và đồng bằng sông Cửu Long nói riêng.

Những gì chúng ta có thể làm bây giờ chỉ có kết quả 30, 40 năm về sau vì hệ thống địa cầu và hệ sinh thái không thể có phản ứng ngay được. Hiệp ước Kyoto (protocol) cũng chỉ là bước rất nhỏ không có kết quả nhiều. Cơ chế thị trường carbon, phát triển trong sạch đang hoạt động nhưng hiện nay chỉ có hiệu quả nhất định.

Tất cả các nước trên thế giới đã phát triển và đang phát triển, cần phải cùng chung một nỗ lực thực thi những chính sách và biện pháp cắt giảm lớn hơn nữa khí thải CO₂. Chính sách năng lượng sạch, chôn khí CO₂ (sequestration) vào những túi dầu đã cạn, hay trong lòng đất, trồng nhiều cây, bảo vệ rừng... là những biện pháp khả thi. Hạn chế khí thải độc hại là biện pháp chống ô nhiễm chứ không phải làm giảm sự thay đổi khí hậu.

Riêng về đồng bằng sông Cửu Long, rừng tràm ngập nước dọc duyên hải các tỉnh phải được phục hồi và phát triển vì đó là tuyến đầu mà biển lấn

sẽ ảnh hưởng để giảm đi tác hại của mực nước biển tăng lên. Sự đối đầu và sức sống phát triển của rừng tràm tùy thuộc vào sự quản lý và lượng phù sa bồi đắp từ sông Cửu Long dọc cửa sông xuống bán đảo Cà Mau. Các đập trên thượng nguồn vì thế có ảnh hưởng không ít đến kế hoạch thích ứng vào sự thay đổi khí hậu ở đồng bằng sông Cửu Long.

Tài liệu tham khảo

- (1) Dirk Schoefer, Recent Climate Change and possible impacts on Agriculture in the Mekong Delta, Vietnam, German Vietnam Seminar in HCMC, Vietnam, on Sustainable Utilization and Management of Land and Water Resources in the Mekong Delta, Vietnam, December 17 - 19, 2002.
- (2) Reiner Wassmann, Nguyen Xuan Hien, Chu Thai Hoa, To Phuc Tuong, Sea Level Rise Affecting the Vietnamese Mekong Delta: Water Elevation in the Flood Season and Implications for Rice Production, Journal of Climate Change, Volume 66, Numbers 1-2 / September, 2004, p. 89-107
- (3) M. Rappach, G. Marland, et al., Global and regional drivers of accelerating CO₂ emission, Proceeding of National Academy Sciences (PNAS), online version, May 22, 2007
- (4) Takehiko - Riko - Hashimoto, Environmental Issues and Recent Infrastructure Development in the Mekong Delta, June 2001, Australia Mekong Resource Centre, Working Paper no. 4, http://www.mekong.res.vic.edu.au/publications/working_papers/wp4.pdf
- (5) Tổng cục Thống kê, Việt Nam, <http://www.gso.gov.vn>, 2007
- (6) Nguyen Ngoc Huan, Vietnam coastal zone vulnerability assessment, www.survar.mdx.ac.uk/pdfs/3huan.pdf
- (7) Wolanski E., Nguyen Ngoc Huan, Le Trong Dao, Nguyen Huu Nha (1996). Fine Sediment dynamics in the Mekong River estuary. J. Estuarine Coastal and Shelf Science. No3
- (8) World Bank, The Impact of Sea Level Rise on Developing Countries: A Comparative Analysis, World Bank Policy Research Working Paper (WPS4136), February 2007.
- (9) CSIRO, <http://www.csiro.au/news/ps21m.html>
- (10) Ian White, Water Management in the Mekong Delta: Changes, Conflicts and Opportunities, Technical Documents in Hydrology, No. 61, UNESCO, Paris, 2002, <http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001278/127849e.pdf>

Bí quyết

Vì sao anh chị không bao giờ to tiếng, sống rất hạnh phúc?

* Vì khi việc gì mà cả hai người đồng ý thì quyết định, còn khi giữa hai người không đồng ý thì vợ tôi quyết định.

Một điểm hội tụ ghe thuyền từ 9 nhánh của sông Cửu Long đổ về để cùng đến Sài Gòn

Bây Trọng chợt rùng mình khi nhắc đến 5 lần thất bại liên tiếp với nghề nuôi ba ba. Trời không dăm đùa với kẻ liều, đến lần thứ 6, anh thắng lớn, lãi ròng đầu tay thu về gần 500 triệu đồng.

Ông bà ta có câu "quá tam ba bận". Đứng này, đến 5 lần thất bại te tua, sao không nản lòng? Bất cười khả khả với chất giọng rất miền Nam, Bảy Trọng lý sự: "Nếu bỏ cuộc làm gì có ngày hôm nay để nói đây?". Anh chợt hạ giọng: "Chưa nghe ai nuôi ba ba gặp thất bại ế chế như tôi. Nhưng nhờ "đấy" mà bây giờ tôi có thêm nghề... nhà dăng" viết sách hướng dẫn nuôi ba ba nè". Đoạn Bảy Trọng quảy quả chạy vào nhà, lấy ra tập giấy học trò ghi chỉn những thông số kỹ thuật về ba ba khỏe: "Tôi sẽ in thành sách cho bà con mình đọc, để học mà nuôi".

Học phí trả bằng nước mát
Trường hợp của "triệu phú ba ba"

Bảy Trọng là một trong những điển hình thành công trong lĩnh vực đầu tư này. Song với Bảy Trọng, để có được danh hiệu "triệu phú ba ba" như hôm nay, anh đã mất biết bao mồ hôi, nước mắt và cả máu. Đặc biệt, sau lần thất bại thứ 5, vợ con anh quyết định bỏ lên Sài Gòn. Không ai chấp nhận ông chống mấn ăn thất bại liên tục mà không sáng thêm chút nào như vậy. Tuy nản nh thử lần cuối, đào hồ mới

để nuôi. Và đó cũng chính là bài học đầu tiên của một "hai lúa" làm kinh tế: Ba ba chết hàng loạt trong bao năm qua bởi nguồn nước nuôi bị ô nhiễm nặng từ hóa chất ở xưởng làm hàng xuất khẩu song mây bên cạnh.

Với ông Ba ở Cần Thơ thì thất bại bởi lỗi lầm ăn của "anh mù đi phá rừng". Do không có người thu mua ba ba, ông mang sang Quảng Đông, Trung Quốc để bán. Không biết cách đóng gói, ba ba mang đến nơi hoặc thấy xước rất thế thậm hoặc ngộp chết hàng loạt phải thuê người đi chôn. Sau ba vụ, vốn liếng bay sạch. Lần "thử thời vận" sau cùng lại mang về cho ông món lãi 300 triệu đồng. Học lóm cách đóng hàng của người Tàu, để khi vận chuyển đến nơi, ba ba khỏe mạnh, không bị thấy xước. Đánh liên tục trên 20 chuyến, ông thu về non 4 tỉ bạc. Đến nay, ông Ba là một trong những nhà cung cấp ba ba lớn nhất nước.

Đến nay, cả Bảy Trọng và ông Ba đã trở thành những triệu phú nuôi ba ba của vùng đồng bằng sông Cửu Long. Năm vững kỹ thuật và biết cách nuôi xen kẽ, gần 10 năm qua, họ chưa bao giờ lặp lại tình trạng ba ba chết hàng loạt không rõ lý do như trước.

Ước mơ bay xa với ba ba

Bỏ ra 10 triệu đồng mua con giống, chi phí chuồng trại khoảng 20 triệu, sau một năm, nếu "thuận buồm xuôi gió", lãi thu về trên 100 triệu. Một chủ trại nuôi ba ba lớn nhất nhì tỉnh Bình Dương khẳng định. Trước đây, một con ba ba giống giá trung bình 10-12.000 đồng, nay chỉ còn 5-7.000 đồng. Sau 12-15 tháng nuôi, trọng lượng trên 1kg/con, giá bán ra khoảng 100.000 đồng/kg.

Theo ông Phan Huy Ích, Giám đốc Trung tâm Bảo tồn Động vật Hoang dã (Chi Cục Kiểm lâm Sài Gòn), tuy là động vật hoang dã, nhưng so với cá sấu và đà điểu, ba ba thuộc diện dễ nuôi, vốn đầu tư thấp nhất nhưng thời gian thu lãi nhanh và thị trường cực kỳ ổn định. Tuy nhiên, nếu chỉ chú ý vào thị trường nội địa, nghề nuôi ba ba khó để mở rộng được.

"Xuất khẩu sang Trung Quốc, dù bị ép giá, nhưng vẫn cho thấy hướng phát triển của nó", một "đầu nậu" chuyên thu gom ba ba xuất sang Trung Quốc bằng đường tiểu ngạch nhận định. Theo một số người chuyên thu mua ba ba xuất khẩu, Trung Quốc, Đài Loan, Nhật Bản, Hàn Quốc... là những thị trường đầy tiềm năng cho ba ba xuất ngoại, giá cả có giảm hơn so với những năm trước, nhưng đối lại, số lượng bán ra rất lớn.

Được biết, 30% sản phẩm ba ba của doanh nghiệp Việt Hùng đã xuất đi các nước này. Mấy năm qua, Công ty Việt Hùng cũng đã ký hợp đồng bao tiêu sản phẩm cho 1.000 hộ và trang trại nuôi ba ba tại đồng bằng sông Cửu Long. Trung bình mỗi năm, công ty xuất đi hàng trăm tấn thịt ba ba. Trong đó, có công ty mua số lượng lớn để bảo chế được phẩm.

Theo dự báo của chuyên gia kinh tế, vì những công dụng bổ dưỡng từ thịt ba ba đã được khoa học chứng minh, xu hướng bảo chế được phẩm bằng thịt ba ba đang được nhiều công ty sản xuất được ở các nước chú ý. Với các nhà nuôi ba ba, khi trao đổi với chúng tôi, họ mong ước làm sao để ký được những hợp đồng lớn với các nước.

Mang bản khoản của các nhà đầu tư nhỏ này bỏ lên bàn của một chuyên gia xúc tiến thương mại, ông H.B cho hay, để ba ba xuất ngoại với số lượng lớn, nhà đầu tư phải điều chỉnh chi phí nuôi để giảm giá thành sản phẩm. Và chú ý trọng lượng khi xuất chuồng. Các nước thích ba ba nặng trên 1kg, giá thành sẽ cao hơn, trong khi người dân mình theo thói quen tiêu dùng trong nước, xuất ao con nhẹ dưới 1kg, nên bán không được giá lắm.

Nước chảy về chỗ trũng

Cách đây 13 năm, ông Tư (Bình Dương) đột ngột chặt hết vườn cây ăn trái rộng 12.000 m² để đào ao thả 2.400 con ba ba. Do chưa có kinh nghiệm, hết vụ, ba ba chết hết 2/3, trừ mọi chi phí, gia đình ông vẫn lãi 55 triệu đồng. Sau thời gian bỏ công mảy mò đèn sách, ông kết luận, nước phải chảy về chỗ trũng. Nếu không chịu khó tìm hiểu chuyên sâu, đọc sách, tham khảo chuyên môn của kỹ sư thủy sản thì đầu tư hoài cũng như nước chảy tràn trên đồng.

Thức ăn để nuôi ba ba thông thường là tôm, cá, giun đất, ốc... chiếm 3-5% khối lượng ba ba nuôi. Theo ông Tư, ba ba nhiễm bệnh

thường do nguồn thức ăn không tươi, nguồn nước không sạch. Ao nuôi ba ba phải đào sâu đúng chuẩn 70-80 cm. Nếu thấy ba ba trèo lên hai bờ hồ, tức là nguồn nước đã bị ô nhiễm. Thay nguồn nước mới, khu trũng bằng với bột, không nên dùng nhiều hóa chất tẩy rửa hồ, ba ba sẽ bị ảnh hưởng chậm phát triển.

Ông Tư từ chối tiết lộ mức lãi ròng mỗi năm, nhưng ước tính với lượng ba ba hiện có trong ao, mỗi năm ông thu về xấp xỉ 200 triệu đồng.

Không thể phủ nhận đây là một nghề ăn nên làm ra, song tỉ lệ rủi ro cũng không ít vì ba ba rất dễ nhiễm bệnh. Các nhà đầu tư tay ngang thường phải trả giá cho những vụ đầu, nhưng cho đến nay, chưa thấy ai bỏ cuộc vì những lỗ lỗ ban đầu cả. Trong nạn dịch cúm gia cầm, nuôi ba ba đang là mô hình đầu tư mang lại nguồn lợi nhuận an toàn nhất.

Tiềm năng xuất khẩu ba ba

Sang các thị trường như: Trung Quốc, Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan... ước tính trên 1.500 tấn/năm.

Mức tiêu thụ vào các nhà hàng "đặc sản" tại Sài Gòn và một số tỉnh lân cận 2.000 tấn/năm

Địa phương nuôi ba ba nhiều nhất
Đồng bằng sông Cửu Long, miền Đông Nam Bộ, Khánh Hòa, Hà Tĩnh...

Khánh Vân

Ăn ba ba để 'ham yếu'

Theo y học cổ truyền thịt ba ba vị ngọt, tính bình, dùng làm thức ăn bổ dưỡng cho người tạng nhiệt, có thể chữa các bệnh rong kinh, ra nhiều huyết, nam giới yếu thận, bị di tinh, mộng tinh, tăng cường sinh lực.

Ba ba nấu chuối xanh, đậu phụ: Ba ba một con khoảng 1,5kg, đậu phụ (tàu hũ) 500g, chuối xanh 5 quả, tía tô, hành, gia vị, nước mè, nước đủ dùng. Ba ba rửa sạch, chặt miếng vừa ăn. Đậu phụ thái miếng, rửa chín vàng. Chuối xanh bỏ vỏ, xắt miếng, ngâm nước. Hầm ba ba nhỏ lửa đến khi chín mềm là dùng được. Cho đậu và chuối vào xào chín. Sau đó đổ chuối đậu, nước mè vào nồi thịt ba ba đun sôi là ăn được.

Ba ba nấu rượu vang: Ba ba một con, thịt nạc vai hoặc ba chỉ 100g, xương lợn 500g, hành, tía tô, lá ổi, mè, gừng, gia vị, đường, rượu vang đủ dùng. Xương lợn rửa sạch ninh nhừ để làm nước dùng. Ba ba rửa sạch, chặt miếng. Phi thơm hành tỏi rồi cho ba ba vào rang cháy cạnh, nêm gia vị, đường và đổ một ít rượu vang, nước dùng từ xương lợn vào đun nhỏ lửa đến khi thịt ba ba chín mềm bắc xuống, dùng nóng.

Ba ba hấp đồng trùng hạ thảo: Ba ba 1,2kg, đồng trùng hạ thảo 10g, rượu trắng 20g, gia vị, hành, tỏi đủ dùng. Ba ba làm sạch, chặt miếng. Đồng trùng hạ thảo ngâm, rửa sạch. Cho các thứ trên vào nồi hấp chín là được. Nên ăn trong vòng 7 ngày. Món ăn này trị chứng di tinh, huyết trắng ra nhiều.

Mãi đến đầu thế kỷ này, những hang chim yến tự nhiên cùng nghề thuật khai thác sản vật cực quý hiếm mang tên yến sào trên hòn đảo nhỏ Cù Lao Chàm ven bờ biển Đông thuộc thành phố Hội An vẫn là điều bí mật.

Cho đến gần đây, sự "bùng nổ du lịch" ở di sản văn hoá thế giới khu đô thị cổ Hội An chẳng khác nào câu thần chú "Vùng ơi..." đã mở cánh cửa các hang động để đón một lượng du khách hạn chế được đưa bằng du thuyền vào tìm hiểu bí mật về loại "vàng trắng" này.

Từ đô thị cổ Hội An, chỉ cần một tiếng rưỡi đồng hồ bằng thuyền vượt 18km đường biển bằng thuyền cao tốc du lịch, hòn đảo xinh đẹp Cù Lao Chàm (xã đảo Tân Hiệp) hiện ra trước mắt. Xã đảo này bao gồm quần thể 8 đảo lớn nhỏ, có tổng diện tích chỉ gần 16km² với khoảng 3.000 cư dân sinh sống chủ yếu bằng nghề biển tại bãi Hương và bãi Làng.

Nơi đây là khu tôn biển với nhiều giá trị đa dạng sinh học biển, và nhiều di chỉ, di tích lịch sử, văn hoá có niên đại từ vài ngàn năm đến vài trăm năm đã được công nhận Di tích Quốc gia, trong đó có miếu thờ tổ nghề yến xây dựng năm 1843 tại bãi Hương. Đây cũng là miếu tổ nghề yến của cả 3 tỉnh có loài chim quý này xưa kia là Quảng Nam, Bình Định, và Khánh Hoà.

Con tàu vòng qua phía đông đảo hòn Lao, sóng đánh dữ dội vào từng vách đá. Những đàn yến nhỏ nhẩn bay ra tới tấp từ cửa hang vách cao cũng tầm 50m. Yến có vóc dáng chỉ bằng chim sẻ, đuôi ngắn chếch, cánh dài từ 115-125mm. Chúng đi ăn từng đàn, vừa bay vừa đập môi là các loại côn trùng trong không khí suốt 12-18 giờ

với đường bay đẳng đặc hàng trăm kilômét.

Truyền thuyết Cù Lao Chàm kể loài chim này hoá thân từ nàng Yến, một cô gái làng biển sống với cha mẹ già, bỗng gặp cơn hồng thủy cuốn trôi làng mạc, chỉ gia đình nàng sống sót trôi dạt vào đảo nhỏ, cha mẹ nàng đều ngất đi vì đói khát, kiệt sức. Để cứu cha mẹ, nàng lẻ đi khắp đảo tìm thức ăn, nước uống nhưng chỉ gặp toàn đá. Rốt cuộc, nàng chỉ tìm thấy một lát khoai khô nhỏ nằm mắc kẹt trong khe đá, bèn đem về nấu cho cha mẹ, cùng với cá nước bọt của nàng. Cứu được cha mẹ thì nàng chết. Ba năm sau trên đảo xuất hiện một loài chim nhỏ cứ quanh quẩn trên mộ nàng, đó là loài chim yến.

Giờ đây, trong gió cả quanh năm

Một góc đảo Cù Lao Chàm.

lướt qua vách những khe đá nứt thẳng đứng, địa hình hiểm trở, ngập nước biển ở các hang Tò Vò, hang Cá, hòn Tai, loài chim yến làm tổ và đẻ trứng từ tháng 11 đến tháng 3 âm lịch. Tổ yến (yến sào) được làm nên chính từ nước bọt tiết ra của loài chim này. Hằng năm, từ cuối tháng 11 âm lịch, loài yến Cù Lao Chàm bắt đầu nhả nước bọt thành kéo thành những sợi nhỏ như những dải trắng bám vào vách đá cheo leo của hang động. Gặp gió, các dải trắng mờ ban đầu chuyển màu đục dần rồi quánh lại cuộn lại thành hình vó sò, hình dạng giống chiếc tai nên còn gọi là tai yến.

Số lượng chim yến cư trú tại Cù Lao Chàm không thể xác định, chỉ biết hằng năm nó làm nên từ 1-1,5 tấn tổ yến - một sản vật cực kỳ quý hiếm và bổ dưỡng. Ngày xưa, trong các bữa tiệc cung đình, các món ăn bổ dưỡng của các bậc vương giả có yến sào là món ăn đầu bảng, vì thế mà người ta thường gọi những bữa tiệc xa xỉ là yến tiệc.

Ở các làng xã nước ta có tục mừng thọ những người cao tuổi và trở thành một nghi lễ mang tính thể chế quốc gia gọi là yến lão. Yến được ăn theo hai cách, chưng cách thủy với đường phèn gọi là yến ngọt, hấp cách thủy với nước hầm gà tơ gọi là yến mặn. Muốn ăn yến sào chế biến sẵn phải tìm đến các nhà hàng cao cấp ở Hồng Kông, Đài Bắc hoặc Singapore... với giá ít nhất cũng là cả trăm USD cho một chén yến nhỏ, nếu là yến thật, còn tầm 20USD chỉ là yến sào bị "xào" (giả) chứ không phải thật.

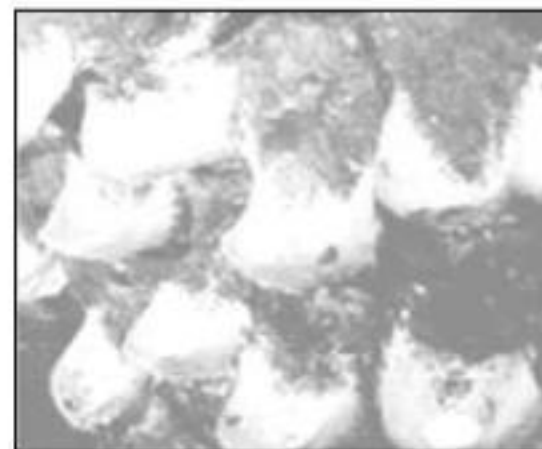
Thế nên có một điều không khiến nhiều người ngạc nhiên: Cư dân Cù Lao Chàm và cả Hội An đang sở hữu nguồn lợi vô giá này nhưng có mấy ai

được ăn, ngay cả trong cuốn sách "Văn hóa ẩm thực Hội An" xuất bản năm 2000 cũng chưa thấy nói đến món yến sào đặc sản của địa phương này.

Nghề nguy hiểm

Yến sào là một loại dược liệu chữa được nhiều bệnh nan y như lao phổi, hen, viêm xương ống, viêm hậu môn, huyết lý, đái tháo... và cũng là một thực phẩm cao cấp, hàm lượng dinh dưỡng cao, protein chiếm từ 36 đến 52%. Chính vì thế nó trở thành loại hàng hoá quý hiếm, rất đắt giá trên thị trường từ xưa đến nay.

Yến sào Hội An có uy tín và giá cả cao hơn yến Bình Định, Khánh Hoà và cả Singapore chính là vì nó nấu không nát, tổ to, dày và hàm lượng dinh dưỡng siêu việt. 1kg yến ở các nơi có từ 100 đến 120 tổ, yến sào Hội An chỉ 60 tổ/kg. Nhiều năm, yến sào Cù Lao Chàm được xuất khẩu chủ yếu cho khách hàng tại Đài Loan, Singapore... với giá từ 3.000 - 4.000 USD/kg, mỗi năm thu về gần sách

"Vàng trắng" treo trên trần hang động

hàng trăm tỉ đồng.

Chỉ có điều, để thu về nguồn lợi quý giá này, những người làm nghề khai thác yến sào tự nhiên ở hang động Cù Lao Chàm luôn phải đối mặt với hiểm nguy, chỉ cần sơ sẩy là rơi xuống... cái chết.

Nghề khai thác yến Cù Lao Chàm có từ thời Chăm Pa cổ, nhưng chỉ cực thịnh từ thời nhà Nguyễn. Và, như đã có truyền thuyết về loài chim yến, thì cư dân vùng đất di sản văn hoá thế giới này cũng có truyền thuyết về nghề khai thác yến sào.

Tương truyền, có một đôi vợ chồng làng Thanh Châu đi đánh cá bị bão dạt vào đảo, trong lúc đói khát, tuyệt vọng, tình cờ phát hiện ra tổ yến, bèn vớ lấy mà ăn, thì thấy người khoẻ hẳn ra ngay như có thuốc thần, từ đó bắt đầu truyền nghề khai thác yến sào.

Làng Thanh Châu dưới thời nhà Nguyễn độc quyền nghề yến với hai dòng tổ nghề họ Trần họ Hồ truyền đời giữ chức "Quản lĩnh tam tỉnh yến hồ" - chức quan chuyên quản lý nghề này ở cả 3 tỉnh Quảng Nam, Bình Định, Khánh Hoà. Xưa nay, loại sản vật quý

Nghề khai thác yến sào đầy nguy hiểm.

này vẫn luôn thuộc toàn quyền quản lý khai thác của nhà nước.

Những người nối nghiệp nghề yến Thanh Châu hiện vẫn còn tham gia vào đội quản lý khai thác yến Hội An. Ông Nguyễn Văn - người "bám trụ" với nghề hơn 15 năm qua - cho biết: "Loài yến chọn vị trí làm tổ quý hiếm của nó rất "cẩu kỳ", và cố định đến suốt đời, thường trên vách cheo leo ở những hang sâu trên đá dưới nước biển, có sóng vỗ làm lòng hang thông thoáng, bởi tổ yến dễ khô quá thì bong rơi mà ẩm quá thì cũng nhũn rớt.

Tổ yến phía dưới luôn lệch mắt phẳng với tổ yến phía trên và nghiêng úp vào vách đá để không bị phân chim từ tổ trên rơi xuống tổ dưới làm hoen ố. Chính vì vậy, việc lấy cho được những tổ yến nằm trên vách đá cao cheo leo, rất hiểm trở trong hang động sâu và bên dưới là mặt nước biển sâu vào hang cũng đầy rẫy gềnh đá trở nên vô cùng nguy hiểm, hề ai sẩy chân là "đi luôn".

Mỗi năm chỉ khai thác yến sào từ 2-3 kỳ, mỗi kỳ 4-5 ngày nhưng suốt năm phải theo dõi sự thay đổi của đàn chim. Vào đầu mỗi mùa khai thác, tháng 4 âm lịch, khoảng 10-15 người một nhóm, chuẩn bị ghe, thuyền, đồ dựng, tre, sào, dây thừng, chèo, vợt và cả lương thực thực phẩm. Mọi người dùng tre to, dài nối vào nhau thành một giàn giáo khung trong hang, có nơi giàn cao bằng 2-3 cây tre ghép lại. Tiếp theo phải leo lên đỉnh hang kiểm tra, phun nước vào vách cho tổ yến mềm ra.

Để lấy được tổ phải khéo léo, mao hiểm treo mình trên mấy chục mét cao, thông dây đu xuống lòng hang, lách mình qua các khe hẹp dựng đứng, nếu sơ ý là rơi xuống đáy hang sâu hoắm, khó thoát kiếp nạn.

Tổ yến sau khi khai thác xong mang

về làm sạch bằng cách lấy dao nhọn hoặc nhíp nhặt hết lông, rêu và mùn đất bám. 10-15 người phụ nữ làm trong vài ngày, sau đó phân thành các "hang" căn cứ theo kích thước, màu sắc, khối lượng, gồm: Huyết hồng, quan, thiên, bài, địa, vụn..., tuần tự từ cao xuống thấp, quý nhất là yến huyết màu đỏ máu, kế đến là yến thiên màu hơi sẫm.

Để khai thác tốt nguồn lợi này, ngày nay người khai thác đã không ngừng cải tiến quy trình, phương tiện và công cụ trên cơ sở kinh nghiệm của tiền nhân. Các hang đều được vệ sinh trước mỗi mùa sinh sản nên môi trường làm tổ sạch sẽ, chất lượng tổ ngày càng cao, trước cửa hang được đục bệ chắn sóng hạn chế tác động mạnh làm rơi tổ, các khe nứt trên vách đá được bịt kín tạo thành hang tránh tình trạng nước dột làm ướt tổ, ướt chim và tăng diện tích làm tổ. Hằng năm chỉ khai thác 2 kỳ thay cho 3 kỳ như trước đây làm cho số lượng chim dần ngày càng tăng, sản lượng cũng tăng 10-15%.

Hằng năm, cư dân đảo Cù Lao Chàm cùng hậu duệ làng yến Thanh Châu đều tổ chức lễ giỗ tổ nghề yến tại miếu tổ, vừa để tri ân những người đã truyền lại nghề chuyên khai thác sản vật được mệnh danh "vàng trắng", và cũng là tri ân chính loài chim huyền thoại nhỏ nhẩn kia...

Tám Thư

Tất đèn đi

Nửa đêm, hai vợ chồng trẻ rủ rỉ với nhau trong phòng. - Ngọn lửa của đời em, ánh sáng tình yêu của em, ngọn đèn của trái tim em... Từ sau vách ngăn, giọng ngái ngủ của bà mẹ chồng cất lên: - Con đi, khuya rồi, tắt đèn đi ngủ thôi

Kem chống lão hóa Lancôme, quý ông cần tới để giữ cho bộ mặt tươi mịn, hấp dẫn với vẻ thanh xuân

Chuyện quý ông nhà ta thỉnh thoảng đi nhuộm tóc, lấy tẩy tai, hoặc kẻ lại chân mày cho khi thể đã xuất hiện trong nhiều năm nay. Các "mốt ăn chơi" mới mẻ hơn hiện đang được các ông bàn tới là bơm da mặt, hút mỡ bụng, sửa mũi... và nâng cằm. Nhiều trung tâm thẩm mỹ tại Sydney nói rằng số đàn ông quan tâm đến làm đẹp đã tăng vọt trong mấy năm gần đây. Không những thế các shop dạo này bày bán mỹ phẩm dành cho đàn ông có vẻ nhiều hơn trước. Từ dầu thơm, keo chải tóc, cho đến kem dưỡng da. Và nếu những gì đang xuất hiện ở Âu châu là một chỉ dấu, thị trường mỹ phẩm dành cho đàn ông tại Úc chẳng mấy hồi mà lên hương!

*Mỹ phẩm đàn ông: Thị trường quá lớn

Mỹ phẩm dành cho quý ông hiện đang là ngành kinh doanh lớn tại Âu châu và các chuyên gia trong ngành làm đẹp dự đoán nó sẽ trở thành ngành công nghiệp trị giá cả tỷ đồng ở nước Úc. Bà Joanne Mason, giám đốc công ty nghiên cứu xu thế thời trang, Beauty Update, cho hay lượng mỹ phẩm bán ra năm ngoái tăng 13.6 phần trăm so với năm trước. Năm ngoái thị trường mỹ phẩm dành cho quý ông có doanh số bán ra tại Úc là \$44.2 triệu đồng. Trong bốn năm qua, theo bà Mason, số các mặt hàng mỹ phẩm dành cho đàn ông đã tăng liên tục, năm nào cũng trên 10 phần trăm. Chuyên gia thẩm mỹ Carole Haddad, hiện đang là cố vấn cho cửa hàng David Jones ở Sydney, dự báo thị trường mỹ phẩm đàn ông sẽ tăng mạnh trong năm tới. Bà nói: "Có thể đàn ông Úc chậm hơn các nước khác trong việc sẵn sàng về đẹp cho bản thân. Nhưng mọi dấu hiệu cho thấy sang năm 2009 mỹ phẩm dành cho đàn ông sẽ là một ngành công nghệ trị giá cả tỷ đồng."

hấp dẫn trong giao tiếp, cũng như sự tự tin trong lĩnh vực chuyên môn. Đàn ông, theo anh, cần phải biết tận dụng và chỉnh trang để luôn tạo ra sự hấp dẫn khi tiếp xúc với khách hàng.

Tháng nào Đạt cũng ghé qua trung tâm thẩm mỹ để giúp cho cơ bắp trẻ lại và anh đã làm như vậy trong hai năm liền. Những lúc làm việc căng thẳng anh hay dùng massage để giảm mệt. Trước khi đi ngủ, anh mua cho đủ các loại kem dưỡng da. Nói về chức năng của kem, anh giới thiệu: "Da dẻ là một phần rất lớn của vẻ đẹp bên ngoài, và tôi dùng sản phẩm của hãng Elemis, tôi muốn mọi người dùng thử. Elemis là một hãng bên Pháp, họ có toàn bộ các sản phẩm dưỡng da cho đàn ông. Chúng bao gồm kem chống nắng, kem tẩy tế bào chết, kem làm sạch da, kem làm mềm da. Và dầu mát xa làm cơ bắp mềm mại hơn." Giữa đàn bà và đàn ông, ai học ai trong chuyện mua mỹ phẩm? Frank Kavanagh, giám đốc bộ phận mua hàng mỹ phẩm của cửa hàng Myer, nói những sản phẩm gì phụ nữ thích, qua một thời gian đàn ông cũng thích theo: "Ví dụ như các sản phẩm dưỡng da Biotherm có gốc từ Pháp, hãng này vừa tung ra một loạt các sản phẩm dành cho đàn ông sau khi phát hiện ra "giới mày râu" mua tới 20 phần trăm mặt hàng của công ty." Còn chuyên gia Carole Haddad tin là thị trường mỹ phẩm cho đàn ông đang tiến triển khả quan. Bà nói: "Phụ nữ bắt đầu xu thế này khi họ chăm chút cho nhan sắc của mình, sau đó đàn ông bị lôi kéo và nhiều người thấy giữ gìn cho thể diện tạo cho mới mẻ và trẻ trung đang trở thành một phần không thể thiếu được trong cuộc sống ngày

Giải phẫu thẩm mỹ dành cho đàn ông hiện đang gia tăng, số quý ông cần gọt da mặt, cắt mỡ bụng, chỉnh cằm, xỏ sửa mũi ngày càng nhiều

hôm nay."

*Quý bà có gì quý ông có cái đó

Làm da mặt, vẽ lại chân mày, nhuộm màu tóc mới cho trẻ trung, những thủ thuật làm đẹp đang được đàn ông Úc chú ý. Nên nhớ rằng cách đây khoảng một chục năm thôi, các kiểu "tía tóc" như vậy hay bị người đời chế cười. Khi nói đến chuyện đàn ông chăm chút đến thân hình, một số người cho rằng danh thủ túc cầu David Beckham chính là người khởi đầu cho làn sóng quý ông dùng keo tóc và nước hoa để tạo ra sự hấp dẫn đàn ông. Tuy nhiên xu thế đàn ông làm đẹp đã xuất hiện một cách âm thầm từ nhiều năm. Ngay từ đệ nhất thế chiến, đàn ông Mỹ đã được nghe trình bày về cái răng cái tóc mang lại cảm tình tốt đẹp nơi người khác giới như thế nào. Khi công ty Gillette ký được hợp đồng cung cấp túi đồ cạo râu cho quân đội Mỹ, một thay đổi xảy ra ngay tức thì đối với quân nhân xuất ngũ đó ai cũng cạo râu thật sạch sẽ trước khi về đến nhà. Rhye Ryan phát ngôn nhân cho Gillette nói: "Chỉ trong vòng vài tháng thôi, từ thói quen ban đầu của người lính, cạo râu hàng ngày đã trở thành một nếp sống của xã hội."

Nhiều chục năm sau hành động làm đẹp của đàn ông chủ yếu tập trung ở phần râu và tóc. Râu ria nhẵn nhụi, tóc tai chải bết dềng hoàng là tiêu chuẩn cần có khi bước ra đường, hay đứng lớp, hoặc tham gia hội họp. Đến thập niên 1990 xu thế làm đẹp gia tăng với tốc độ chóng mặt, và đàn ông ngày nay coi cắt móng tay, tỉa móng chân, bôi kem chống nếp nhăn là các thủ tục làm đẹp cần có để xác định chỗ đứng và lối sống của họ của người khác giới. Trào lưu quý ông làm đẹp còn mở rộng sang các lĩnh vực khác như giải phẫu thẩm mỹ, đi gym, mượn HLV thể dục riêng, và giữ vẻ đẹp qua cách ăn uống. Trong phần sau chúng ta sẽ nói về loại thẩm mỹ nào đàn ông Úc chú ý dùng tới nhiều nhất.

Một cuộc điều tra gần đây của hãng Gillette cho thấy hơn 80 phần trăm người Úc coi hình thức bên ngoài là có vai trò quan trọng để làm cho công việc thành công. 80 phần trăm phụ nữ Úc thích người đàn ông mày râu nhẵn nhụi, áo quần chỉnh tề. (74 phần trăm nói rằng đàn ông để râu làm cho họ không thấy tự tin vì ngứa ngứa và đau đớn.) 70 phần trăm phụ nữ nói rằng mùi dầu thơm sau cạo râu làm cho họ muốn gần gũi với người tình hơn.

Cuộc điều tra cũng phát hiện ra ngày càng có thêm đàn ông dùng kem dưỡng da và các loại dầu cạo râu hơn trước đây. Và có một chi tiết lý thú cuộc điều tra phát hiện ra đó là một khi đàn ông bước vào mối quan hệ lâu dài, các

chi tiêu cho việc gìn giữ vẻ đẹp bên ngoài sẽ giảm bớt đi. Vậy điều gì đã làm cho đàn ông Úc ngày nay thay đổi trong việc chăm lo đến diện mạo của mình. Liệu xu hướng tất yếu của đời sống đó là thời trang, mỹ phẩm dành cho nam và nữ đang đi đến gặp nhau tại một điểm, và sẽ đến lúc đàn ông và đàn bà không khác nhau bao nhiêu trong chuyện ăn vận và gìn giữ vẻ đẹp?

Megan Ferguson, chủ tiệm uốn tóc Mink Hair and Body nhận xét về xu thế ngày nay: "Đàn ông bắt đầu cảm thấy thoải mái hơn khi họ để ý đến bề ngoài, hay quan tâm đến hình thức của mình. Vài năm trước đây đàn ông chỉ chiếm một phần tư số khách hàng của chúng tôi. Nay thì họ chiếm một nửa."

"Và số khách hàng thường xuyên là đàn ông ngày càng đông. Lần nào đến tiệm họ cũng đòi gặp cho bằng được thợ uốn tóc họ đã quen. Tôi cho rằng đàn ông ngày nay cảm thấy tự tin hơn rất nhiều khi đàn ông nói ra những gì họ muốn trong chuyện làm đẹp."

Bruce Ritchie là biên tập viên của tạp chí thời trang cho đàn ông Men's Health. Không ai hiểu rõ hơn ông về xu thế làm đẹp của đàn ông. Ông nói: "Kể từ cuối thập niên 1990, đàn ông Úc đã bắt đầu tự cho mình quyền được để ý đến "nhan sắc". Người ta không còn coi chuyện này là "xã pha nhứt" nữa. Mục đích của đàn ông khi làm đẹp không phải nhằm đến sân diễn thời trang như chị em. Chúng ta chỉ muốn mang lại cảm giác chân thật nhất về bản thân, cảm thấy tốt hơn về bản thân, cảm thấy khỏe hơn, tránh xa lối suy nghĩ thủ cựu về đàn ông Úc những năm trước đây, (kiểu như sống thật cứng rắn, coi thường sự chăm chút đến cơ thể). Ritchie nói ông để ý gần đây một số thương hiệu mỹ phẩm đã trưng bày các loại kem dành riêng cho đàn ông, như Clarins for Men, hay Davinci Team. "Chúng tôi nhận được rất nhiều thư của độc giả muốn biết thêm thông tin về các sản phẩm làm đẹp cho đàn ông." Ông nói thêm giới đàn ông Úc chú ý hiện đang khát khao muốn có thêm hiểu biết về mỹ phẩm dành cho giới mày râu, và xã hội hiện chưa có nhiều thông tin về chủ đề này."

*Quý ông đi thẩm mỹ gia tăng

Ngày nay không chỉ có phụ nữ đi hút mỡ, cắt da thừa. Theo Hội Chuyên khoa giải phẫu tạo hình Úc, trong năm năm qua số đàn ông tại Úc dùng giải phẫu thẩm mỹ đã tăng hơn 100 phần trăm.

Có vẻ như số đàn ông dùng Botox ngày càng đông hơn. Botox là hóa chất trích vỏ các nếp nhăn, vùng da xệ để cho khuôn mặt gọn và trẻ trung hơn. Patrick Bowler, giám đốc y khoa của phòng mạch Court House Clinics. Ông

nói cứ một trong 10 khách hàng dùng Botox tại phòng thẩm mỹ của ông hiện là đàn ông. Và do sự xuất hiện của Dysport, loại botox dành riêng cho đàn ông, Bowler tin rằng số quý ông muốn làm cho khuôn mặt bớt nếp nhăn, trẻ trung hơn, như tài tử điện ảnh Hollywood, sẽ gia tăng trong thời gian tới. Một số giải phẫu thẩm mỹ được đàn ông dùng nhiều trong thời gian qua bao gồm sửa mũi, hút mỡ, cắt mí mắt, chỉnh lỗ tai, căng da mặt, căng da cổ. Thực tế các vụ thẩm mỹ thực hiện qua giải phẫu nhẹ đang có xu hướng gia tăng. Tại phòng mạch Court House Clinic, các ca thẩm mỹ cho đàn ông như tẩy vết xăm, tẩy lông bằng laser, và lột da nhám hiện đang được thực hiện khá thường xuyên. Trong năm ngoái số đàn ông tới phòng mạch cắt da bụng tăng khoảng 60 phần trăm. Nhiều ông theo chế độ ăn uống, tập luyện để giảm ký kết thành công, và dần dần vùng bụng lồi ra một đồng da. Họ buộc phải nhờ bác sĩ cắt bớt. Các tài tử điện ảnh gạo cội ngày xưa như John Wayne hay Jack Nicholson không bao giờ dám nghĩ đến việc hút mỡ da đùi. Họ cứ mong mỏi có được bộ mặt thanh xuân như thanh niên mới lớn. Vậy tại sao đàn ông lại đi làm những chuyện này? Theo chuyên gia thẩm mỹ tạo hình, Rajiv Grover, lý do chính là do văn hóa trong bộ mặt của xã hội. "Đối với những người lãnh đạo công ty, khối cổ đồng, và rộng ra, cả xã hội mong muốn ông ta có khuôn mặt trẻ trung, tượng trưng cho sức khỏe và sự bền bỉ. Những người khác cũng vậy, giá trị của ông ta dựa vào vẻ bề ngoài. Cạnh đó đàn ông ngày nay hiểu được rằng một số bất lợi về hình thức trên cơ thể hoặc khuôn mặt đều có thể "thẩm mỹ" được." Vậy cuối cùng ai là khách hàng cho các trung tâm giải phẫu thẩm mỹ nam giới? Chuyên gia giải phẫu Alex Karidis cho hay rất nhiều khách hàng của ông là những người muốn có cái nhìn "perfect", hay tuyệt hảo. Ông kể lại: "Tôi vừa gặp một kiến trúc sư, tuổi còn trẻ. Tay này mang theo một họa đồ tới phòng mạch, gồm chiếc mũi vẽ lại, nhìn từ góc cạnh khác nhau, và yêu cầu sửa mũi của ông ta theo nó. Cuối cùng thì chúng tôi cũng làm theo yêu cầu của anh ta thôi."

Khác nhau giữa khách hàng nam và nữ ra sao? Bác sĩ Karidis kể lại: "Đàn ông không có gan như phụ nữ, và xem ra kêu la nhiều hơn phái yếu. Nhiều ông hay lo lắng nữa, điều này có thể làm cho họ cảm thấy đau đớn hơn. Họ uống thuốc giảm đau nhiều hơn phụ nữ."

Bác sĩ Karidis nói tiếp: "Gần đây có một cặp vợ chồng tới trung tâm để hút mỡ. Sang ngày hôm sau, người vợ tỉnh như sáo, nói chuyện tía lía, trong

Trúc Cường

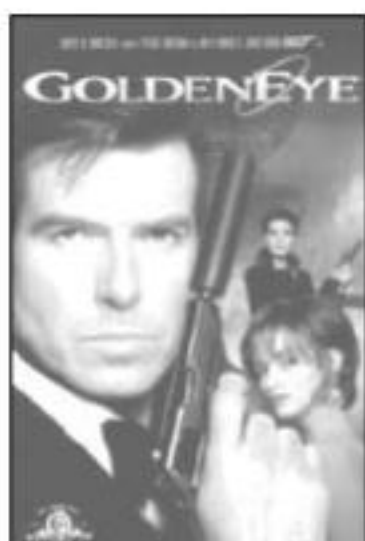
Khám phá thế giới bí mật của điệp viên

Khẩu súng hình bao thuốc lá của các điệp viên

Chiến tranh lạnh là giai đoạn sôi động của các cơ quan tình báo quốc tế. Do phải làm việc trong môi trường luôn cận kề cái chết Các điệp viên đã được trang bị một số loại vũ khí đặc biệt mà người ngoài tưởng chừng chỉ có trên các bộ phim trình thám.

Điệp viên huyền thoại James Bond trên phim.

Giống như nhân vật "Mr. Q", nhà

phát minh kỳ tài trong loạt phim về điệp viên huyền thoại James Bond 007.

Các kỹ sư tại những cơ quan tình báo trên thế giới đã chế tạo ra nhiều thiết bị đặc biệt giúp cho điệp viên của họ dễ dàng hoạt động. Yêu cầu đặt ra là những thiết bị này phải có khả năng cất giấu, qua mặt được sự kiểm soát của đối phương.

Trong trường hợp không thể giấu được thì chúng sẽ được làm giống hệt

một vật dụng nào đó nhưng có chức năng như một thứ vũ khí.

Cùng với sự phát triển của Chiến tranh lạnh, những loại vũ khí bí mật của nhân viên tình báo cũng ngày càng trở nên tinh xảo, nhỏ gọn, kín đáo và hiệu quả hơn.

Súng giảm thanh siêu nhỏ

Nguyên tắc của việc giảm thanh là phải nén lại khí thoát ra từ nòng súng khi bắn. Những viên đạn bắn ra từ khẩu súng sử dụng thiết bị giảm thanh thường có tốc độ chậm hơn vận tốc âm thanh để tránh hiện tượng va chạm với bức tường âm thanh gây ra tiếng động như những viên đạn thông thường. Tuy nhiên, súng giảm thanh không có nghĩa là hoàn toàn không phát ra âm thanh nào, bởi nó không thể triệt tiêu được tiếng động do các bộ phận của súng gây ra.

Điều cần biết là loại vũ khí này có khả năng giảm âm thanh tới mức người khác không thể nghe nếu người sử

dụng đứng trong đám đông hoặc cách xa mục tiêu một đoạn. Khẩu súng giảm thanh trong bộ vũ khí của điệp viên đào ngũ Khokhlov. Khi bắn, súng giảm thanh chỉ gây một tiếng động còn "nhỏ hơn tiếng búng ngón tay". Để bảo đảm bí mật, loại súng giảm thanh cũng triệt tiêu luôn cả ánh lửa loé lên trước nòng súng khi khai hỏa.

Với những tính năng trên, kỹ thuật giảm thanh đã được đưa vào những khẩu súng mini và được các nhân viên tình báo trên thế giới sử dụng rất phổ biến.

Đặc biệt, ngoài khả năng bắn đạn thông thường, các loại súng mini giảm thanh còn có thể bắn được chất độc.

Do viên đạn có tốc độ chậm hơn bình thường nên các khẩu súng giảm thanh chỉ phát huy hiệu quả khi sử dụng gần. Hầu hết các kỹ sư của cơ quan tình báo Liên Xô, Mỹ và một số nước Tây Âu đều có thể chế tạo súng mini giảm thanh dạng trên.

Khẩu súng hình bao thuốc lá

Bao thuốc lá bình thường có thể là vỏ bọc lý tưởng cho các loại vũ khí chết người. Một điệp viên của Cơ quan tình báo đối ngoại Liên Xô (KGB) là Nikolai Khokhlov, đào ngũ sang Tây

Đức năm 1954, đã tiết lộ cho giới tình báo phương Tây một loại vũ khí độc đáo và lợi hại giấu trong bao thuốc lá.

Khẩu súng đặc biệt này sẽ tự động bắn ra một loại đạn chứa đầy thuốc độc khi "bao thuốc lá" được mở để "mời" ai đó.

Trong hành trang của Khokhlov, ngoài loại vũ khí hình bao thuốc lá còn có hai khẩu súng giảm thanh mini. Nòng của những khẩu súng này được thiết kế có thể gấp lại rất gọn và tiện cất giấu trong người.

Khẩu súng hình tắc chia khóa

Đây là loại vũ khí siêu nhỏ vô cùng lợi hại do các kỹ sư tình báo Bulgaria chế tạo. Nó có khả năng bắn được 32 viên đạn có chứa chất độc gây chết người.

Bình thường trông khẩu súng giống như một chiếc tắc chia khóa hình chữ

nhật vô hại, nhưng nếu bấm một nút nhỏ trên đó nó có thể khai hỏa hai nòng súng bí mật bên trong.

Loại súng này chỉ có kích thước 2,5 x 7,5 cm nên có thể dễ dàng giấu trong người và qua mặt các nhân viên kiểm tra ở sân bay.

Vì khẩu súng hình tắc chia khóa có kích cỡ nhỏ và nòng súng ngắn nên khi bắn thường giật rất mạnh, tiếng nổ lớn và không được chính xác lắm. Nó được các chuyên gia coi là sự lựa chọn cuối cùng cho điệp viên khi không còn cách nào khác.

Cơ quan cảnh sát quốc tế Interpol cho biết, kể từ khi kết thúc Chiến tranh lạnh đến nay, loại vũ khí hình tắc chia khóa đã xuất hiện trên thị trường ngầm và có thể dễ dàng mua được ở các nước Nam Âu với giá chưa đầy 30 USD/chiếc. Hiệp hội hàng không liên bang Mỹ cũng đã lên tiếng cảnh báo các sân bay của họ về loại vũ khí siêu nhỏ nhưng rất nguy hiểm này.

Vũ khí tự sát bí mật

Trong thời kỳ Chiến tranh lạnh, các thiết bị thẩm tra, xét hỏi đã đạt tới sự tinh vi về cả tâm sinh lý và y học. Mặc dù vậy, việc điều tra vẫn thất bại nếu các điệp viên bị bắt quyết tâm tuân tiết bằng một loại thiết bị tự sát bí mật nào đó. Như thế, cho dù các thiết bị thẩm tra có hiện đại đến đâu cũng đành phải bó tay.

Những điệp viên hoạt động ngay trong lòng địch có thể sẽ phải tự chọn lấy cái chết để tránh để lọt thông tin tối quan trọng vào tay đối phương, đảm bảo an toàn cho các đồng nghiệp

trong đường dây hoạt động.

Loại vũ khí tự sát dễ cất giấu và gây chết người nhanh đã được trang bị cho nhiều điệp viên. Họ luôn sẵn sàng cho việc sử dụng chúng trong trường hợp cuối cùng khi khả năng thoát hiểm không còn.

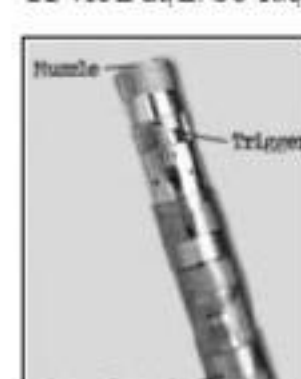
Một trong những cách thức phổ biến để giấu loại độc tố cực mạnh có thể gây chết người trong vòng vài giây là chứa trong viên thuốc hình con nòng, ống tiêm hay hộp nhỏ.

Viên phi công lái chiếc máy bay do thám U2 của Mỹ Francis Gary Powers từng có ý định sử dụng loại vũ khí tự sát tương tự khi bị Liên Xô bắt giữ nhưng không thành. Cuối cùng, Powers đã được bảo toàn mạng sống và trở về Mỹ qua một cuộc trao đổi điệp viên nổi tiếng giữa Liên Xô và Mỹ.

Súng "ong chích" Stinger

Súng ong chích Stinger.

Stinger là loại súng mini do các kỹ sư tình báo phương Tây chế tạo ra. Loại vũ khí này có khả năng bắn được 22 viên đạn. Số lượng đạn không nhỏ

đó được chứa trong một chiếc hộp gắn ở phía sau nòng súng làm bằng loại nhựa đặc biệt.

Súng Stinger có thể được thiết kế theo hình dáng giống như một sản phẩm trang điểm của phụ nữ hoặc hình dáng đồ vật nào đó có kích thước nhỏ gọn nên rất dễ cất giấu.

Súng hình thỏi son.

Nếu tình báo phương Tây có súng "ong chích" Stinger thì KGB cũng có loại súng bắn đạn 4,5 li có hình dáng giống hệt một thỏi son.

Thiết bị này có thể giấu kín trong người điệp viên và dễ dàng qua mặt

những nhân viên kiểm tra.

Khẩu súng hình thỏi son sẽ khai hỏa khi người sử dụng xoay một phần từ chiếc vòng đặc biệt trên đó để kích nổ.

Do kích cỡ nhỏ nên súng hình thỏi son đã hạn chế tầm bay của viên đạn

khiến nó không đi được xa. Ngoài hình thỏi son, KGB còn chế tạo các loại súng khác hình đèn pin siêu nhỏ.

Súng ám sát hình cây bút.

Loại vũ khí giảm thanh mini này được thiết kế để có thể giấu trong một tờ báo và bắn ra từ nơi cất giấu đó. Bộ

giảm thanh của khẩu súng này phát huy tác dụng cao khi nó khai hỏa trong điều kiện đã ép sát vào cơ

thể đối phương.

KGB đã thiết kế loại súng giảm thanh hình cây bút với hai chức năng: bắn đạn thông thường và bắn khí độc ngay từ thời Chiến tranh thế giới thứ hai. Loại chất độc thường được sử

dụng cho khẩu súng trên là ricin, một dạng độc tố cực mạnh được chiết xuất từ con hải li có thể làm chết người bằng chưa đầy 40 microgram.

Một điều đặc biệt là loại độc tố này cũng rất khó phát hiện trong máu của nạn nhân, giúp điệp viên bảo toàn vỏ bọc khi điệp vụ hoàn thành.

Tự nghĩ phải chăng miền bình yên ấy thật ra vẫn còn quá xa xôi? Xa đến mức trở thành một khát vọng, bất lên thành câu ru cho chính hồn mình? Lấp đi lấp lại "bình yên" như nguyện cầu. Gọi mãi, gọi mãi em như lời yêu thương vô vọng.

"Đó là truyền thuyết về một loài chim không có chân. Nó cứ bay mãi bay mãi, không ngừng nghỉ. Nếu mệt, nó sẽ ngủ trong khi đang bay. Nó sẽ ngủ trong gió. Loài chim đó chỉ dừng chân một lần duy nhất trong đời... Lúc nó dừng chân cũng là lúc nó chết." (Days of being wild - Vương Gia Vệ)

Những người có tâm hồn bị kềm hãm có lẽ sẽ kiếm tìm sự bình yên trong những chuyến đi dài. Họ đi mãi, đi đến bất cứ đâu, không thể dừng lại được. Không có nơi đi, cũng không có nơi đến. Vốn dĩ cái đích đến ấy đã mở nhát trong trái tim họ tự bao giờ.

Với những người đã đi quá nhiều, đã trải quá nhiều, đã mệt quá nhiều, "bình yên" có lẽ lại nằm trong sự tĩnh tại, cô tịch, bình lặng - sự bình yên của "một ngôi nhà bão dừng sau cánh cửa".

Bình yên ta vào đêm... Bình yên để sống nắng nui bờ...

Có lẽ, "bình yên" chính là một tâm hồn đã tìm được sự bình an, tìm được một nơi chốn nghỉ ngơi. Cho mình và cho người. Không kiếm tìm. Tạm quên đi một vài khao khát. Dù chỉ là đôi lúc thoáng qua ngẩn ngừ...

Bình yên như một lời kinh nguyện cầu khe khẽ rung lên trong đêm... Bình yên một thoáng cho tim mềm... Bình yên ta vào đêm.

Bình yên để đoá hoa ra chào.
Bình yên để sống nắng nui bờ.
Bình yên không ngờ...

Lòng ta se sẽ cầu kinh bình yên.

Dường như có thể nghe được tiếng sóng vỗ dưới mặt biển khơi tràn ánh trắng thêu. Bầu trời đã từng rực sáng đến thế. Mặt nước đã từng có những cơn cuồng nộ dữ dội đến thế. Trông này đã từng tròn lại khuyết bao lần. Bờ cát này in dấu chân của muôn triệu sinh linh bao nhiêu năm tháng. Tất cả, đã chìm vào trong khoảng khắc này, của đêm vô tận.

Cả lòng người vốn quá nhiều khát khao, biết bao bão tố.

Giọng hát Mai Khôi an lành, mềm, ngọt, "đôi khi ngọt hơn cả mức cần thiết" - như lời nhạc sĩ Quốc Bảo từng nhận xét. Qua giọng ca trong vắt ấy, miền bình yên tìm được trong những ca từ đẹp đẽ như từng chuỗi nước đang rơi xuống mái hiên sau cơn mưa đêm.

Những nỗi tiếc, nhớ thương, hối ức gợi về khi con người đối diện với bóng tối cũng lặng lẽ trôi đi, mất hút vào thình không lồng lộng. Nơi ấy, vệt cháy của thời gian chỉ để lại chút hương ngọt đắng vì mưa tà.

Nơi ấy, sự cô đơn còn lại cũng không còn xa xôi nữa.

Bình yên để gió đưa em về.
Bình yên ta chờ nghe,
Chờ nghe tình vỗ lên tim mình;
Chờ nghe tình lung linh
Bình yên để nắng soi môi thơm.
Bình yên ta mừng...

Mừng em
đã hết đau thương về đây ấm cúng
Mừng em

đã biết xót thương tình yêu.

Như loài chim không chân, cứ bay mãi, bay mãi không thể dừng lại được, những khát khao này sẽ đưa ta đến đâu? Như loài chim không chân, đi mãi mà không thể tìm nơi để trở về, nếu có thể, hãy để ta trở thành nơi chờ em quay lại. Bình yên, nơi chốn này.

Tự nghĩ phải chăng miền bình yên ấy thật ra vẫn còn quá xa xôi? Xa đến mức trở thành một khát vọng, bất lên thành câu ru cho chính hồn mình? Lấp đi lấp lại "bình yên" như nguyện cầu. Gọi mãi, gọi mãi em như lời yêu thương vô vọng.

Mừng em đã biết xót thương tình yêu, mà vẫn chỉ là chờ đợi. Đi qua đau thương để trở về, mà vẫn còn đầy đơn côi. Tìm trong chính bão giông lòng mình chút vơi vang tình an này. Hạnh phúc, dù chỉ là ước vọng, vẫn như một ngọn đèn soi sáng qua đêm thâu.

Như từ bao la ta ra đời,
một kiếp nữa.

Như từ trong nhau lớn lên
khốn lớn, cùng nhau.

Như một câu hát vừa ra từ tim.
Tặng nhau nhé

tiếng nghe hồn nhiên,
Để quên hết khó khăn chia lìa...

Một ngày đã cạn đau thương. Một ngày biết xót thương và trân trọng.

Một ngày không còn chia lìa. Ta đã tìm kiếm điều gì trong những ngày quay cuồng theo vòng xoáy cuộc đời, theo vô vàn ước muốn và tham vọng? Điều ấy, trong phút giây này, ta đã quên.

Và ta nhớ, có lẽ, từng có một thời gian nào đó, khi ta còn là cát bụi trôi trong khoảng không bao la này, khi ta đến với cuộc đời này cùng tiếng khóc

không phải do đau khổ hay vui sướng, ta đã từng thấy mình tan đi.

Và ta nghĩ trong cõi vô cùng này, gì là thật? Thời gian ư? Một phút giây so với một trăm năm nào có khác gì? Ta đang sống đây, hay từng tế bào đang chết. Ta ngày mai không phải ta hôm nay. Ở bên nhau, giây phút này, cho đến một vạn năm sau cũng có gì khác biệt?

Người ta, vì yêu thương quá nhiều với đời, với người mà ước muốn quá nhiều, nhưng có bao giờ ngừng lại được trong cuộc đuổi bắt với chính cái bóng của mình. Ra khỏi ám ảnh của chia lìa, rũ bỏ sức nặng của thời gian, quên đi thân phận của kiếp người, dù chúng ta có là những con chim ngủ trong gió bão, vẫn có thể ngả vào nhau để tìm một phút giây tĩnh tại.

Đi qua rất nhiều con đường, được nhiều và mất cũng nhiều, cuối cùng, ta dành tặng cho nhau chỉ một lời chúc "Bình yên".

Một người bạn hỏi "Tại sao đang độ tuổi 20 mà chúng ta ai cũng mệt mỏi đến thế?" Chúng ta bước vào đời một thời gian không thể gọi là mới nhưng cũng quá gần với chiều dài một kiếp. Chúng ta ai cũng tự đặt cho mình một mục đích, cố gắng thu xếp cuộc sống, tương lai của mình, của gia đình. Mỗi người một con đường, một mơ ước khác nhau. Nhưng khi đã bước đi, chúng ta đều không thể dừng lại. Những ngày tháng vô tư xưa đã xa rồi.

Có những lúc, chúng ta ngỡ ngàng đứng lại trên con đường quen giữa phố phường rộng lớn, lạc trong chính lối đi mòn mỏi mỗi ngày. Có những lúc, có ai đó muốn dừng lại và ra đi, dù chỉ là một cuộc trốn chạy tạm thời - khỏi xô bồ phố thị. Có những người, vì ước vọng của mình, trả giá và đánh đổi. Có những người, cứ đi, đi mãi, mà vẫn không hiểu mình muốn gì...

Chúng ta đổi thay, chúng ta được và mất. Có những tình cảm quý giá vô ngần đã tan vỡ, có những con người đã không còn gặp lại, có những mối liên hệ không thể hàn gắn. Mỗi người một cuộc đời, hạnh phúc hay bất hạnh đều không ai có thể gán vác, sẻ chia. Đôi lần gặp nhau và thoáng giật mình: Sao chúng ta ai cũng mệt mỏi đến thế?

Bạn kể về những tháng trời, lặng lẽ ngồi bên nhau trong quán với ánh nến vằng vặc về con đường đã qua và sắp đến. Thấy cuộc đời quá thật quá dài. Không đủ cho một cái nắm tay.

Ngày đi quá vội nhưng đêm lại quá sâu. Ngoài nhìn lại, chẳng bao giờ thấy mình đã đủ.

Những con chim không chân, một lúc nào, có thể cùng nhau hát lên cho mình một khúc bình yên...

Lam Thiên

Hội từ thiện Y Tế - Xã Hội Việt Úc và chuyến đi mổ mắt cườm tại Việt Nam

Hơn 30 bác sĩ nha sĩ Việt & Úc và các anh chị em xã hội sẽ đi Việt Nam trong chuyến công tác mổ cườm mắt và ủy lạo trại mồ côi vào ngày 5/11 đến 11/11/08 sắp tới.

Như quý bạn đọc đã biết Hội Từ Thiện Y Tế Xã Hội Việt Úc (Australian Vietnamese Health & Welfare Association) với tên gọi tắt là HOPE-AVHWA, do Linh mục Bùi Đức Tiến, Thượng Tọa Thích Phước Tấn, cùng các bác sĩ Trần Thanh Nhơn, Nguyễn Ngọc Hương, Phan Mỹ Dung, Lê Kim Thư v.v... thành lập trong năm rồi nhằm mục đích thực hiện các chuyến cứu trợ y tế và xã

AVHWA còn thăm viếng và ủy lạo cho một số trại mồ côi và các bệnh nhân ở làng phong ở Hải Hậu và Di Linh...

Để tiếp nối cho sự thành công tốt đẹp trong chuyến công tác Y Nha từ thiện năm 2007, năm nay đoàn HOPE AVHWA đang chuẩn bị lên đường cho chuyến công tác lần thứ hai. Chuyến đi trong tháng 11 này sẽ được các bác sĩ nha sĩ cùng các giáo sư bác sĩ Úc & Việt tại Melbourne phối hợp với các bác sĩ tại bệnh viện mắt Sài Gòn, sẽ thực hiện hai trạm mổ mắt cườm và chữa trị răng cho đồng bào nghèo tại hai tỉnh Thanh Hóa và Điện Biên.

Năm nay chuyến đi của đoàn y tế từ thiện xã hội Việt Úc cũng sẽ được linh mục Bùi Đức Tiến trực tiếp hướng dẫn, cùng sự sắp xếp điều hành chuyên môn của bác sĩ Nguyễn Ngọc Hương, và các Y Nha sĩ khác trong đoàn.

Được biết trong đêm Chủ Nhật 19/10 vừa qua đoàn AVHWA và hội Hội Doanh Nhân Á châu khu vực Richmond (Vic), tuần báo Nhân Quyền Melb., cùng cộng đồng công giáo thánh St. John, và ca đoàn Christ the King tại Victoria... cùng các nghệ sĩ Khánh Bùi (hạng 7th giải Australian Idol) và hai ban tình ca Úc & Việt Nam... đã tổ chức một buổi dạ tiệc tại Richmond, Melb. Để gây quỹ hỗ trợ thêm cho chuyến đi này. Buổi tiệc với sự tham dự trên 350 người được thành công tốt đẹp, tổng kết sơ khởi hiện kim do các doanh nhân và thiện hữu tham dự đóng góp, số tiền đã thu được là \$20,050 Úc kim.

Linh mục Bùi Đức Tiến, Thượng Tọa Thích Phước Tấn thay mặt đoàn công tác từ thiện AVHWA ngỏ lời cảm ơn quý vị mạnh thường quân, quý vị hảo tâm đã đóng góp công sức và hiện kim cho việc cứu giúp các bệnh nhân nghèo tại Việt Nam trong chuyến công tác từ thiện năm nay.

Tất mọi đóng góp của quý vị hảo tâm từ xa xin gửi về cho A.V.H.W.A (Australian Vietnamese Health & Welfare Association)

C/O qua Linh Mục Bùi Đức Tiến, 14 Bedford Road, Ringwood 3134. Mọi đóng góp sẽ được AVHWA cấp biên lai có giá trị bởi hoàn thuế (tax deductible)

Hoặc có thể chuyển khoản vô account của AVHWA là

Branch : ANZ Bank in Footscray
BSB : 013-481 - Account number : 48769 5237.

Account name : HOPE Australian-Vietnamese Health & Welfare Association.

Người Melbourne tường thuật

Mổ cườm thay thủy tinh thể cho người nghèo

Đem ánh sáng cho người mù

Câu giúp trẻ mù có khuôn mặt & người bệnh phong cùi

hội cho đồng bào nghèo vùng nông thôn hẻo lánh ở Việt Nam.

Sau khi thành lập, hội AVHWA đã thực hiện chuyến công tác mổ mắt cườm đầu tiên vào tháng 11 năm ngoái (2007). Đoàn tham dự trên 30 bác sĩ nha sĩ và các xã hội viên Việt & Úc từ Melbourne đã thực hiện 2 trạm mổ mắt cườm tại huyện huyện Hải Hậu Nam Định và Di Linh Lâm Đồng, chữa mù cườm đem ánh sáng trở lại cho hơn 900 đồng bào, và gần 300 bệnh nhân nghèo cũng được chữa trị răng miễn phí tại các nơi này.

Ngoài ra cũng trong đợt công tác từ thiện y tế năm rồi đoàn HOPE

Bí ẩn trong cổ ngọc TRUNG HOA

Khi nhận xét về thú sử dụng ngọc ở Trung Quốc, một nhà khảo cứu về kim hoàn ở phương Tây, tiến sĩ Alfred Doodan (Mỹ) đã viết: *Người Trung Hoa cho rằng ngọc là vật quý, hội đủ 5 đức tính cơ bản của con người, gồm nhân ái, khiêm tốn, dũng khí, công bằng và thông thái. Do đó việc họ tôn sùng nó là điều tất nhiên.* Theo ông, đạo đức phương Đông nằm cả trong viên ngọc...

Ngày xưa, người Trung Quốc xem ngọc như một "vật thiêng", vật trấn trạch, quý giá bậc nhất. Chỉ những nhà quyền quý mới có được ngọc trong nhà và những bậc vua chúa mới được quyền sở hữu ngọc và dùng ngọc để làm biểu tượng quyền lực, địa vị tối cao. Ví dụ như ngọc tỷ, tức con dấu riêng của các bậc hoàng đế dùng để đóng dưới các chiếu chỉ, văn kiện. Hay như các ngọc ấn, ngọc bội mang tính đặc trưng mà các đại thần, vương tước thường hay sử dụng để làm vật gia bảo, vật trấn trạch cho riêng mình. Chính vì thế nên có thời ở Trung Quốc, dân thường không được dùng bạch ngọc là của riêng, bởi vì bạch ngọc chỉ để dùng làm ngọc tỷ, ngọc bội. Từ đời Tần cho tới đời Tống, lệ này vẫn còn được giữ.

Miếng ngọc mang hình chim phượng hoàng đã xuất hiện cách đây hơn 7.000 năm.

viên ngọc đầm máu

Khoảng 300 năm trước Công nguyên, ở nước Sở (Trung Quốc), vào triều Lê Vương, có Biện Hòa là một thương dân, làm nghề buôn bán, may mắn có được một viên ngọc thô (ngọc chưa được trau chuốt), ông ta biết chắc đó là viên ngọc cực quý, nghĩ rằng thay vì sở hữu nó chỉ bằng đen cồng nộp nó cho nhà vua, ắt tỏ rõ được bụng dạ trung thành của mình, đồng thời cũng yên tâm vì trao được vật quý cho người xứng đáng được sở hữu nó. Ông tìm dịp dâng lên Lê Vương. Nhà vua nhìn thấy viên ngọc thô thiếu, có ý xem thường, bèn bảo một tay thái giám mài thử xem thật giả. Tên thái giám ngu dốt sợ rằng nếu Biện Hòa có công dâng ngọc, biết đâu nhà vua sẽ sủng ái ông ta, làm ảnh hưởng đến địa vị của hắn. Do vậy, hắn liền gièm pha rằng đó là viên ngọc giả! Biện Hòa bị gán tội khi quân, bị chặt mất một chân. Lê Vương băng hà, Vũ Vương nối ngôi. Lần này Biện Hòa vẫn nuôi ý định dâng vua viên ngọc. Ông xin được vào cung để dâng lên vua viên ngọc thô tại đó. Lần này càng không may bởi người được vua ra lệnh thử viên ngọc vốn là người có tư thù với ông nên hắn chưa thử xong đã vội lắt đầu, chế ngọc giả. Kết quả là Biện Hòa bị chặt nốt chân còn lại! Quá đau đớn uất hận, Biện Hòa bèn ôm lấy viên ngọc, lao đầu vào tường toan tự tử. Vũ Vương kịp ngăn lại và sau đó đích thân xem xét viên ngọc. Cuối cùng ông cũng nhận ra đó là viên ngọc cực kỳ quý giá. Nhà vua hối hận thì mọi sự đã muộn. Biện Hòa đã trở thành người tàn phế, máu của ông loang đỏ cả sân triều. Từ đó viên ngọc quý này được mang tên là "ngọc bích Biện Hòa" viên ngọc đầm máu trong lịch sử Trung Hoa.

Còn có một loại ngọc rất kỳ bí, chỉ ở Trung Quốc mới có. Đó là những viên ngọc chôn theo người chết, mà người phương Tây gọi là Grave Jade (ngọc dưới mồ). Theo niềm tin của người Trung Hoa, ngọc thạch có một tính năng siêu phàm: để trị bệnh, để trường sinh bất lão, để giữ xác chết mãi mãi nguyên vẹn, để mang lại phúc lành...

Một trong những ngôi mộ cổ được khai quật gần đây ở miền trung Trung Quốc, người ta tìm thấy trong đó rất nhiều báu vật, trong số này thì ngọc thạch là nhiều hơn cả. Có một điều hết sức phi thường mà khoa học chưa chứng minh được là những mộ huyệt có nhiều ngọc thạch chôn theo xác chết thì là lòng thay, những xác

chết đó vẫn còn nguyên vẹn, dù sau hơn 2.000 năm, như trường hợp của hoàng tử Liêu Thần và vợ là Tôn Văn thuộc triều Hán, đã được chôn cất 2.000 năm. Khi khai quật, những người chứng kiến đã vô cùng kinh ngạc, bởi cả hai xác chết vẫn còn nguyên vẹn, chẳng khác gì các xác ướp trong các hầm mộ của người Ai Cập cổ đại. Điều lạ là, các thi thể chẳng hề được tắm ướp bất cứ thứ gì, ngoài việc bên cạnh có rất nhiều viên ngọc! Sau khi

nghiên cứu kỹ, các nhà khai quật đã cho rằng, chính ngọc thạch đã giữ được sự nguyên vẹn của xác chết.

Một điều lạ nữa là những viên ngọc chôn theo dưới mồ ấy, sau một thời gian dài, khi đào lên, chúng sẽ có sự biến đổi khác thường: bạch ngọc thì từ trong suốt đã biến sang màu trắng đục hơn và từ bên trong ửng lên những vân màu hồng, giống như những sợi chỉ máu. Cẩm thạch thì từ màu xanh lục biến đổi sẫm hơn, ửng

hồng như nhuộm với máu. Riêng hồng ngọc, hoàng ngọc, lam ngọc... thì màu sắc cũng có sẫm thêm, nhưng khi đặt dưới ánh sáng mặt trời hay ánh sáng đèn, nó rực lên một thứ ánh sáng lung linh kỳ dị, như từ một cõi u minh nào đó. Người ta nói rằng, những viên ngọc đó đã thấm máu và tinh khí từ cơ thể người, hay đúng hơn là thấm hồn người chết. Do đó nó càng trở thành vô giá, cực kỳ linh thiêng.

Tương truyền, nhờ có khả năng kỳ diệu mà ngọc thạch đem lại, Từ Hy Thái hậu vẫn giữ được sự tươi trẻ, uy nghiêm khi sắp qua đời.

Ngọc để trị bệnh và giữ sắc đẹp

Tương truyền, Thái hậu Từ Hy lúc còn trẻ đã có cái thú mê ngọc và xem ngọc như vật bất ly thân. Bà được một nhà sư Lạt ma bí mật chỉ cho cách dùng ngọc để giữ gìn sắc đẹp. Cách đó rất kỳ kỳ như sau: muốn cho làn da mãi mãi tươi nhuận, dù già mà vẫn không có nếp nhăn thì dùng ngọc trai nấu như, tán nhuyễn, pha với sữa của phụ nữ có con so rồi thoa lên mặt, lên da ở bất cứ đâu mỗi buổi sáng tối như ngày nay phụ nữ thoa kem dưỡng da. Hoạt chất đặc biệt ở ngọc trai sẽ giúp duy trì sự

tươi trẻ. Điều này đã được chứng minh. Từ Hy sau này khi đã trên 60 tuổi nhưng nhan sắc vẫn còn như người ở tuổi thanh niên. Tương truyền rằng lúc qua đời ở tuổi 70, nhan sắc của bà vẫn còn tươi tắn! Người ta khẳng định rằng, có được nhan sắc đó là nhờ vào tính năng vũ

việt của ngọc thạch. Nguyên là lúc nào trong người của bà Từ Hy cũng mang theo hai viên bạch ngọc thuộc loại quý hiếm nhất, chúng có kích cỡ to bằng quả trứng. Chính các Lạt ma đã bảo đảm với Thái hậu rằng, khi nào bà còn giữ được hai viên bảo ngọc đó trong người thì sinh lực sẽ luôn dồi dào, ngọc sẽ đẩy lùi được mọi bệnh tật...

Đúng hay sai về truyền thuyết trên, cho đến nay chưa ai chứng minh được. Nhưng rõ ràng là người ta vẫn cứ tin rằng ngọc thạch có nhiều khả năng kỳ lạ, huyền bí như những truyền thuyết. Bởi thế, cho mãi đến ngày nay, người Trung Hoa vẫn tôn sùng thứ bảo thạch đó và họ đã đem cái thú đam mê này truyền sang cho rất nhiều người trên thế gian!

Kim Chi

Gần đây, giới truyền thông trong nước lại được dịp "sôi" lên với thông tin người đẹp Vũ Thu Phương và kiều nữ Lý Nhã Kỳ tham gia trong bộ phim "Thượng Hải" của Hollywood với các ngôi sao lớn. Thực chất đây là việc đánh trống thổi kèn để quảng cáo cho tên tuổi của mình tại nội địa hay một cú "lọt biển" ngoạn mục mà chính người trong cuộc cũng không hề hay biết!

Những con cừ non tự chui đầu vào bể!

Cách đây nhiều tháng, hãng phim Chánh Phương trong nước qua nỗ lực thương mại sản phẩm đầu tay của mình - bộ phim "Đông máu anh hùng" - đã mời được Harvey Weinstein, một tên tuổi đáng kính của Hollywood đến thăm Việt Nam cho biết sự tình.

Harvey đã cùng với người anh em Bob Weinstein làm rang danh toàn cầu hãng phim độc lập Miramax. Năm 2005, hai ông đã tách riêng ra thành lập The Weinstein Company, chuyên sản xuất và phát hành những bộ phim độc lập và phim ở ngoài nước Mỹ.

Hãng Chánh Phương đã tổ chức một party nhỏ để đón chào Harvey, trong đó khách mời Việt Nam quy tụ hầu hết những người đẹp thành danh lẫn vô danh. Harvey xuất hiện với tư cách một ông chủ bự của Hollywood.

Ông đi một vòng lịch thiệp chào hỏi và làm quen với hầu hết các quan khách. Harvey đặc biệt quan tâm và trò chuyện khá lâu với nhiều người đẹp có mặt tại buổi party, với thiện ý sẽ cộng tác với họ trong những dự án đang triển khai tại châu Á.

Trước đây, Hollywood chẳng hề quan tâm đến Việt Nam, nhưng giờ thì mọi việc đã khác. Việt Nam bắt

chụp hình với sao ngoại

đầu rơi vào tầm ngắm của họ - một thị trường đầy tiềm năng phát triển với hơn 80 triệu dân, các cụm rạp hiện đại đang mọc lên ào ạt, người Việt Nam có truyền thống yêu thích phim ảnh từ xưa mà... Nếu cách đây vài năm, việc mong muốn được những ông chủ bự của Hollywood như Harvey Wein-

Cừ non sa bể

stein quan tâm và đến Việt Nam chỉ là chuyện xa vời, nhưng giờ là chuyện đương nhiên.

Động thái khôn ngoan mà những ông chủ "cáo già" thường làm, khi đến một thị trường mới là lấy lòng người bản xứ. Trong khi chưa thực hiện một phim nào tại Việt Nam, thì việc lôi kéo những gương mặt có tên tuổi người bản xứ vào các dự án phim mà họ đang tính tới là một chiến lược marketing khéo léo.

Việc Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ được mời tham gia phim "Thượng Hải" là chuyện rất nhỏ và rất bình thường, như một động thái chào hỏi xã giao của Harvey Weinstein với thị trường Việt Nam.

Sẽ chỉ là bình thường, nếu không xảy ra sự việc hai diễn viên này bỗng dưng làm ấm lên chuyện được mời tham gia "Thượng Hải", như một chiến dịch để làm publicity (quảng cáo) cho tên tuổi của mình một cách hoành tráng. Thậm chí "kiểu nữ" Lý Nhã Kỳ còn tổ chức một cuộc họp báo, để tổng kết những thành tựu nghệ thuật của mình những năm qua, nhưng trong đó muốn nhấn mạnh có đóng phim "Thượng Hải" là trọng tâm.

(<http://teen.sao.vn/f0/vua/dien-anh/5827-ly-nha-ky-sanh-vai-chau-nhuan-phat.html>)

Thời đại bùng nổ thông tin thật đáng sợ! Các báo và tạp chí Việt Nam "đói" thông tin thì nhau khai thác cấp tập "sự kiện" này, mà đỉnh điểm là những tấm hình "cực nóng sốt" mà Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ chụp chung với Cung Lợi và John Cusack. Còn những người đã

quá quen với những chuyện giật gân kiểu này thì bình thản bảo rằng: "Cứ thủng thủng, thế nào vài hôm nữa khi phim được công chiếu thì sự thật cũng sẽ được (hay bị) phơi bày!"

Thật ra kiểm chứng việc này cũng đâu có khó gì. Cần gì đợi đến "vài bữa" hay chờ phim chiếu. Chỉ cần bỏ vài chục phút để "lướt web" thì đã... hỏi đi em không biết bơi ở giữa biển rồi! Bởi lướt tới lướt lui muốn "đui then đen thui" con chuột (computer) tìm đến "mở mắt" luôn trong các trang web điện ảnh về bộ phim này cũng không thấy hai cái tên "đỉnh đám" Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ của nhà mình nằm đâu trong danh sách diễn viên của bộ phim.

Mọi chuyện càng "vui" hơn khi một vài tờ báo lá cải của Hong Kong đã đưa chuyện hai cô diễn viên xinh đẹp của Việt Nam "được" đóng vai... "quần chúng" (Extras) trong phim "Thượng Hải" - nhưng lại dăm "táo tợn" tung tin ở quê nhà của hai cô là được thủ vai quan trọng bên cạnh Cung Lợi, Châu Nhuận Phát, John Cusack... Câu chuyện này đã thành mục chuyện phẩm vui cười của báo Tàu!

Tất nhiên gắng hỏi hai người đẹp này thì họ khẳng khái giữ bí mật - trong khi chẳng có gì là bí mật cả! Vai diễn tên gì, thời gian quay bao lâu, có lời thoại không, diễn cảnh gì... cả thiên hạ đều đã đoán được, nhưng chẳng có nào chịu hé mồm nói thật mà cứ mập mờ như vậy!

Có một điều quan trọng mà không nhiều người biết. Bất cứ một phim

nào của nước ngoài, các diễn viên (vai chính, thứ chính, vai phụ... thậm chí chỉ một vài câu thoại) đều phải ký những điều khoản bảo mật rất gắt gao, kể cả thông tin lẫn hình ảnh liên quan đến bộ phim.

Còn trường hợp loan tin sớm của Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ, dù có là vô tình, nhưng thực chất cũng nằm trong dự tính của các nhà sản xuất "cáo già". Với những vai quần chúng vô thưởng vô phạt như vậy, họ chẳng ràng buộc gì cả. Cũng làm ấm i ở nước nào, bộ phim sẽ càng có lợi khi được phát hành tại nước đó!

Và thực chất, đã diễn ra đúng như vậy! Hàng chục tờ báo in và báo mạng của Việt Nam đua nhau khai thác "sự kiện" này với mật độ dày đặc. Những cái tên như phim "Thượng Hải", hãng phim Weinstein, tên các diễn viên chính của phim... nghiêm nhiên được báo chí trong nước quảng cáo một cách "ahang khởi" (chùa) một cách không công vô tội vạ! Kỹ nghệ marketing của Hollywood hơn người là ở chỗ đó!

Chắc bạn đọc sẽ thắc mắc, vậy những tấm ảnh chụp chung với các ngôi sao rành rành ra đó là như thế nào? Xin thưa, những ai đã từng đi đóng vai "quần chúng" cho phim trong nước hay nước ngoài chẳng lạ gì chuyện này, bởi hình chụp chung kiểu đó muốn... hàng đồng cũng có! Tranh thủ giữa cảnh quay, giờ giải lao, hay lúc đi ăn... việc tiếp cận để xin chụp hình chung với các ngôi sao không khó lắm, nhất là một "quần chúng" xinh đẹp cỡ Vũ Thu Phương hay Lý Nhã Kỳ thì ai nỡ từ chối!

Không nên bán rẻ uy tín cá nhân của mình!

Có nhiều người đã rất ngạc nhiên khi hai người đẹp Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ sao lại đi nhận một vai... "sơ dừa cùi bắp" như vậy! Cho dù có nhận danh là "vinh dự" hay "học hỏi" gì gì đi chăng nữa, thì cũng không nên hạ thấp những nỗ lực nghệ thuật mà cả hai đã rất cố gắng để đạt được trong lòng khán giả của họ như ngày hôm nay.

Hai người đẹp sẽ nghĩ gì khi bộ phim được công chiếu. Đã tuyên bố đóng vai quan trọng bên cạnh Cung Lợi, Châu Nhuận Phát, John Cusack... mà chỉ "bay vào mất hút" qua màn ảnh kiểu "ngheo ngào không nói một câu" thì những người yêu mến họ sẽ thất vọng biết chừng nào!

Ở một nước mà điện ảnh còn "nằm dưới chỗ trứng" như ở Việt Nam, khao khát được góp mặt trong một bộ phim ở hải ngoại, quy tụ nhiều ngôi sao nổi tiếng thế giới là một mơ ước chính đáng. Nhưng có nhất thiết vai gì cũng nhận mà quên mất chỗ đứng hiện giờ của mình ở đâu trong lòng khán giả

của mình, liệu có đáng không?

Còn nhớ cách đây không lâu một câu chuyện cũng trong giới điện ảnh Việt Nam, lẽ ra phải làm cho hai cô Vũ Thu Phương và Lý Nhã Kỳ nên suy gẫm!

Hồi bộ phim "Người Mỹ trầm lặng" khi được khởi quay phần ngoại cảnh ở Việt Nam, đạo diễn Đặng Nhật Minh được mời vào nhóm đạo diễn thứ hai - chuyển trách nhiệm cảnh nhỏ của các diễn viên phụ Việt Nam (trừ Hải Yến, Mai Hoa, Quang Hải).

Lúc ấy đạo diễn Phillip Noyce muốn thêm vào một cảnh nhỏ, để nói rõ hơn về xuất thân của nhân vật Phương. Trong cảnh này, ông dựng thêm một nhân vật là mẹ của Phương. Người phụ trách casting (tuyển chọn diễn viên cho vai) lúc ấy đã giới thiệu rất nhiều ứng viên, nhưng đạo diễn Đặng Nhật Minh đều từ chối.

Thật bất ngờ khi diễn viên mà đạo diễn Đặng Nhật Minh nhắm cho vai này lại là Trà Giang một tượng đài thật sự của điện ảnh Việt Nam. Bất chấp mọi lời góp ý của các cộng sự, đại ý là cô Trà Giang đã lui về ở ẩn và vai

này do một người khác đóng, nhưng khi phim ra rạp, toàn bộ cảnh này đã bị cắt! Cũng may nếu cô Trà Giang nghe lời "chủ Minh" để nhận vai thì quả thật bị ế mặt khi báo chí trong nước lại rầm rộ đại để như "một tên tuổi lớn của điện ảnh VN đóng vai lớn với điện ảnh quốc tế v.v..." nhưng đến khi phim chiếu thì chẳng thấy "tên tuổi lớn" của mình đâu dù chỉ là một giây xẹt qua nhanh như sao xẹt.

Thực ra trong nghệ thuật chẳng có vai nào nhỏ cả, nhưng đối với các nghệ sĩ tên tuổi, họ chấp nhận những loại vai vô thưởng vô phạt như vậy chỉ vì hai lý do: Tiền thù lao cao hay mối quan hệ thân tình với đạo diễn hoặc nhà sản xuất. Ngoài ra họ sẽ không nhận vì bất cứ lý do nào khác.

Tên lớn nhận vai nhỏ

Khi đạo diễn Việt kiều Pháp Trần Anh Hùng làm phim ở Việt Nam, anh cũng hay có thói quen mời những tên tuổi nổi tiếng trong nước tham gia vào những vai nhỏ. Phần lớn các nghệ sĩ đều đồng ý tham gia, vì quý mến hoặc muốn làm việc cùng anh. Bên cạnh đó, Trần Anh Hùng cũng buộc các nhà

Lý Nhã Kỳ họp báo đình đám với vai diễn trong phim Shanghai

này quá nhỏ, chẳng đáng để mời cô tham gia... Và cũng có lẽ để "tạo ấn tượng" với Phillip Noyce, đạo diễn Đặng Nhật Minh vẫn nhất quyết yêu cầu bộ phận casting Việt Nam phải mời cho bằng được cô Trà Giang với lời quả quyết: "Cứ nói chú Minh trấn trọng mời, cô ấy sẽ nhận lời!"

Đúng như dự đoán của bộ phận casting Việt Nam, Nghệ sĩ Trà Giang nhất quyết từ chối. Do lời mời của đạo diễn Đặng Nhật Minh, nên cô Trà Giang phải tìm mọi cách để thoái thác thật khéo, đại ý: "Có gửi lời cảm ơn đến thiện ý của chú Minh. Vai này mời ai đóng chả được, chứ đâu nhất thiết phải mời cô!" - Có thể xem đây như một lời trách khéo! Cuối cùng, vai

sản xuất phải trả thù lao khá hậu hĩ cho các nghệ sĩ lớn thủ vai nhỏ, như là một sự đền bù thỏa đáng.

Có nhiều cách để được nổi tiếng, cũng chẳng ai cấm mình nhận những vai như vậy. Nhưng làm Publicity (quảng cáo) ầm ỉ không đứng với bản chất của sự việc, không phải là cách của những người đã thành danh. Sự khác biệt của đẳng cấp, của trình độ, của tên tuổi là ở chỗ đó. "Mưa danh ba vạn, bán danh một giờ", ranh giới đó thật mong manh, nhưng không phải ai cũng đủ bản lĩnh để nhận thức được điều ấy!

Mộc Lám

Còn nhớ trên tạp chí Cosmopolitan, người ta bảo "cooking is sexy" - nấu ăn cũng thật gọi tình! Những người đàn bà được mặc nhiên giao phó cái công tác chăm sóc dạ dày của gia đình, cần phải nghĩ gì về các món ăn và việc nấu nướng nhỉ? Ngày càng "sốt ruột" muốn được bắt tay vào cái công việc ấy, vậy mà tôi vẫn chưa có cơ để bước vào hôn nhân.

Cái cơ

Nhiều người đàn ông dai dẳng đến mức, chỉ vì cái má lúm đồng tiền mà cưới nguyên cả một cô gái. (Stephen Leacock)

Hôm nay tôi mua một túi gia vị to nhất, vì người ta gắn kèm vào đó một quả tặng rất xinh xắn. Đó là chiếc đĩa

Buổi tối, vừa rắc gia vị vào món thịt bò xào nấm rơm, tôi vừa nghĩ đến những người quen đã kết hôn vì một hoặc nhiều lý do như sau: tuổi tác, danh dự, tiền bạc, địa vị... và cả chỉ để đáp ứng nhu cầu sinh lý nữa. Mọi lý do đều có thể trở thành một cái cơ để họ tổ chức đám cưới và bắt đầu sống đời vợ chồng.

Trong "Cuốn theo chiều gió", nàng Scarlett O'Hara ba lần lấy chồng: lần thứ nhất vì danh dự, lần thứ hai vì tiền, lần thứ ba vì một cái hôn cuồng nhiệt. Chính bản thân tôi, nhiều khi chỉ vì thấy mình "đến tuổi" cũng sốt sắng bàn chuyện xa xôi với một người, đôi lúc muốn tiến thân đến nỗi cũng tính kế làm "phu nhân". Những phút bận rộn trong nhu cầu sinh lý của một

tôi cảm giác anh là người chồng lý tưởng: một người đàn ông phong độ, lịch thiệp, vui tính, luôn dịu dàng với phụ nữ, sinh lý tốt và đang sẵn sàng làm đám cưới. Chúng tôi nhanh chóng quấn quýt với nhau, anh nói rằng tôi hãy sinh cho anh một đứa con.

Nếu lúc tôi để cho "dính" bầu là cái cơ hay nhất để quyết định cưới nhau, vì chỉ sau hơn một tháng quen biết thì chẳng ai dám nói chắc mình có yêu, mình có muốn chung sống hay không. Tôi, khi đó, cũng thấy "đói" chồng con ra trò. Nhưng tôi lại bỏ đi, đến sống ở một thành phố khác, rồi suốt hàng tháng trời cứ tiếc hùi hụi "người chồng lý tưởng" ấy đáng lẽ sẽ là của mình. Tôi tự trách mình đã từ bỏ một cơ hội bước vào hôn nhân với một "hình tượng" hoàn hảo như thế. Tại sao tôi cứ phải đi tìm một cái cơ gì đó thuyết phục hơn? Có thể vì sự có đơn hoặc quá chán ngán món độc thân, người ta thấy cần phải ăn món hôn nhân. Người ta nhất định muốn ăn cái món mà nhiều người xuýt xoa khen ngợi và thêm muốn. Quan trọng hơn, họ vẫn luôn nghĩ mình nấu được món đó.

Một năm, sau lần cuối cùng gặp nhau trước khi tôi bỏ đi, anh xuất hiện trở lại trước mắt tôi và tình tứ với tôi, như thể chuyện anh bảy giờ đã cưới vợ nửa năm qua, và vợ anh đang mang bầu bảy tháng chỉ là chuyện bịa. Tôi cố gắng chứng tỏ mình đã biết rõ chuyện anh lập gia đình rồi. Anh cũng không dấu, nhưng vẫn âu yếm tôi như xưa. Anh sẵn sàng biến tôi thành cô bé nhỏ. Với vợ anh, tôi không biết cô ấy có coi đó là sự phản bội không.

Còn với tôi, tôi cảm thấy bị xúc phạm, anh chỉ đến với tôi như một chỗ "giải tỏa" trong những ngày vợ bụng to. Chuyện này vượt quá sức tưởng tượng của tôi. Đập tan cái tượng đài "người chồng lý tưởng" trong lòng tôi. Tôi vừa buồn bã thất vọng, vừa mừng vui cho mình đã không dại dột cưới nguyên cả một món ăn tối như anh. Những thứ "lý tưởng" ngày xưa tôi nhìn thấy ở anh, những thứ đã có thể trở thành một cái cơ để tôi lấy chồng, giờ chẳng còn nghĩa lý gì nữa.

Tôi tự hỏi mình, cái cơ nào là tốt nhất cho tôi?

Món ăn

Có những món mà nếu không được ăn ít nhất một lần thì ta sẽ luôn cảm thấy thất... áy náy, không yên.

Theo thói quen, tôi mở tivi lên rồi ngồi vào bàn ăn. Ở Việt Nam, người ta ưa xem tivi trong khi dùng bữa. Và lại tôi cũng chẳng có ai để trò chuyện. Lúc nấu nướng có thể nghĩ đến mọi thứ mà mình có trong bếp, nhưng khi nấu xong và ngồi ăn, quả là khó diễn tả cảm giác không có tiếng người xung

quanh mình.

Trong suy nghĩ của tôi, hôn nhân đích thực là một món ăn ngon do hai người cùng nấu và cùng ăn. Hạnh phúc tăng dần khi nghe tiếng nước sôi ùng ục hay chảo rán xèo xèo, thấy mùi thơm ngào ngạt, nước bọt ứa ra, rồi nếm miếng đầu tiên và rùng mình sung sướng. Nhìn thấy nhau ngon miệng, no bụng nữa, sau ngần ấy công phu nấu nướng, còn gì há hê và vui vẻ hơn!

Cha mẹ tôi chính thức ly hôn khi nào, tôi không rõ, nhưng tôi nhớ là lúc họ không chung sống nữa thì tôi đã nhận thức được sự hấp dẫn của một món ăn - món ăn mà mọi người phải tự nấu nếu thấy thèm. Có thể vì sự có đơn hoặc quá chán ngán món độc thân, họ thấy cần phải ăn món hôn nhân, họ nhất định muốn ăn cái món mà nhiều người xuýt xoa khen ngợi và thêm muốn.

Quan trọng hơn, họ vẫn luôn nghĩ mình nấu được món đó. Tôi thấy ở họ, ly dị và tái hôn cũng giống như nỗ lực chứng tỏ khả năng của mình sau thất bại của việc nấu món hôn nhân đầu tiên, hòa vào đó là cái khát khao được nếm hạnh phúc trên thảnh phẩm cuối cùng.

Nấu ăn

Hành làm cho người ta khóc, nhưng rõ ràng là chưa có ai sáng chế ra được loại rau củ làm cho người ta cười. (Will Rogers)

Nấm rơm thật thơm ngon, nó đã hút cái ngọt từ thịt bò và gia vị, nó vượt mềm khi quện dầu ăn... tôi thường thức những miếng đầu tiên từ thành phẩm vừa làm xong. Gắp một miếng hành tây, cũng mềm và thơm ngon, tôi nhớ đến lúc mình bắt đầu chuẩn bị vật liệu làm món xào này. Mắt cay xè khi thái hành, tôi đã cảm thấy thế nào nhỉ? Giá mà có... một ai đó lấy khăn giấy cho mình chấm nước mắt ứa ra, một ai đó tình nguyện thái hành thay mình, hoặc một loại hành gây cười!

Bảy giờ thì mất đã hết cay, cái nóng nực khi làm bếp cũng không còn nữa. Tôi rất hài lòng thưởng thức món ăn hôm nay, một phần vì nó vừa miệng, một phần vì tôi thao tác nhanh gọn hơn xưa rất nhiều. Tự nấu được cái thứ vị là ngày càng thấy thân quen với món đó, sung sướng và tự hào gọi là "món tử", món mà mình thích ăn và mình tự nấu được. Đặc biệt, thích ăn kiểu gì thì tự ý biến đổi, tự nấu, tự ăn. Đôi khi có thể tự ý thay đổi gia giảm một chút để... xem sao rồi đức rút kinh nghiệm hoặc là thay đổi, hoặc là trở về "như xưa". Món thịt bò xào nấm này đã từng được tôi biến thành nấm xào thịt bò.

Khác với việc đi ăn nhà hàng, món lúc nào cũng phải có tiêu chuẩn chất lượng, mà không chuẩn thì mình rất bực bội, vì mình trả tiền để được ăn

món ưa thích quen thuộc cơ mà. Còn việc phục vụ khách ở nhà hàng, tôi đã từng làm waitress tại nhà hàng thời đi học, có hôm phải thay mặt chủ đứng ra xin lỗi thực khách. Đó là khi những món ăn đặc sủa mùi vị mầu thuẫn giữa các đầu bếp chuyển nghiệp nơi tôi làm. Cũng có lúc do khách hàng đang buồn bực và muốn gây sự với bất cứ ai, bất cứ chuyện gì. Để người khác nấu cho, cũng tiện, nhưng quả thật chẳng phải cứ lúc nào muốn là được như ý. Mà rõ ràng là nấu cho người khác ăn còn mệt hơn nấu cho mình ăn nhiều.

Tự nấu cho mình

Kết hôn có nghĩa là bạn tha hồ "thả bom thôi" và đem cả rem lên giường ăn. (Brad Pitt)

Cuối ngày làm việc, tôi trở về nhà, chui vào căn bếp của một kẻ độc thân. Không còn thấy cảnh nấu nướng luôn tay theo yêu cầu của thực khách, công việc đó thật quen thuộc mà không hề nhàn hạ, đôi khi mọi thứ cứ loạn lên và mọi người trong bếp đều sôi sục sục. Quả thật, tự nấu cho mình thật là nhẹ nhàng biết bao nhiêu.

Có một câu ngạn ngữ của nước nào không rõ: "Cái bụng đói là người đầu bếp giỏi nhất". Trước đây, tôi thường để mình đói ngấu thì mới tìm cái ăn, bất kể giờ giấc. Nhưng rồi cũng phải khôn ngoan hơn để mà biết rằng mình có một sức khỏe để giữ, một vóc dáng để chăm chút. Ăn uống đúng bữa vì bản thân, thế thôi, chẳng cần biết ngon là gì. Đôi khi lơ đãng, làm cháy đen con cá hoặc bỏ quên hàng đồng đồ chưa nấu bị hỏng bốc mùi, chỉ việc đổ tất cả vào sọt rác mà không ai có ý kiến ý cò gì hết. Tôi nghĩ tôi vẫn chưa sẵn sàng với hôn nhân.

Chung sống với một người đồng nghĩa với việc có những bữa ăn chung. Tôi chỉ biết có mỗi món thịt bò xào nấm đơn giản và nhanh gọn. Tôi biết làm gì đây nếu người đó yêu cầu một món cầu kỳ theo tiêu chuẩn của nhà hàng? Nếu buộc phải từ bỏ nhiều thói quen và nấu cuộc sống của mình theo một cách khác, chắc tôi khó mà chịu được quá một tuần.

Phải đổi các món ăn để lấy được sự hài lòng của người chung sống với mình hay hạnh phúc gia đình, hay thứ gì khác? Tôi khó mà nghĩ đến ngày vứt bỏ tự do để trời mình vào một công việc chẳng phê nào này. Công việc nấu ăn cho chồng con giống như kinh doanh ăn uống. Tôi cũng chưa từng muốn trở thành một người đàn bà chân chương vượt những bốn phần ngày qua ngày.

Phải có một cái cơ nào đó dành cho kẻ chưa sẵn sàng như tôi đi chứ?

Bội Tư

cô đơn

Người ta thường nói "sự cô đơn" thường mang màu xám ảm đạm. Nhưng với anh, đó là một bức tranh hỗn độn với vô số màu trộn lẫn vào nhau.

Những tình cảm, lời thổn thức từ trái tim và tình yêu anh dành cho em. Chúng được viết cẩn thận từng đêm, được anh chấm chút trang trí và in thành một cuốn sách nhỏ dành tặng cho em. Vậy mà, đêm qua, chỉ một chút nóng nẩy, một phút giận hờn anh đã xé nó đi một cách tàn nhẫn. Anh không thể hiểu được chính mình nữa. Nhìn em buồn mà lòng anh cũng buồn lắm thay...

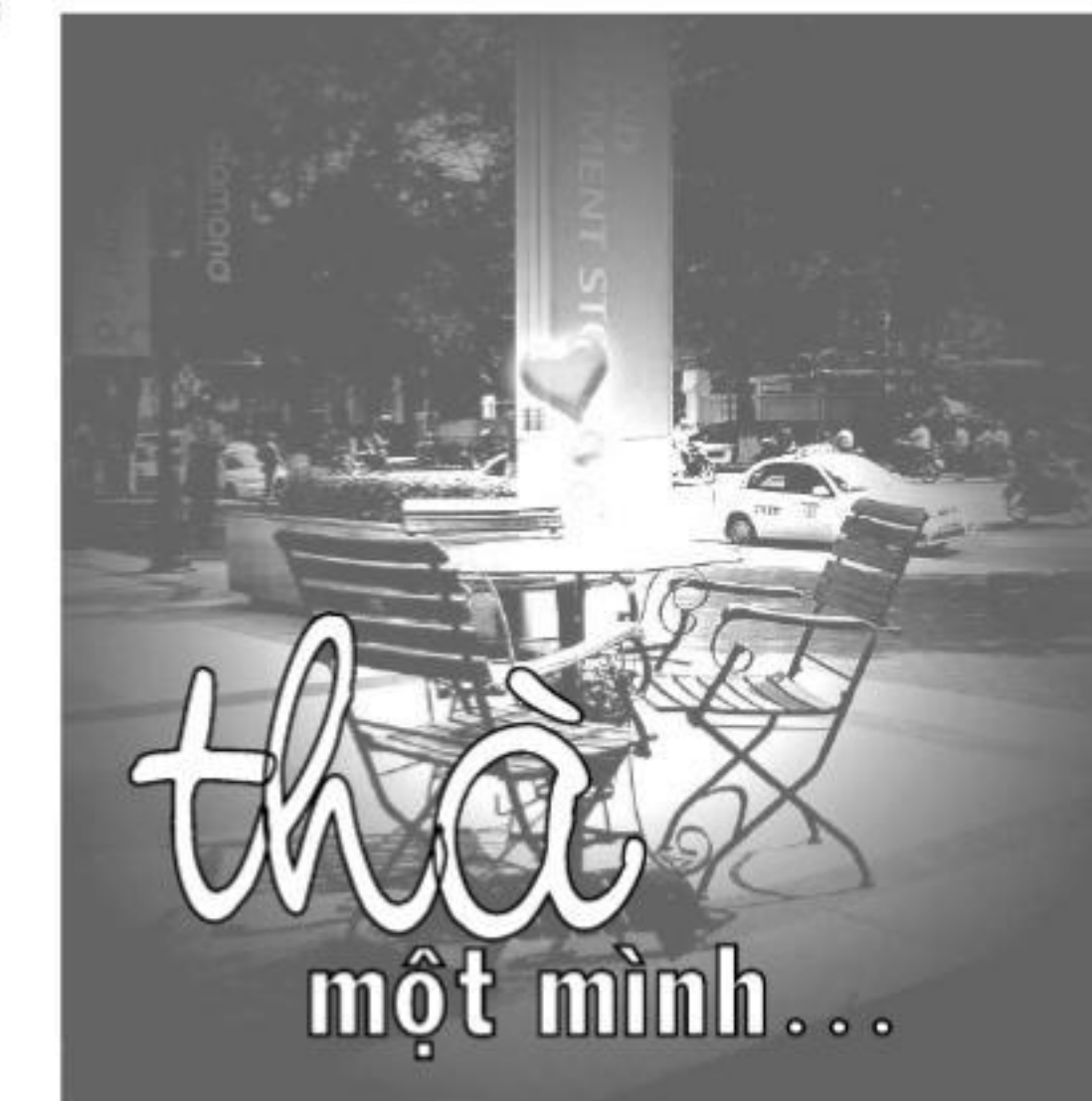
Tại sao vậy em nhỉ? Hình như chúng ta, cả hai đều đang cảm thấy cô đơn cho dù khi ở bên nhau, tay trong tay, mới kể mới đi chẳng nữa. Sự cô đơn đó làm cho tình yêu càng trở nên im lặng, hai trái tim thêm lẻ loi và đơn độc.

Em có để ý không, mỗi lần chúng ta ngồi bên nhau, trong quán cà phê hay vệ đường tràn ngập bóng cây rộng lớn. Em chưa bao giờ nhìn vào mắt anh và những câu chuyện thường lạc lõng và đứt quãng giữa chúng.

Người ta nói đa số đàn ông đều không thích những cô gái nói nhiều, nhưng bên em, cô gái không nói gì cũng làm anh mệt mỏi đến vô cùng. Em đã giận anh. Ừ! Thì ít ra em cũng nói với anh một lần thôi cũng được. Không tin tưởng nhau, điều đó có còn chỗ cho một tình yêu?

Yêu, giận, giận rồi yêu... Khi yêu người ta vốn như vậy. Mặc dù biết, nhưng sao lòng anh thấy cô đơn và trống vắng... Nhờ em vô cùng!

thôi
một mình...

thủy tinh tuyệt đẹp, không kém gì một món đồ pha lê. Nhưng tất nhiên tôi không mua gia vị khi mà tôi không cần nó. Nó là một thứ gia vị đơn giản, nhanh gọn, tạo nên mùi vị đậm đà cho những món canh và xào mà tôi thường tự làm cho mình.

Những món ăn đó sẽ được dọn ra trên những chiếc đĩa sứ mà tôi thừa hưởng từ mẹ và bà mình. Còn chiếc đĩa thủy tinh xinh đẹp này, tôi dùng nó để bày món trái cây tráng miệng. Tôi vui vẻ nghĩ đến điều đó, lúc đứng ở quầy tính tiền của siêu thị.

cơ thể trưởng thành, tôi cũng từng nghĩ phương án cưới... bữa một tấm chồng để mà làm vợ, làm mẹ cho xong.

Có điều là, cho dù luôn nghĩ đến hôn nhân như một món ăn hấp dẫn vừa ngon vừa đẹp, tôi vẫn không thể coi kết hôn để như mua một túi gia vị hay bất cứ loại thực phẩm nào khi trong túi có đủ tiền. Kể cả được hứa hẹn một món quà tặng loại bonus cực kỳ long lanh, như tình yêu chẳng hạn.

Cách đây hơn một năm, tôi gặp một người đàn ông hơn tôi bảy tuổi, anh có vẻ "đói" vợ lắm rồi. Anh tạo cho

Trong khi đào muối dưới hầm sâu, Sava thường nghĩ rằng, trong cuộc sống của con người, sự trù ối là như muối trong nhà bếp. Nếu thiếu muối trong các món ăn thì các món ăn ấy không còn ngon miệng. Nếu thiếu sự trù ối trong cuộc đời, thì tất cả những gì con người thực hiện đều nhạt nhẽo, vô vị. Cũng như một món ăn không có muối. Một cái vuốt ve, một cái ôm ghì, một viên kẹo, đó là những cái cho cuộc đời một hương vị...".

(Trích từ tiểu thuyết "Tình trên non cao", tác giả C.V.Gheorghiu)

Sống nhạt

Trừ những người bán nắng nhạt, bán chất nhạt, còn với những người nhận thức được tình trạng nhạt của mình rất khổ. Họ bí bách, bức bối, và cấu giận khi thấy mình trong tình cảnh lờ đờ đó. Thật là sợ hãi, nếu ta sở hữu một tâm hồn mệt mỏi, hoặc ngược lại, sở hữu một tâm hồn sắt đá, chai sạn.

Nhạt, cũng chỉ là một gia vị trong tính cách. Cái thứ nhạt ấy, khác với thứ vô duyên nhạt nhẽo, nó là sự dừng đứng, lãnh đạm, thờ ơ đến bàng quan. Nó là một thứ đáng báo động của sự thiếu sâu sắc. Các cuốn sách nhạt, bài hát nhạt, phim nhạt, lối sống nhạt... phải chăng chính là do xu thế, mà xu thế, là do con người tạo ra. Chính con người mờ nhạt vậy, nên cuộc sống cũng mờ nhạt theo.

Người ta sống mờ nhạt hơn, làm mọi việc, cũng qua quýt hơn. Biết nhiều thứ, nhưng thứ nào cũng nông hời. Quen nhiều người, nhưng không có bạn tri kỷ. Đối xử với nhau nhạt nhẽo và lạnh lùng hời. Ta có thể sở hữu nhiều thứ, ta khát khao nhiều thứ, nhưng là vô tội vạ, không xác định được ta thực sự cần gì.

Việc Nhạt

Cái nhạt, ngoài cảm giác của vị ra, còn là cảm giác của nhịp điệu. Những nhịp điệu đều đều, không thay đổi. Những ý nghĩ đi trên một lối mòn đơn điệu cũng dễ làm con người thấy nhàm chán. Lương cao, mà không phải làm gì, hoặc không làm được việc, sẽ làm con người bất ổn. Lương thấp, do không đánh giá được đúng người tài, lười quên họ, hoặc coi thường.

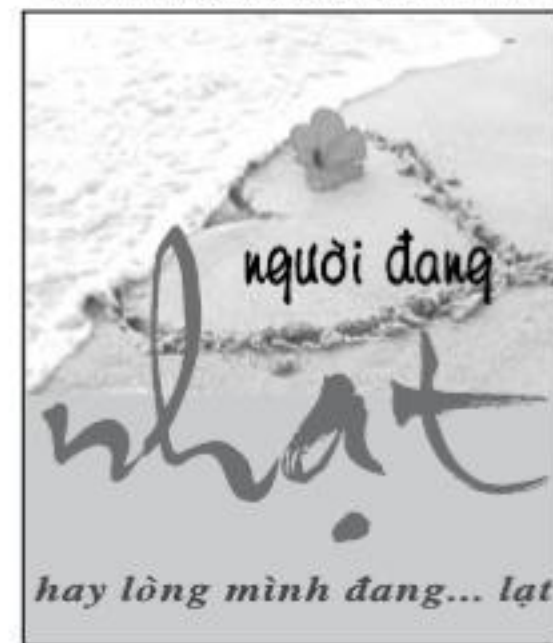
(Một người tài bấy giờ, làm việc bằng năm bằng mười người khác). Hoặc thời của lạm phát "bão giá", mà mỗi lương chỉ tăng là bao gây nên cảm giác nhạt nhẽo đến bạc bẽo của tiền lương. Chấn việc làm rồi, chán chỗ làm lắm, chán boss chán nhân viên lắm, đây là câu cửa miệng của dân officer! Ai biết đâu, không khéo boss họ, nhân viên của họ, cũng đang phát... chán ý như họ ấy chứ!

Chán, thì ai chán. Chỉ có làm cái gì xuất phát từ tình yêu, từ tâm, mới có thể làm bột nhạt hóa trong cuộc đời. Người thời trước, cả năm cả đời, gắn

chặt với một nơi làm việc. Cái thời rời bỏ đồng lương để ừn ừ chuyển sang buôn bán làm ăn kinh doanh, là thời phải tự đấu tranh với chính họ lắm, dấn vất vả mới dám.

Đến khi bỏ job, đối mặt với cả một đồng lương dồn chất trước mặt, bảo sao không "xì tiết" nếu không sắp đặt lại được cuộc sống sao cho phù hợp. Chuyện đã vẫn hời, đã nhạt, thì tốt nhất là giải tán. Vậy cái nhạt, khi không còn thêm nếm, không còn được giải cứu, chính nó là những chất xúc tác phá tan sự gắn kết của sự vật. Kiểu chẳng còn gì để nói, tốt nhất là đường ai nấy đi.

Giới trẻ thời nay tài giỏi, nhạy tanh

hay lòng mình đang... nhạt

tách từ công ty này sang công ty nọ, từ địa phương đến interstate rồi đến overseas. Chấn chỗ này, ta nhảy chỗ khác. Nhưng nhảy đâu thì nhảy, để tránh được cái nhạt, chính là tư duy của mỗi người. Nếu suy tư ì ỉ, không thay đổi, không tự đi tìm cho mình những niềm vui, sự say mê trong công việc, thì nhạt, vẫn là nhạt thôi.

Nhạt yếu

Có bạn tôi, ngày nào cũng kêu rỏ tên tôi trên YM để chát chít đôi ba câu. Và câu chuyện nào rồi cuối cùng cũng xoay quanh cái việc, hôm qua chúng tôi đã "như thế nào" với cô. Có bảo, đã lâu rồi, chẳng có đi làm cả ngày về, tối loay hoay ôm máy computer. Đêm khuya, chẳng nằm trên ghế salon, nằng gọi vào phòng ngủ, cũng không vào.

Một năm, số lần "được" chẳng "được" tới chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Nàng có đơn, buồn tủi thêm khát sự quan tâm và yêu thương. Nàng bảo, nào có phải tao gây gò, phẫn phừu, không có sức sống đâu, mà "lão" chỉ thêm ngó ngang gì đến. Nếu có, thì "nó" cũng chỉ biết có phần nó, nhào lên lấp vào hừng hực cho xong rồi thôi. Khi nào tao đổi, tự ái, lão chạm tay vào người tao, tao hất ra, thì ới giới mẹ đi, lão đi ra ngoài salon năm ngủ luôn tới sáng.

Giới đi, sao đời tao khổ thế này,

ngày nào cũng nhìn nhau nhạt nhẽo thế này. Tao nhớ cái câu thơ của TTKH "Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời, Ái ân lạt lẽo của chúng tôi..." Tao không biết là lão có yêu tao thật lòng. Hay lão bị bệnh gì, mà sao lại đối xử với tao không khác gì mấy con girls ở các "trung tâm giải trí". Tao chịu sao được, tao là người mà. Tao sẽ không thể sống đời ở kiếp với kiểu như vậy được.

Có một đứa con với nhau, bạn tôi bảo không có gì phân nân về lão cả, lão rất yếu con, mọi thứ rất được. Trừ khoản sống lạt lẽo và lãnh đạm với vợ. Bỏ, thì chưa dám, nhưng sống mãi thế này, ức chế quá. Mà bạn tôi cứ rên lên với tôi, đến mệt với nó.

Một anh thì nói về vợ: "Lần nào cũng vậy, hễ tôi đụng vào người, là ngừng ngay đơ như khúc gỗ không cảm giác, kể tôi muốn làm gì thì làm. Thì thoảng, còn cau mày, như tôi đang làm việc gì tội lỗi, hoặc xúc phạm nặng đến nàng. Tôi cũng lăm, nhiều lúc hỏi tại sao? Nàng bảo, có sao đâu! Thế thì thử hỏi, tôi còn dám làm gì nữa. Thôi thì cũng cho xong!".

Đây, bảo sao không nhạt. Lẽ ra, cùng là thương thức với nhau trong tương thích hai chiều, thì đáng này...

Vợ khác lại bảo: "Phải bỏ. Chỉ chịu được một ống 30 ngày, là đủ 30 ngày thích ăn cùng một món, hai chai bia, một đĩa xúc xích luộc, và ngồi nhấm nhè cùng một thứ âm nhạc duy nhất, là nhạc vàng. Và dĩ nhiên, trong khoản riêng tư, cũng rất nhạt".

Xin đọc giả lượng thứ, bởi ta đang bàn về một vấn đề có vẻ trọng đại là cái nhạt, mà tôi lại nói đến cái nhạt ở trên... giường. Nhưng, đời sống con người, tình dục, là một phần thiết yếu. Lỡ gặp một người bạn đời rất lạt như vậy, cố gắng sửa chữa, cố gắng yêu, cố gắng chiều, cố gắng sống vì nhau. Nếu chưa được hết lạt thì đỡ khổ, nếu vô phương cứu chữa, thì... nhạt biết bao.

Trên thực tế, người Việt mình rất ít khi dám cho người bạn đời của mình biết đang nghĩ gì về chuyện ấy, hoặc hỏi, làm thế này, anh/em có thích không? Vẫn còn rào cản, ngăn cách, sự ngượng ngùng, ít dám thẳng thắn. Thế là hai bên cứ giữ cục nghẹn trong lòng. Rồi cái chuyện vợ chồng, trở thành một nguyên nhân của các kiểu suy luận xấu xí, góc ghech, và rạn vỡ cũng bắt đầu.

ooOoo

Nhạt, đúng là một thế giới cần xấp. Người xưa nói: Quấn từ thương hay nhạt. Quý đọc giả thử nghĩ xem, nói vậy đúng hay sai. Thời thì ta đang sống, đang tồn tại, nên chỉ hỏi thăm, khe khẽ: "Người đang nhạt, hay chính lòng mình đang... lạt!".

Tuệ Thư

Ay xin đừng khó hiểu, khi bạn nhìn thấy một quý cô mặc áo mỏng tang, lộ rõ cái áo lót bên trong là đồ hiệu gì, cỡ bao nhiêu. Hoặc mặc áo ngắn hở lưng, quần cap trẻ và khi ngồi nhất định phải khoe... "đôi bờ thương nhớ mãi" bên trong cap quần bị trễ nải xuống. Ở khoảng không giữa lưng và mỏng, là một hình xăm rất đối "ngồng cuồng" nhằm khẳng định cá tính. Và vì quần cap trẻ, nên thò ra một miếng aho nhỏ hình chữ nhật.

Có một người bạn, ít ra phố thị, chợt một lần nhìn thấy cái miếng aho nhỏ hình chữ nhật ấy từ cap quần của một cô gái đang đi trong shopping mall. Anh bước vội sát gần sau cô, rồi kin đáo liếc sang mấy lượt, rồi ngắm, rồi nghĩ mãi. Mãi rồi anh chợt hét lên: "O, cái của... ợ". Bạn anh hỏi: "Cái gì mà là của ợ?". Anh ta bảo: "Biết đấy là cái gì rồi!". Bạn lại gặng, bảo: "Sốt ruột, nói mau! Mày nhìn thấy cái gì ở lưng cô ấy?". Anh thừng thẳng: "Hóa ra, đấy là cái móc quần "xip" của cô ấy ợ ợ a, mà sao con gái giờ ngộ ghê! Mặc lòi cả móc quần "xip" ra ngoài là sao? Một gì kỳ vậy?". Điều này làm tôi nhớ tới một truyện ngắn của Nhật Bản cũng có cái quần "xip" trong đó, kể về chuyện một cô gái tình lẻ rất nghèo, lần đầu gặp gỡ chàng trai thành thị, cô đã cố gắng đi mượn của bạn một bộ váy rất đẹp.

Cuộc gặp gỡ sẽ vô cùng lãng mạn, nếu không có chi tiết cô bị ngã chống kênh, chiếc váy bị tốc lên, và hở ra một chiếc quần "xip" cũ rách. Cô gái

đáng thương đó đã phát khóc vì tủi thân. Dĩ nhiên, đó là chuyện của văn học, và là thời xưa. Còn thời nay, cái nhãn hiệu ở chiếc quần lót áo lót, đã là giá trị tính bằng tiền, để đo mức độ kinh tế của người sử dụng và đặc biệt, phải được trưng ra.

Người ta thường nói: giản dị ở điểm cao, để nhằm nói sự hài hòa, giản dị nhưng không tuếch toàng, đơn sơ; giản dị nhưng không cầu thả, mà vẫn dùng đồ hiệu nhá. Chữ không phải cách xáo trộn đồ hiệu một cách "đi giới đi, lố bịch, và quê... hoàn quê!". Có một nhãn vật trong giới muốn tự mình nổi bật, có làm ăn khá thành công, có chút tiền coi như khá khẩm, có chút danh tiếng với mọi người, nên mọi việc cũng dễ dàng hơn. Đôi khi có vẻ một sự kết hợp, loại "mixed" (xáo trộn hăm ba lằng) quần áo váy, giày, vợ, mũ, kính, túi... vào với nhau, tạo thành một tổng thể mà nếu có muốn làm kiểu người "không đẹp lắm, nhưng ai cũng phải... ngoái nhìn" thì điều ấy quả là thành công.

Rồi một ngày, chiến sự xảy ra, khi có mối mề vừa đi vừa làm dáng, vấp phải một "con mẹ nà dòng" (từ của cô ấy). Người đàn bà này, mười ngón tay, không phải mất mấy, còn mấy, mà đến tám cái nhả đậu lể lự trên tám ngón tay năn năn. Chắc hai ngón cái thì thôi, tha!

Cô gái này đáng mong manh, điệu dáng vừa đi vừa chúi mũi vào mấy hàng hiệu trong dãy cửa sổ trưng bày của shopping mall nên va vào người

đàn bà kia. Cô nhớ nhớ, ôm chân lò cò một cách duyên dáng mà quên bém mắt để "lời" lại với người mà mình vừa va chạm vào. Tức thì người đàn bà kia quay phắt lại, nhìn cô. Cô ấy mắt chớp chớp, giọng "cứng cổ" muốn gây lộn: "Bà đi dẫm vào chân tôi lại còn nhìn cái gì?".

Nhưng không, trái ngược lại với những dự đoán của cô, người đàn bà mà cô những tưởng rất mạnh nọc kia lại nhẹ nhàng: "Ừ, lần sau vào đây rồi, thì em nên bỏ cái kính đen ra, nhìn đường cho rõ, ở trong này đèn nó hời... tối, em à". Người đàn bà quay lưng bỏ đi, còn người nổi tiếng phẩy tay, lăm lăm: "Con mẹ nà dòng, quê một cục!".

Không rõ cô muốn nói ai. Bà ta quê hay bị bà ta làm quê!

Quê thế! Người ta có thể lể lể, bêu mồi, chế nhau như vậy. Quê một cục, cái quê nó lộ lộ ra, quê trở thành một phẩm chất, tính chất để so sánh, giễu nhảm. Nó khác với danh từ quê thiêng liêng, khác chất quê xịn khác. Một người ăn mặc lằng cồng toàn hiệu không thể xà vào cần tiệm takeaway làm một hộp fish & chip cũng như một nàng ngự trên chiếc xe vài chục ngàn, mà lại vẫn hàng chợ loại "buy one get one free" thì... "quê" quá.

Lời quê đáng yêu vậy đấy, nhưng cũng có lúc bị lạm dụng và sử dụng thật ác ý. Quê, vô hình chung đã trở thành một quy định để đánh giá con người.

Hà Quyên

Tiếp theo & tóm tắt kỳ trước

Tôi - Nhân vật trong truyện là một tân sinh viên năm thứ nhất đại học Cao Hùng Đài Loan, ngày nhập khóa tôi lỡ tay chạm vào ngực một cô gái đẹp là bạn học trên tôi 1 năm, và từ chuyện này tôi có cơ hội quen được nàng. Nàng tâm sự về người yêu của nàng là một du học sinh đang học ở Mỹ... Mối tình của nàng và người yêu không tiến xa hơn vì khoản cách... Tôi và nàng yêu nhau cho đến mùa nghỉ Đông thì người yêu của nàng từ Mỹ trở về... Tôi đau khổ tránh nàng suốt cả mùa nghỉ. Ngày nhập học trở lại nàng gặp lại tôi cho biết nàng vẫn yêu tôi... nhưng đồng thời tôi cũng khám phá ra là người yêu của nàng yêu nàng nhiều hơn tôi tưởng.....

Chương VII - Tiễn đưa

Về sau này tôi mất gần hai tuần lễ bỏ học tôi trốn lì ở nhà. Mỗi khi đi làm về, tôi lại rúc vào chăn ngủ, xem ti vi, lên mạng dạo đây đó. Tôi hoàn toàn không muốn đến trường. Tôi rất sợ đi học sẽ phải gặp lại nàng, tự tôi ra quyết định, rồi có thể lại tự tôi vì thế sụp đổ đau đớn. Một buổi tối, tôi ngồi ở phòng khách xem ti vi

«Này, em cùng khoa máy nghĩ học rồi, máy không biết sao?» Thắng bạn cùng phòng tôi nói, lúc này tôi đã cho thắng bạn thân nhất ở cùng.

«Thế à, chắc sắp cưới rồi chứ gì?» tôi vờ bình thản

«Máy đúng là hết thuốc chữa rồi!» bạn phòng tôi cười

«Ờ» tôi tiếp tục xem ti vi

«Thì đừng bảo bạn bè mà lại chẳng chịu giúp nhau nhé, tự máy xem đi rồi làm lấy!» Nó đi qua chỗ tôi vút một mẩu giấy xuống mặt bàn.

«Cái gì đấy?» Tôi nhìn nó rồi nhìn mẩu giấy

Trên mẩu giấy viết những con số, thời gian cất cánh của một chuyến bay

«Đây là cái gì?» tôi hỏi nó

«Chuyến bay của «xu ty» khoa của máy đấy con. Tao giúp máy hỏi từ bạn của em» «Tao chỉ giúp máy được đến đấy thôi. Đừng mong tao cho máy thêm cả tiền taxi ra sân bay nữa nhá con! Ráng mà tự lo liệu đi»

Nói xong nó đi vào buồng của nó. Tôi đứng đây cầm mẩu giấy, vội vã chạy khỏi phòng, cầm theo ví tiền, phone tay và chìa khóa xe gắn máy. Trước khi ra khỏi cửa, tôi dùng hết sức đập vào cửa phòng thắng nó rồi hét lên

‘May mà máy nói ra chứ không ngày mai tao tấn cho máy học mẫu’ Tôi vội vã chạy đi. Tôi đáp chuyến xe bus buổi tối đi Đào Viên của hãng Tungliao, Tôi không thuộc đường ra sân bay, và cứ thế lần đường vòng tới sân bay Trung Chính, chửi trách, thắng bạn tôi bảo tôi đã hết thuốc chữa. Làm sao tôi có thể tìm thấy nàng ở sân bay trùng điệp người như vậy?

Tôi thử gọi Phone cho nàng.

Có tín hiệu chuông...

“Hi, là anh đấy!” Tôi nghe giọng nói có vẻ mừng rỡ của nàng,

“Trời! Sao anh biết em...” nàng nhanh chóng hỏi.

“Em giấu sao được, anh có mặt báo ở khắp Đài Loan này” tôi cười qua khoảng không...

“Em đang ở đâu... anh muốn gặp em một lần cuối cùng... tiễn em”

“Em đã lên máy bay rồi... sắp phải tắt máy rồi...” giọng nàng tiếc nuối nói

“Vậy sao?... Anh vẫn không kịp nữa rồi!”

Tôi nói mà nhớ đến cái bãi cát ở Kỳ Kim...

Một lần nữa tôi lại bị chạm chấn. Nửa năm nay tôi đã bỏ lỡ bao lần...

Tôi cố gào vào máy những tiếng cuối cùng.

“Em hứa với anh... Em phải hạnh phúc nhé!”

Tôi cố gào vào máy những tiếng cuối cùng

“Vâng! Em sẽ...” đầu kia chuyển tới tai tôi tiếng nghẹn ngào.

Tôi đứng ở ngoài phi trường.

Ngước nhìn lên không, đôi mắt theo chiếc đèn đỏ ở dưới phi cơ nhấp nháy trên bầu trời đêm. Máy bay cất cánh lên trời cao, bay lên cao, đem theo nàng mất hút giữa bầu trời đêm...

ooOoo

Lời tòa soạn: Câu chuyện đến đây được xem như là hết dù tác giả chẳng dùng chữ “Hết” để chấm dứt câu chuyện. Được xem như là hết vì đến đây tác giả chẳng viết thêm gì nữa nữa dù vẫn còn nhiều người đợi xem, và cái entry để vào blog của câu chuyện này cũng đã bị xóa... Một độc giả ái mộ đã tự động thay mặt tác giả gửi câu chuyện vào cuộc thi bình văn trên mạng được tổ chức hàng năm của Đài Loan. Cho đến hôm nay, chuyện đã vào chung kết mà tác giả vẫn chưa một lần xuất hiện. Chỗ này vẫn chương 30 thì người cũng đoán là vậy!

GIỚI THIỆU CHUYỆN HAY KỶ SAU

Khởi Sóng Giang Hồ là tựa đề của một phóng sự tiểu thuyết dựa trên một vụ án hình sự có thật tại Việt Nam mang bí số X48 - gồm 48 nhân vật ẩn danh.

Câu chuyện vòng quanh chuyện án lớn nhất trong lịch sử ngành tư pháp Việt Nam từ trước lẫn sau 1975. Phiến tòa của vụ án kéo dài ròng rã 90 ngày xét xử xuyên qua 155 bị cáo bị truy tố, với 6 án bản án tử hình, 5 án chung thân, hàng loạt tù từ 1 đến 20 năm... 18 giới chức quan trọng trong chính quyền đương thời lúc bấy giờ cũng bị truy tố có liên quan mà cấp cao cấp nhất là đương nhiệm Thủ Trưởng Bộ Công An, Viện Trưởng viện kiểm sát tối cao... lúc bấy giờ.

Tất cả 155 bị cáo gồm dân sự và chức sắc nhà nước bị truy tố và mang án chỉ vì tội có liên quan đến một nhân vật với tên gọi là “Nam Cam”, ông trùm của mọi ông trùm xã hội đen trên toàn cõi Việt Nam. Khởi Sóng Giang Hồ sẽ đưa bạn đọc đi sâu vào thế giới ngầm của Sài Gòn, và những bí mật bên trong cuộc sống bên bãi giang hồ, các trận thư hùng nảy lửa giữa băng nhóm để tranh giành lãnh địa cùng những quyền lực và mưu chước của ông trùm Nam Cam nhằm khuất phục các cánh anh chị Hà Nội - Hải Phòng, sai khiến được cả một “giàn chức sắc” chính quyền v.v...

Vì sao ông trùm Nam Cam bị sa bẫy? Ai mới thật là một nhân vật giang hồ trong bóng tối đã bắt sắp được cả một đế

chế quyền lực vững chắc của ông trùm thế giới ngầm từ Nam đến Bắc?

Khởi Sóng Giang Hồ được chấp bút bởi tác giả là một trong những “người trong cuộc” vẫn còn “trong vòng phủ sóng” với năng lực giang hồ trong nước, và thể theo lời yêu cầu của tác giả, Doanh Nghiệp Đời Sống xin được ẩn danh người viết qua bút hiệu “Yên Ba Giang Vũ” trong trường thiên phóng sự tiểu thuyết này.

Khởi Sóng Giang Hồ, qua ngòi bút của Yên Ba Giang Vũ, một nhân chứng thật và sống động nhất, sẽ mang đến cho bạn đọc những giây phút nghẹt thở, đứng tim, hồi hộp, gay cấn, sôi động... qua từng dòng chữ, từng trang giấy từ đầu đến cuối câu chuyện.

Mời bạn đọc xem một trang trích đoạn trong Khởi Sóng Giang Hồ và đón xem toàn bộ câu chuyện sẽ khởi đầu kể từ số báo sau.

ooOoo

... Gã thanh niên thọc hai bàn tay trong chiếc túi áo gió đậm màu, bước chầm chầm trên vỉa hè giữa lòng phố đêm. Vừa đi, hắn vừa đi nhẹ vào chiếc vỏ lon không đang nắm lấy quay bên đường cho nó vắng đi trước vài mét, rồi tiếp tục đi tới. Khi ngang qua chiếc lon ban này hắn lại cúi nhẹ cho chiếc lon vắng trước vài mét nữa, hoặc có khi hắn vờn chiếc vỏ lon giữa hai bàn chân, chân trái lura qua, chân phải chặn lại... Cứ thế vừa đi vừa giỡn với chiếc lon như một kẻ nhàn rỗi trong xóm nửa đêm đi tìm thức ăn khuya rồi lết xet trên vỉa hè, gắp thứ gì sót thứ này cho vui chân... Chính cái bộ dạng “lơ đãn” như vậy của gã đã tạo cho Dung Hà một nữ sát thủ vững sỏi trong lòng đã “vô tư” đến mất cảnh giác một cách chết người...

Bầu trời đêm của vỉa hè Sài Gòn thường ảm theo năng gió khuya mát lạnh, Hàng đêm, Dung Hà hay có thói quen ung dung bắt ghế cùng vài em “gà tan chưởng” kẻ một cái bàn nhỏ hẳn ra ngoài lề đường của bar 139 Bùi Thị Xuân do chính mình làm chủ mà ngồi lại vài ve ngắm sao trời hưởng cái mát thật êm trong đêm vắng của Sài Gòn. Đây! Ngồi ngay đại bản doanh của nữ chúa thì họa có thắng điện nào nó muốn từ từ mới dám ghé đến chuyện vào tận con phố Bùi Thị Xuân gần ngã tư này mà mạnh động với nữ chúa của đám gấu biển Hải Phòng... Cái bar 139 coi nhỏ vậy mà “hàng nóng” không dưới 40 khẩu, mà tầu, kiếm Nhật cả thùng, còn “sát thủ” có đẳng cấp lúc nào cũng thường trực sau bếp vài ba tay để sẵn sàng chờ chỉ Dung sai vật xem hôm nay đi... chém ai. Chỉ cần ba thắng “em ruồi” này trong quán thôi, Dung Hà mà ho nhẹ một tiếng là tụi nó dục sức quất gọn cả hai chục đứa loại lóm còm...

Khi quá bóng bằng vỏ lon trên lề đường của gã bộ hành lết xet ngang

qua bàn của Dung Hà đang ngồi thì trên môi tên này còn đang ngậm điếu thuốc chưa có lửa. Cũng trong cái dáng chậm rãi lù khù như trò chơi đá lon này giờ, hắn bước khập khà vào bàn của Dung Hà, tay trái kẹp điếu thuốc trên môi xuống cúi thấp người lễ phép “Mấy chị cho em nhờ tý lửa”

Đến lúc này, cái thính mũi của một con gấu biển đầu đàn mới cảm thấy dường có điều gì không ổn. Nãy giờ nhìn cái thắng quái này từ xa với trò chơi đá lon của nó nàng cũng thấy khá vui mắt “Em trai này chắc trong xóm nửa đêm đối bưng góc dậy bò ra tìm mua cái bánh mì ăn đấy!” Chính vì phán đoán sai lầm một cách “oan nghiệt” như vậy, tay sát thủ mới có dịp tiếp cận được đàn chị ở tầm gần, nhưng đến khi nó mở miệng xin lửa thì như là nó như đang tiếm một luồng điện nhẹ chạy dọc dài theo sống lưng nàng. “Me nó! Thắng này Hải Phòng!”

Đứng! tên quái đang xin lửa bằng một giọng rặc ảm ngữ Hải Phòng. Dĩ nhiên là Sài Gòn ngày nay có thể nói cơ mang nào là người Hải Phòng đang chung sống, Dung Hà làm sao biết hết được. Đứng nữa! Nhưng vì phán đoán sai lầm thắng này là một “cư dân” trong xóm... Vậy mà nó lại là một thắng Hải Phòng lạ hoặc ngay trong lãnh địa của mình, mà Dung Hà lại chưa từng biết nó là ai. Bởi thế cái mũi thính đánh hơi bất trắc của con gấu biển đầu bầy mới cảm thấy có gì không ổn.

Dù ý tưởng cảnh giác bậc đến thật nhanh như dòng điện nhưng tiếc thay... Dung Hà không còn dịp để thực hiện. Khi vừa dứt tiếng “... cho em xin nhờ tý lửa” gã xin lửa chẳng cần đợi lửa. Bàn tay trái hai ngón vẫn kẹp điếu thuốc nhưng đồng lúc đó tay mặt hắn nãy giờ vẫn trong túi áo gió bấy giờ được lôi ra cùng với khẩu K54 nhỏ xíu. Hắn đẩy nòng súng tới trước mặt nữ chúa và nổ “chát” thật lẹ một viên vào giữa mang tai Dung Hà. Chỉ một viên một thôi, không cần viên thứ hai. Cách bắn chuyên nghiệp, với yếu tố bất ngờ, nhanh, gọn, chính xác ở tầm gần làm phọt óc ngay tức khắc. Hai em gà tan chưởng đang ngồi cùng bàn hầu đàn chị, tận mắt chứng kiến cảnh tay sát thủ máu lạnh đang tiến dần chị của mình “biến” bằng một viên nổ ban đầu. Đàn chị đổ ụp mặt rầm xuống đồng ly tách chén bát trên bàn không kịp kêu tiếng nào, máu và óc trắng tuông theo lỗ đạn trở rơi vãi ra ngoài hòa vào mấy đĩa thức ăn chai ly lật đổ ngang ngửa trên mặt bàn. Quả kinh hãi tột độ đến không thể thốt lên được tiếng hét thét thườn của phụ nữ khi thấy chuột. Mà tay này nào có phải là chuột đâu. Máu đi nó là sát thủ! Sát thủ thật chứ không phải sát thủ trong phim! Tay nó còn cầm lăm lăm khẩu súng béc khối đầy này...

Một em bị “sốc” đến đỉnh, rồi “thăng” luôn, em từ từ xỉu ngang ngả chống kênh đề lên cái thấy mới thần ma của đàn chị. Em còn lại thì bị chứng gà rớt trứng cửa đang rống thét phỉ phò cả hót cá hót cho đứng đứt hơi, giữa lúc trong mếp chiếc váy ngắn mà em đang mặc, một dòng nước ấm không do em điều khiển tự động xề xề chảy ra rồi xuyên qua mấy cái lỗ thổng của chiếc ghế nhựa em đang ngồi, ton ton lênh lênh xuống nền nhà.

Tay sát thủ bình tĩnh lững lờ rời quán, chỉ cần bước ngang hai bước là hắn đã ra đến vỉa hè, vừa lúc một chiếc Spacy 125 trở tới. Gã thót nhẹ lên yên sau, chiếc xe lướt đi êm ru, ánh đèn sau đuôi xe kéo ra đường CMT8 quẹo phải về hướng tương đương Phò Đổng rồi mất dạng. Bấy giờ trong Bar 139 mới có tiếng la hét kinh hãi xé màn đêm của đám gà trong quán cùng đám đồng tử ra đường nhơn nhợt... Lúc này đang làm việc phía bên trong nghe có tiếng pháo nổ phía trước bar, mấy em cứ tưởng đàn chị nữ chúa của mình chơi nghịch, đến năm này mà còn bạo gan đốt pháo. Nhưng thoáng một chớp thấy im ru chẳng nghe ai nói gì. Một em rón rén vén rèm bước ra nhìn thì thấy đàn chị Dung Hà nằm gục trên bàn hỗn đã lìa khỏi xác. Hai bạn ngồi cùng nữ chúa, một xỉu, một đang te đái tại chỗ...

Đến lúc này thì đám gà bên trong dường như đã lơ mơ “hiếu” được chuyện gì đã xảy ra nên đồng thanh kêu rú lên. Mấy cậu em loại cận vệ ruột của nữ chúa từ phía sau quán đâm phốc ra, rồi người từ một vài hàng quán khuya gần đấy cũng bị cái não loạn bất chợt sau tiếng súng trong đêm vắng nên hiếu kỳ chạy rầm rập đến xem...

Nhanh chóng trà trộn trong đám đông hỗn độn ở bar 139 trước khi cảnh sát đến, một gã thanh niên len lỏi chen vào hiện trường quan sát Dung Hà, chứng như đã xác nhận được là đàn chị gấu biển đã hỗn về đến tận... bến Cảng Hải Phòng rồi, gã lẳng lẳng bước ra lề đường. Cũng như lúc này một chiếc Su 150 lướt nhẹ trở đến đến sát gã đi êm ru...

Trời! Tụi này thiệt là những tay chơi biết bài bản chứ không phải thứ lơ tơ mơ. Nếu như đàn chị bị nổ một viên ở tầm gần mà còn chưa chịu “thăng” thì gã đi sau sẽ làm cu “bonus” tặng thêm nữa theo đúng ý cách chơi của đàn chuyện nghiệp quốc tế...

Khởi Sóng Giang Hồ là một phóng sự tiểu thuyết mới nhất chưa từng xuất bản hay đăng trên bất cứ báo, website nào dù ở VN hay nước ngoài.

Chuyện được tác giả ủy thác đăng độc quyền, và duy nhất trên tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống Úc châu mà thôi. Mời độc giả đón xem sẽ khởi đầu vào số báo sau [ ]

Một cuộc điều tra vừa công bố cho thấy đối với du khách cũng như người dân tiểu bang, lái xe dọc theo đường Great Ocean Road là một trong những thú vui nhiều người thích. Cuộc điều tra mang tên Victoria 101, do dịch vụ cứu nguy xe RACV của bang Victoria (như NRMA của NSW) thực hiện, đã liệt kê 101 địa điểm du lịch hàng đầu của tiểu bang, và con đường thơ mộng chạy dọc theo biển được nhiều người chọn làm hoạt động du lịch ưa thích nhất. Đường The Great Ocean bắt đầu từ Torquay rồi đi qua các vùng có thắng cảnh đẹp như Allansford gần Warrnambool, thuộc vùng Tây Nam của tiểu bang. Con đường này bao gồm các địa danh như 12 Tông Đồ (Twelve Apostles), vịnh Lorne, bãi tắm Bells Beach, và vịnh Apollo Bay. Hoạt động du lịch khác nhiều người muốn làm thử hoặc tới coi là cuộc đua xe Audax Alpine Classic tại Bright, Bảo tàng xe hơi Ford Discovery Centre, và vịnh biển kín Wilsons Promontory. Giám đốc bộ phận du lịch và lữ hành của RACV, Neil James, nói đường Great Ocean Road giành được nhiều số phiếu nhất, hơn hẳn các địa điểm khác. Con đường này đã thu về 22,000 phiếu trong cuộc bỏ phiếu trên mạng điện toán do RACV tiến hành thời gian gần đây.

Cũng xin mách nhỏ cùng bạn đọc là dọc trên con đường trữ tình này, bắt đầu từ thị trấn Torquay nếu đứng quay mặt nhìn ra biển, đi về tay trái chạy dọc theo con đường nhỏ theo hướng mũi tên chỉ về hướng "Tip Depo" chừng 2km là cùng đường. Quý vị có

thể park xe ở chỗ đường cùng, thả bộ băng qua vạt cát để ra biển... Vậy là coi như quý bạn đọc đã đến được thiên đường của hạ giới rồi. Nơi này vào mùa hè quý bạn (nam giới) sẽ được tha hồ rửa mắt với thân hình của các tiên nữ trần gian không một mảnh vải trên thân tung tăng dập dờn cùng sóng nước. Đây là một trong 4 bãi tắm khóa thân hợp pháp của bang Victoria có tên trên bản đồ là Point Impossible nằm khoảng giữa Barwon Heads và Torquay (Melway 511-F8).

Bankstown trở thành thủ đô trẻ sơ sinh tại Sydney

Bankstown vừa được chính thức gọi là thủ đô của trẻ sơ sinh tại NSW, khi trong năm qua cư dân của quận này sinh hạ tới 715 trẻ em. Theo thống kê về trẻ sơ sinh do Phòng đăng ký Sinh, Tử và Kết hôn của tiểu bang công bố cho thấy ngoài các quận thành thị, một số vùng thôn quê có số người sinh khá nhiều trong năm 2007. Quay trở lại Sydney, các quận vùng Tây Sydney là nơi có số người sinh nhiều nhất. Bankstown đứng đầu. Thứ nhì là Blacktown, với 680 trẻ em chào đời, thứ ba là Auburn với 622 ca sinh, và không xa bao nhiêu là Merrylands, với 591 trẻ. Chiếm từ thứ năm cho đến thứ tám là bốn thành phố nằm xa Sydney như Waga Wagga (568 ca sinh), Orange (532), Dubbo (495) và Tamworth (474). Thứ chín là Baulkham Hills (461 ca sinh) và thứ mười là Quakers Hill (459). Nơi sinh ít nhất được đưa vào thống kê là quận Arncliffe ở phía Nam. Quận này đứng thứ 100, chỉ có 174 ca sinh nở.

Theo chuyên gia dân số học Bernard Salt, sở dĩ Bankstown có đông trẻ sơ sinh vì đây là vùng có nhiều di dân, đặc biệt người gốc Trung Đông. "Những người này thường có tỷ suất sinh cao. Phụ nữ thường ở nhà nội trợ và thích sinh con." Ông nói thêm lý do quận Blacktown có số dân gia tăng là vì nhiều gia đình trẻ mua căn nhà đầu tiên và họ chọn sống ở vùng này. Trong khi đó theo giáo sư Peter Phibbs, từ Trung tâm Nghiên cứu Dân số tại Viện đại học Tây Sydney, một trong những lý do sinh nhiều con hơn có thể do thu nhập của nhiều gia đình này ổn định hơn trước.

RACV nêu tên ngã tư nguy hiểm nhất tại Melbourne

Theo sau một cuộc điều tra hơn 6000 tài xế "ngán giao thông Melbourne đến tận cổ" nay người ta đã biết được ngã tư nào là nguy hiểm nhất tại Melbourne. Trong các điểm đen hay gây ra tai nạn giao thông, RACV (Cứu lạc bộ Xe hơi Hoàng gia Victoria) tuyên bố giao lộ của hai đường Springvale và Whitehorse vùng Nunawading là nguy hiểm nhất. RACV cảnh báo tới năm 2020 tình hình kẹt xe trên tuyến đường này chỉ có tăng chứ không giảm. Trong hai cuộc điều tra liên tiếp, sáu điểm kẹt xe của "thế kỷ" đã được bình bầu và xếp thứ hạng. Lý do kẹt xe được nói đến của năm trong số sáu giao lộ này là do đường xe lửa bắt ngang. Peter Daly trưởng phòng Xe cộ và Giao thông của RACV nói trong khi ông không cảm thấy ngạc nhiên trước sự trùng lặp của kết quả thống kê, sự hiện diện của các điểm đen hết năm này qua năm khác vẫn làm cho ông cảm thấy "nghe sợ". Ông nói: "Ngã tư Nunawading mà ai cũng sợ là một ví dụ điển hình. Dù cho công chúng liên tục kêu gọi Sở Công lộ phải cải thiện hay nâng cấp nó, chính phủ tiểu bang vẫn không hành động. Ngay cả

khí chính phủ liên bang hứa sẽ cho \$80 triệu đồng một khi dự án khởi động." Cuộc điều tra mới nhất của RACV về giao thông và đi lại tại Victoria cho hay tới 89 phần trăm người tham dự điều tra tin rằng tình trạng tắc nghẽn giao thông tồi tệ hơn năm năm trước. 85 phần trăm nghĩ rằng nạn kẹt đường sẽ chỉ có xấu đi chứ khó mà cải thiện. Theo RACV, ngã tư "khét tiếng" này luôn đứng đầu bảng về tình trạng kẹt xe tồi tệ trong năm cuộc điều tra gần đây. Chính phủ liên bang thừa nhận vấn đề trầm trọng và sẵn sàng bỏ ra \$80 triệu đồng, bên cạnh tiền của tiểu bang, để cải tạo nút giao thông. Thành phố Whitehorse được hứa cho \$1.5 triệu đồng trong năm nay để đặt hàng bốn phức trình về cách giải quyết tắc nghẽn giao thông tại khu xa lộ nhiều người ngán ngẩm này.

Dân biểu phải hoàn tiền vì xài ẩu

Một số dân biểu Queensland đang bị đòi lại tiền công tác phí vì xài không đúng chỗ. Các khoản chi tiêu như uống rượu từ tủ lạnh (mini bar) của khách sạn, mượn phim về phòng ngủ coi, hay tiền mua bữa chải đánh răng, đã bị Ủy ban Duyệt xét Ngân khoản của quốc hội tiểu bang từ chối. Theo báo Courier-Mail dân biểu tiểu bang, người có tài sản nhiều triệu đồng, Bruce Flegg bị buộc phải trả lại ngân quỹ công \$335 đồng sau khi tìm cách thanh toán hóa đơn uống rượu trong phòng ngủ từ một khách sạn ở trung tâm thành phố. Tư dinh của ông Flegg là căn biệt thự kín cổng cao tường tại vùng Tây Brisbane. Cảnh đó ông còn có phòng làm việc và phòng ngủ tại Quốc hội tiểu bang. Ấy thế mà ông vẫn tìm cách xin thanh toán tiền ngủ qua đêm tại khách sạn The Chifley at Lennons. Khách sạn này chỉ cách nơi làm việc của ông vài trăm thước. Hồ sơ đáng xấu hổ này chỉ là một trong nhiều trường hợp dân biểu tiểu bang tìm cách xài quá trớn tiền thuế của dân. Báo Courier-Mail hiện đang có trong tay danh sách dân biểu muốn thanh toán các khoản công tác phí "lạ thường" quốc hội buộc phải công bố theo đạo luật "Tự do thông tin". Theo danh sách này hai bộ trưởng trong chính phủ Bligh đã làm đơn xin thanh toán tiền mua đồ ăn và nước uống họ nhấm nháp khi đi xe limousines. Cuối cùng bộ trưởng Ngân khố Andrew Fraser, và bộ trưởng Năng lượng Geoff Wilson đã phải hoàn lại khoản tiền này. Bộ trưởng Viễn thông Robert Swarten cũng bị đề ý khi ông đòi thanh toán bill điện thoại \$700 đồng. Chủ yếu là các cuộc gọi trong nước và quốc tế cho mục đích cá nhân. Hơn nữa chi phí điện thoại này phát sinh khi ông đang đi holiday. Giáo sư Trevor Jordan dạy môn đạo đức chính trị tại Viện đại học Kỹ thuật Queensland nói chính trị gia không cần phải đợi kiểm toán viên kiểm

hớ về luật pháp để những người có bầu, đi phà thai, nhưng vẫn xin được chính phủ khoản tiền \$5000 đồng dành cho sinh con. Khoản tiền này có mục đích khuyến khích người Úc sinh con và hoàn trả chi phí nuôi con nhỏ.

Khe hở về luật pháp xuất hiện đối với phụ nữ phá thai khi thai nhi của họ từ 20 tuần tuổi trở nên. Bác sĩ khi ấy sẽ coi đứa trẻ sơ sinh như vừa được sinh ra và chết yểu. Chứ không phải là hài nhi bị đẩy ra ngoài. Cha mẹ của các trẻ sơ sinh chết yểu vẫn nhận được tiền sinh con của chính phủ, với lý do nhân đạo. Thư viện Quốc hội Liên bang, The Federal Parliamentary Library, cơ quan đứng ra nghiên cứu chủ đề này cho thượng nghị sĩ Tự Do, Cory Bernardi, vừa xác nhận chuyện bất bình thường. Thượng nghị sĩ Bernardi nói: "Đây không phải là cuộc tranh luận về phá, phá thai. Đây là câu hỏi đặt ra đối với tiền thưởng sinh con bị lạm dụng, hoặc chi trả nhầm chỗ cho phụ nữ, những người quyết định không muốn mang bầu đứa con nữa." Ông nói thêm: "Tiền thưởng sinh con chỉ để dành cho những người Úc sinh hạ và nuôi nấng con cái cho tương lai dân số sau này của nước nhà." Theo giám đốc Hội chuyên gia sản phụ khoa toàn quốc, Andrew Pesce, về luật pháp mà nói, hiện không có sự khác biệt giữa trẻ sơ sinh bị chết yểu và phá thai khi thai nhi trên 20 tuần tuổi. Bác sĩ Pesce nói phần lớn các vụ phá thai trễ, sau 20 tuần, là do nhi bị dị dạng, hay mắc bệnh hiểm nghèo. Đối với phụ nữ phá thai khi thai nhi khá lớn, ông Pesce nói: "Tôi cho rằng có thể xã hội đưa ra một cử chỉ nói rằng, 'Quý vị đã trải qua quá nhiều đau đớn và khó khăn rồi, nên hãy cảm lấy khoản tiền thưởng sinh con này đi để tình duyên và bồi bổ'. Một phát ngôn nhân cho Bộ trưởng Gia đình Jenny Macklin nhắc lại rằng tiền thưởng sinh con không dành cho những ai đi phá thai. Bà nói: "Nếu như có bằng chứng chuyên này xảy ra, chắc chắn chúng tôi sẽ có biện pháp phù hợp." Khe hở luật pháp về phá thai và tiền thưởng sinh con xuất hiện khi Canberra đang vận động bãi bỏ tài trợ Medicare đối với các vụ phá thai trễ, hoặc sau 20 tuần tuổi.

Người Sydney không cảm thấy an toàn khi ở nhà

Phần lớn cư dân Sydney tin rằng vùng họ đang sống không an toàn, các loại tội ác gia tăng, trong khi cảnh sát không đi tuần thường xuyên do thiếu quân số. Một số người khác tin rằng hệ thống tòa án phạt và đôi khi quá nhẹ, đã không ngăn chặn được ý muốn gây tội ác. Hơn hai phần ba số người trả lời một cuộc điều tra trên mạng do báo The Daily Telegraph thực hiện cho thấy xu hướng tội ác dính đến bạo lực có vẻ gia tăng, 73 phần trăm tin rằng tiềm trịch ma túy đang có chiều hướng gia tăng. Tám mươi phần trăm cha mẹ nghĩ rằng con cái của họ đã được giới hạn ma túy mới dùng thử. 76 phần trăm nói rằng Sydney là thành phố không an toàn cho các thiếu niên mới lớn. Trộm cắp danh tánh của người khác, và đập cửa vô nhà cướp đồ là hai loại tội ác làm cho nhiều người dân lo lắng. Người mẹ của ba con nhỏ, Leesa Kelly, hiện đang sống ở vùng Glenwood, Tây Bắc Sydney, nói bà không cho phép con cái đi bất cứ đâu một mình. Bà nói: "Chỗ nào cũng có dấu vết tội phạm, Sydney dạo này kém an toàn hẳn đi. Một trong những vấn đề mấu chốt là chuyện thiếu cảnh sát đi tuần. Cảnh đó là hình phạt quá nhẹ đối với kẻ phạm tội. Đôi khi tòa ra bản án nhẹ như 'giấy', thành ra không có tác dụng ngăn cản những ai muốn vướng vô con đường tội phạm một lần nữa." Bà Kelly nói thêm: "Tôi thấy khá lo lắng khi chỗ nào cũng có ma túy. Tại cộng đồng dân cư, bến tàu xe, nơi công viên, chỗ các cháu vui chơi. Con gái tôi hiện đang sắp lên tuổi thiếu niên, không chỉ riêng mình tôi, mà cha mẹ nào có con cũng khá lo lắng".

Kiểu Dzũng

Tiền nữ trên bãi Point Impossible,

Torquay (Great Ocean Rd Victoria)

tra các khoản chi tiêu bất thường của họ. Mà: "Họ cần hết sức thận trọng khi dùng tiền thuế của dân để chi tiêu. Vì khi người dân đặt hết niềm tin vào dân biểu, họ cần duy trì sự nghĩ tốt của dân về mình, đừng đánh mất nó."

Phá thai nhưng vẫn được tiền sinh con của chính phủ

Tờ báo PerthNow vừa phát hiện ra khe

BẠN ĐỌC

tâm TÌNH

Sau ly hôn, cảm giác chồng chệnh, hững hờ, cô đơn... khiến người ta khao khát một sự sẻ chia, một bờ vai để nương tựa khi mệt mỏi, buồn phiền. Nhưng tất cả chỉ dừng lại ở đó, bởi khi đứng trước lời cầu hôn thứ 2, họ dường như chững lại, cân nhắc, toan tính với trăm mối tơ vò cho bài toán thứ 2 trong cuộc đời vì rất nhiều lẽ.

chim sợ cành cong

"... Nhưng đâu thế hạnh phúc là có thật

Ngày hôm nay em lại biết khóc cười

Biết chờ cửa mỗi lần anh về muộn
Biết rút dần ngọn lửa để cơm sôi..."

(*)
Bốn năm cô đơn, bốn năm đi về một mình chỉ có đứa con gái nhỏ chờ đợi trong ngôi nhà lờn, hôm nay, tôi bỗng thấy mình như rẽ sang một lối khác. Cuộc sống của tôi sẽ thay đổi trong nay mai, bởi, tôi đã nhận lời cầu hôn của anh, lời cầu hôn thứ 2 trong cuộc đời người phụ nữ mới ngoài 30 tuổi.

Cuộc sống mới, sẽ có thêm một người đàn ông thức dậy cùng tôi mỗi sáng, con gái tôi sẽ có người đón vào giờ tan học mỗi chiều. Nhưng rồi, sao nữa nhỉ? Hạnh phúc liệu có bền lâu hay sẽ lại tan vỡ. Tôi bỗng sợ, liệu mình có quá vội vàng?

"Sự lo lắng lớn nhất của mình trước khi kết hôn lần thứ 2 là nỗi lo sợ hôn nhân này lại tiếp tục đổ vỡ" - Bạn tôi Phương, chủ một tiệm mỹ phẩm lớn ở Melbourne thành thật tâm sự. Đã từng không dám nghĩ đến chuyện lấy chồng nữa, sau những thất bại đắng cay của cuộc hôn nhân đầu, sau những đau khổ mình tôi phải gánh gấm hàng mấy năm trời, tôi đã từng nghĩ, mình sẽ ở vậy. Nhưng rồi, nỗi khổ của người phụ nữ bỏ chồng lại khiến tôi phải nghĩ lại.

Chẳng phải chỉ bởi những đêm dài mất ngủ, chẳng phải chỉ là nỗi cô đơn

đi về một bóng, tôi còn phải gồng mình chống lại những điều tiếng khi đi với một người bạn khác giới. Hễ thấy tôi đi với một người khác phái, người ta lại xì xào. Trong mỗi cuộc giao dịch làm ăn với nam giới, thường là họ cứ nghĩ là sẽ đưa được tôi lên giường thay vì phải đối thoại và bàn thảo công việc.

Tôi chán cái cảm giác phải đối phó, phải xu xuôi. Tôi cần một người đàn ông cùng tôi xuất hiện trong những buổi gặp gỡ, để thiên hạ biết tôi đã có chồng, để họ nhìn tôi bằng ánh mắt khác. Và trên hết, tôi thêm cảm giác được có một ai đấy để tôi nương tựa, để tôi có thể trao vếu thương, giận hờn, để nấu những món ăn ngon, cắm những bông hoa đẹp, thậm chí để tựa cửa chờ đợi, mong ngóng mỗi khi chiều về. Tình cảm yêu thương và một gia đình êm ấm, người phụ nữ nào chẳng khao khát.

Giờ, tôi đã đến gần được tới ước mơ của một người phụ nữ có chồng. Nhưng, tôi lại chần chừ. Bao năm qua tôi và con gái tôi yên ổn. Tôi có việc làm ổn định tiền lương đủ để mẹ con tôi dư thừa, mùa hè rồi đi chơi Gold Coast ở Queensland, năm nay du lịch mua sắm nước ngoài. Mẹ con bên nhau, dù đôi khi tôi trông vắng vẻ nhưng cuộc sống êm đềm và không có nước mắt. Tôi hoàn toàn tự do với những suy nghĩ và hành động của mình. Thích thì đi chơi với người này, chán thì trò chuyện với người khác. Không trách

nhiệm và nghề vụ.

Tôi sợ cảm giác phải làm lại từ đầu, phải nếm nếm trong vai trò làm vợ, phải hầu hạ một người đàn ông để rồi nhớ lại phải nếm trải những nỗi đau mà tôi đã trải qua. Tôi sợ đủ thứ...

Còn con gái tôi, cô tiếp nhận một người đàn ông mới để phải gọi bằng cha. Có lần, con bé đã thủ thỉ với mẹ, hai mẹ con mình sống thế này thôi mẹ nhé, mẹ đừng lấy chồng, đừng bỏ con. Liệu anh, người đàn ông thứ 2 của tôi có đủ tình thương, sự hy sinh và lòng nhẫn nại cho đứa con gái tuổi mới lớn của tôi không. Tình yêu đầu, tôi đã đam mê và hy vọng một gia đình bền vững. Yêu nhau đến thế, mà còn có ngày phụ nhau, chẳng này, một mối tình làm lại, đầy những lo toan và sắp xếp, tôi sợ...

Tôi có người bạn làm công chức khá cao cấp trong một ban ngành của chính phủ tiểu bang. Chuyện vợ chồng anh một thời là sự quan tâm của nhiều người bởi vợ anh nổi tiếng với những câu chuyện... ngoại tình. Ly hôn được một năm, bạn bè giới thiệu cho anh gần chục cô. Nhưng anh lần lượt bỏ qua. Anh sợ những cô gái có khuôn mặt hiền dịu, ăn nói nhẹ nhàng vì luôn có cảm giác, hay là họ đang giả nai, đang lừa anh như cô vợ cũ.

Đi chơi với một cô gái anh thấy ưng ý lắm về mọi mặt, nhưng đến một hôm, cô ấy hỏi, sao anh giàu thế mà lại đi cái xe không đáng chút nào. Thế là anh lại giật mình, hay là họ đến với mình vì thấy cái phiếu lương hàng năm của anh có đến 6 con số. Cứ thế, nỗi lo sợ không tìm được sự chân thành khiến anh, cứ mỗi lần định kết hôn lần hai, lại ngập ngừng và rồi... dừng lại.

Những người đã một lần lỡ dở đều có tâm lý chung là mất lòng tin, sợ hãi sự mong manh của hai chữ "hạnh phúc" nên rất khó làm cho họ gạt bỏ được tâm lý để tiến tới hôn nhân. Mặt khác, họ lại khao khát có một mái ấm gia đình, vẫn mong muốn có một bờ vai, một chỗ dựa, một cuộc sống tròn trịa như bao gia đình khác. Mong cho con có một người cha nhưng sợ người cha ấy không thương yêu con mình.

Mong cho mình có một người chồng nhưng sợ người chồng ấy không làm tròn trách nhiệm hay lại làm cho mình đau khổ. Mong sao có được một gia đình hạnh phúc nhưng lại sợ sự tan vỡ lần nữa. Niềm mong muốn và sự sợ hãi ấy vẫn tồn tại song hành. Và những người phụ nữ dám gạt bỏ nỗi sợ hãi, cầu hôn lần thứ 2 ấy thường bảo nhau, họ là những người dũng cảm biết tin tưởng rằng họ sẽ có hạnh phúc.

Phương Nguyệt, Melb.

(*) Bài thơ "Trà nguội" tác giả Đặng Thị Thanh Hương)

Mấy năm trước, tôi và chồng, được mời tới dự khai trương một nhà hàng. Tại đó, tôi gặp ông chủ của mình, miệng hút xì gà Cuba tay cầm ly rượu vang đỏ. Khi tôi giới thiệu chồng tôi, rất tự nhiên, ông ấy hỏi anh làm việc trong lãnh vực (nghề nghiệp) nào?

"Tôi làm nghề tự do, freelance", chồng tôi đáp.

"Anh ấy đã học đạo diễn", tôi chen ngang.

Anh chồng nhả tôi và nói tiếp "Tôi ở nhà trông con gái".

"Anh ấy làm những việc có thể, để tôi được làm công việc của mình", tôi nói và cười nhưng bên trong lại thấy xấu hổ. Tôi chỉ muốn quay ngược thời gian và trả lời hộ anh ấy câu hỏi, nói anh ấy đang làm ở đâu đó.

Cái gì khiến tôi không có được một người chồng để tôi ngưỡng mộ đấy? Có lẽ chỉ có Chúa mới biết là tôi muốn được tự hào về anh ấy đến mức nào. Mạnh, chồng tôi thông minh và vui tính. Anh ấy là người duy nhất khiến tôi không còn muốn độc thân.

Nếu ngày trước bạn hỏi tôi về một "người chồng nội trợ" ở nhà, tôi sẽ nói không có vấn đề gì, nhưng khi vào cuộc sống thì nó lại hoàn toàn khác.

Có thể là vì, trong kế hoạch cuộc sống của chúng tôi không có chuyện Mạnh sẽ trở thành "người cha nội trợ".

Khi tôi đi làm, Mạnh mới bắt đầu tốt nghiệp. Tôi làm ở một công ty lớn trong ngành thiết kế thời trang và tôi yếu công việc của mình. Sau một thời gian làm việc tận lực bằng khả năng, tôi đã có cơ hội thăng tiến, trở thành thiết kế trưởng cho mạng thời trang loại casual của nam giới.

Nhưng mọi việc lại không may mắn với Mạnh. 3 năm trước, lúc tôi bắt đầu mang thai, anh ấy mới được nhận vào làm trong một công ty truyền thông, nhưng mọi việc không suôn sẻ sau đó 6 tháng. Thất bại, anh ấy cũng có thử xin một vài việc làm khác, nhưng mọi việc vẫn không ổn. Anh ấy quá dễ chán nản trước công việc. Lúc đó, tôi hiểu là tôi cần phải nắm chặt công việc của mình và phải tiến lên!

Tôi ở nhà được 3 tháng sau khi sinh, rồi vội vã quay lại với công ty của mình, trong khi Mạnh vẫn đang tìm việc. Trong 18 tháng liền, anh ấy chỉ nhận được 2 lời mời đến thi tuyển. Tôi đau đầu vì tiền, chỉ tiêu chỉ một đầu lương lại phải nuôi con nhỏ và phụ tiền cho chồng. Thời gian này, cũng may công việc làm ăn của công ty tôi đang làm cũng khá trôi chảy tôi được thêm nhiều bonus nên cũng đỡ khổ... nhưng cuộc hôn nhân của tôi lại bắt đầu có dấu hiệu đổ vỡ và trong đầu tôi, đó là Mạnh chồng tôi cứ tà tà yên

thần với chuyện làm... nội trợ.

Anh ấy không thể tìm được việc và tôi phải nản với anh ấy khi tôi đi làm về muộn mà anh ấy quên mất giờ cho con đi ngủ. Đó là lỗi của anh ấy, khi anh ấy không tìm được việc, khiến tôi lo mọ từ sáng tới khuya và xa con quá lâu, cố gắng làm thêm để có thêm tiền.

Tôi thăng tiến, trở thành "senior" trong ban thiết kế.

Anh ấy ở nhà cả ngày với công việc nội trợ không chuyển. Sự dụng máy giặt cứ lộn tùng phèo cách chỉnh các nút bấm, không biết nút nào cho thích hợp với loại quần áo giặt. Suốt cả ngày loay hoay với cái tủ lạnh và lò bếp cũng không ra nổi một bữa cơm tối... Tôi và Mạnh luôn mệt mỏi mỗi khi nói chuyện về con cái. Bé con ngủ đủ giấc không? Bé ăn gì vào bữa trưa?... Tôi đi làm mà tâm trạng bất an chuyện nhà. Bất an với đứa con giao cho người chồng dành đêm phần nội trợ.

Không chỉ thế, anh ấy còn bắt nhạc rock để nghe vào giờ ngủ của bé nên bé rất hay bỏ bữa ngủ trưa, ngủ chiều... Đôi khi, tôi luôn tự hỏi, tại sao ngày xưa, tôi lại nghĩ anh ấy là người đàn ông gợi cảm nhất thế giới cơ chứ?

Cuộc sống chán gối của chúng tôi cũng rệu rã đến mức, có ngày, tôi nhận ra, cả năm nay, chúng tôi chỉ "đụng" nhau có vài lần. Thành thật anh ấy cũng có nói "Anh thực sự nghĩ mọi chuyện sẽ tốt hơn nếu như chúng ta có thể thân mật với nhau". Nhưng nói và làm là hai chuyện khác nhau với anh ấy. Hoặc là anh ấy sẽ đặt bé lên giường rồi ngủ sớm, hoặc là anh ấy bước vào phòng ngủ với ly rượu và một cuốn tiểu thuyết.

Sự thật là tôi không còn hấp dẫn với chồng. Anh ấy không thay đổi, anh ấy vẫn có một đôi mắt nâu đẹp đẽ, một cái trán sáng sủa, một thân hình hoàn hảo, anh ấy vẫn hấp dẫn như lần đầu tiên tôi gặp anh. Nhưng trong đầu tôi, sức hấp dẫn đó không còn tồn tại trong cuộc sống gối chăn. Tôi cảm thấy mình giống như một người đàn ông khi năm chung giường với anh ấy.

Trong một lần tranh luận căng thẳng nhất, Mạnh đã nói "Em đang có một sự nghiệp lớn còn anh như nỏ lệ, chăm sóc cho cả những thứ rác rưởi của em... Em không dành cho anh lấy năm phút chuyện trò vào cuối ngày." Tôi nghĩ đây là lần đầu tiên tôi thực sự lắng nghe những điều anh ấy muốn nói trong suốt những năm qua. Anh ấy nói, anh ấy tức giận với việc tôi luôn đặt công việc lên hàng đầu và vì anh ấy đã không tìm được việc làm.

Anh ấy nói, anh ấy không muốn trở thành một người giúp việc! Tôi tức giận, nếu tôi không làm việc, thì cuộc sống của chúng tôi đi tới đâu? Tôi cần một cuộc sống đầy hoàng cho gia đình, cho chồng và đặc biệt là cho con, chứ không phải cuộc sống hàng tuần đi sắp hàng ở Centrelink. Anh ấy không đi làm, vậy anh ấy định làm gì? Công việc nhà là công việc gia đình, sao anh ấy lại nghĩ mình là người giúp việc khi anh ấy làm việc đó cho chính vợ con mình?...

Vài tháng sau, chúng tôi chia tay. Chia tay rồi, tôi mới tìm lại được cảm giác về chuyện ái ân. Hình dung ra một người đàn ông hấp dẫn. Tôi nghĩ về đám cưới thêm lần nữa và nghĩ về việc một ai đó sẽ thích tôi...

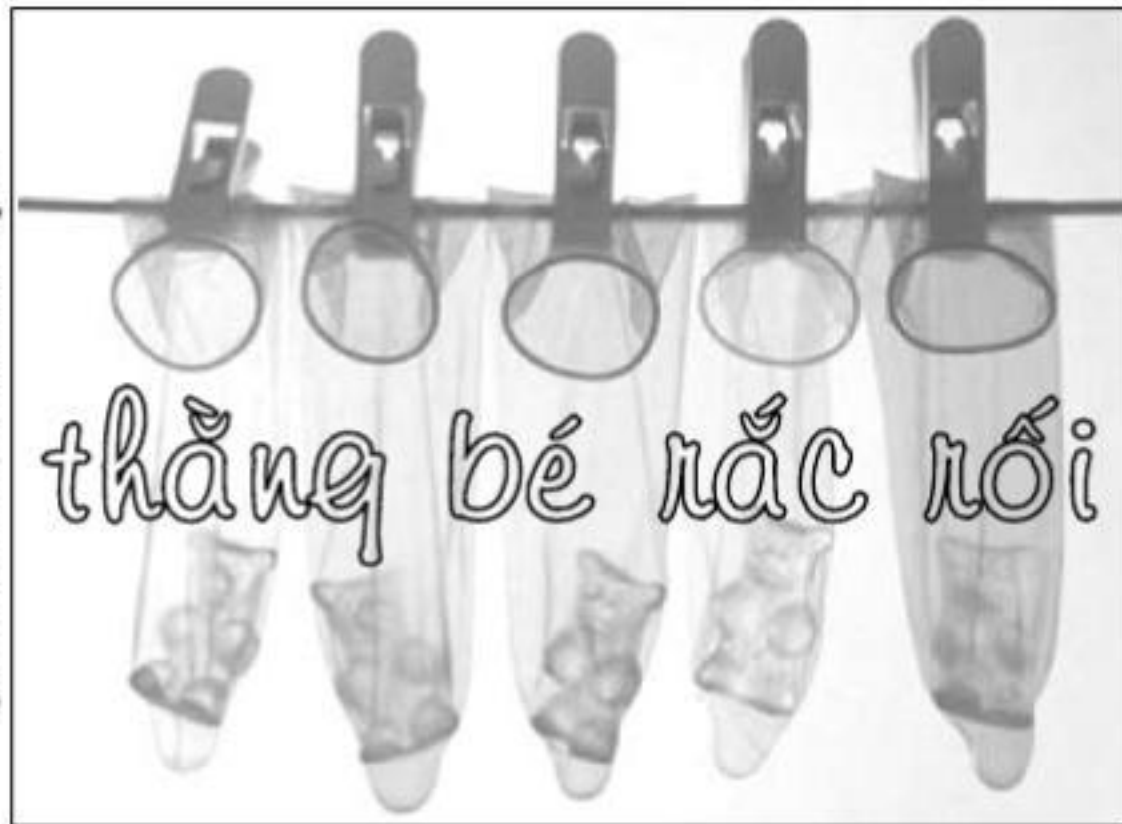
"Anh đã luôn cảm thấy ngưỡng mộ và tức giận. Em đã đặt vào anh rất nhiều kỳ vọng và điều này đã khiến anh cảm thấy không sống được".

Mạnh đã nói như vậy sau khi chúng tôi chia tay.

Thủy Ngọc

Bạn đọc muốn đăng tải câu chuyện tâm tình của mình trên trang báo này xin gửi về tòa soạn qua địa chỉ P.O. Box 794 Cabramatta 2166 hoặc eMail: DoanhNghiepDoiSong@gmail.com Bài được chọn đăng sẽ được tặng báo biếu gửi đến tận nhà.

Có một chuyên gia về "thằng bé" của quý ông mà giới y học VN mình gọi là "nam khoa", chuyên gia này thuộc hàng lầy lùnh của Pháp cho biết: những quý ông Pháp ngày nay, cứ 2 người thì 1 người có định kiến là "thằng nhóc" của mình thua em, kém anh quá nhiều. Một số người biến ý nghĩ đó thành một nỗi ám ảnh khôn nguôi. Họ sưu tầm các tạp chí chuyên môn, la cà các adult shop để tìm một phương thuốc thần kỳ nào đó làm "nó" lớn lên. Cực chẳng đã, họ mới tìm đến các nhà phẫu thuật.

Giáo sư McAninch và Unter Weesels, ĐH California, San Francisco là cũng là một chuyên gia nam khoa đồng nghiệp với ông người Pháp nói trên với kinh nghiệm dày mình nói: "90% số đàn ông Mỹ, dù nói ra hay không đều sợ hãi về việc "thằng nhóc" của mình lẻo khoẻo quá, trong khi thực tế họ có cuộc sống tình dục hết sức bình thường". Giáo sư Heari Navratil, Trưởng khoa niệu học ĐH Nimes thì báo: "Rất khó làm thay đổi suy nghĩ của những người hay lo lắng này. Phẫu thuật dù có thành công cũng khó cải tạo được suy nghĩ của họ. Nơi họ cần đến là các bác sĩ chữa bệnh bằng tâm lý cơ".

Như vậy bao lớn mới là chuẩn?

Trước hết Diệp Anh mong quý bạn đọc biết là kích thước của "thằng nhóc" của quý vị phụ thuộc nhiều nhất vào yếu tố chủng tộc. Tất nhiên, tầm vóc càng cao lớn thì "chúng nó" càng đầy đặn, nhưng không theo tỷ lệ thuận. Dân châu Á thường khiêm tốn nhất rồi đến dân da trắng, dân da ngăm ngăm, cuối cùng là dân da đen.

Hồi tháng 2 đầu năm nay, Bệnh viện Bình Dân và Đại học Y được của Sài Gòn có công bố kết quả để

tài "Xác định kích thước trung bình bình dương vật của đàn ông Việt Nam" từ việc kéo "súng ống" của hàng trăm nam giới ở lứa tuổi từ 18 đến 48 ra mà đo bằng phương pháp khoa học. Theo đại học Y Nha Dược Sài Gòn thì việc "đo" coi "nó" dài tròn mập ốm... bao nhiêu này chỉ nhằm điều tra cơ bản giải phẫu học cơ thể người Việt, nhưng cũng là để làm cơ sở để giải thích và tư vấn cho không ít các vị nhiều sự, cử tự mình làm khổ mình bởi mặc cảm thua kém về kích thước cái "đồ nghề" chinh chiến của mình. Mặt khác, nó cũng được dùng làm khuôn mẫu cho việc sản xuất bao cao su và thể hang nhân tạo phù hợp với nam giới Việt Nam.

Kết quả cho thấy: chiều dài bình quân của "thằng nhóc" các quý ông dân mình lúc bình thường là 6,6 cm, lúc cương cứng là 11,2 cm. Còn chu vi là 6,6 cm và 8,8 cm ở hai trường hợp tương ứng. Trên hoặc dưới một chút cũng không sao (mà hình như "trên" thì người ta càng vênh vao chứ chẳng ai lấy đó làm phiền lòng). Chỉ có năm quá xa so với bình quân, nghĩa là lúc "xìu" thì dưới 3,8 cm, lúc hùng hổ vẫn không vượt được 7,8 cm thì mới cần cầu cứu đến sự can thiệp của bác sĩ nam khoa.

Đối với những người thực sự "không làm ăn gì được" thì quá thật cũng nên thông cảm. Họ thường mất tự tin đến mức tự ti, trầm cảm và xa lánh mọi người. Và nguyện vọng sửa chữa lại "cây súng bắn nước (tiểu và nước...) là chính đáng.

Nhu cầu tăng kích thước cho "nó" rất lớn

Số liệu được khoa học chứng minh bằng số liệu cụ thể như thế, mà nào các vị có chịu hiểu cho đâu. Theo sự

Trong số báo trước quý bạn đọc đã xem qua câu chuyện của giới trẻ trong chúng "nghiện sex" và bệnh "tự yêu mình" tức là hội chứng "vô sex" chẳng thích trai mà cũng không mê gái... Hôm nay Diệp Anh xin trở lại cùng đọc giả thêm một chuyện đáng nói nữa của quý chàng. Một chuyện loại bí mật không thể thổ lộ cùng ai. Một chuyện đã làm nhiều chàng ầu sầu ủ dột ăn không ngon ngủ không yên đến suốt cả đời... Đó là chuyện "thằng bé" của nhà chàng...

tiết lộ của các bác sĩ nam khoa, không riêng chỉ của người tây phương mà ngay cả người mình ở trong nước và cả nước ngoài... Các bác sĩ hàng ngày phải tiếp nhận nhiều cú phôn xin được tư vấn chuyện lớn của "nó", và cũng đồng thời có nhiều vị trực tiếp đến gặp để nài nỉ "làm thế nào thì làm, miễn bác sĩ "kéo" nó dài ra thêm tý cho em". Trên hộp thư email của các bác sĩ nam khoa có tiếng, email đồ về chật cứng, với nội dung "... Chẳng hiểu sao "cái ấy" của em có ... "tỷ hiệu" hà bác sĩ ơi! ...".

Thế cho nên trên thế giới hình thành cả một thị trường kinh doanh chuyện này với doanh số hàng tỷ đô-la mỗi năm.

Quý bạn đọc thử gõ vào ô search của Yahoo, hay Google thì sẽ thấy hiện ra không biết cơ man nào là tài liệu và những quảng cáo mỗi chài cách thức làm cho "nó" lớn ra. Tự trung, người ta đề cập đến hai phương pháp: tự làm theo hướng dẫn và nhờ sự can thiệp của phẫu thuật.

Tự làm theo hướng dẫn về nguyên tắc giống với những vận động viên thể hình luyện cho nở nang cơ bắp, khiến máu chảy qua "nó" nhiều hơn và cử nhả nhả lớn lên theo thời gian tập luyện.

Rồi dùng một thiết bị chuyên dụng gọi là ProExtender kéo dài từng tí một. Tuy nhiên các bác sĩ nam khoa chuyên môn thường kịch liệt phản đối cách này. Họ cho rằng làm như vậy không dài ra được, mà chỉ dẫn đến... liệt thôi.

Hàng loạt thuốc được giới thiệu với lời phóng đại ầm ỹ và muốn loại nào cũng chiều: thuốc uống, thuốc bôi, thuốc xoa, thuốc xịt. Nhà sản xuất mạnh mẽ nói rằng đó là một bước

đột phá của y học và có thể làm "thằng bé" dài thêm những 10cm. Lý tưởng chưa!

Thế nhưng giới chuyên môn khẳng định là thuốc này được sản xuất từ chum sao nặng sào (xào) hoàn toàn... Chẳng qua chỉ là những môi tiết tố nam, chất kích dục kiểu Viagra hoặc vài thứ được liệu Trung Quốc, cũng có thể chỉ là chất giữ nước, làm "thằng nhóc" phồng lên sau khi sử dụng, làm cho quý chàng mừng hụt, bởi chỉ qua ít ngày sao lại teo đi. Không có một loại thần dược nào có tác dụng trong chuyện này và nếu tin lời quảng cáo, đã có nhiều "chàng tuổi trẻ vốn giọng hào kiệt" phải trả một giá rất đắt: nhiễm trùng, vô sinh, liệt dương... Vậy thì chọn lựa còn lại và nhiều niềm tin cây hơn cả có lẽ chỉ là phẫu thuật.

Sự can thiệp của phẫu thuật

Thông thường, 1/3 chiều dài của "thằng nhóc" bị ẩn thụt vào bên trong cơ thể, không nhìn thấy được. Có hai sợi dây chằng buộc thân "thằng bé" vào phần nằm trên nó, mà tiếng bình dân gọi nôm na cho dễ hình dung là... mu.

Các bác sĩ báo những sợi dây chằng này rất... vô duyên, chẳng có nhu cầu gì về mặt y học, tựa như một khúc ruột thừa ta phải mang suốt đời. Chỉ cần tiểu phẫu thuật, cắt chúng đi thì Eureka! (chữ của nhà bác học Archimedes nghìn là tìm được rồi!) thằng cu tí vốn bất mãn với số phận hẩm hiu đã dài ra được từ 2 đến 4 cm chứ không phải chơi.

Hiện nay, sự tiến bộ của y học đã trang bị cho nhà phẫu thuật lưỡi dao laser để cắt hai sợi dây chằng trời thủng bé tội nghiệp vào nơi gần xương mu. Bệnh nhân chỉ cần gây tê cho bác sĩ "xoẹt" một cái là xong, về nhà được ngay khỏi nằm lại bệnh viện, chỉ cần dưỡng thương cho vị "tướng quân" này một tuần sau là khỏi vết mổ không quá 3 cm. Cậu ta bấy giờ cao ráo, tươi tỉnh hẳn ra. Thế là khỏi phải cấy ghép nguy hiểm.

Cũng phải nói thật với nhau rằng, cái tiểu phẫu thuật này mang tính giải quyết tư tưởng là chính vì thực tế cậu ta có dài thêm ra chút nào đâu, mà chỉ lộ ra phần bị giấu đi, vốn trước đây bị thụt vào bên trong. Nó cũng thay đổi tư thế khi cương cứng. Nếu trước đây, nòng pháo tuy ngắn nhưng vươn lên ngạo nghễ, thì nay, tuy nó dài nhưng củ chực xuống tòn tòn trên miệng giếng. Lúc này có lẽ quý ông nên ca cho người bạn tình của mình nghe bài "Bể lòng đi em", anh chỉ có vậy thôi, vì nó vẫn không làm thay đổi sự khoái lạc của bạn thân anh và niềm hoan của em. Đừng bắt anh được "vòi" rồi, mà còn đòi thêm cả... hai bà Trưng nữa thì mấy ông bác sĩ sẽ cho là anh hơi bị tham rồi đấy...

Cùng với tăng chiều dài, các nhà phẫu thuật còn có thể làm tăng chiều ngang, làm "thằng nhóc" cho được coi oai vệ hơn. Để thực hiện được điều này, người ta hút mỡ ở bộ phận khác bơm vào dưới da của thân "cây súng". "Thằng bé" bấy giờ "xổ sữa" trông thấy mang lại sự hài lòng cho "người đặt hàng".

Tuy vậy, sau một thời gian, có thể "nó" lại gầy đi, vì mỡ bị cơ thể hấp thụ lại, mà cũng có thể, nó bị vốn hùn thành một "cục mỡ" bằng hạt đậu, bằng hòn bi hoặc to hơn và rắn lại, khiến "thằng bé" biến dạng, xấu xí. Để tránh hiện tượng này, người ta có thể bóc da lẫn mỡ ở nơi khác đắp vá quanh mình "thằng nhóc" cho nó béo lên. Vật liệu sửa chữa lấy ra từ chính cơ thể mình nên tránh được sự đào

thải. Song da vẫn có thể bị co rút lại, kích thước trở nên như cũ "mèo lại hoàn mèo".

Khó nhất vẫn là tăng chiều cao cho "thằng nhóc" bị lùn hoặc còi cọc dưới hẳn chiều dài trung bình của thiên hạ. Thân "thằng bé" làm bằng chất thể hang (copora cavernosa - vỏ là bao sợi và trong là các xoang chứa máu), một vật liệu đặc biệt mà "trời chỉ cho ta" có chừng ấy. Muốn nó dài ra, phải nối ghép nhưng lấy đâu ra vật liệu? Xin, ai cho? Thứ này còn quý hơn quả thận nữa. Ai chẳng muốn giữ lại cho mình như một bảo bối. Thế hang nhân tạo mới còn nằm trong thời gian nghiên cứu, các nhà phẫu thuật chưa nghĩ đến cách ghép từ người này sang người khác. Và lại, nó là chuyện... danh dự, cái ấy ai lại xài đồ... mượn của người khác bao giờ.

Để áp dụng biện pháp tình thế người ta thường áp dụng là cấy silicon hoặc

PMMA vào đó (như sữa mũi, bơm ngực của quý bà vậy), cho "nó" dài thêm chừng nào quý chừng ấy. Song phẫu thuật này phải thật thận trọng bởi nó có thể làm chảy máu lâu dài, nhiễm trùng, mất cảm giác, thậm chí gây ung thư. Chính vì thế luật pháp ở một số nước cũng chưa cho phép, thường chỉ là làm... chui.

Ở Nga thì Diệp Anh không biết luật có cho phép không nhưng mấy năm trước trên báo Nga là tờ Moskovsky Komsomolets ngày 19/3/2005 được dịch ra tiếng Anh một chuyện thế này: Anh Sergei từ Khabarovsk, bẩm sinh "thằng cu" quá còi, chưa đầy 5cm. Lên Moscow, các bác sĩ "ché tạo" cho anh một "đứa bé nhân tạo", từ da, cơ bắp và động mạch từ cánh tay anh rồi tìm mọi cách nối lên đầu của "thằng còi" cũ. Bằng bàn tay của những phẫu thuật viên điêu luyện, việc mổ xẻ kéo dài 11 tiếng đồng hồ. Họ đã thành công. Sergei hiện thỏa mãn với "củ quý" nhân tạo hùng dũng, dài 17cm, bộ dạng cực đẹp và máy chạy tốt. Anh đã lấy vợ và được... vợ khen.

Diệp Anh không bảo đảm là bản tin này có thật hay không quý bạn đọc nào là "người trong cuộc" cũng xin chờ vội mua vé đi Nga...

Kết luận

Nói gì thì nói, Nhân viết đến đây Diệp Anh bèn chụp cuốn white phone tìm các tên Việt Nam mà gọi điện thoại hỏi thăm để làm một thống kê không chính thức về ý của quý bà trong chuyện "thằng bé rắc rối" của quý ông. Theo ý của (số đông) quý bà, là những người "trực tiếp" chịu đựng chuyện "súng lớn" hay "súng nhỏ" của quý ông thì bà nào cũng cho rằng "trời cho" đến đâu tận dụng đến đâu là tốt nhất.

"Thằng bé" của "ông nhà em" diện mạo như thế là "đẹp trai" lắm rồi vậy mà "ông í" cứ đòi đem nó đi giải phẫu, em bảo là đừng nghĩ đến việc mang nó ra mà... hành hạ tội nó lắm... Nam tính là ở phong cách đàn ông, ở sự quyết đoán, ở tính cẩn thận và tầm nhìn trong công việc, ở sự cởi mở phóng khoáng với bạn bè, chu đáo với vợ con... đâu phải ở cái chỗ cây súng nước chết tiết kia chứ...

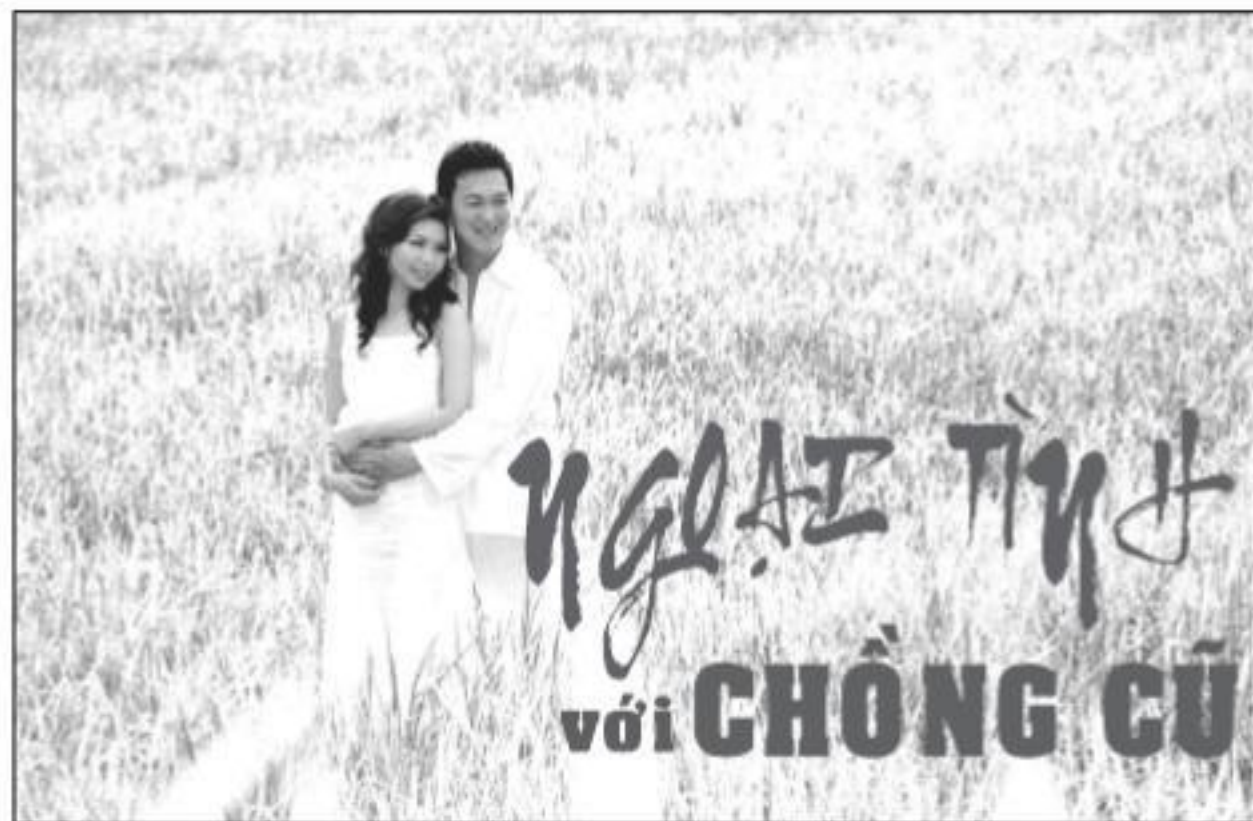
Cuộc sống vợ chồng cần dựa là sự hòa hợp, trách nhiệm với nhau, "chuyện ấy" tuy là "một phần tất yếu của cuộc sống" nhưng chưa đến nỗi cần phải quan tâm đặc biệt.

Đấy! Đa số quý bà đều rất "thoáng" về chuyện lớn nhỏ của "thằng bé" nhà chồng, vậy thì hà cớ gì quý ông cứ quan tâm?

Xin hẹn gặp lại bạn đọc ở số báo sau.

Diệp Anh

Phương "N", Sydney

Hậu và Lâm đáng lẽ là một đôi "song kiếm hợp bích" trẻ đẹp đôi như Tiểu Long Nữ và Dương Quá. Hai anh chị quen nhau qua mấy năm đại học ở UTS ngoài Sydney city, và đã quấn quýt nhau như sam dính cặp từ ngày mới lang thang chân vớt chần rảo vào sân trường.

Họ nhanh chóng kết hôn ngay sau khi vừa tốt nghiệp và cả hai đều có việc làm ổn định. Hậu có một job ở ngân hàng Commonwealth vùng Fairfield Sydney, sát vách cạnh bên Cabramatta là thủ phủ của Việt Nam tại Úc, còn Lâm làm việc cho một công ty về IT. Hai vợ chồng đang nhìn về tương lai phía trước để tính chuyện con cái và dành dụm ít vốn mua nhà...

Lẽ ra thì hạnh phúc lắm, nhưng cuộc sống vợ chồng sau hôn nhân lại không đơn giản như thời còn đi học, và cuộc đời cũng không đẹp như lúc họ ôm ghì nhau trên giường để... nằm mơ dệt mộng.

Sống chung với nhau chưa được hai năm, vợ chồng Hậu nhiều phen cãi vã đến suýt sập nhà. Nguyên do của những trận nổ lửa này thì cũng không có gì to tát, chỉ từ những chuyện vặt vãi xé ra cho to, rồi từ to biến thành bão. Điều Lâm chịu không nổi là vợ chàng cứ thường phàn nàn về tiền bạc, chê trách anh không biết "mẩn ần" để kiếm nhiều tiền hơn. Ở xứ này mà cứ loay hoay với đồng lương thì chỉ đủ qua ngày thôi chứ biết chừng nào mới có dư. Và chán nhất là mỗi lần như vậy Lâm đều bị vợ đem mình ra so sánh với chồng của người ta.

Vốn nóng tính, mỗi lần đụng trận với

cái miệng của vợ thì Lâm như muốn upside-down luôn cả bầu trời. Có lần anh đi Hậu vô vách tường dùng cái cán cây lau nhà muốn chẹt cổ vợ cho chết luôn cho rồi. Cũng may là giây phút chuẩn bị "giết người" đó thì Lâm bỗng nhớ đến cặp đùi thật là dài trong chiếc váy ngắn của con nhỏ mới vô làm chung hãng. Nhờ này cũng Việt Nam là dân du học vừa tốt nghiệp đang xin định cư lại, giọng bắc kỳ ngọt như mía hấp và mới được nhận làm cùng unit với Lâm, những lúc không có tụi Úc chung quanh thì con nhỏ bắc kỳ... cục đó cứ anh đi anh hỏi với Lâm bằng tiếng Việt "Anh đi nghe em bảo này... vắng... anh à, cho em xin..."

Ôi trời mẹ ơi! Sao mà nghe con gái bắc nó nói chuyện cứ như là mùa hè mà được uống nước cam nguyên chất vậy. Mỗi lần nghe cô bé "anh đi... em bảo này..." là Lâm bỗng dưng thấy mình có chút hối hận, anh nghĩ có lẽ lúc trước mình hơi bị "ngu dốt xuất" hay sao đó nên mới đi lấy vợ sớm hơn mọi người. Trên cây còn biết bao nhiêu quả chín ngon ngọt khác tại sao ta lại chỉ biết có một quả vừa đắng nghét vừa đầy sâu là con vợ dữ như chẳng mà lại cứ lẻo nhẻo nói dai như đĩa đá nhà...

Từ đó Lâm tự chọc thủng hai lỗ tai mình cho những lời căn nhắc của vợ khi vào tai bên này thì xuyên suốt luôn qua bên kia. Lâm như người điếc, luôn cả đôi lần cảm. Hàng ngày đối diện với vợ Lâm cứ như pho tượng, chỉ chờ cho vợ chịu không nổi mà tự mở miệng nói tiếng chia tay.

Giọt nước nhỏ mãi rồi cũng đến lúc

phải tràn ly. Hai vợ chồng chưa có con cái, và cũng chưa có nhà cửa tài sản chung nên việc ly dị diễn ra thật gọn gàng. Theo luật tư quyền cáo, cả hai trả căn nhà đang thuê. Hậu dọn về ở lại với ba mẹ và mấy đứa em như hồi chưa lấy chồng, còn Lâm tìm thuê một apartment sống riêng một mình trở lại kiếp sống độc thân chờ ngày tòa án cấp giấy ly dị. Hàng tuần anh tiếng năng mới có bé "Bắc kỳ nhỏ nhỏ" đồng nghiệp kia đi uống cà phê, đi ăn, đi chơi, đi dạ vũ nhảy đầm v.v... rồi ghé về apartment của mình để cho Lâm khám phá những điểm "trên cá tuyệt vời" bên trong chiếc váy ngắn của cô bé mà bù đắp thêm cho niềm vui anh vừa mới mất vợ.

Còn Hậu, chưa đầy 30, có nhan sắc mặn mòi lại thêm thắm đẫm như tình của gái đã biết mùi "hương lửa", trông nàng càng mặn mòi hấp dẫn hơn nhiều so với mấy cô thiếu nữ chưa chồng. Từ ngày về sống lại với gia đình Hậu thường theo mấy đứa em độc thân đi chơi đầy đủ chỗ này chỗ kia cho đỡ buồn, và đã nhanh chóng lọt vào tầm ngắm của nhiều anh đang muốn kiếm vợ. Biết Hậu đã có chồng, nhưng hiện đã thành dân "MBA" (married but available) chỉ còn chờ ngày tòa án cấp giấy ly dị nên nhiều anh cứ nằng nặc xin Hậu cho anh được "chết trong vòng tay em". Thấy mình đã là gái ly dị mà được khối con trai đòi "chết" như vậy Hậu cũng há hê lắm, nàng mỉm cười nhớ lại khi mới cưới nhau chẳng phải Lâm đã hằng đêm đòi Hậu cho được "chết lên chết xuống" trong vòng tay và luôn cả... vòng chân của

nàng đó hay sao? Đành ông đời này sao toàn lựa chỗ chết khôn thấy bà có luôn.

Chẳng biết có phải khi phụ nữ đã có chồng rồi thì không chịu nổi cảnh đêm ngủ một mình nữa, hay chỉ vì tư ái muốn cho Lâm thấy mình vẫn còn sống giá lắm chứ chẳng phải bỏ anh ra thì tới thành gái già... Mới qua lại mới mấy lần Hậu đã nhanh chóng nhận lời "xin chết" của Bình, một business man trẻ ở cũng ở Fairfield gần nơi Hậu làm việc. Bình có một shop bán computer và vài đứa teckies dân em để làm thêm dịch vụ bảo trì sửa chữa máy luôn cho khách khi cần. Gặp lúc hàng Trung Quốc rẻ, kỹ thuật nâng cao, sự tiện nghi của máy computer đa dạng thích ứng cho nhiều ngành nghề nên business của Bình cũng tương đối có đồng ra vào.

Đám cưới của Hậu và Bình được tổ chức linh đình tại Crystal Palace Reception ở Canley Heights, tham dự có đến hơn 400 khách. Hậu nhất quyết làm cho Lâm chồng cũ của mình phải xốn xang con mắt. Tất cả bạn bè của Lâm, thân sơ gì Hậu cũng mời dự cưới suốt lượt. Gia đình của Lâm, bố mẹ anh chị em đương nhiên là không sót một ai, Hậu nằng nặc mè nheo mới cha mẹ, anh chị em bên chồng cũ phải đi dự tiệc cưới của nàng cho bằng được. Lấy lý là bé gì cũng từng làm dâu trong nhà này, dù bây giờ không còn tiếp tục thì cũng là... người trong gia đình... Thật ra là Hậu chỉ muốn "bao vây tinh thần" chồng cũ. Sau cái đám cưới này Lâm gặp bất cứ ai mà chẳng quen ở Sydney cũng sẽ là người đã được tận mắt chứng kiến "vợ chàng" đẹp lòng lấy và hạnh phúc bên cạnh chồng mới của cô ấy như thế nào. Chứng đó nếu Lâm có tiếc hùi hụi thì cho đáng đời bỏ ghét cái mặt... khó ưa.

"Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời... Ái ản lạt lẻo của chồng tôi..." mấy câu này xưa rồi, liệng thừng rúc dùm cái đi Diễm, chồng mới "sì ản" đồn dập hơn chồng cũ gấp 10 lần chứ ở đó mà lạt lẻo...

Tuần trăng mật, anh chồng mới của Hậu mua tour du lịch dẫn vợ đi chơi một vòng tam nước ở châu Âu. Người ta nói cái câu "nắng hạn gặp mưa rào" để chỉ phụ nữ đang xuân, bỗng dưng bị hoàn cảnh làm cho quánh cứng thành khó héo, chỉ cần được tình yêu mới tưới vào thì hoa bung nhụy nở tươi lại ngay. Thiệt là đúng ý chàng! Sau honeymoon ở Âu châu về Hậu càng thêm tròn lẳn nét đa tình. Cũng may là nàng vừa lấy chồng thêm lần nữa chứ không thì vụ cưới ản mất của Hậu bấy giờ đâu có thể "giết người" được như chơi, ít lắm cũng là mấy tay hàng xóm hay nhìn trộm qua hàng rào nhà mấy cô single mom ở xứ này. Sắc đẹp không phải là sóng gió ba đào,

nhưng tự cổ kim đến nay từ xưa chưa đến dân có rác tếp riều, có đàn ông nào mà không bị sắc đẹp làm cho chết chìm đầu chữ?

Cuộc sống rồi cũng nhanh chóng trở về nhịp điệu bình thường, nổi vốn và của vợ chồng mới cưới lúc ban đầu rồi cũng tan dần theo năm tháng. Hậu vẫn ngày hai buổi ra ngân hàng ở Fairfield làm việc. Bình chồng mới của Hậu, trông coi shop computer của anh. Dù chỉ là một business nho nhỏ nhưng ít gì cũng là loại "mẩn ần" với người ta như ý Hậu muốn. Thu nhập của Bình chắc cũng khá hơn đi làm lãnh lương. Thật ra thì Bình cũng có dư chút đỉnh nhưng vì chỉ mới khởi nghiệp được vài năm thôi, tiền dư ra là Bình đầu tư vào thêm hàng tồn để vòng xoay thêm lớn... Nhìn chung thì chàng cũng là một tay kinh doanh trẻ, có trình độ, và biết buông cương nhai kiệu đúng lúc nên thỉnh thoảng cũng trúng được vài đợt hàng lớn.

Không biết cái "hội chứng" căn nhà muốn thuê của Hậu ngày còn làm vợ Lâm có được nâng làm của hồi môn đem theo về nhà chồng mới hay không? Hay chỉ là cái "thời hội nhập" khi Việt Nam được vào WTO nó lan tràn khá rộng ra đến người Việt ở nước ngoài. Cưới nhau chưa đầy năm thì Bình có vẻ như chán cơm nhà mà lại thích thường xuyên đi Việt Nam ăn phở.

Là một tay có giá trong trong giới hi-tech Bình làm sao đứng yên được khi mà cơ sở "a công" (@) ở Việt Nam đang nổ bùng qua "thời hội nhập". Cổ phiếu "Blue Chip" mua vào vài chục ngàn, giữ vài hôm đẩy ra kiếm cả trăm ngàn để như đập bún ốc. Bạn bè trong giới tecky từ Úc đến Mỹ qua Âu châu hú nhau bay vô Việt Nam như đàn dơi buổi chiều kêu nhau chỉ chóc cùng rơi hang ổ đi săn mồi. Vậy là Bình thấy lòng mình yếu "H2O" (nước) rậm rức. Sắp xếp sang tiệm lại cho người quen,

Bình theo tiếng gọi của... "quê mẹ" mà bay vào trong nước. Suốt ngày anh la cà ở các sân gôn dịch chờ "khớp lệnh", vài hôm nhớ vợ thì bay ra, về Úc đắm ứ với cổ phiếu "Blue Chip" đang sôi nổi lại bay vào...

Thời gian đầu Bình còn mỗi ngày phone cho vợ vài bận, từ từ vài ngày một bận, rồi càng về sau công việc càng bận bịu. Có hôm giá cổ phiếu đang "kích trần" ngủ một giấc sáng dậy ra sân trẻ nó rơi "lũng sần" hồi nào không hay. Chỉ trong một đêm, có kẻ khóc, có người cười. Bình cần phải dồn đầu óc vào sự chú ý các giao động trên sân nhiều hơn.

Và một lý do khác nữa là sự xuất hiện của giới "dầu tư ngoại" với mớ là những "Việt kiều chuyên gia" trên sân cổ phiếu ở Việt Nam trong các năm gần đây đã là "điểm ngắm" sáng giá của nhiều cô chần dãi muốn dệt mộng. Bình cũng thấy là "phở" ở Việt Nam càng ngày càng ngon hơn. Từ tái chín, đến nạm gấu, về, v.v... đều có chất lượng đáng tiền hơn cơm nhà bên Úc. Dẫn dẫn những cú phone, và những lần bay về Sydney thăm vợ của Huỳnh cũng thưa vắng theo hiện cảnh.

Hậu vô vô ở nhà một mình, nàng không dám bỏ job để bay về Việt Nam cùng chồng ra sân "khớp lệnh". Weekend mới mình ở nhà cứ đi ra đi vào vì thiếu hơi chồng Hậu thấy ảm ức đến chao đảo đầu óc. Đi làm mà Hậu không tập trung được gì, dạo này cô hay làm cho supervisor của mình khá ngạc nhiên vì các lỗi vận vật trong công việc. Đêm về chỉ còn mình Hậu có đơn trên chiếc giường queen size rộng bự. Bước chân người ngang cửa, tiếng xe thắng đỗ bên hàng xóm v.v... đều làm Hậu giật mình thốt tim lo sợ. Có hôm một tên búi tóc hàng đạo "door to door" cứ nhất định đòi vào nhà để nó cho nàng "coi cái này hay lắm" đã làm Hậu hoảng hồn gọi cảnh sát. Đã vậy đêm đó chương trình số 9 mặc dịch trên TV lại phạ họa theo hình ảnh một phim kinh dị "When a ranger calls" để hù dọa nàng sợ muốn đứt bóng luôn qua hình ảnh có gái ở nhà một mình bị hàng loạt cú phone của kẻ lạ gọi đến khủng bố... Hậu xuống bếp đem hết tất cả dao lĩa dao nhỏ vào phòng ngủ, và toàn bộ những gì trong nhà có thể ném chơi được đều được nâng để sẵn trong tầm với trên đầu giường. Khóa chặt cửa phòng lại trùm chăn kín mít, Hậu nằm thờ trong chăn chờ đợi cái tên búi tóc hàng đạo lúc ban chiều đã bị nàng gọi cảnh sát đuổi đi, dám chứng đêm nay nó sẽ trở lại làm "kẻ lạ" xuất hiện như trong cái phim đáng hồn vừa mới chiếu trong TV...

Vài phút sau, chừng như không chịu nổi với nỗi ảm ảnh khủng hoảng chết người này Hậu chụp phone gọi đi... Nàng định bấm đại vào bất cứ số của

người quen nào mà mình đang có để có ai đó nói chuyện cùng mình phá tan sự cô đơn cho đỡ sợ thì... Ôi cha mẹ ơi! Hậu xin thể có "mắt đèn" là nàng không hề có ý... Vậy mà ẩn kín trong tiềm thức hay trong cái góc kẹt nào đó của trí nhớ vốn không hay ho gì của Hậu, cộng thêm tỷ thử hồn đèn trong đầu lúc này... Hậu thất lòng không biết từ đâu mấy ngón tay của nàng tự động lướt dài một dãy trên mười con số mobile của Lâm, người chồng cũ mà từ ngày ly dị đến nay đã hơn hai năm Hậu chưa từng gọi đến. Và khi đầu phone bên kia vừa có tiếng Hi... của Lâm thì Hậu đã đắm đuối nước mắt chu môi vào ống nói nhỏ xịu của chiếc phone tay rồi khóc re lên "Anhiiii... em khổ quá trời nèee...!!!"

Và cũng chắc là trên đời này không có gì "đau lòng" (lẫn cả hể) cho bằng nghe vợ cũ than khổ khi nàng đang sống với người mới. Lòng nghĩa hiệp của Lâm bỗng ùn ùn bốc phát vào lúc không có ống chống mới của "vợ mình" bên cạnh. Chỉ hai mươi phút sau, là Lâm đã đứng trước cửa nhà Hậu, khi cánh cửa vừa mở cho Lâm vào là Hậu ngả quỵ vào vòng tay chồng (cũ), nàng nức lên nước nờ, ôm chặt cứng Lâm run lấy bấy sợ hãi như con mèo bị lột giăng.

Suốt đêm đó, trên chiếc giường của chồng mới, Lâm phải ôm chặt vợ cũ vào lòng và luồn tay xoa vuốt trên đôi bờ mông trần không mặc quần của Hậu thì nàng mới cảm thấy bớt đi phần nào nỗi cô đơn và thời không thút thít nữa.

Sau lần đó, những khi Bình đi Việt Nam để "khởi nghiệp" với chứng khoán "thời hội nhập", dù đi bao lâu Hậu cũng "don't care" nữa vì bấy giờ đã có chồng cũ trấn lạp nỗi cô đơn của nàng mỗi khi chồng mới vắng nhà. Mà thiệt là là một điều nghe! Ngày trước khi còn là vợ chồng mỗi lần cãi nhau Hậu thấy "ghét cái bản mặt" này thật tệ. Còn Lâm đã chẳng từng muốn bóp cổ vợ cho chết luôn đó hay sao? Vậy mà bấy giờ những đêm lên lút chồng mới để xóa lạp nỗi cô đơn cho vợ cũ, cả Hậu và Lâm đều cảm thấy ăn vụng, có... "condition apply", ngó bộ còn ngon hơn ăn công khai đến... tỷ lần. Có những lần không kèm hăm được cảm giác của da thịt đang liên tục đưa mình đến tận cơn tột đỉnh, Hậu phải quắp chặt tay chân đu tòn ten, bầm dập cứng lấy người Lâm đang chống tay trên giường ở thế hít đất, rồi như vẫn không chịu nổi cơn sóng cuồng đang tới, Hậu ngóc đầu há miệng ngoam vào vai chồng (cũ) một cú rõ mạnh mới chặn được tiếng rên rựa như mèo gào trên nóc nhà đang tuôn ra cửa miệng nàng.

Những lần "ăn phở" vụng trộm giữa hai kẻ trước đây "từng là vợ chồng" cứ thế diễn ra. Khi thì ở nhà Hậu, khi

Hậu đến qua đêm với Lâm bên cái apartment của chàng. Người ta nói khi đã mất rồi mới biết quý những gì trước đây mình cứ cho là tầm thường. Bấy giờ bên con "cạp cái" vợ cũ của mình trước đây, Lâm khá ngạc nhiên dù Hậu không phải bắc kỳ như cô đồng nghiệp "vàng a, anh đi nghe em báo này v.v..." nhưng cái tiếng "ạ" nhỏ nhẹ ngọt ngào của gái miền nam từ cô vợ dữ như chẳng tình trước đây nó ngon còn hơn nước dừa xiêm xứ Bến Tre, và anh cũng đáp lại bằng sự nhẹ nhàng lịch sự, gentleman đến độ Hậu cũng cảm thấy là nàng từng gặp ở "chồng cũ", lần chồng mới bấy giờ... lịch lãm cứ y như là phim Hàn Quốc.

Phim Tàu có nói giấy không gói

được lửa, bàn tay không che nổi ánh nắng mặt trời. Chuyện vụng trộm giữa Hậu và chồng cũ lâu ngày dù kín đến mấy rồi cũng bị dư luận xì xào. Nhất là với những tay từng ngắm nghe Hậu nghe cũng rất lạ tai của cô bé đồng nghiệp mà bấy giờ đã thành bạn gái "rượt" của anh. Lâm lẩm bẩm thăm với chính mình "Trên cây còn nhiều trái chín, không nếm thử hết thì làm sao biết trái nào ngon hơn..."

Là một dân programmer có trình độ trong làng hi-tech, Bình chẳng khó khăn gì để bẻ khóa được password chui tọt vào hộp thư email của Hậu của Lâm, để có được bằng chứng là những lời tâm tình chết người và vài hình ảnh "minh họa" do họ tự chụp bằng mobile phone lúc cả hai đang "having fun" ngay trong phòng ngủ của mình.

Giữa lúc kinh tế toàn cầu ảm đạm, Bình đang bị "rớt" đến lũng sản vì chứng khoán "Blue Chip" ở Việt Nam, giờ lại thêm chứng cứ bị vợ cấm sừng trắng trợn, anh điển tiết tức tốc bay về Úc để dạy cho kẻ cướp vợ mình một bài học. Nhưng rồi mọi người can ngăn, và lại kẻ tình địch không ai khác hơn là chồng trước của vợ. Đàng nào thì mình cũng chỉ là chồng loại "xài

giày cũ" của "nó" trước đây rồi. Ghen cái gì nữa mà ghen.

Cuối cùng Bình và Hậu lại mạnh ai nấy đến luật sư để nhờ đưa nhau ra tòa.

Khi mọi chuyện đã êm ả, người ta thấy Hậu và Lâm, anh chồng cũ, thường xuyên đi lại với nhau hơn. Nhiều người cũng mong muốn sau cơn mưa trời lại sáng cặp vợ chồng trẻ đẹp đôi này sẽ kết hợp trở lại với cuộc sống êm đẹp, và có lẽ Hậu cũng muốn điều này. Là phụ nữ, làm gì thì làm, dù sỏi sỏi đến đâu ai cũng muốn có một đời sống gia đình êm ấm bên cạnh chồng con.

Một hôm ở nhà Lâm, giữa lúc Hậu đang chơi với trên chín tầng mây cùng tiếng mèo gào sấp xuống ra miệng, Hậu vừa hôn hôn thì vừa bật ra lời đề nghị muốn cả chung bài "nối lại tình xưa" với Lâm bằng cuộc sống vợ chồng trở lại. Lúc đó Lâm cũng đang ngất ngư sấp tất thở vì bị vợ cũ quắp chặt trong vòng tay (và cả vòng chân) của nàng, chàng gồng mình nghiêng rặng chiu đầu cho Hậu cắn thêm một phát chỉ từ nửa vào bãi vai để chặn tiếng rú có thể làm phiền hàng xóm của nàng. Chờ cho cơn co giật oằn oại của cô vợ cũ lắng dịu dần, Lâm âu yếm ôm tấm thân trần trướng, dù đã ly dị với hai đời chồng nhưng vẫn còn mỹ miều lắm của Hậu trong tay. Mắm mè mấy ngón tay trên hai núm vú của nàng Lâm nói.

- Anh bấy giờ đã có cuộc sống riêng, chừng nào em thấy có đơn thì cứ gọi anh đến như vậy là... quý rồi.

Quả tình là lúc này, trong cơn chơi với của cảm giác, nghe vợ cũ đề nghị sống chung vợ chồng trở lại nuốt chút Lâm đã xiêu lòng mà ừ đại nếu như chàng không chợt nhớ đến cặp chân dài sọc, và tiếng mèo gào gióng báo, nghe cũng rất lạ tai của cô bé đồng nghiệp mà bấy giờ đã thành bạn gái "rượt" của anh. Lâm lẩm bẩm thăm với chính mình "Trên cây còn nhiều trái chín, không nếm thử hết thì làm sao biết trái nào ngon hơn..."

ooOoo

Hai lần đám cưới hai lần ly dị khi tuổi đời chưa đến 30. Giờ đây lại trắng tay trở về nhà cha mẹ, Hậu để lại cho mấy "chiến hữu" trên bàn nhậu một món mồi đưa cay lúc trả dư từ hậu đó là câu chuyện nàng đã "ngoại tình với chồng cũ" như là một tẩu lăm thời hội nhập mỗi khi có ai nói đến chuyện cho chồng về Việt Nam đầu tư chứng khoán...

Phượng "N", Sydney

*Tên nhân vật và hình trong bài chỉ là minh họa. Truyện "Tẩu lăm thời hội nhập" do Phượng "N" kể chỉ có duy nhất trên DNĐS mà thôi, xin bạn đọc giới thiệu nhiều người biết cùng đọc.

Ừ cứ những nhẽ né tránh bằng cách này hay cách khác, dù cứ giắt mình thon thót không mong cái lúc cần viện trợ thêm vài bạn từ ký để chum đầu cùng thổi cho tắt hết mấy chực cháy nến cấm chỉ chít trên mặt bánh sinh nhật. Thì cũng đến một ngày dừng cảm vớan ngực thừa nhận - Ừ thì ta đã ba mươi.

Ba mươi chẳng còn đủ trẻ trung tươi mới, thì biết đâu có áo hai dây trẻ trang váy ngắn ra đường cũng chỉ nív nổi một cái ngoái nhìn xoa xuyết. Cái đẹp đã thành dăm lại. Cái đẹp khôn ngoan biết làm thế nào để làm dừng lại một ánh mắt dăm ông khờ đại.

Cái đẹp vui người ta khắc nghiệt bỏ dối bản thân cả tuần trước ngày du lịch, để khắp khời hàng đêm mơ màng quyến rũ áo tắm hai mảnh thả bộ trên cát và đốt hết mấy thế nhờ mấy ánh của chồng, thay vì ru rú ẩn nấp cả mùa hè ở nhà, dĩ vãng toàn phần với khái niệm nước, không biển không bể bơi. Rồi mỗi tối đứng trước gương và bấn khoăn tự hỏi "Sao những nơi cần cong lại thẳng? Còn cái nên phẳng phiu thẳng thớm thì lại tròn trịa núng nính thế kia?"

Nếu chẳng may gặp ngày xấu giờ phải trả lời chất vấn về thân hình độ này hơi quá trọng lượng, và dưới mắt hình như mơ ảo nếp nhăn, thế nào cũng đổ "tài tuổi ấy mà". Khi ấy, tuổi tác là tấm bia đỡ đạn cực kỳ hiệu quả.

Ba mươi, nếu chẳng bởi thiếu may mắn, hoặc tại những nỗi đau xưa cũ không thể lành sẹo, vì kén chọn, hoặc quá đam mê cuộc sống độc thân tự do không ràng buộc, thì cũng đến lúc mỉm cười biết ta đã là gì trong một đời sống của một người đàn ông hai mươi mấy năm trước còn hoàn toàn xa lạ trong cuộc đời mình.

Người đàn ông cần được yêu thương chăm sóc, cần được chia sẻ một góc những gánh nặng cuộc sống mệt mỏi, cần được nhớ những thói quen hằng ngày, cần một người chờ đợi sau những chuyến đi xa. Hoặc thậm chí chỉ là cần có người vỗng cùng một ngụm bia mở đầu của một bữa tối có những món ăn ưa thích. Người sẽ chặn ngang khi nghe kể đến lần thứ mười câu chuyện cũ, sẽ bực lăm, rồi lại quên cho đến lần thứ mười tiếp sau.

Ba mươi tự tin, thấy những lời ve vuốt tán tỉnh vu vơ ngoài kia chẳng đáng lưu tâm bằng một lời phàn nàn khó nghe ở nhà. Những hương nước hoa đàn ông nồng nàn phảng phất đi ngang cũng không sánh được thứ mùi quen thuộc - mùi thơm dịu từ mái tóc cứng ram ráp - mùi mồ hôi hắc khi ngồi sau vó ngựa vào lưng gầy - mùi nước xịt toàn thân quện cùng vị khen khét của khối thuốc lá nơi mấy ngón tay đã sần chai.

Đi trên phố, thấy thoáng qua một vóc dáng kiêu sa, còn giục già chống phóng xe vượt lên hầu xem xinh xấu thế nào. Nén có ngày bất chợt đọc tin nhắn "Honey, mai đi café nhé!" thì vẫn phơi phới dẫn lòng nhớ sáng hôm sau nhắc hủ một ong lên đường tới chỗ hẹn, nhớ mang theo điện thoại để tiện bề liên lạc với bạn gấu hấu ăn kia. Thế nào buổi trưa cũng sẽ được rung đùi nhận báo cáo "Đã về nguyên vẹn. Chỉ là công việc. Không có gì".

Ba mươi tuổi, đã biết sau cùng mình muốn gì, nên làm gì và để được gì. Một hôm dọn dẹp, thấy lại nhật ký cũ chín năm. Thẩn thờ đọc, buồn, nước mắt lãnh lã bỏ dọc ngang trên mặt. Thấy thương mình không thể tả. Mơ hồ

nghĩ mình đã ra sao, nếu cuộc đời đi theo lối cũ. Sẽ buồn nhiều hơn hay hạnh phúc nhiều hơn. Giờ này mình có ngồi đây mà lại ôm quyển nhật ký năm mười tám tuổi? Cho đến khi thảng thốt nhìn kim đồng hồ.

Thế là bếp lại đỏ lửa, những món nóng sốt thơm ngon. Nến hoa hồng lại thấp, hương thoảng thoảng quyến rũ đam mê. Âm nhạc lại vang lên. Quyển sổ lại vùi vào cùng bụi. Để rồi lao xuống nhà im lặng ôm xiết chồng còn đương ngỡ ngàng nơi bậc cửa, bấn khoăn không hiểu hôm nay mình lại có lỗi gì với vợ hay sao.

Ba mươi, đủ hiểu hơn nhà là một lạng kính đa sắc chứ không chỉ màu hồng. Khó khăn, lo toan, bất đồng, khao khát chung riêng... cứ thi nhau len lặn vào cuộc sống. Tranh cãi, câu giận, đổ vỡ, tung hé và đau đớn, đổ lén đầu nhau. Để được gì? Nước mắt của em.

Đêm v vất khỏi thuốc của anh. Sau cùng tự nhủ, lau nước mắt và đứng lên thôi. Sẵn sàng cho nhiều đau lo còn chờ ở cuộc sống phía trước. Hãy dành thời gian sống mà yêu nhau cho đủ. Rồi tay lại nắm lấy tay. Và cùng học cách yêu hết cả những thói xấu của nhau.

Ba mươi. Mê mải rong chơi. Cho đến ngày đối chán thấy mệt. Nhìn sang vẫn thấy còn ít nhất một người đồng hành ở bên, luôn tận tụy và chung thủy, người sẽ chẳng bao giờ ném ta vào cảm giác bị bỏ rơi đơn độc. Thế là nghĩ nhiều tới những giá trị gia đình, những giá trị gắn kết và cần vun đắp. Chợt thấy mình rõ ràng còn rất thiếu, bên những gì đang có. Ba mươi trở thành giục già, bởi một tiếng trẻ thơ.

Đàn bà ba mươi tuổi. Đời sẽ đáng nhớ hơn quên.

Thanh Trà

Nhạng thư không đong đếm được

Những năm tháng phải lòng, yêu đương, cuồng nhiệt đã trôi qua sau lưng lúc nào không nhận ra. Đàn bà ba mươi có hai cuộc sống. Một là gia đình, một là khao khát. Gia đình tức là có nơi về, yêu thương con, chăm sóc chồng, vun vén cuộc sống ít vui nhiều lo âu.

Những người phụ nữ ba mươi tất bật, bình yên và quyến rũ bởi đầy đặn, bởi từng trải, bởi thành tựu và yêu thương. Có những người quyến rũ được kẻ khác bằng cả vẻ đẹp đương đại, phần của mình, thật lạ.

Khao khát tức là khi đã bỏ sau lưng mười năm yêu trắng tay, đã từng tha thiết, tương hy sinh tất cả, tương sẽ rời đất dài lâu, tương sẽ trọn đời. Rồi với ba mươi đến, càng ổn định càng hoang mang, mình đang ở đâu, ai sẽ đến trong đời mình.

Bất hạnh cho ai bị giằng xé giữa hai cuộc sống ấy, ở trong gia đình vẫn khao khát, hoặc độc thân nhưng đầy gánh nặng.

Đôi khi tôi tự hỏi tôi là ai.

Đàn bà ba mươi có quyền làm những gì tuổi hai mươi mơ ước chẳng, có chứ. Có quyền lực sai khiến bằng một ánh mắt, một lời nói. Có thể thanh thản từ chối vì biết mình là ai, cũng biết tiếc nuối bởi đủ từng trải để hiểu thế nào là hạnh phúc. Biết cách lý giải cho mọi cảm xúc, biết cách đẹp, biết đàn ông cần gì.

Dường như đến tuổi ba mươi, đàn bà biết cách yêu, biết cách nồng nàn. Thứ nồng nàn đích thực mà tuổi thanh xuân không bao giờ chạm tay tới nổi.

Những người đàn bà đang đi tới tuổi ba mươi thường hoảng hốt, những người đàn bà vượt qua tuổi ba mươi rồi thường bình yên.

Bởi hiểu ra không giống như xưa, chúng ta không còn lấm lẩn giữa nhan sắc và tuổi trẻ. Và người phụ nữ nhận ra mình đẹp bắt đầu từ tuổi ba mươi, tự tin rằng những người đàn ông mình cần là những người nhận ra được người đẹp bên trong người đàn bà.

Tuần trước ngồi thưởng thức chuyện buồn bán với một khách hàng, bất ngờ người đàn ông thú nhận - "Tôi chỉ bị quyến rũ bởi những người đàn bà có năng lực, có đầu óc. Vì chúng tôi đến độ tuổi này, biết chúng tôi cần gì."

Thì ra đàn ông cũng đã phân biệt, thứ nhan sắc họ thêm và thứ nhan sắc họ cần là hai thứ khác nhau. Đàn ông có lẽ đã như nhau, "Tôi thêm được ôm có hoa hậu, nhưng tôi cần một người đàn bà đích thực ở bên."

Vậy còn điều gì đàn bà ba mươi đã thua kém chính mình khi đôi mươi? Có lẽ đó là quyền lực thanh xuân, thứ quyền lực mà đàn bà ba mươi cố tình không muốn nhắc đến nhất.

Lúc đôi mươi tôi mặc một chiếc áo sơ mi trắng dài, thật rộng và nhầy nhót, tôi thật gợi cảm. Lúc ba mươi nếu tôi vẫn nhầy nhót trong một chiếc áo sơ mi dài và thùng, tôi thật lập dị và gớm ghiếc.

Lúc đôi mươi tôi có quyền không son phấn ra phố, buộc tóc đuôi gà, ngồi lơ đãng trong công viên có hồ nước ngắm nhìn cảnh đẹp, tương tượng những lãng mạn. Lúc ba mươi, không son phấn là một cách bất lịch sự, và

bên hồ, những người đàn bà chỉ ngồi để chảy nước mắt đơn đau.

Vì năm tháng đã trôi qua lặng yên, có thứ đã đến, như thành đạt, như từng trải, như tiền. Nhưng có thứ không nẩy nở, như tuổi trẻ. Đàn bà ba mươi tới kỳ ngồi một mình, nghĩ một mình, làm một mình, và sống quạnh hiu một mình...

Có một cuốn sách tựa đề là "Đàn bà ba mươi mới đẹp", trong đó nói, cái đẹp tới từ sự độc lập, bởi họ đứng cảm và từng trải. Cái đẹp ba mươi cũng đến từ tình yêu và sự tự tin khi vượt bỏ tình yêu. Và sách nói, đàn bà càng ba mươi, càng dễ buông tay khỏi ái tình.

Tôi nghĩ những điều đó hợp lý, khi phụ nữ nhận ra họ càng quý giá, họ càng khó có cơ hội ngã vào đời người đàn ông.

Đàn bà ba mươi không yêu nổi người đã tha thiết yêu khi mười tám. Lại khao khát kết hôn với người chồng mà khi mười tám có đánh chết cũng không muốn lấy. Có người bảo, đó là bởi đàn bà đã thực tế hơn thiếu nữ, hiểu mình muốn gì. Tôi thì cho rằng đó là bởi người đàn bà ba mươi đã nếm đủ những đòn đau của cuộc sống, trong tình yêu và hôn nhân, họ sợ tương lai nhưng họ còn sợ quá khứ hơn!

Sách nói đàn bà ba mươi chỉ mơ hai thứ, chưa chồng thì mơ yêu đương nhiều hơn, có chồng thì mơ tiền nhiều hơn. Đàn bà ba mươi chỉ có yêu và tiền. Báo chí tẩy phượng dành cho đàn bà tuổi ba mươi thường là những tạp chí quảng cáo hàng tiêu dùng cho giới sành điệu hoặc mục tâm sự chuyện tình duyên éo le. Để đàn bà ba mươi tiêu những lo âu của mình vào trong đó.

Và hôm nay tôi cũng viết vài dòng cho những độc giả này trên trang "Độc giả tâm tình" của Doanh Nghiệp Đời Sống, tôi kín đáo trút những tâm tình của bạn và của tôi lên giấy. Chúng ta giống nhau không phải bởi cùng bước qua ngưỡng cửa ba mươi, mà bởi đã chọn được cách dung hòa với cuộc sống. Ba mươi là lúc chấp nhận những thay đổi mà cuộc đời dành cho ta, không kháng cự, chỉ yên chuyển lợi dụng để những đổi thay cuộc đời biến thành động lực đẩy ta đi tới.

Tôi nghĩ người đàn bà ba mươi có năng lực hay không, chỉ phân biệt bởi điểm đó, bởi lúc vượt qua trắc trở khó khăn. Chứ không phải những người phụ nữ có xe đẹp nhà đẹp, chồng đẹp con cũng đẹp là người có năng lực, chỉ nên gọi họ là người phụ nữ may mắn mà thôi.

Đàn bà ba mươi đã thoát ra được những viễn vọng tuổi đôi mươi. Họ không cần lãng mạn, một sự ám áp, một khoảnh khắc đẹp, mà mong muốn sơ hữu, muốn có con, có người tình, những điều có thật trong đời.

Mơ ước của tuổi ba mươi đã thật hơn, đã không còn chỉ là mơ ước. Nên nhiều người đàn bà không nhận ra, tuổi đôi mươi rất ngại tới nhà bạn trai, tuổi ba mươi muốn để lại bàn chải đánh răng buổi sáng trong nhà bạn trai, muốn để lọ nước hoa, chai sữa tắm có mùi yêu thích ở lại nhà người yêu.

Như khi đàn bà đi, điều gì đó còn ở lại.

Bạn tôi nói, khi chia tay người yêu, đi khỏi đời nhau, cái phụ nữ tiếc nhất không phải là anh bạn trai, mà là chai sữa tắm mùi vỏ cam còn để lại ở căn nhà mà mình sẽ không tới nữa. Đúng! Nàng thích mùi vỏ cam, và với đàn bà tuổi ba mươi, khi chia tay nhau, đàn ông không còn giá trị bằng một chai sữa tắm. Mặc nàng có tiền để bất cứ lúc nào cũng mua được cả trăm chai chai sữa tắm khác như thế.

À, có lẽ không phải đàn ông không còn giá trị, mà chỉ bởi đàn bà tuổi ba mươi yêu và ghét phải cho rạch ròi.

Hình như ba mươi là lúc đàn bà mới bắt đầu cuộc sống đích thực của mình. Cảm ơn những mùi hương Elizabeth Arden, đã miêu tả đàn bà ba mươi hoàn hảo hơn một lọ nước hoa.

Trang Nguyễn

Có gái nào mà chẳng ước "mơ và trở thành cô dâu chỉ lên xe hoa một lần trong đời"... Quan niệm ấy đã xưa chưa nhỉ? Hầu hết trong số bạn bè và người quen, thậm chí người quen của người quen... của tôi, đã từng cưới (đúng) một lần rồi sau đó không bao giờ lặp lại.

Nhưng thực tế thì rất ít trong số những người chỉ cưới (có) một lần ấy, là tiếp tục cuộc sống chung êm thấm với nhau, trong khi phần đông lại rơi vào vòng xoáy của cuộc sống không còn "thuận buồm xuôi gió" để mà "chồng chèo vợ lái" hoặc ngược lại "vợ lái chồng chèo" nữa.

Cá nhân tôi đã từng chứng kiến vợ chồng đôi bạn rất thân, khi đó họ sắp cưới nhau, trong lúc anh chồng (tương lai) đang lo cuống lên với đủ mọi thứ từ nơi chốn, thủ tục hôn thú, cho đến phong tục v.v..., thì cô vợ (tương lai) lại ngày càng chìm sâu vào những suy nghĩ nặng nề "khủng hoảng cá nhân" bởi cho rằng cả đời mình chỉ lấy chồng và cưới có một lần, vậy phải chọn chồng sao cho đúng là... chồng, và cưới sao cho đúng là... cưới!

Cuối cùng, sau một chiều mới đôi vợ chồng tương lai đi đến quán cà phê im vắng nhìn ra biển để tâm sự, tôi tìm được (gần như chính xác) nguyên nhân gây mâu thuẫn và bất đồng, mà khi đó đã và đang gia tăng đến mức nguy hiểm cho buổi tiệc cưới sẽ đến vào... tuần kế tiếp.

Khi đó, bạn tôi cho rằng người mình sắp lấy làm vợ, có vẻ như không thoải mái và chưa sẵn sàng cho tiệc cưới mở màn cuộc sống chung. Trong khi cô bạn, với sự nhạy cảm của đàn bà, lại nghĩ rằng người mình sắp kết hôn, ngày càng bận bịu lo toan nhiều mà thiếu đi sự quan tâm (và gần gũi) dẫn đến suy đoán rằng nếu cứ thế này, thì lấy nhau rồi sẽ ra sao!

Cô bạn khi đó quay sang nói với tôi, rằng "anh nghĩ xem, con gái tôi em chỉ lấy chồng một lần thôi, và chỉ cưới một lần thôi, trong cả cuộc đời, vì vậy em lo lắm".

Ở một dịp khác, thực tế xảy ra còn tồi tệ hơn, khi mà một cặp khác cũng là bạn của tôi đã chia tay nhau cũng chỉ hơn một tuần trước ngày cưới. Khi đó, một vài cá nhân, đã nhận ra và cho rằng, chưa ai sẵn sàng cho cuộc sống chung lâu dài sẽ đến ngay sau đó.

Lần này lại là nguyên nhân hoàn toàn khác, rằng cả hai người gần đến sát ngày cưới, vẫn duy trì những sở thích hoàn toàn cá nhân và bạn bè riêng (khác giới tính) của mình. Trong lúc chàng trai không chịu nổi những

chuyến shopping kéo dài tiêu tốn cả tiền bạc lẫn thời gian, khi phần lớn những lần anh gọi điện sau giờ làm việc, để hỏi han trao đổi về việc chuẩn bị lễ cưới, thì chiếc phone màu hồng nhạt của cô vợ (tương lai) khi đó lại để quên trong cốp xe, hoặc đã hết pin, hay đơn giản là đang rung chuông thôi mãi trong cái túi xách màu đỏ nhưng cô đang mãi chạy đầu đố.

Còn có gái thì thực sự bức bối, khi mà giữa một tối riêng tư của hai đứa bị phá ngang bởi cú điện thoại hoặc tin nhắn thăm hỏi vui vui của ai đó (chắc chắn là nữ) vào máy của anh chồng tương lai.

Dường như "phải mạnh" đến với quyết định cưới hỏi coi đó như một dạng thủ tục cần phải có, và chuẩn bị cho cuộc sống chung có phần thanh thản (đôi khi đơn giản), hơn là "phải yếu", với lối suy nghĩ (và lo lắng) về việc "chỉ cưới một lần" rồi sau đó là "trao thân gửi phận", thậm chí là thay đổi cả cuộc đời.

Thực tế có khá nhiều cô gái sau hôn nhân, trở thành những người phụ nữ lo toan, gạt cuộc sống cũ sang một bên, gần bỏ và dần phụ thuộc vào chính cái khuôn gia đình do mình góp tay tạo ra, nhưng như thế, chỉ một thay đổi nhỏ hoặc không thuận từ phía chồng là có thể gây ra đổ vỡ nặng nề. Nhưng ở mặt khác, nếu một hoặc cả hai bên không (hoặc không muốn) thay đổi, vẫn duy trì lối sống riêng cũ, thì sự ghép lại của hai người có nguy cơ thành tam bội, có thể không đến mức tan vỡ, nhưng cũng không hẳn là một

gia đình nho nhỏ "tối cùng nhóm lửa sống chung tất đến".

Xã hội đang thay đổi nhanh, ngày nay những người sinh cách nhau hơn chục năm đã được (và bị) coi là khác thế hệ, mà những đám cưới chênh lệch tuổi tác (còn nhiều hơn như thế) ngày càng gia tăng, lại thêm những vấn đề mới phát sinh từ sự khác biệt về cá tính, lối sống, thói quen, sở thích..., khi mà chủ đề đang ám ảnh nhiều người "ngắm" mấy cái "home loan" giữa lúc lãi suất tăng vèo vèo, nhà xuống giá rớt, tình thế bao la nhưng nợ nần đang bao vây lỗ lổ chồng chất, thì có đâu còn mãi trang trí khung ảnh màu